14.2.~~25~~.23.

Presented by the Secretary of State in Council of India to the Indian Institute, Oxford.

India Office
London.

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA.

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT.,
March 15th, 1885.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਣੁ
ਆਇਆ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਉਪਿਆ ਜਨਮਿ
ਆਂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਸੰਮਤੁ॥੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮਿਆ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ ਤਿਨਿ ਤੀਆ ਚਾਨਣੀ ਰਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲਾ ਪਹਰੁ ਰਾਤਿ ਰਹਦੀ ਕੂ ਜਨਮਿਆ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਿ ਵਾਜੇ॥ ਤੇਤੀਸ
ਕਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਆ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਚਉਸਠਿ ਜੋ
ਗੀਣੀ ਬਾਵਨ ਬੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀਆ ਚਉਰਾਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਖ੍ਯਾਨ ਥਾ ਸਮਸਰ ਕਾਨੁ ਕੀਆ ਜੋ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਜਗਤ੍ਰਿ

ਮਤਾਰ ਨਰ ਕਉ ਆਇਆ ਆਖਿ ਸਰ ਕਉ ਲਿਖ ਸਰ ਕਾਨੁ ਕੀ ਜੋ

ਜੀ ਤਖ ਕਾਨੁ ਮਰੀ ਜਾ ਕੈ ਵਡੀ ਤਾਣ ਵਡੀਆ ਇਕੋ

ਭਈ ਕੀ ਵਸਦੀ ਹਿਰਿ ਵਸਦਾ ਆ ਜਾ ਉਪਜਿਆ ਨਸੁ ਪਾਇ

ਆਪ ਵਡੋ ਆ ਤਾਣ ਗਾ ਖੀਸ ਕਾ ਨਾ ਰਿ ਖੇਡ ਨਾ ਪੰਨੁ

ਖਾਣ ਕਾ ਤੇ ਇਸ ਕੀ ਰਿਗ ਸਦਿਆ ਉਨੁ ਆਵੇਆ ਆਤਮੇ

ਅਭਿਆਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਰਕਾ ਕਗਾਦ ਖਖਾ ਖਕ ਸਾ ਪੈ

ਜਾ ਕਾ ਠੋਆ ਤਾਣ ਗਾ ਖਤਆ ਗਮਾਨਿ ਗਮ ਕੀਆ ਕਰਲਿ

ਜੋ ਕਿ ਦੁਖਤ ਕਰੇ ਸੋ ਸਮਝਿ ਕਗਾਇ ਸਤ ਸਭ ਸਰਿ ਸੇਜੈ

ਕਿ ਸਾ ਠੇ ਇਆ ਵੇਆ ਉਨੁ ਕ ਹੀ ਜੋ ਕੋ ਈ ਦੇ ਵਡਾ ਸੁ

ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋ ਆਤੇ ਸੁਸਾਣ ਆ ਨਕ ਹੀ

ਤੇਰੇ ਥੰਮੁ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪੈ ਰਾਠਿਆ ਨੈ ਤਾ ਬਾ
ਬਾ ਬਰਮਾਂਮ ਤ ਬਾਠ ਆਤ ਕਿਰਾ ਭੁ ਕਠਿਆ ਨਾ ਸਭੁ ਪ
ਤ੍ਰਾਤ ਕਨ੍ਹ ਨਾਨ ਕਰਕੁ ਪਾਂ ਪ ਪਾਸਿਤੈ ਗਾਇਆ ਕਾ
ਭੁਕਠਿਆ ਪਾ ਪਾਇ ਸਨੁ ਪਰਸੁਰਿਜ ਬਿਪਾਏ ਪਰ
ਦਿਖ ਦਿਤੀ ॥ ਅ ਪਰਪੈ ਕੰਸ ਕ ਪ੍ਰਭ ਤ ਰਦੀ ॥ ਸਤ੍ਰ ਅਨ
ਹਿਲਿਪ ਟੀ ॥ਅਃ ੧॥ ਤਬਗੁ ਨਭੁ ਤਗਾ ਪਰਲੀ ॥ ਆ
ਇਖਸੈਠੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੁ ਪਸਾਇ ॥ ਸਸੇ ਸੋਇ ਇ
ਸਾਹਿਬਿ ॥ ਸ ਤ੍ਰ ॥ ਸਤਨਾ ਸਾ ਠਿਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਆ ਸ
ਦੁਰਾ ਸਠਿ ਤੁਤਿ ਨਕਾਨਾ ਆ ਇਆ ਤਾ ਕਸ ਪ
ਤ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਨਕਾ ਠਭੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸਨਾ ਤਾ ਬ
ਇਆ ਨ ਦਹਿ ਬੀਤ ਕੁਪਾ ਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਤੁ ਜੀਆ ਦਿ ਸੁਰਸੁ ਹੋਰਾ ਤਾ ਆਪੇ ਸਾਹਾ ਸੈ ਥੀਆ
ਏਨਾ ਪਰਸਾਹਿ ਜੋਗ ਭੁਸੁਖਿ ਭੂਐ ਏਤ ਸੁਣਿਗਿ
ਸੁਨਤ ਏਸਾ ਕਾ ਤੂਜੈ ਤੁ ਪਸਾਤ ਕੀ ਕੀ ਜੋ ਰਾਖਿਆ ਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਸਿਫਤ ਗਹਿ ਸੇ ਈ ਕਰਣੁ ਪਾਏ ਕੀ
ਗਿ ਏ ਕਸਾਨ ਸਪੁਕ ਸਾਇਆ ਖਾਫ ਧੁਫਿਆ ਨੁ
ਸੁਣੈ ਜੋ ਕੈ ਏ ਪਹਿਆ ਪਤਿ ਤੁਸੈ ਏਸਾ ਸਰਬਜੀਆ
ਸਹਿ ਏ ਕੈ ਜਾ ਏਤਾ ਹਉ ਸੈਕ ਹੋਨ ਕੈ ਏਸਾ ਪਾਕਰੈ
ਕਸ ਪੰਡ ਰਜਾ ਬਧੁ ਏਫਿ ਤੁ ਸ ਭੂਐ ਤੁ ਜਾਣਿਆ ॥
ਜਾ ਪਗ ਜੋਰੈ ਹਥੁਆ ਏ ਸਾਇਆ ਕੇ ਸੋਹਿ ਬਧਿ
ਲੀਆ ॥੫॥ ਅਥ ਸੈਸੁਰ ਕਾਇ ਸਆ ਆਣ ਸੁ ਕਰਿ

ਪਗੀ ਦਤਿਨਿ ਅਸਤੁ ਦੀਆ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਜਾਂ ਕੈ ਸਤੁ ਜਾਤੁ

ਬੰਧਿਆ ਅਵਰਗਣਾ ਨੀਨੁਕ ਸੁਭਾਇ ਆਪਹੁ ਗੈਰੋ

ਗੋਇ ਗੋਇ ਤਿਨਿ ਵਿਛੁੜੀ ਗਾਣੀ ਗੋਇ ਦਰਗਰ ਬਖਸੀਐ

ਪਤਿ ਭਾਣੈ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਸਾਜਿਆ ਦੁਖੁ ਦੇਹਿ ਨੈ ਤੇ ਏ ਕੀਆ ॥

॥ ਆਪੇ ਪਾਣ ਸੋਦਰੁ ਸੋ ਪਾਣੈ ਸਚੁ ਕਹਿਗੁਰੁ ਕੈਣ

ਕੀਰ ਨਾ ਬੁਰ ਭਾਣਾ ਸੇਸ ਅਕਬਿਜ ਸੈ ਇਨ ਖਿਸਿ ਸਾ

ਨਿਬੁਰ ਦਰੁ ਗੈਨਾ ਧਾ॥ ਮੈਸੈ ਰਾਖਿ ਦਤਿਨਿ ਸ ਸੋਣਾ ਗੋ

ਪਾ ਹੈ ਰਾਜਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋ ਗੀਸ ਵੈ ਭਿ ਗੀਸ

ਜਿਆ ਪੋਇ ਤ੍ਰਿਆ ਪਿ ਬੀ ਆ ॥੪॥ ਵਿਵੈ ਵਰਇਆ

ਵਰਤੀ ਸਭਾਂ ਅਗਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਤੂ ਪਾਇਆ ਨਾ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਨ

ਾ ਤਿਨਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਜੇਵਰਿ ਨ ਮੇਗਤੁ ਜਨ

ਜਾ ਪੈਰ ਪਰਹੁ ਉਰਮੀ ਨ ਭੀ ਪਭ ਹਿਆ ਏਕੋ ਨੇ

ਏ ਟੇਕੇ ਟੇਕੇ ਇਆ ਦੁਬਨਾ ਦੂਜਾ ਮੈ ਮੁਹਿਆ ॥੧੧॥ ਦੂ

ਏ ਦੂ ਮਰ ਨ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਜੋ ਕਿ ਦ੍ਰਿਹ ਟੋਣੇ ਮੈ ਟੇਰ

ਹਿਆ ਰਟੇ ਦੂ ਪੈ ਨ ਕਰਮੁ ਜਾਣੇ ਏਕਿ ਤੁ ਜੀਆ

ਕਾ ਜਿਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਦੂਏ ਨਾ ਟਹਿਕੇ ਗ ਜਾ

ਟ ਪਾਨੂ ਜਾ ਕੀ ਈ ਨਾ ਨੀ ॥ ਏਕੇ ਗਏ ਗਹਿਆ ਸਭ

ਨਾ ਏ ਏ ਛੂਸਿਆ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥੧੩॥ ਟੈਟੇ

ਪਤਰਾ ਲਿਖਾ ਪੂ ਹੈ ਅਗ੍ਰੋ ਕਿਸ਼ੂ ਨਤ ਤ੍ਰੈ

ਇਕਾਣ ਸਾਤੁ ਐ ਜਨਸੁ ਨਕਉਰਿ ਤੁਆਪੁ ਸਭਰਿ ਥ
ਜਤੁਤੁਸ ਨਰਿ ਸਰਣਾ॥੧॥ ਨਚੈ ਨਫਿਣਤੀਉ
ਅੰਤਰਿ ਨਰਿਚਰਣੁਸਤਿ ਨਕਾਇਤੁਣਗਾ॥ਇਤੁਣ
ਗਾਸੇ ਏਤ ਨਾਮਿ ਸਤਰੰਤੁ ਪਰਸਣੁ ਸੁ ਪਾਇ
ਆ॥੫॥ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਤੁਕਰਨੁ ਕਿਆ ਪੁਣੈ ਤੀ ਕਿਤੁ ਨਿਆ
ਸੀ ਸਭੁ ਚਲਣਾ॥ਤਿ ਸਨਿ ਸੇ ਣਤੁਤਾ ਸੁ ਭੁਯਾ ਵ
ਤੁਸ ਕਰਿ ਰੰਤਰਿ ਣਹਿਗਨਿਆ॥੧॥ ਦਾਣੈ ਣਾਨਿ
ਤਸਾ ਗੇਆ ਪੇ ਤਿਉ ਤਿ ਸਭਾ ਦੇਤਿ ਣੈਕੇ ਗਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖੈ ਤੁਕਸੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮਿ ਸਤਾ ਸੇਜਾ ਕਤੁ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਗਾ॥੧੭॥ ਣੈ ਣਤੁ ਗਰਿਪਾ ਦਅੰਤੀਰ

ਹਰਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਹੀ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁ

ਰਖਿਜਨਮੁਨਾਹੇਹੀ॥੧੧॥ਤੇਰੈਤਾਨੁਭਵਜਾਣੁ

ਹਿਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤ੍ਰਾਣਹਾਕੈ

ਹਮਭ੍ਰਤਸਿਤਾਰਿਹੈਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥੧੨॥ਬਖੇ

ਆਨਖਾਨਤਰਿਸੋਪੇਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ

ਕਿਆਭਰਮੁਰਿਆਆਇਆਕਣੀਐਜੀਤਿਸੁਭਵੇ

ਸੋਈਭਾਣਾ॥੨॥ਰਹੈਰੈਸੁਨਹੈਹੁਕਿਸੈਰਸੁ

ਕਰਿਆਆਪੁਛਿਆਜੋਸੈਵੀਆਸੈਪਾਇਆਹੈ

ਸੁਨਹੀਜੈਆਹੁਰਜਨਾ॥੨੧॥ਪਯੈਪੂਰਿਕਣਾ

ਕੀਨਿਛਣੀਹਮਿਕਾਜੀਜੀਹਿ ਉਗੁਵੀਆ॥ਤਿਸਕ

ਹੀਆ ਸਭਕੀ ਲੀ ਆਕਰਸੀ ਰਸੀਹੁਕਸੁਪ

ਇਆ॥੨॥ਨਨੈਨਾਤੇਭੈਗਾਜਿਤੇਭੈਗੈਨਾਰੀ ਧਾ ਨ
ਸਮਲਿਆ॥ਗਾਲੀਠਉਸੁਣਗਾਇਭੈਟੇਖਤੁਨਕ
ਖਰੂਮੈਸਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਧੈਧਾਤਿਮਾਰੂਪਗਮੇਸ
ਰੁਦੇਧਣਕਉਪਰਪੈਰੁਕੀਆ॥ਟੋਮੈਖੂਰੈਸ
ਭਰਿਦੂਜਾਨੈਅੰਤਰਿਬਾਣਹਿਗਹਿਗਹਿਆ॥
ਫਨੈਫਣੀਮਤੁਜਾਗੁਫਾਖਾਜਮਵੈਮੋਕੀ
ਵੈਪਿਲੀਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਨਗਉਥੋਗਰੀ
ਹਰਿਸਰਣਗਤਿਭਰਿਪਾਇਆ॥੨੫॥ਥੇਵੇਖ
ਜੀਧਾਣਦੇਲਤਾਗਾਵਉਪਇਰੀਤਾਮੈਜੁਗਾਸੀ
ਅਰੀਤਮਤਿਸਾਗੀਰੀਤਪਾਸਾਫਣਦੇਸਿਆਪਿ
ਤਗਾ॥੨੬॥ਭਣੈਭਾਣਹਿਸੇਣਾਰੂ ਪਾ੨੮

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਨਿਭਉਪਾਇਆਸਨਮੁਖਿਸਿ
ਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਾਣਪਰਵਨਿਸਾਹੀਨਏਰੁ
ਪਇਆ॥੪॥ਸਭੈਸੋਹਸਰਣੁਸਪਾਰੁਦ
ਨਸਾਰਣੁਭਇਆ ਤਕੈਰੋਤਇਆਗਾਏ
ਆਭੀਤਰਿਹੋਰਪਇਆ ਸਸਾਸਪਰਖੀ
ਸਇਆ॥੫॥ਜਜੈਜਨਮੁਨੋਹੀਕਦ
ਹੀਜੋਕਹਿਸਤੁਪਛੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਆਖੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੬॥ਏ
ਰੈਰਹਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੋਤੇਕੀਏ
ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤਉਪਾਇਪੀਪੇਸਭਿਜਾਣੈਏਕਰ

ਸੁਣਿਆ ਤਿਨਨਾਨਕੁਲਾਹਿਆ ॥੩॥ ਨਾਲੈਲੈਣਾਹਿਖੈ

ਪੈਤਿਨਿਵਿਗੀਸੀਤਸਾਹਿਆਸੁਣਵੀਆਸਾਣ

ਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਵਦਣਤੈਣੈਤਵੈਹੁਕਸੁਪ

ਹਿਆ ॥੪॥ ਵੈਦਵਸਣੁਪਾਸੈਸਣੁਵਸ

ਣਕਪੁਰੀਤਿਵਸੁਕੀਆਵਪੈਣਸੈਸਕੀ

ਵ੍ਰਤੇਅਤਰਿਖਾਗਰਿਕਵਿਗਣਿਆ ॥੫॥ ਸ

ਨੈਰਵਿਕਗਹਿਆਪੂਣਤਿਸਰਜਿਪਿਆ

ਵਰਤੇਅਸਰੈਣਿਆਤਿਸਰਜਿਪਿਆਵਰੁ

ਸਾਣਸਾਵਰੁਣਸਵਿਟਜੁਕਵਰੁਣੀਆ

ਰਥਾਗਹੋਹੋਗੁਜੇਕੇਹੀਰਣਤਾਗੀਮਕਪਾ

ਗਸੋਸਰਕਨਾਮੁਲਿ ਘੀਐਾਸਾਣਾ ਉੱ

ਘੀਐਾਰਿਤ੍ਰਲਿ ਧੋਸ ਭੈਦਿਵਾਰ ਮਿਦਿਸਾ

ਗਿਾਵਅੰਤ੍ਰਸੈਭਾਲਿ ਘੇਤਿਤ੍ਰਲਿ ਘੇਤ੍ਰ

ਮੁਘੀਠੇਹਿਤਿ ਸਕਾਅੰਤ੍ਰ ਪਾਗਦਗੁਕਿ

ਰੁਪਾਇਆਨਾ ਨੀਜਾਤਾਗਾਠੇਪਤਿਤਾਸੇ

ਏਤੁਤੇਧਾਪੜਿਆਹੈਤਾਪੜਾਆਰੁ

ਸੁਣਕਰੁਭੀਪੜਾਇਾਨਾਜੀਤਾਨਾਪ

ੜਾਇਾਸੁਰਿਠੋਪਤਿਭਾਜਨਏਤੁਤੇਗਨੀ

ਉਜਾਣਗਾਕ ਨਤੇਗਨਧਿਏਤੁਪੜਾਨਾ

ਨੀਸਾਕੁ ਠਦੈਗਾਤੇਗ ਨਜੀਵਿਜਸ

ਕਾਲੁ ਨਆਵੈਗਾ॥ਤਖਤਿਉਨਿ ਪਰਿਭਿਕਰਿਆ

ਏਨਾਨਕੇਏਠਕ੍ਰਤਾਤੈਲਿ ਮਤੈ ਪਾਈਆ

ਠਗਿ॥ਪਤ੍ਰਸੁਲ੍ਹੈਠਾਨਕੇਏਠ੍ਰਜੈਪਰ

ਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਣੈਤੇਠ ਭਿਨਕਉਕਦੁ

ਨੁ ਫਣਾਣ ਗਤੈਠੋ॥ਤਖਿਗਭ੍ਰਨਾਨਕਤੁੰ

ਪਉੜੀਕਠੋ॥ਅਗੈਮਿਣਿਨਿ ਵਰਿਆ ਏ

ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਸੀਆ ਸਰਾਕਉ॥ਭਿਨਾਸੁ

ਪਿਇਕੇਉਸਣੇਲਿਗਿਮੁਖਿਸਾਕਾਨਾਉ

ਕਗਿਮਿਣੈਤਾਪਾਈਆ॥ਨਹਿਤਾਗਣੇ

ਵਾਉ ਨ੍ਰਆਓ॥੧॥ਤਖਿਨਾਰ. ਘਾਸੇਨਾ

ਰਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਸ ਨ ਹੋਇ ਹੁਤੋ ਰਾਜੀ

ਉਸਾਹੈ ਗਾਤ ਨਹਿ ਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਰਸਿਅ

ਜਣਕ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜੋ

ਸਚਾ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀ ਆਹਿ ਤਹਿਤ ਅਹਿਰ

ਸਨ ਮੈਗਣ ਹਿ ਯਾਨ ਪਰਾ ਪਵਿਨ ਹੁ

ਗਾ ਪਣ ਜਿਨਾ ਸਹਿ ਧੁਨ ਕਰਮਿ ਕਰਿ ਕੈਸਿ

ਸਰਿਆ ਹੋ ਆਰੁ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਲੀ

ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆ ਨਾ ਜੀ ਸਾਤਾ ਤਬਿਰਿ

ਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਨੁ ਹਿਸਿ ਹੁ ਆ ਹਿਰਿ ਉਹਿ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਹਿਆ ਏਨਾ ਨਕ ਏਹੁ ਸੋ ਪਰ

ਮੇਸਰਕਾਨਸੁਨਤੇਤੈਹੋਇਨਕਹੂੰਕੇਈਧਨਮੈ
ਜਾਨਤਾਗੁਨਕਉਤਾਰੇਦੀਆਂਗੀਨਾਂਹੋ
ਗੁਸਿਆਦਤੀਆਗਿਆਗੁਇਸਿਨੌਪਾਤਸ
ਹੀਕਰਦੇਹੈਸਿਮੇਖੁਸਿਆਈਆਂਗੀਕਰ
ਦੇਹੈਸਿਆਗੁਪਰਮੇਸਰੁਗੀਨਾਹੀਸਿ
ਰਹੋਕਹੁਣਪਾਉਸਿਕਦਨਪਾਪਕੀਤੇ
ਹੈਸਿਜੋਪਾਤਸਾਹੀਗੀਕਰਹਿਆਗੁਪਰ
ਮੇਸਰਤੇਗੀਨਾਂਡਰਹਿਆਤਖਿਫਿਰਿਗੁਨਾ
ਨਕਤੀਜੀਪਉੜੀਕਹੀਆਇਸਿਆਦੇਪਿ
ਇਸਾਹਿਗੁਨਿਇਕਨਾਰਖੀਆਹਿਨਾਉਸ

੫

ਾ ਗਾਇ ਫਿਰਿ ਤੁਧ ਪਾਏ ਭਗਤੇ ਇਕਨਾ ਦੂਨੇ ਰਗ ਬਾਗ॥
ਅਗੈ ਗਾਇਆ ਸੇ ਜਾਂ ਦੇਆ ਨਿ ਹਿਤੁ ਨੈ ਦੇ ਦੇਵਾ ਗਾ॥
ਸੇਵਿਤੁ ਬਾਬਾ ਨ ਕਰਣਿਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੰਡਿਤ
ਇਕ ਅੜਤੇ ਹੋ॥ ਇਕ ਜਾਣਤੇ ਹੋ॥ ਇਕ ਮਾਣਤੇ ਹੋ॥ ਇ
ਕ ਪਾਤਸਾ ਹੋਹੋ॥ ਇਕ ਤੁਰਕੈ ਆ ਗੇ ਭਿਖਿਆ
ਮਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਤੇ ਹੋ॥ ਪਰ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੰਡਿਤ ਸੰਤੁਖ॥
ਅਗੈ ਜਾਇ ਰਹਿਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਸੁਖ ਕਾ ਤੇ ਹੋ
ਪਾਏ ਸੁਖ ... ਮਾਣਤੇ ਆ
ਭਿਨ ਕਰਮਿ ਸੀ ਮਨਾਇਸਿ ਹੋਗੀ ਸੋ ਸੀਰ
ਪਰੇ ਕਰਮਿ ਖੀ ਰਹੇ ਤਾ ਹੋ॥ ਤੁਰਿਆ ਕਰਤੇ ਸੇ
ਰਤਾ ਹੋ॥ ਤੁ ਰਚੀਚਾਰਿਆ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੇ
ਸੀ ਸਨਾਇਸਿ ਪਾਇ ਰਹਿਗਾ॥ ਤੁ ਨਗਰ ਤੇ ਸੇ

ਮਣਿਗੋਆਅਤ੍ਰੈਧਰਮੁਸਭਕਉਸਿਮਰਤੇਹੋਆਅਤ੍ਰਵਿ
ਖਿਆਮਗਿਮਗਿਧਾਤੇਹੋਆਉਨਕਉਦਾਸਗਣਦਿ
ਗਈਆਖਿਲਾਣਿਗੀਆਆਤਬਿਧੰਤਿਤ੍ਰਹੋਗਾਨੁਹੋਇਗਾ
ਇਆਕਉਣਿਸ੍ਰੈਇਰੁਕੈਈਦਾਭਗਤ੍ਰੇਹੋਆਤਬਿਖਿ
ਗਿਧਤਿਤਕਉਣਿਆਨਾਕਤ੍ਰੈਸੈਮੀਥਤਾਰਸਾ
ਹੋਮਿ ਇਉਕਰਮਰਾਹੋਆਆਦੇਤਾਧਾਣਕੁਹੋ
ਤੁਮਾਤਾਧਿਤਾਇਮਰਾਕੁਦੈਬਕਾਮੁਖ੍ਰਦੇਸੁ॥
ਾਦੇਤਗਰਿਖੇਉਦਕੁਹੋਆਤਬਿਗੁਨਾਨਕਾਲਉ
ਈਧਉਝਾਕਣੀਆਦੈਤਿਮਦੇਰੁਆਗਣਾਖਖ
ਖਿਦੀਏਦਹੋਆਉਤਿਨਾਮੁਣਤਾਨਧਾਨੋ
ਏਇਸਾਹਿਖੇਨਾਨਾਨਕਉਣੀਧਾਣਿਆਮਤਿ

ਗੁਣ ਦੇਵਤੇ ਦੇਖੇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸ ਨਕ ਪਰਸਾਦ ਖੁਦਾ ਨ
ਨਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਕਦਾ ਐਸ
ਕਰੂ ਨਾ ਦਿਸੇ ਜਿਦਿ ਨਵੇ ਸਾਹੁ ਤਿਉ ਜਾ ਏਨੈ ਨਾ ਜੋ
ਪਨ ਖਾਨ ਸੁਣ ਤਾਨ ਕਨਾ ਉਦੇ ਖੇਸੈ ਕੀ ਸਰਿ
ਖਕ ਤਿਉ ਜਾ ਏ ਦਿਨ ਕਾ ਅਸੁ ਸਨੀ ਤਾ ਖਾ
ਨੇਕ ਰਗਿ ਧੂ ਖਸੀ ਕੈ ਸਾ ਨਉ ਤੇ ਖੀ ਸੈਕੀ। ਸਰਿ
ਜਏ ਸੁ ਇਨੈ ਪੰਡਿਤਾ ਸੈ ਕੁਤਾ ਨਹੁ ਲੀਸੋ
ਉਨ ਸਕੀ ਬੁਚਿ ਤਾਹਿ ਗਾ ਖਾ ਕ- ਸੀ ੫
ਇ ਤਾਹਿ ਗੋ ਨਸਤਿ ਸਕੀ ਖੇ
ਤੀਆ ਨੇ ਇ ਗਾ ਫਿਰਿ ਇ

ਸੁਣਾ ਨੇ ਤੁਰਿਆ ਕਰਹਿ॥ ਤਾ ਥਿ ਪੋਰਿ ਤ੍ਰੈ ਹੋਰ ਨ੍ਰੇ ਹੋਇ

ਗਇਆ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤੈਸੁ॥ ਜੁਕੈ ਏ ਪੁਰੈ

ਸੈਤੇਰ ਆਤ ਸੈਆ ਪੁਰਿ ਏਹੈ ਸੈਕਗਿ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਬਬ

ਜੀ ਘਰਿ ਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਰਹਿਆ॥ ਬੈਨ ਤੁ ਦੁ ਹੁ ਗੁਰੁ

ਆਖਿਆ ਘਰ ਸੇ ਸਰ ਕੀਤੇ ਏ ਸੋਰਿ ਗਰਿ ਭੁਦੁ ਨ

ਕਰੈ॥ ਜੇ ਬਕੈ ਨੈ ਤਾ ਬੈਨ ਤੀਰ ਹੈ॥ ਜਾ ਸੈ ਦਿਤਾ ਸ

ਆਤੀ ਰਹੈ॥ ਫਕੀਰ ਸੁ॥ ਤਿਸ ਜਾਣ ਸਕਰੈ॥

ਬਪਕਾ ਤ੍ਰੈ ਹੋਰ ਨ੍ਰੇ ਹੋਇ ਗਇਆ॥ ਕਹਿ ਸੁਨਾ

ਹੈਰਹੈ ਤਾ ਕਿਹੈ ਦੋਜਾ ਬਿਗ ਭੁ॥

ਦਕਾਤੇ ਆਜਾ ਬਿ ਫਿਰਿ ਤੇ

ਦਿ ਵਾਨੈ ਜੀਇ ਸਦਾ ਕੁ ਭ੍ਰਾਨ ਹੀ ਉਤਾਰਿ

ਆਗਤਬਿਭ ਦੀਵਨਿਆ ਦੀ ਸੋਗ ਖੇਤ੍ਰ ਉਤਰਿ

ਆ ਨੈਂ ਸੈਂ ਮੁਹ ਨਾ ਸੋਗਤ ਉ ਖੇਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਆ

ਨਾ ਸੋਗਤ ਪਾ ਵੁਸੁ ਕਰਿਗਾ ਨੀ ਤਾ ਸੈਤ੍ਰ ਕ

ਪਸਿ ਵੈਦਾ ਨਾ ਤਬਿਭ੍ਰ ਨਾ ਨਾਵ ਆਖਿਆ

ਦੀਵ ਨਸਣਾ ਮਤਿ ਤਨਿਭ੍ਰ ਪਠਵਾਇ ਦਾ

ਤਰਿਆ ਓਵੈਤ੍ਰ ਤਬਕੁਰ ਰਸਾ ਪਤ੍ਰ ਸਾ

ਆਪਣਾ ਆਰ ਸੀਭੇਤਿ ਕਰਿ ਦੇ ਪਤ੍ਰਾ ਪ

ਤਬਿ ਗਹਿ ਭੁਲਾ ਗ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜੇ

ਦੇ ਭ੍ਰਨਾ ਆਰ ਸੀਜਾ ਵਲਿ ਤਪ੍ਰ

ਸੀ ਡਾਲਿਕਪਨਾ ਖੇੜੀ ਦਾ ਉਜਾੜਿਆ

ਨਾਹੀ॥ਤਖਿਵਾਵੇਸਕਤੁਜੀਤਾ॥ਸਗੁਸੁਹੀ ਇਹਿ

ਮਃ੧॥ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ॥

ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ

ਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ

ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ

ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ॥ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋ

ਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ

ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ਜੋ ਦਮੁ ਚਿ

ਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥੩॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ॥ਨਾ

ਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੪॥

ਕਿਵਹਿ ਕੁਣਾ ਗੁਰ ਮਤਰੀ ਕਉ ਨੂੰਮ ਕੀਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ
ਨਕੁ ਅਤੇ ਕਾਨੁ ਰੈ ਹੈ ਪੜਿਆ ਏ ਤਾ ਕਿਸਾ ਨਾ ਕਿਆ
ਨਏਸਰ ਕੀ ਠੈ ਟੀਆ ਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੇ ਪੜਿ ਕੇ ਉਹ
ਕੁਟੇ ਠੈ ਟਾਨ ਖਸੀ ਦਸੁ ਤੈ ਮਿਗੀ ਏਨੂ ਤਾ ਪਤੁ
ਸੁਕੇਰੀ ਉਸ ਦਾ ਮੀ ਮਿਟੈ ਨਾਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਤੁਖ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਉਸ ਦਾ ਸੁਗਨਾ ਤ ਕਿਹਿਆ ਦਿਓ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਹਿ ਕਾ ਗਇ ਕਿਸੁ ਤਾਹਿ ਕਿਛ ਹਿ ਉਣ
ਸਾ ਉਸ ਨੌ ਨਾਠਾ ਤਾ ਕਿਸਾ ਹਿ ਕੁਣਾ ਦੇ ਹਥ ਦੀ ਪਿਸਿ
ਮਿਨ ਕਿਆ ਖਾਣਾ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸਾਕ ਗਇ ਦਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਕੈ ਪੈਰ ਸਖਤ ਠਹਿਸੁ ਤਾ ਪਾਇਆ ਠਾ ਪੁਤ੍ਰਾ
ਦੇ ਪੈਤਾਂ ਠੈ ਨਾ ਰਸਤਾ ਦੀ ਢਹਿਆ ਚਲਿ ਗਏ
ਹੈ ਤਾ ਸਹਿ ਮਿਸੁ ਰਸ ਖਤ ਰਖ ਢਹਿ ਪਾਨੂ

ਹੋਤਸਿਗਾਇਸ੍ਰਿਣਾਇਆਸਿਆਇਸਮਨੁਸਗਾਇਭਾਗ
ਕਿਰੁਣਾਇਆਤਾਕਾਮਨੁਸਧੁਰੁਹੋਤਸਿਗਾਇਸ੍ਰਿਣ
ਗਿਆਸਿਆਜਾਕੈਰਾਗਨਾਦਤੀਗਾਣਤਿਨੈਠਾ
ਆਤੁਇਠਕੀਦੇਸਤੁਇਠੁਸਾਣੀਨਾਠੀਕਬਿ
ਸਾਇਸ੍ਰਿਣਾਗਤਦੀਪਾਗਿਆਇਆਆਇਕਿਕਿਕਾਮਨੁ
ਸੁਦਾਇਰਸਾਆਤਾਸਿਰੰਸਾਕਾਮਨੁਸਤੁਇਸ
ਪੁਣੈਸਿਕੁਸਨੁਰਦਾਠੈਦੇਇਤੁਸਨਾਪਗਸ੍ਰ
ਠੇਇਸਰਾਸਰਕਾਸੋਗਾਸਠਤੁਦੇਸਦੇਠਾਕਾ
ਸੁਤੁਕੀਨਿਡਾਨੁਡੈਆਅਤੈਸੈਕੀਨਿਡਾਨੁਠਾ
ਤਿਸਰੇਸਡਗਸ੍ਰਿਆਇਤੁਧੈਦਾਡੈਆਹੋਤਕਿਕਾ
ਤੁਆਸਿਆਆਰੀਪੁਰਾਇਰੀਆਪੁਰਾਇਹੋਤ
ਣੋਕਾਮਨੁਪਗਿਆਇਆਤਕਿਣੂਨਾਨਕ੪

ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿਖ ਗੋਸਟਿ ਹੋਈ ਸੋ ਨਾਲਿ ਗਾਵਣ

ਲਗਾ ਜੀ ਤਬ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਆਖਿਆ ਖਸਿ

ਦੇਹੁ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਆਖੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੀ ਸਤ

ਆ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਵਾਣ ਹੋਇ

ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਆਇਆ

ਧੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਆਪੁ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤਉ ਤਕ

ਹੋਈਆ ਨਾਲਿ ਦਵਾਈਆ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਰਦੇ ਹੈ ਜੀ

ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧੂ ਹੋਇਆ ਹੋਆ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲੋਕਾ

ਸਾ ਤਾਂ ਆਈਆ ਪਰਬਤੁ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਲਿਖਾ ਈ

ਹ ਗੀਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਪੈਰ ਹੋਆ

ਸਿ ਪੁਛਿਆ ਜਿਆ ਤਿਨੁ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿਬ ਜਹਿਗੇ ਦੀਆਤਾ

ਮਹਿਰਮ ਕੀਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ ਸਮਝ ਪਾਇਆ

ਏ।ਗੁਤੁਸਿਆਖਿਆਸਸਤੁਰਿਆਕੈਲੈਣੈਹਾਰਿਸਦਾ
ਦਪਾਇਆਹੈਹਾਰਜਤੁਬਾਰਿਹਜੂਰਿਆਵੈਗਾਖਾਲਸ
ਦਾਸਿਖੁਨਿਹਾਲੁਤਖਿਸਾਤਾਆਏਕੁਤੁਸਿਆਖਿਆ
ਕਦਾਤੁਸਿਪਾਇਆਕਸਦੇਨਿਹਾਲੁਕਤੁਖਾਤਿਸ
ਤੁਖੇਤੀਪ ਜੀਦੀਮਬਰਿਸਾਰਿਨਿਹਾਲੁਸਿਖੁਜ
ਗਸਦੇਮਬਰਿਨਿਹਾਲੁਤੇਗਸਤੁਕਦੇਖੁਦਾਨਸੀਤੁ
ਹਾਅਤੇਖਦਾਸੇਤੁਮੁਨਿਹਾਲੁਭਫੁਦਾਸਤੁਨਿਕਬਿ
ਸੀਤੋਨਿਸਿਖਨਿਹਾਆਪੇਦਾਤੁਯਿਕਰਫੁਨੁ
ਰਿਤੁਹੈਤਖਿਰਾਤੁਨੁਪਬਰਿਹੈਏਸਾਰਾਤੁਆ
ਇਆਆਸਿਆਕਰਆਸੀਤੇਨੁਰਿਆਪਦੇ
ਜਾਪਤੁਕਦਾਸਤੁਸੀਭਾਭ ਨਿਹੈਸੇਪਦੀਆ
ਦਿਆਪੁਫਪਾਸਿਪਸੀਨਿਨਿਦੇ।ਸ੍ਰੀਤਾਕੁ

ਜਗਤੁਕਰਮਦੇਹੈਨੀ॥ਕੁਤਜਗਤੁਕੀਤਾਭਾਣਾਹੋ॥ਚੇਟ
ਆਸਣੀਖੇਤੀਬਹੁਤਰਿਆਕੀਪਣੀਹੋਆ
ਕੁਤੁਖੇਜਾਣਿਨਾਹੀ॥ਕਿਤੁਜੋਏਹਿਖਲਾਹੈਦੇਤ
ਆਖੀਐਜੋਕਾਤੁਰਾਪੁਰਖਭਾਣੈਆਹੋ॥ਚੇਪ
ਖੇਤੀਖਸਮਾਸੇਤੀ॥ਤਾਬਹੁਨਾਰੁਕੈਸਿਆ
ਖੇਤਰੀਆਸਾਨਏਕਾਗੇਖੇਤੀਏਹੋਹੋ॥ਸੇਆਸੀ
ਤਕਗੈਖੇਰਣਾਆਸਾਹਨੁਦਾਹਿਆਗੋ॥ਕੀਤ
ਪਾਇਆਹੋ॥ਵਾਹਿਕੀਤੀਹੋ॥ਅੰਪਣਹਿਖੇਤਰਪ
ਰਣਾ॥ਖਿਤਾਰੀਆਸੀਆਪਣੀਖੇਤੀਸਭਾਇਸ
ਪਦੇਨਾਹੀ॥ਪਕਾਈਦੀਸਾਰਕਿਆਜਾਣਹਿ॥
ਕੇਕਾਤੁਤਕਾਤੁਤੋਕਣਿਆਆਖਿਸੁਏਪਤੁ
ਕੀਟਿਤੁਰਿਆਆਆਖਾਏਹੋ॥ਤਕਿਕਾਤੁਆਖ

ਅਤੈ ਨੈ ਹੈਵਣੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਥਨਹੀ ਨਾ ਕਮਾਣੀਆ
ਸਾ ਤਾ ਹਹਿਆ ਗੈ ਆਗੈ ਰੈ ਪਤੁ ਲੇਤੁ ਸੁਭਾ ਹ ਸੀ
ਤਾਂਸਾ ਸਾਣੀ ਫਸਾਣੀ ਤੈਨੁ ਨੇਹੈਵਣੀ ਖੇਤੀ ਹ
ਹਿਦੇਸਾਠੇ ਗਇ ਖਾਤੁ ਤਿਤੁ ਕਰਿ ਪਕਾਇ ਖਹਿ ਸੀ ਤ
ਵਿਖਤੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪਤਾਲੀਆ ਸਾਖੁ ਹਿ
ਹਨੀਠਾ ਅਤੈ ਭਣੀ ਲੈ ਸਾ ਠੈ ਗਇਸ ਦਿਖਾਸ
ਇਭ ਣੀ ਠਾ ਤਬਿ ਕਾਤੁ ਆਖਿਆ ਕ ਤਾਂਸਾ ਸਾ
ਤੇਗ ਵੇਤੀ ਭੈਣ ਕਾ ਟੀਨਾ ਠੀ ਛੁਡਿਆ ਆਖ ਦਾ
ਠੈ ਤਬਿ ਤੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪਿਠਾਜੀ ਆਸਾਈਉ
ਖੇਤੀ ਹਨੀ ਠੈ ਇਤੁ ਸੁਣੈ ਗਾ ਤਬਿ ਕਬੈ ਖੋਨਾ ਨਕ
ਇਤੁ ਸਕਤੁ ਤੁ ਨਾਇਆ ਸਗੁ ਸੈਗਣਿ ਹਿਠੋ ਸ
ਸਕਤੁ॥ ਸਤੁ ਤਣੀ ਕਰ ਟੈ ਇਤਿ ਗਸਾ ਟੈ ਸਸ

ਸੁਧਾਲੀਤਾਨਾਖੇਤ੍ਰਾਨਾਸੁਬੀਜੁਮੰਤੈਖੁਸੁਹਗਾ
ਸੁਗਰੀਬੀਦੁਸੁਾਕਾਉਕਰਸੁਕਰਿਤੰਅਸੀਸੈਖਾਗਭ
ਗਠਦੁਖੁਾਆਕੀਆਆਖਿਆਸੈਖਿਨ ਡਇਆਇ
ਨਿਆਇਆਨੁਸੁਸੇਠਿਆਕਿਗਣ ਭੁਲੈਵੀਇਆਗਠੁ॥
ਤਬਿਆਰਿਬਾਬਾਵੇਤਿਆਆਖਿਓਸੁਾਪਿਤਾਜੀਆਸ
ਗੀਖੇਤੀਕੀਜੀਸੁਲਹਿਆਰੀਾਖਿਤਾਜੀਆ ਸਾਗੋ
ਖੇਤੀਕੀਜੀਪਗੀਤੰਸੀਹੋਆ ਸਾਹਿਬਸੇਖੇਤੀਦਾਇ
ਤਾਆਸ ਗਹੋਜਿਤੁਸਣੁਦੀਵਨਕਾਮਭੁਹੋਤ
ਗਾਗ੍ਰਤਕਰੀਏਨਾਕੇਗਗਾਪੁਰਧਾਆਸੁਧਾਣੇ
ਹੋਧਿਗਾਅਤੇਟਲੀਗਣਿਗਉਭਾਈਸਭਕਰ
ਦੁਗਸੇਦੁਗਾਜਿਸੁਸਾਹਿਬਦੀਸੈਕਿਗਸਾਏਹੀਵਠ
ਹੋਸਿਸੋਗਖਹੁਤੁਪਸਸਾਨਾਕਗਦੇਹੋਜਿਸੁ

ਦਾਸੀ ਤੁਸਦੇ ਨਾਨਿਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਤਿਸ ਦਿ
ਨਦਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਮੀਗਣਦਾ ਨਾਉ ਜੈਰਾਮੁ ਉਪੰਗ ਦਾਨ
ਮੀਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਜੀਓ ਸਾਂਈ ਵਲੁ ਸਾਹਿਬ ਕੁਰਖ
ਣ ਪਾਂਹੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਗ ਗੀਚਾਕ ਗੋਣਤੁ ਪਟਤੁਸਤੁ
ਸਤੁ ਪਿ ਫਿਰਿ ਆਹੋ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਣੁ ਤੋਗਾਨੁ ਹੋਰ ਸਈ
ਆਆਂ ਆਖਿਓਸੁ॥ ਬੇਟਾ ਤੇਗ ਸਫਉ ਖਆ ਸਾਹਿ ਹਸੁ
ਇਆਰਿ ਕੁਨਾ ਹੀ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਪਿਤਾ ਜੀ॥ ਤਿਨ ਸੋਗ ਸਫੁ ਬ੍ਰਿਤਿ ਚੈਹਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਣ
ਹਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਹਿਤੁ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ
ਸ੍ਰੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ॥ ਮ: ੧॥ ਸੁਣਿ ਵਾਤਾ ਆਖ ਸਤੁ ਕੋਇ
ਦੇ ਵਾਤੁ ਵਾਤਾ ਗੀ ਚੈ ਹਟਿ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕ
ਹਿਆ ਜਾਹਿ॥ ਕਰਦੇ ਵਾਂਏ ਤੇ ਗਣ ਸਮਾਹਿ॥੧॥

ਫੇਰੇ ਸੈ ਸਾਰਿ ਧਾਰ ਗਣਿ ਕਿ ਗੜੀ ਗੁਰੁ ਸੇਗਤੀ ਗਾਂਵਹਿ

ਨ ਜਾਂਣੈ ਤੇ ਗਵੇਤਾ ਵੇਦੁ ਚੇਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਤਿ ਕੀਅਤਿ ਮਿਲਿਆ

ਸਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਿਆ ਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤੁਗਧੁਰ ਣਈ ॥

ਰਣਤ ਨਜਾਂਈ ਤੇ ਗੀਤਿ ਲੁ ਧਤਿਆਂਈ ॥੨॥ ਸਤਿ ਸਤ

ਸਕਤਿ ਧਸਤਿ ਨੇ ਕਿਆ ਈਆ ॥ਸਿ ਯਾ ਮੁਰ ਪਾਵੀ

ਆਂ ਧਤਿਆਂਈਆ ॥ ਤੁ ਪੁਹਿਤੁ ਸਿਧੀ ਰਿਨੈਨ ਧਾਂਈ

ਆ॥ ਕਗਮਿਮਿਲੈਨਣੀ ਰਸਿ ਗਣਈਆ ॥੩॥ ਆਂ ਅ

ਇ ਫਾਂਲਾਂ ਹਿਆ ਫਲਾਗਾ ॥ਸਿ ਫਤਿਕ ਗੇਤੇ ਗਭੇਤਾਂ

ਸਿਮੁਤੁ ਰੇਣਿਤਿ ਸੈ ਕਿਆ ਸਾਨਕਸਤੁ ਸ ਫਾਂ ਗਣ॥

੪॥੧੫॥ ਤਕਿ ਕਿ ਰਕਾਂਤੁ ਕਣਿਆਂ ਣਗਾਣਾ ਫਤਿਤੁ

ਜਾਂ ਜਾਸਾਂ ਗਗਧਕਤੁ ॥ ਕਿ ਗਣਿ ਕਿਨਾਂ ਜੀ ਫਤੁਥੈ

ਰਹੈ॥੩॥ਕਿਸਿ ਕਿ ਕਬਾਨਾਨਕੁਤੁਧੁ ਕਰਿਗਹਿਆ॥
ਸਾਚੁ ਤੁਹਿਗਹਿ ਆਸਾਹਿ ਰਿਗਹਿਤਿਨਗਾ ਆਸਿ
ਕੰਨੁ ਏਹੁ ਅਸਾਣੇ ਕੈ ਮਹੁ ਰਸੁ ਗਹਿ ਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਹੰਕੈ ਧੇਰੀ ਤੁਸਿ ਦਨਾਹੀ ਤਕਿ ਮਤਾ ਆਈਅਹਿ
ਕਰਿਤਗਾ ਤੁਧ ਦਸਾਨਾ ਆਧਿ ਕੰਨੁ ਕੇ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਇਸਿ ਨਾ ਅਹਿ ਸਾਦਿ ਰਹਿ ਆਤੇ ਤੁਹਿ ਧਰਤਿ ਹੁ
ਨਧਹਿਲਨਿ ਆਣੀ ਨੁ ਕੈ ਹੰਗਾ ਸਾਲਿ ਦਾਸਾਹਿਸ
ਤੁਝੈ॥੪॥ਸਭ ਕੋ ਧਿਆਵੈ ਤੈ ਕਾਰਣੁ ਦਾਧੁਤੁ ਨੌ ਮ
ਤੇਆ ਤਖਿਕ ਕੋ ਕੇਤਿਆ ਨਕਾਰੁ ਆ ਆ ਧਸਤੀ
ਦਾਹਿ ਮੈ ਕੈ ਮਹਿਸਾ ਤੁ ਆ ਆ ਧਹਿ ਤੈ ਧਾਸਾਆ
ਤੁਆਸਣ ਨਾ ਮਕੀਤਾ ਗੋਤੁ ਧਾ ਤੁਕੁ ਧੈ ਧਾਹਿ
ਸਣੀ ਅਹਿ ਤੁ ਧਾ ਆ ਸੋਰਿ ਤੁਹਿ ਮੈ ਕੈ ਮੈਗੀ ਅਹਿ

ਸਾਚਾਸਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁ
ਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸ
ਭਿਮਿਲਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿ
ਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾ
ਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇ
ਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸ
ਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾ
ਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਜੇਦਰਿਮਾਂ
ਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀ
ਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥

ਮਾਮਲਾਗੋਸੋਂਦਿਤਾਂਨੇਪ੍ਰਉਆਸੇਕਾਲ੍ਹਚ
ਪ੍ਰਿਤਿਦਿਸਨਾਉਆਤਖ੍ਰਿਵਾਂਵਨਾਸ੍ਰਮਣੀਨੇ
ਮਿਜਾਥਿਧਾਂਦਿਧੀਦਿਤ੍ਰਿਹਨਾਗਾਮਾਂਮ
ਦਿਹ੍ਰਦਿਟੀਆਕਾਂਇਟਿਆਮਭਲਗੋ
ਪਿਟਿਕਾਲ੍ਹਤ੍ਰਿਆਖੇਨਾਂਨਗਾਤਿਮਟਪੁਰ
ਪਹਿਆਨੈਗਾਤ੍ਰੁਕੇਟੀਦਿਤ੍ਰਮਹਿਲੈਸਿਹ੍ਰਟਗ੍ਰ
ਗਿਕਿਆਤਾਪੈਕਮੇਟੋਲਲਪ੍ਰਗਾਤਾਮ੍ਰ
ਤ੍ਰਟੈਗਾਂਨਿਦੈਗਾਤਾਂਪੈਤੀਨਕਿਤੇਨਨਨਖ
ਗਾਤਕਿਕਾਲ੍ਹਤ੍ਰਨਖਟਾਂਉਆਤਾਂਟਿਕਟਿਦੈ
ਤ੍ਰਮਹਿਸਪਾਹਿਆਇਆਤਕਿਦੈਤ੍ਰਆਇਪ
ਟਾਂਉਇਆਤਕਿਪ੍ਰਤ੍ਰਨਾਂਨਕਟੀਕਿਉਪਕ

ਲਿਖ ਗਾਨ ਦ ਕਾਦੇ ਖਹਿ ਤੇ ਬਿਬੁਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਣ
ਮਿਲਿਆ ਧੀਰਾ ਪਗਾਹੁ ਲਿ ਕਹਿ ਓਹਿ ਕੈ ਨਾਲਿ ਆ ਖਦ
ਲਾਗੇ ਦੇਵ ਤੂੰ ਲਿ ਆਕ ਸਾਹੋ ਤਬਿ ਦੇਵ ਕਹਿ
ਆਰੈ ਲਿ ਕੂਤੇ ਗ ਆਤ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੈ ਦੇ ਖਰ ਤਾ ਮਾ
ਤਬਿ ਬਕ ਵਾ ਹੋਸਿ ਆਮਾਲੋ ਬੁਰਿ ਤੋ ਸੋਧਾ ਦੇਵ ਕੁਣ ਬਿਆ
ਦੇਵ ਸੀ ਪਕ ਲਿ ਦੇਵ ਲੇ ਬਾਹ ਰਾਗੀ ਗਾ ਦੇਵ ਨਾ
ਦੇ ਹੋਵ ਗਕਕ ਲੇ ਦੇ ਸਾਹਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵ ਖਰਿ ਆ
ਖਦੇ ਸੇਗੀ ਆਹਿ ਨਾਲੋ ਹੋਇ ਸਿਗਤ ਸਾਹਿ ਆ ਖਦੇ
ਤੁਰਿ ਸਰਾ ਗੁਰ ਹੋਇ ਦੇਵ ਸੁਦੇਨਾ ਦੇਵ ਤੂੰ ਪਹਿ ਣੀ
ਗੀ ਪਹੁਤਾ ਮੈਸਾ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਲਾਹ ਲਿਤ ਦੇਵ ਦੈ ਗ
ਪਹਿਲਾ ਤੁ ਸੁਣੋ ਗੁਰ ਪਸੇ ਦੇਵ ਖੇਹਿਆ

ਆਖੀਆ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹਿ ਮੁਖੁ ਜਾਏ ਦੇਸੀ ।। ਰਾਸੁ ਤਾਹਿ ।
ਤਾ ਤਿਹਿ ਦੇਸ ਪਾਇਆ ਪੈਤ ਜਾਏ ਦੇ ਕੈ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖੀ
ਸਤੇ ਦੇਹੁ ਮੁਲਾਹਿਆ ।। ਨਾਨਕ ਤਾ ਦੇ ਮੈ ਹਿ ।।੧।। ਤ
ਵਿਸਹੁ ਬਾਬੇ ਕਿਹ ਦਿਤ ਕੈਆ ਸਬਦਿ ਦੇਹੁ ਮਕਰ
ਕੀਤਾ ।। ਸਤੁ ਮਤਾ ਸਹਿਤ ।। ਮਕਰ ਹੁ ਮ ਪ: ।। ਭ੍ਰਿਤਿ ਦੇ
ਦਾ ਨ ਰਾਸੁ ਤਾਹਿ ।। ਉਸ ਪਾਤਾ ਪਾ ਤਰਫੋਂ ਮੈਂ
ਸ ਰਾਹਿ ।। ਹ ਮਹੁ ਤੈ ਦੇਹੁ ਮੁਖੁ ਤੈ ਮਗੈ ਗਾ ।। ਪੈ ਮਾਰ
ਭੁਨਾ ਮੈ ਕੀ ਗਾ ।।੧।। ਗੁਰਤਾ ਹੁ ਮੁ ਕਿ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੁ
ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਕਰਹੁ ਮਸਕਤ ਦੇ ਸਰਮ ਹੁ ਤ ਨਾਹਿ
ਤੁ ਮੁਸ਼ਕਤਿ ਗਤਾ ਲਿ ਪਾਈ ਦੇਸ ਨਾ ਭੁਲਿਆ ਸਹੁ
ਲਾਹਿ ।।੧।। ਪ ਸਮ ਕਿ ਮਾਹਿ ਕਿ ਦੇ ਸਭ ਭੇਗਾ ।।

ਤੈਤੇਤਾਨਿਉਤਰਿਆਈਏਹੈਨੀ॥ਮਾਨਾਅੰ ਧੇਕਉਲਿਆਏ
ਮਤਾਂਇਹਿ॥ਵੈਰਨਭੁਤਾਨਭੁਤਾਇਹਿ॥ਰ॥ਨੰਰਨਾ
ਕਾਤੁਰੰਦਨਏਸਾ॥ਮਾਂਏਸਕਾਜਤੁਘਇਹਿਮ
ਠਿਮਾਂਤ੍ਰਾ॥ਮਮਗਏਹੈਕਾਂਏਆਦਲਿਧਾਇਹਿ॥ਤਕੇ
ਧਾਏਵੈਇਹਿਨਧਾਇਹਿ॥੪॥ਕੰਧਨਕਾਇਆਇਹਿਗਮ
ਗਠਤ੍ਰਾ॥ਤਿਮਮਠਿਨਤ੍ਰਨਿਰਸਨਅਸਾਤ੍ਰ
ਧੀਗਮਭਿਗਏ ਗਧਇਹਿ॥ਨਨਕਡੁਟਸਿ
ਮਨੋਨਾਇਹਿ॥੪॥੧॥ਤਕੈਦੁਤ੍ਰਗਿਠਉਪਸਾਠ
ਗਾਆਥਿਓਸਿਭਾਏਏਦੁਸੀਇਤਾਇਦੁਨਾਕ
ਗਏਉਧਾਇਡੁਖੁਭਸਨਏਤੁਠੋ॥ਤ੍ਰਿਥਿਕਾਕੈ
ਕਤਉਠਾਏਆ॥ਗੁਗਉਰਾਇਦੁਲਿ॥ਮ:੧॥ਕ
ਤਰੀਮਾਈਕਾਪਕਨਕੇਗਇਦ ਸਾਦੁਤੁਤ

ਸਿਆ ਹੋਆ ਅਗਹਿ ਕਿਬ ਸਾਣ ਗਾਤ ਰਿਹਿ ਪ ਜੇਵ
ਨੇ ਤੂ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੋ ਰਸਹਿ ਕਿਬਾਰ ਦੁਨ ਸੇ ਗੁਣ
ਤੇ ਗਾਵ ਨੇਨ ਜਾਣੀਅ ਦੁਗੁਣ ਸੋ ਗਾਰ ਨ ਤੂ ਪਾਵੇ
ਤੁ ਪ੍ਰਿਤ ਘਣ ਮਿਲੀਨ ਵੇਤੁ ਪਸੂ ਤੂ ਪਾਇਆ ਵ
ਤਨਾ ਰਬੁਣੀ ਅਹਿ ਆਇ ਕੇਤੁ ਪੇ ਪਤੁ ਰਾ ਇਆ
ਨਟ ਪਟਨ ਕਿਸ ਮਨ ਰਤੇ ਨਾ ਕਹਿ ਰੇ ਗੇ ਪਿਆ
ਦੇਆ ਗੁਣ ਰੇ ਖੇਧਿ ਦੂਣੁ ਰੇ ਖੇਤੁ ਸੂ ਤੇ ਵਣ ਦੂ
ਪਾਏ ॥੨॥ ਤਟਤੀ ਰਬਣ ਮਿਨ ਦੇ ਖੇਡ ਰੇ ਖੇਣ ਵ
ਪਟਨ ਬ ਸਾਗਾ ॥ ਸੇਤ ਸਤੀ ਤੇ ਨਹਿ ਸਬਣ ਮ
ਅਹਿ ਜੋ ਮਨਿ ਦੁਨ ਸਾਗਾ ॥ ਸੇ ਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਸਾ
ਣ ਨਾ ਰਤਰਿਆ ਤੇ ਤੇ ਅਦੁ ਗਾਣ ਮਾ ਗਾ ਰਥਿ
ਆ ਰਗਣ ਰਿਦੇ ਮਿਨ ਰਗ ਤੁ ਪਾ ਦੂਣੁ ਤੁ ਬਦੇ ਪਸ

ਕਤੇਗੋਪਾ॥ਤੀਆੜੇਆਮੀਨਿਸਭਕੇਰਕਰਤੁਪੁਰੈ
ਤੁਰਿਕੈਕਰਤੀ॥ਪੂਰਕੀਨਾਨਰਣੁਕਸੁਪਫਤੁ
ਸੁਖਉਦੈਦਿਨੁਗਤੀ॥ਕ੍ਰਾਤਕਿਆਵਿਆਪਰਮੇਸਰ
ਕਉਹੋਰਿਕੁਨਾਨਕਕਉਏਆਇਆ॥ਤਾਕਕੇ
ਨਾਮਕਰਉਤੈਜਾਤੈਰਸੁਖਾਮੈਨਕਾਕਰਤੁ
ਭਤਖਾਨੂਰਾਮਰਾਮਾਤੈਰਸਮੁਇਆਤੈਨਾ
ਤੁਹੈਰਨੁਰਰਤੈਗੋ॥ਕਸੁਰਤੁਲਿਕ੍ਰਨਹੋਕਸ
ਤਥਿਹਨਿਕਿਤਾਕਤੀਲਿਮੀਰੈਨਾਨਕਭੁਸਾ
ਰੋਗੁਸਿਜੁ॥ਤਬਿਪਿਹਲਿਕਤਗੁਨਾਨਕਪਰੈ
ਤਾਆਖਿਓਸੁਉਦੈਤਾਰੈਰਸੈਰਗੁਸਿਤਾ॥
ਤਕਿਅਹਿਰਿਆਆਰਮੀਆਆਖਿਆਆਰੈ

ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਉਹੈ ਹੋਆ ਸਤਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ਗੁਰੂ ਜਸੈ
ਰਖਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੁਗਿਤਾ ਨ ਪੁਰਖ ਉਗਾ ਪਗੁ
ਦਸਿਾ ਤ ਬਿਬੇਕ ਬਦੀ ਉਚਿ ਰਲਿਆ ਤ ਬਿਬੇਕ ਦੀ
ਇਸਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਕਰਣੈ ਸਾ ਆ ਮਿਟ ਜੁਗਤੀ ਤੂ ਆ
ਤੈਗੁਆ ਗੋ ਨਾਤਿ ਸੀ ਤੁਨਿ ਗੁਇਆ ਪਕੜਿ
ਗਾਇਆ ਕਿਓ ਕਰਿਆ ਖਤਿ ਗਾ ਤ ਬਿਬੇਕ ਆ
ਆਵੇਗਾ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸਿਆ ਕਰਦੇ ਆ ਨਾਆ
ਉਖੈਰਿਆ ਕਰਨ ਗਾਆ ਸੀ ਤੂ ਸੰਗ ਦਿਤੇ ਕਮਿ
ਨਹੀ ਤ ਬਿਪ੍ਰਿਥਿ ਬਿਕ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਆ ਤਾਂ ਕੀ
ਜੀਤੁ ਸਾ ਪਾਇ ਬੈ ਨਿਕਲਿਆ ਹਾਤ ਸੋ ਭਾਦੇ
ਸਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀ ਪਤਸ ਹੋਂਦਿਆਂ ਨਾ ॥॥

ਜਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੰਗਲਿ ਤੇਰੇ ਸਿਮਨਾਠਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਸਿਰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਸਾਹੁਰਿਆ ਤਾ ਕਿਹਾ
ਜਗਾਇ ਨਾਇ ਨਾਤਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਹੋਵੈਗੀ॥
ਤਬਿ ਫੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੋ ਪਿਛੈ ਰਹੀ ਨਾਠਾ॥
ਸੋਹਨਾ ਲੈ ਲੈ ਚਲਿਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਿਆਖਿਆ
ਰਸੋਸਰਸੀ ਸੈ ਸਾਦ ਹਾਰੇ ਸੋ ਗੁਰ ਸਗਾਰ ਦੈ
ਕਈ ਕ ਦਸੀ ਤਾ ਸੋਮ ਸਾਹਿ ਲੈ ਆਗਤ੍ਰਆ
ਗੀ ਆਸੀ ਨੈ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਉਹੁ ਪਕਰਿ ਗਠਾ॥ ਤ
ਬਿ ਉਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾ ਟੀਆ ਕੈ ਪਾ ਪਸੁ ਕਿਦਾਰੀ
ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਲਿਆ॥ ਫਿਰਿ ਉਹੁ
ਵਡੁ ਗੁਰੂ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇਆ

ਆ॥ਤਬਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਲਿਗਿਆ॥ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖਿ

ਉਆ॥ਆ॥ਲਿਖਤੁ ਭਾਈ ਏਹਾ॥ਨਕਰਥੁ ਗਾਭੁ ਲੋ

ਹੋ॥ਤਬਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਰੰਗ ਬਹੁ ਮਿਗਾਇਆ॥ਤਾਇਕਹਿ

ਮਲਤ ਮਾਨੇ ਰੰਗਾ॥ਮਨੁ ਕੋਤਿਨ੍ਹ॥ਆ॥ਮਿ

ਤਾ॥ਬਹੁ ਮਨਾ ਆਤਿ ਮ ਗਾਇਬੁ ਮਨਾ ਮਿ ਫ

ਆਇਆ॥ਹੋ॥ਨਕਬ ਕੈ ਰੰਗੁ ਲਿਗਿਆ॥ਕਹੁ ਨਕੈ

ਤਬਿ ਕੈ ਰੰਗੁ ਮਲਤ ਮਾ ਨ ਕਹਿਆ॥ਤਾਇ ਪਿਗਿ

ਡ॥ਤਬਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਨੁ ਆਇ ਕਹਿ ਬਿਕੁ ਨਾ॥ਨਕ ਕੈ ਬਿ

ਗੀ ਕਿਗਾਇਆ॥ਕਿਤੁ ਪਮਨਕਮੀ ਆ॥ਗੋਗਪਿਕਿ

ਆਗਿ ਆ॥ਆ॥ਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖੀ ਉਇ ਆ॥ਆ॥ਮਾ

ਨਹਿਆ॥ਇਮਨਕਾ॥ਪੁਰਿ ਆ॥ਟੋ॥ਤਬਿ ਕੈ ਰੰਗ

ਅਸਾਡੇਗਾਸੀਇਸਕਾਹੁਨਾਨਕੁਠੋਤਾਤਕਿਆ
ਨਹਿਆਗਾਇਹੁਭਾਣਾਇਆਨਾਤਾਹੁਨਾਨਕੀਆ
ਇਸਹੋਗਾਸੋਕੈਅਤਿਸਹੋਣਹੇਸੋਕਰਹੁਗਾਤਕਿ
ਗਾਨਕਅਸਾਡੈਇਕਏਤੁਸਕਉਇਣਾਗਾਖਿ
ਸੋਕਖਤੁਇਤਾਗਾਤਕਿਉਬੁਰਾਹੁਤੈਸੈਗਅਤੁਖ
ਇਆਹੋਗਾਲੇਗੇਕਅਤੁਕਰਹਿਓਗਾਸੋਸਾਨੇਅਤੁਕਹਿ
ਸੇਸਤੁਕੈਏਅਸਾਡੈਹੋਗਾਸਭੋਗਿਕਣਾਖਿ
ਸੇਏਹੁਏਹੁਕੈਏਭਾਣਾਹੋਗਾਸਭਕੈਖਨ
ਗਾਗੇਸਤੁਖਾਰਸਕੇਗਾਖਾਨੁਕਹੁਤੁਅਸਾਡ
ਣਾਗਾਨੁਦੇਇਕੁਆਨੁਯਾਕੁਗਾਨਕਦੇਖੀ
ਗਾਖਾਏਸੈਖੈਏਹੁਖਾਗੇਸਕਰੇਆਗ

ਬਿਦੈਹੋਆਤੈਨਿਤਾਪੂਛਗਤਿਕਰਉਕੀਗਤਨੁਠੇ
ਦੇਹਾਪਿਛੈਮਸ੍ਹਾਨਾਨਕੁਸੁਆਇਆਭਾਣਦੇਗੁਰੁ
ਆਇਕੈਕੈਨਾਲਿਹੋਇਆਆਗੁਸੋਨੋਕੁਪਿਛੈ
ਆਦਿਮਿਤਿਨਾਸੋਗੁਖਾਨਤਾਏਮਾਣਇਕਰਿ
ਆਗੁਰਕਾਰਗਇਦੈਹੋਆਸਤਿਗੈਟੀਆਖਾਦ
ਨੀਗੁਰੁਨਾਨਕਰੇਧਮਾਣੀਸਤਿਖੁਸੀਹੋਏ
ਆਗੁਸਾਂਕਾਕੇਰੀਗਸੋਈਹੋਦੈਵਣਾਸਕਆਇਕ
ਹਿਨਿਆਤੈਗਤਿਨੁਨਿਤਾਪੂਛਕੀਗਤਨੁਠੇ
ਹੋਆਭੁਤੇਬੇਧਜਗੁਗਤਿਗਹਾਤਿਬੇਕਾਕਾਚ
ਗੀਆਇਸਾਕੇਇਮਾਨਾਨਕਗਸਾਆਗੁਸਾਪੂਛ
ਤਿਹੋਦੈਵਣਾਕਪਰੁਣਾਇਕੈਤਿਣਕੁਚਾਸਕਿ

ਗੁਰਬਾਬੇਦਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆਤਿਸਧਨੁਵਡੇ

ਇਕਦਿਨਿਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਟਹੀਏਹਤ

ਖੇਤਿਦਾਗਿਆਕੁਹਿਦਾਆਖਾਸੁਇਦਿਇਦਿਦਿ

ਸੁਖਿਨਾਖੇਤਿਦਾਕੁਲੈਕਲਿਗਹਿਆਜਾਵਪਰ

ਗਹਿਖਿਨਾਖੇਤਿਦਾਕਰਹਾਰੈਕੀਤੈਆ

ਧਿਆਕਿਪਇਆਸਿਕੁਪਇਆਹਿਕੁ

ਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਆਗਿਮੇਵਕੈ

ਮੈਹਾਦਾਗਹਪਰਮੇਸਰਕੀਆਮੇਵਾ

ਨਾਇਆਰਨਕੀਤੀਨੀਆਗਹਕੁਹਨਰੁਹੇ

ਤੁਬਿਮਕੀਦਾਗਹਦਰਮਾਕੁਹੇਆਸੁਇ

ਵੁਮਿਹਰਫਾਕੁਹੋਆਤਕਿਓਹੁਖਨਾਤ

ਜਾਕੁਰ ਪਹਿਆ ਉਤੇ ਪੜਆ ਆਗਾ ਸੋ ਅੜਾ
ਅੜਾ ਉਹੁ ਗਢਿਆ ਆ ਉਨੀਆ ਖਿਆ ਆਏ ਲਾ
ਕੁਰਗੀਆ ਉਦਿਰਿ ਪਹਿਆ ਆ ਤ ਸੇ ਨਿਕ
ਲੁਣਾ ਰੀਆ ਨਸਿਆ ਆਇ ਖਾਣਾ ਪਾਸਿਆ ਮੁ
ਹੀ ਤੈਸਾ ਖਾਣਾ ਮਾਲਾ ਮਹਿ ਲਾਗਰ ਮੁ
ਉਦਿਰ ਪਹਿਆ ਆ ਤ ਸੇਨਿ ਕੁਲਿਣ ਜਾ
ਤਬਿ ਪਾਤਸਾਹ ਸ ਖਾਤੁ ਹਿਆ ਆ ਬਾਗੀਆ
ਇਆ ਹਰੀ ਨੁ ਕੁ ਪਹਿਆ ਆਇ ਆ ਮਾਲ
ਕੁ ਖੁਲਾ ਹੋਆ ਤਰਾਲ ਬੈਠਿ ਪਹਰੇ
ਤਬਿ ਮਾਲਾ ਨੁ ਸੋਖਿ ਅਵੇਸਾ ਪਗੁਲਾ ਸੀ
ਜਾ। ਤਬਿ ਪਾਤਸਾਹੁ ਖਰ ਤੁਰਲਗੀ ਭੁਝਿਆ

ਫਿਰਿਆਸ ਵਡੁ ਰੁਠਾ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਭ
ਨਾ ਵਡੀ ਰੁਖਾ ਖੇਤੁ ਖਓਆਹਿ ਆਆਖਿ
ਆਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੋਂ ਖੀਰੇ ਨਾ ਨੁਕਸਾਨੁ ਪੁ
ਨਾੜੋ ਹੋਆ ਤਾਂ ਮਹਤਾ ਵੇਹੇ ਗਭਿ ਕਿਰਿ ਆਖਿਆ
ਨੀ ਮਿਹਰਿ ਆਪ ਰੁਕਾਰੋ ਹੋਆ ਨਾ ਨਕ ਵਹਿਰੁ ਅਹ
ਤੁ — ॥ — ਮੇਰਾ ਮਕਾਖਿਆ ਨਾ ਹੋਤੁਪ
ਉਜਾੜਿਕਿਰੁ ਨਾਨਕ ਤਮਾਸੀ ਮਕੀ ਤੀਖਿਆ ਨਾ ਪੂ
ਤਾਂ ਮਾਰਿ ਕਿਆਰਾ ਵਡੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸੈਤੋਰਨ
ਲੇਤਾ ਸੈਤੋਰਤਾ ਖੀਰਿ ਕੁਝ ਕੀ ਆਹੋ ਆਖਿਓਸੁ ਤੋਂ ਗ
ਨਾ ਫੁਟਿ ਦਿਹਾ ਸੈਮਰ ਭੌਰਿ ਜਾਣੁ ਕੀ ਤੈ ਖੇਤਿ ਪੁ
ਨਾ ਪਿਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਸੁਰਾ ਖਿਆ ਭਣੇਕਾ ਖੀਭੀਨਪ
ਉਆ ਭਸੇ ਮਸ ਖੀਰਿ ਗੋ ਪਰਤੁ ਆਨਾ ਮਸਾਣੁ

ਇਆਣੂਸੇਵਕਿਸਮਾਲ੍ਹਿਓਰਾਜਾਪੋਤੇਮੇਤਾਇਆਪ
ਸਾਮ੍ਰਦੀਆਂਲੋਗਾਤ੍ਰਖੋਜਿਮਹਿਕਰਿਗਤਕਿਸਿਦ੍ਰ
ਗਾਨਕਸਗਾਮਕੀਤਾਮਜਾਂਹੈਆਗਤਕਿਸਨਕਾਮ੍ਰ
ਇਆਗਾਆਖਿਆਹੈਖੋਜਾਗਾਨਮੈਗਾਮਦੀਦੇਹਿ
ਆਦੀਕੈਸੀਹੈਕਰਾਗਤਕਿਦਾਕਥੀਓਆਪੁਹੋਆ
ਗਹਦ੍ਰਿਸਟਿਗਾਰਮ੍ਰਸੀਰਾਮਾਸੁਸਾਮਕਰੁਕੈ
ਵਟੀਸਿਗੀਆਰਗਾਪਤ੍ਰਤੁਪਲੀਆਖਿਆਗੁਆਮਿ
ਦਮ੍ਰਗੁਪ੍ਰੀਤਿਕੈਲਾਹਬਾਨ੍ਰਪਾਹੈਸਮਟਦਾ
ਸਤ੍ਰਾਭੀਤੇਗੀਵੀਮਹਿਗਾਪੈਦਾਹਤ੍ਰਿਕਦ੍ਰਆਖ
ਤੇਗਾਨਾਂਤ੍ਰਾ।।੧।।ਸਮਾਹੋਵਾਂਭਿਜਾਖਿਖਾਦੇਹਿ
ਇਆਪਤ੍ਰਆਪਸਾਰੇਤਾਂਦੇਹਾਂਕੋਤ੍ਰ
ਇਗਹਤ੍ਰਾਭ੍ਰਸਾਕਦੀਆਂਦ੍ਰਹਿਕਹਿਗਾਪੀਸ

ਦਿਧੀਸਾਖਿਆਸੀਸੇਤੀਜਾਲਿਆਗਾਭਸਸਸੇਤੀ
ਸਿਰਜਾਂਣੁਗਿਆਬੀਤਗੈਕੀਸਤਿਨਾਪੈਦੇਹਉਕੇਦੇਹੁ
ਆਖਾਤੇਗਨਾਂਣੁਗਿਆਰਾਪੈਯੀਹਉਇਕੈਜੋਭਦੇਸੈਆ
ਸਸਾਨੀਜਾਂਣੁਗਿਆਨਕੀਕਿਸੈਨਆਦੇਹੁਗਿਆਨਾਕਿ
ਦਿਧੀਆਨਾਖਾਂਣੁਗਿਆਬੀਤਗੈਕੀਸਹਿਨਾਪੈਦੇ
ਹਉਕੇਦੇਹੁਆਖਾਤੇਗਨਾਂਣੁਗਿਆਨਾਨਕੈਸਨਦੇਆ
ਨਣਾਪਹਿਪਹਿਕੀਰੈਭਾਂਣੁਗਿਆਸੁਭੁਤੇਹੇਨਆ
ਦਈਨਿਖਹਿਪਉਣੁਨਗਾਂਣੁਗਿਆਬਤਿਗੈਕੀਸ
ਹਿਨਾਪੈਦੇਹਉਕੇਦੇਹੁਆਖਾਤੇਗਨਾਂਣੁਗਿਆ॥੧॥
ਕਕਿਛਿਗੀਆਦੇਹੁਉਆਨਾਨਕਸੇਗਹੁਕਸੁਤੇ
ਗੀਨਦਗੀਆਇਆਂਹੋਜਾਮੁਸੇਗਹੁਕਸਕੀਮਿਯਥੈ
ਜਨੁਰੋਗਿਸੀਕਿਆਕਿਆਂਹੁਆਂਹੋਆਤੇਸੇਸ

ਰਿਹਿਰਹਿਆਇਆਮੁਹਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੋਗ
ਰਖਿਕਰਖਿਤਿਆਪੁਰਿਹੁਣ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਸਾਦਿ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕ
ਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਰਬੁਸਭੈਪ੍ਰਭੁਤੁਕੀਤਾ॥ਸਬਦਿਹਿ
ਸਾਕੀਆਸਾਈ॥ਤੁਧੁਤੇਹੋਅਸਾਨਾਨਕਤਿਸੁਦੁਖੁਪਹਿ
ਤੇਗੋਨਰਖੀ॥ਤਿਸੁਦੁਖੁਪਹਿਸੇਗੋਨਰਖੈ॥ਤਿਸੁਦੁਖੁ
ਹਿਤੇਰਾਕਰਮੁ॥ਤਿਸੁਦੁਖੁਪਹਿਸੇਰਕਰਮੁ॥ਸੇਰਨਾਉ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਕਾ॥ਤੇਰਾਨਾਉਸਭੁਪਰਮੇ
ਸਰਾ॥ਤਬਚਹੁਸਾਨਕਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ਸਿਰਪਾਉਲਿ
ਆ॥ਸਬਦੁਪੀਰਿਓਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਹੋਆ
ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇ
ਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆ

ਨਾਲਿ ਪਦ੍ਰ ਚਉਰੰਗਿ ਰੰਗੈ ਸਗਲਾਣ ਬਨਗਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜੋ
ਆਏ ਸੀ ਅਸਤੀ ਹੋਇ ਭਦ ਧੇਤ ਸਤੇ ਗੀਆ ਕੀ ਹੋਇ
ਆਨ ਹਤਾ ਸਬਦੁ ਦਾਤੇ ਭਗੀ। ਗਣੁ। ਸਣ ਸਰ ਦੋ।
ਨਾ ਨਾਲੇ ਨ ਹਠਿ ਤੇ ਤਿਕ ਉਸਣ ਸਭੁ ਸਤ ਨਾਨ ਦ੍ਰੈਤ ਣੀ
ਸਤ ਸਪਰ ਦ੍ਰਿਅਣਨ ਨਾ ਟਕ ਪਰ ਗੀ ਦਬ੍ਰਿ ਹੁਸਣ
ਤਦੀ ਪਰਿ ਦਵਲਤ ਸੈ ਣੀ॥ ਸਭ ਸਹਿ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਹੁ
ਹੈਸੀ ਹੋਇ। ਤਿਸ ਦੈ ਨਾਲਿ ਸਭ ਸਹਿ ਜਾਨ ਦ੍ਰਿਹੋਇ ਹੁ
ਕਸਾਥਾ ਤੇ ਤਿ ਪਾਗਰ ਹੋਇ ਤਿ ਬਿਸ੍ਰੁ ਭਾ ਦ੍ਰਿ ਆਕੈ
ਹੋਇ॥ਸਤਿ ਜਗਨਾ ਕਸਾਣ ਸਕਰ ਦੇਲੇ ਭਤੁ ਸੋਨੇ
ਆਦਿ ਨੁ ਸੈ ਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ਕਿਰਪਾ ਤਾਦ੍ਰਿਰ ਦਣ
ਨਕ ਸਾ ਕਿਗਾਰ ਬੁਹਟਿ ਤੇ ਤੇ ਰਗਾਇ ਦਸਣਾ॥੧॥
ਤਕ੍ਰਿਆ ਗਿਆਨੁ ਨ ਸੇਦਕ ਨੈ ਹਟੀ ਤਿ ਨਾਨਕ ਕਹੁ

ਤੁਸੀਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਇਆਪੁਗੁਰਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਸੁ
ਈਤੋਸਮੋਹਿਓਤੁਸੀਪਾਇਆਇਆਹਿਨਿਕਲਿਆਆਪ
ਈਆਉਹਿਦੁਸਾਕੀਆਤਬਿਓਰਕਹਿਚਾਲੇਕਾ
ਤਿਆਜੋਗਹਿਠਤਾਰਗੀਆਪਿਹਿਦੇਪਾਇਆ
ਣਾਇਹਰਿਬ੍ਰਹਮਲੋਕਾਤਿਆਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਰੁਤੈ
ਆਇਕਰਿਹਦਿਆਹਿਰਸਕਲਪਾਇਦੁਖਿਸੰਤ
ਲੋਕਬਤਿਆਰਸਿਗਲੋਆਪਣੁਕੀਆਇਦਿਆਇਆ
ਆਸਿਓਸਤਨਾਨਕਤੋਰੇਤਾਇਰਿਆਤਿਆਠਾਕੋ
ਲੋਕਕਤਿਆਤੀਹੁਰਗੀਆਉਹਿਦੇਪਾਇਆਕ
ਰਗੀਆਉਹਿਦੇਲੋਕਿਪਾਪੀਤਬਿਪਾਨਕਤਿਆ
ਜਾਗਹੁਤੇਠਤਿਆਪਰੂਸਾਨਾਮੁਤੇਇਕਲਿਓ
ਨਿਗਾਇਆਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਹਰਿਇਕਾਠੇਗੋਤੇ

ਕਹੀਆ ਤੁਸ ਅਸਿਖ ਸਿਖੁ ਨਾਹੀਆ ਪਰੀ ਮਨਿ ਪੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
ਚਾਨਾਣੇ ਅਸਾ ਨਾਨੁ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਚਾ ਤਖਿਮ ਨਾਨਾ ਨ ਸ੍ਰ
ਪਰਿਮਹਿ ਆਤ ਖਿਟਿ ਦੁਰਿ ਨਾ ਗੁਸਾਗਿ ਗਹਿਆ ਤਖਿ
ਗਏ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਪਤੇ ਹਿਆਰੀ ਨਾਕੇ ਟੀਓ ਦੁਕੇ
ਨਾਕੇ ਮੁਸਾਏ ਅਨੁ ਹੋਆ ਤਖਿਤ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਕਰਿਆ ਨਾ
ਗੁਰਾਹਿਆ ਤੇ ਧਾਰਨਾ ਨਾ ਗੁਆ ਅਸਾਹੋ ਸੋਨਾ ਕੇ ਛੁਤ੍ਰ
ਹੋਆ ਨਾਕੇ ਮੁਸਾਏ ਅਨੁ ਹੋਆ ਤਖਿ ਪਾਣਿ ਕਾਹਿਆ ਇਸ ਕੇ
ਪਿਆਰਿਆ ਨਾ ਹੀ ਅਖੁੰਦ ਣਾਇ ਤੁ ਫਕਿਰੁ ਹੋਆ ਤਖਿਤ
ਨੇ ਏਕਰਾ ਵਿਚ ਪਾਂਗੁਲਿ ਕਰਾਂ ਕਾਹਿਆ ਪਾਨ ਰੀਆ
ਕੁ ਹੋਆ ਕਿਰਤਾਂ ਆਖਿਦੇ ਹੋਨਾ ਕੇ ਹਿਤੁ ਹੋਆ ਨਾਏ ਕੇ ਸੁਖ
ਨਾਮਨੁ ਹੋਆ ਤਖਿ ਪਾਣਿ ਕਾਹਿਆ ਆਦਮੀ ਤਕ ਟੀਰੋ ਗੁਆ
ਇਆ ਕਿ ਨਾਨਕ ਤੇਗਤਾ ਹੀ ਪਾਨੁ ਕੁਆਇ ਦਹੋ ਪੇ

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਦੀਵਿਆ ਪਰ
ਵਤਿ ਪਈ ਹੈ॥ ਤਬ ਕੌਲੇ ਕਾ ਕਹਿਆ॥ ਜਿਉ ਸਮ ਲਹਿ
ਦਾਤਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਚ ਦੀਆ
ਰ ਖਬਰ ਦੇਸਾਹਿ॥ ਤਾ ਸਚ ਦੀ ਹੈ ਖਬਰ ਦੇਸਾਹਿਆ ਸ
ਮਾਤ੍ਰਕੀ ਤਾ॥ ਕੌਸ ਕਤੇ ਕਹਿਆ॥ ਮ:੧॥ ਕਿਟੀਆ
ਖਭੁਤਨਾ॥ ਕਿਟੀਕੇ ਤੇ ਕੈ ਤਾਣਾ॥ ਕਿਟੀਆ ਖੇਮਣੇ
ਮੀ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਾ॥੧॥ ਕਬਕ ਭਾਇਆ ਕਿਦਨਾ
ਤਕਾਨਾ ਸਬੈ ਗਨਾ॥ ਤਰਿ ਕਿਨਾ ਦੁਤਨ ਜਾ
ਨਤਾ॥ ਤਰਕੁ ਦਿਦਨਾ ਸਾਈ ਸਾਕੇ ਦਿਦਨਾ ਤ
ਏ॥ ਏਕ ਸਤਿ ਕਬਾਣ ਗੀਤ੍ਰਾ ਜੀਆ ਦੁਤਨ ਜਾ ਕੈ
ਏਸਾ॥ ਤਰਕੁ ਦਿਦਨਾ ਜਾ ਦੀ ਸੋਈ ਸੇ ਏਕ ਕਹਿ ਮ
ਏ ਏਕਾ ਸਤਿ ਕਬਾਣ ਗੀਤ੍ਰਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀਸਾ ਇਕ॥

ਤੁਧੁ ਰਿਹਾ ।। ਸਾਖੀ ਓਅੰਕਾਰ ਮਹਿ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਨਾਮ ਕਾਰਸਾਹੈ
ਆਪਿ ਕਰਉ ।। ਨਾ ਕਰਾਇ ਦੁਖ ਤਾ ਮੈ ਸੁਖਾ ।। ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾ
ਸੁਪਕਰਿਨਹਿ ਆਸਾ ਬੁਢੇ ਬੋਲੇ ਤਾ ਓਹੁ ਵਾ ।। ਕਹਿਆ ਸੋ ।। ਕ
ਉਸ ਕੇ ਤੂ ।। ਕੇ ਸੁਮਤ ਆਨੁ ਹੋ ।। ਤਬ ਫਿਰਿ ਸਾ ਕਹਿਆ ।।
ਖਾਨ ਸੀਖ਼ਿ ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰ ਤਾ ਹੈ ।। ਕਹਿ ਤੂ ਹੈ
।। ਕੇ ਸੁਮਤ ਆਨੁ ਹੋ ।। ਤਬ ਖਾਨਿ ਕਹਿਆ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ
ਲੋਆ ਦੁਖ ।। ਤਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਉ ।। ਕਹਿਆ ਸੀ ਖਾਨੁ
ਬੁਲਾਇ ਸਾ ਹੋ ।। ਖਾਨ ਕਰ ਤਾ ਹੋ ।। ਅਸਾ ਬਚਨ ਸਾਹਿਬ
ਤਾਂ ਓਹਾ ਸੀਸ ਮੁਰੇਹਾ ।। ਮੈ ਤੇ ਮੇ ਸੀ ਦਾ ਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬਾ ।।
ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ।। ਆਪਿ ਉਸੁ ਆ ਸਾ ਕਿ
ਮੈ ਮਾਹਿ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ।। ਹੋਆ ।। ਮੈ ਸਾ ਦਾ ਗਾ ।। ਤ
ਫਿਰਿ ਸੁ ਤਰਾ ਗਾਇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਗਾਇ ।। ਆਸਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿ

ਪਾਏਸੁ ਬਖਸਿਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਵਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਮ
ਤੀ ਪ੍ਰਣਾਇਆ॥ ਗਲਿ ਸੁਤ ਕਾਲਾ ਹੋਇ ਕਸਾਈ ਬੇਪਾ॥ ਤੂ
ਣਾ ਫਕੀਰੁ ਹੈ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਲਿ ਸੁਤ ਕਾਲਾ ਹੋ
ਆ॥ ਕਸਾਈ ਬੈਪੀ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਵਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਗੀ ਕੈ ਸਪਤੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਤੁਹਿ ਸੋਨ ਫਕੀਰੁ ਫਕੀਰੁ
ਹੈ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਬੁਲਿਆ ਪੈਸੇ ਪਸਿ
ਕ ਹਲਿਆ॥ ਆਣ ਕਹਿਸ ਕੇ ਕਾਜੀ ਕਾਈ ਬਕਤ ਪੁ
ਛਤਾ ਹੈਤਾ ਪੁਛਿਆ ਨਾ ਜੀ ਤਾ ਹੇ ਤੁਬ ਬੁਲਿਸ ਪਕੁ
ਦ ਕੇ ਗਾਨ ਹੀ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਰਾਣਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਿ
ਸਿਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ
ਦੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿਹਿ ਕੂੰ ਹੈਨਾ ਦੇ ਸੁ ਸਮਾਣ ਸਾਨੂੰ ਹੈ
ਸੋ ਤੈ ਕਿਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਾਵੇ ਨਾਕ

ਕੜਿਆ ਜਾ ਜੋ ਕੋ ਗੁਰੂ ਮਾ ਸੁਹਿਣਾ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਹਾਵ
ਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ
ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾ
ਵੈ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵ
ਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪ
ਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਹਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ
ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ
ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ
ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅ

ਰਹੁ ਮਨ ਗੁਸਾਈਆ ਗੁਰੂ ਪਾਨਿਰੁਨ ਮਤਾ ਭਨੇਰਾ ਮੁਨ ਚੁਕ
ਪਾਈਆ ਗਣ ਗੋਬਿੰਦ ਸਹਿਜ ਨਾਇ ਧਿਆਇ ਦੁਖੀ ਆਨ ਕ
ਨ ਆਈਆ ਆਵਹਿ ਪਾਵਹਿ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਹੈ
ਸਭੈ ਪਾਈਆ ਹਰਿ ਪਤਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪਤਿ ਪਾ
ਪਤਿ ਰਾਖਿ ਪਤਿ ਨਾਮ ਦਾਨ ਤੇ ਪਾਈਆ ਤਾ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਆ ਅਉਖਧੁ ਗਾਵਹਿ ਸਿਮਰਣਿ ਆਪ
ਪਰਸੀ ਸਿਖ ਭਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਰਸੀ ਰਤਨ ਆਣਿ
ਰੇਤੁ ਬਿਖੁ ਮਨ ਅਮਰੁ ਮਨ ਪਾਈਆ ਨਾਨਕ ਰੇਤੁ
ਆਵਹੁ ਰੈਣ ਹਰੀ ਪਾਈਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਨ ਤਉ
ਕਹਿ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਉ
ਆਖਿ ਨਾਮ ਆਰਾਧਿਆ ਮਨ ਰਹਿਆ ਪਾਈਆ ਰਾਮ

ਸਗਰਠੀਨਾਠੀ ਤੈ ਬਿਧੇ ਸੀਕੀ ਨਿਮਤਾਕ
ਦਖਤੁ ਤੈਆਸ ਤਰੁ ਛਕਰਿ ਨਿਦਾਸ
ਗੁਸਾਰਸਗੇਹੋ ਆਤ੍ਰਕਾ ਕਾਭੀਨਾ
ਨਿਗਹਿਆਤਖਿਕਾਰੀਸਭ ਨਾਤੇਆ
ਗੇਪਤ੍ਰ ਤੈਆਨਿ ਦਸਾਤਗਾਕਾਤੈ
ਤਖਿਧਾਕਾਕਾਰੀਕੀਤਾ ਰਫੇ ਪਿਕਰ
ਹਮਿਆਤਖਿਕਾਰੀਓ ਨਾਰੈਨਾ ਨਕੁ
ਹਮਾਰੈਹੋਤਖਿ ਨਿਮਸਕਰਿ ਆਰੈ
ਤਖਕਾਰੀਕਰਿਆਪਾਨਾਰੀਸਾਣਾਆ
ਤਿਓ ਚਕਿਉਆਰੈ ਭੁਮਣੇ ਪਾਨਾਕੀਤ
ਰਫਪਿਓ ਹਿਰਦੇਪਿਰੇਪਿਹਸ

ਦੇਹੋਗਾਤੁਸੈਆਖਦਾਹੈਸੋਨਾਨਕੁਭਣ
ਹੋਗਾਤਖ੍ਰਿਥਾਨਿਕਹਿਆਨਾਨਕਕਾਰੀਸਿ
ਆਕਰਦਾਹੋਗਾਤਖ੍ਰਿਵਾਵੇਕਹਿਆਖਾਨ
ਜੀਸੈਕਾਰੀਕੀਕਿਆਪਗਦਾਹਪਗੀ
ਹੋਪਖੁਕਾਰੀਕੀਨਿਦਾਜਕਖੁਣ੍ਰਨ
ਹੀਪ ਟੀਸੈਧਿਤ੍ਰਿਦਸ ਤੇਹਸਿਆਖ
ਤਖਿਕਾਰੀਕਹਿਆਖਾਨਰੀਧਿਨਿਕਾਖੁ
ਪਾਈਹੋਗਾਤਾਸੋਗੀਤਕਸੀਗਦਾਨੁਕ
ਗਉਗਾਤਧਿਥਾਵੇਕਹਿਆਆਖਾਨਰੀ
ਦਖਏਹਨਿਦਾਦਉਪਰਿਪਣਾਬਾ।।
ਤਖਿਧਿਨਕਾਮਨਚਓਰ ਨ ਬਾ।।

ਇਕਵਖਿਆਣੁਸੁਣੀਸੀਆਦੇਦੇਹਿਗੀਤਸੀ
ਸੀਆਸੁਦੇਦੇਹਿਗੀਦੁਹਿਕਰਿਆਇਆ
ਸਾਆਰੁਦੇਰੁਦਿਇਸੁਜੰਕੀਆਸਕੀ
ਕਿਰਹਿਆਮਤੁਦੇਦੇਹਿਗੀਸੁਹੀਦਿਇਪ
ਤੁਦੀਰਹੈਆਇਕਿਕ ਮਹਲੁ੧ਗੀ
ਆਆਹਾਤਕਿਰਜੀਆਹਿਪੈਗੀਪ
ਇਆਆਸਿਤਸੁਦਹੁਦੁਹੁਇਸਕ
ਤੁਸੁਦਾਇਕੀਕਿਦੁਸਮਹੈਧੀਹੋਤ
ਕਿਰਜੀਪਤੀਦਾਤਸਿਵਾਵੇਮਹੋਤੁ
ਦਿਤਾਸੁਸਾਹਸਾਹੁਸੁਸਾਦੇਆਪੁ

ਸਿਖੁ ਸਭੁ ਸੁਗੀਰ ਓਨ੍ਹਾ ਪਾਤ੍ਰਾ ਪੜੀਨ ਦ੍ਰ
ਸੈਧੜੀਨ ਪਾਇਆ ਨਾ ਨਰ ਸੈਸੁ ਸਾਣ੍ਹ
ਨ੍ਰਭਿ ਸਤਰ ਉਜਾਇਆ ਜਾਂਕਾ ਵੇ ਏਨ੍ਹ ਸ
ਲੋਖੁ ਕੀਤਿਆ ਤਾਂ ਸਣਿਆਰ ਸੇ ਧ
ਤਾਰੇਕਾਣੀ ਸੁਰਫ਼ਤੀ ਪਾਨ ਧਨੀ
ਨ ਸਣਸੁ ਕਰ ਸੈਠਗਨਠੇਇਗ ਠੀ
ਧਾਨੇ ਬੀਤਿਆ ਕਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਣਰਨੁ ਪ
ਤ੍ਰਤਾਂ ਠੀਆ ਇਨ ਪ੍ਰਫੁਟਕੀਤ ਰਸਾਂਗ
ਗਠੀ ਕਿਤੁ ਧੰਏ ਕਥਾਨ ਦੀਕ ਗੈਭਿਤ੍ਰ
ਇਤਿਸਭਰੈ ਏਸਣਿਆ ਸੁਰੇਗ ਤਖ਼

ਸੁ ਕੋ ਕੇਤਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਰਗ ਮਹਿਲਾ ਮ
ਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪਰਤੀ ਕੀਤੁ ਸ ਸਬਦੈ ਕਰਿ
ਸ ਚਰੀਆ ਖੀਰਿ ਤੁਝੈ ਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਠਹਿਰਿ
ਸਤ ਪਿਆਨੁ ਸਭਾਇ ਸੈ ॥ ਕਿ ਸਤੁ ਰੈਸਨੁ
ਤਹਿ ਹਿ ਦੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸਾਚ ਸੀਗ ਲ
ਪਾਇਆ ਈ ॥ ਆਣੇ ਕੈ ਸਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰਕੀਸ
ਭਾਇ ਤਕਿ ਸਿਰ ਨਿ ਮ੍ਰਗ ਏਐਆ ਈ ॥ ਰਠਉ
ਏ ਪਤ ਨਿ ਰਿ ਕਰੁ ਜਾਅ ਨਿ ਸੀ ਤ੍ਰਕਰ ਵਾਣ
ਕੀ ਸਾ ਰਤੁ ਸਨਿ ਠਿ ਪਾਈ ॥ ਭ ਦੁਰਉ ਸਤਸ
ਨਿ ਠਿ ਭਾ ਧਿਆ ਕੇਤੇ ਸੀਤੁ ਨਿ ਸੈ ਭ
ਸਾ ਈ ॥੨॥ ਕਠਣਾ ਸੁਨਿ ਨਾ ਪਉ ਨਾਇਸੀ

ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤਾ ਅਇਆ ਆਹੀ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ
ਪਇਆ ਖਸਮਿ ਦਰਗਹਿ ਗਤਿ ਨਿ ਇਦਮ ਨਿਆਇ
ਪ੍ਰਸਿਆ ਇਆ ਆਹੀ॥੩॥ ਤਾ ਮਰਦਿ ਗੈ ਪੰਜਿ
ਰਹਿ ਸਾਖੀ ਪੈਹੈ ਸੈ ਤਾਨੁਸ ਤੁਰਪਿ ਤਾਇ
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗਾਫਿ ਪੈਗਤ ਦਸਮਾਣੁ
ਪਾਨੁ ਕਿ ਸੋਨੈ ਸੈਇ ਆਹੀ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ
ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ਤਬਿ ਪਾਨੁ ਆਇ
ਪੈਸੀ ਪਇਆ ਤਬਿ ਬੋਲਿ ਰਹਿਤੁ ਸਮਾਣਾ
ਨੁ ਆਇਟੇ ਗੈ ਪਾ ਨਾ ਨੁ ਕਹਿ ਦੇਨਾ
ਰਹਿਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲੇ ਦੇ ਨਾ ਤਬਿ ਪਾਨੀ
ਕਿਉਂ ਨਾ ਨਾ ਕਗਾਨੁ ਸਾਣੁ ਤੁਕ ਤੁਣਮ

ਤੁਮਕਿਤੇਰਸੈਹੈ॥ਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਪੁਰਖਿਤੇਰਾ ਭਾਣਾਕਰੇਗਾ॥ਤੁਹਿਇਕ
ਕੀਬਾਤੇਰਹੀ॥ਰਾਜੁਮਾਣੁਖਪਰਬਾਰਤੇਰੇ
ਹੈਨਿ॥ਆਸੀਤਿਆਬਿਚਲੇ॥ਸਾਹਿਧ
ਜੀਰਹਿਓਕੈਨਾ॥ਤਬਿਫਕੀਰਗੁਰਿਹਥਿ
ਦੀਨਿਖੜੈਹੋਇਆਨਾਂਗੈਸਫਤਿਕਰਹਿ
ਆਖੀਨਿਨਾਨਕੁਸਹਿਰਜੀਖੀਆ
ਹੋਆਤੈਸਹਿਰਕੀਰਗਇਹਿਇਹਿਰਤਾਂਹੋ॥
ਤਬਕੋਬਿਲਿਆਅਰਦਾਸਿਆਰਕਰੁ
ਦਰਗਾਹਿ॥ਤਬਿਅਰਦਾਸਿਨੇਰਬਾਬੂਦਰਗਹਿ
ਆ॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗੁਰੀਭਾਣਾਬਾਬੇਸਬਦੁ

ਤੁ ਚਾਹਿਆ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ
ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਮੇਰੇ
ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ
ਸੇਜੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ
ਕੈ ਲੈਨਿ ਜਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈਨਿ ਜਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
ਤਿਨਾ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇ
ਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ
ਮਜੀਠ ॥ ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਹਿਬੁ
ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ

ਸਿਓਸੁਮਆਗੈਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸ
ਸਿਆਪੇਰੰਗੈਆਪੇਨਾਦਰਿਕਰੇਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮ
ਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਠੋਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥ਤਬਿਫਕੀਰ
ਆਇਪੈਸਹੁਸੈਦਮਤਪੇਜਾਣੀਆ॥ਬਾਬੇ
ਦੀਮੁਸਾਹਿਬੀ॥ਫਕੀਰਾਂਉਪੀਗਾ॥ਬਹੁਤੁਆਹ
ਰਫਨੁਹਇਆ॥ਪਾਨੁਭੀਆਇਗਇਆ॥
ਲੋਕਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੁਕੋਈਸਾਸਭਆ
ਣਿਸਕਰਿਖੜਾਹੋਆ॥ਤਬਿਗੁਰੂਪਾਸੋਦਿਦ
ਹੋਤਾ॥ਖਾਨੁਖੜਿਆਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਦੇਖੈ
ਤਾਂਕੋਨਦਰੀਆਇਆ॥ਖੜਾਹੋਕੀਆ॥ਭਰੀਆਖ
ਦੀਆਂਹੋਸੀ॥ਤਬਿਕਾਬਦੇਮੁਸਾਹਿਬੀਆਸ
ਰਾਹੋਨੁਨਾਲਿਲੈਕਰਿਚਲਿਆਗਇਆ॥

ਤਖਿਸਿ ਤੇਹਥ ਦੀਏ ਸੋਨਾ ਹੀ॥ ਕਿ ਤੇਰੇ ਗਲਿਸਿਰਿ ਤੇ
ਦਗੀਆ ਪਿਕਿ ਬੀਚੀਏ ਕਿਰ ਨਾਹੀ॥ ਕਰਦੇ ਸੇ ਮਰਦ
ਨੇ ਨੂ ਭੁਖਣ ਗੋ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਆ ਭੁਖਿਆਗੀ ਹੀ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
ਤੁਸ ਕਰਿ ਫੁਜਾ ਦਰਾਨੇ॥ ਤਕਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਿ ਪੇਨੇ ਫੁਸ ਧੇਦਾ ਇ
ਪਾਣੇ ਉਲਾ ਨੂ ਓ ਪਾਣ ਖਰੀਹੀ॥ ਤਿਸ ਦੇ
ਰਿ ਜਾਇ ਖੋਏ ਉਨ੍ਹ ਪਤੋ॥ ਓਖੇ ਓਇ ਖ ਚਾਇ
ਦੈ ਹਿਹਿ ਗੈ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਤੈ ਨੂ ਜਾਂ ਦੇਹੀ
ਨਾਗਿ ਕਰੀ ਹੀ ਨੂੰ ਰੀ ਟੀ ਨੂ ਸਲ ਮਨੂ॥ ਜੇ
ਰੀ ਟੀ ਆਇ ਉ ਹਿਲ ਗੇ ਗਾ ਸੇ ਟੀ ਆਇ ਪੈਗੀ
ਪੈ ਦੇਗਾ॥ ਫੁਰ ਹਿ ਅੰਸਿ ਲਆ ਹਿ ਆ ਗੇਗਾ

ਮਨਿ ਮਾਰਿ ਏਕੁ ਪਛੈ ਮਜੀ ਏਆਹਿ ਮਨਿ ਮੈ
ਕੈ ਏਆਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ਮਨਿ ਮਾਰਿ ਏਕੁ ਪੁਛਆ
ਆ ਕੀ ਨਠੀ ਆਸੈ ਤੁਰਿ ਖੈ ਆਇਆ ਨਾਰਿ ਮਰ
ਆਰ ਮੀਨਾ ਜਰਿ ਏਥਆਏ ਮੁਨਿਆ ਮੈ ਮ
ਮੈ ਥੈ ਆ ਖੈ ਮਾਸਿ ਮੈ ਆਪ ਹ ਮ ਰ ਦੈ
ਮੁਆਹਿ ਅਮੈਰ ਖਾਆਪੀਨ ਮੈ ਸੁਆ ਸੈ
ਹਿ ਨਾਤੁ ਨੈ ਸੈਆ ਸਾਤੁਇ ਤੁ ਦੀ ਤੁ
ਆਵਕੈ ਦੀ ਪ੍ਰਸੀਨ ਥੀਆ ਮਰ ਨਾਇਕੇ
ਹਿ ਸਨ ਮਨ ਤੁ ਕੇ ਸਿਆ ਕੈ ਸਹਿਆ ਨਾਲਿ
ਪ੍ਰਸਾਕ ਨ ਤੁ ਮਾਨ ਮੀ ਸਮ ਇਆ ਤਾਂ ਮਮ
ਸਤੁ ਆਇ ਪੈਮ ਪਏਆ ਸਮ ਏਆ ਤਾ
ਪਸੀ ਹੋਰ ਪਈ ਪੜਿ ਕੀਨ ਕੈ ਨੇ ਆਇਆ

ਸਧਾਰਸ ਦਰਸ ਦਾਨਿਦੇ ਤੁਠੈਆਂ ਸਭੈ
ਪਾਸਿਆ ਦਾਨਕ ਪੋਤੂ ਪਰੀ ਤੇਤੈਆਟਿਆ।
ਪਕਦੂਖੈਤਾਂਕੈਨੀ ਪੰਡਿਤ ਟੀਆ ਦੂਦਰੈਨ
ਸ਼ਿਖਖੈਆਖਿਆਆਸ ਦਾਨਿਆਕਿਆਸ
ਦਨੀਤਖਿਸ ਦਾਨੈਆਖਿਆਰੀ ਸਰੋਪ
ਤਿਸਾਨਤੋਗਾਨੈਦੂਦਾਸ ਦ ਕ ਸਾਸਤੁ
ਸੇਦਨੁਉਠ ਪਰਾਤੈਆਰੀਉਪਾਤਿਸਤੁ
ਸੈਆਖਿਆਰਿਪਿਨਦਸਤੁਕਪਰੂਖਾਖ
ਸਿਪੈਨਾਦਾਤਿਖਿਨਤੁਬੀਨਿਆਸਦਾਨਿ
ਆਆਰਿਭਾਣਾਕੀਤਾਪਤੁਦੋਟਨ
ਸਾਤੇਕਿਤੇਵੰਸਿਨਾਨੀਤਖਿਸਦਾਨੋ
ਆਖਿਆਰੀਉਪਤਿਸਾਨਰਕਗੀਤਖੇ

ਖਾਂਕੁ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤੁਸਾਂ ਮੰਨਣਾ ਸਹੋ ਸਰਬਤਿ ਖ
ਸਤੁ ਸਹਿਆ ਤੀਆਂ ਪੈਤਿਸ ਗੀਆਂ ਉਖੜਨ ਖ
ਦੇਣ ਹੋਗ ਤਖਿ ਸਨ ਦਾ ਹੋ ਆਖਿਆ ਮਨਰਬੀਤ
ਆਖਿ ਉਸੁ ਜੀਉ ਪਾਤਿਸਾ ਹੀ ਦੇ ਉਜੀਰ ਦੀ ਤੇ
ਗੀਆਂ ਉਦਸ ਨ ਦ ਕ ਸੋ ਨ ਦਾ ਹੋਆ ਤੈ ਸਿਖ
ਦੇਸੁ ਤਿਪਾ ਵਦਾ ਹੋਗ ਹਿ ਦੁਰ ਨੇ ਉਥੀ ਸਹੁ ਦਾ
ਹੇ ਓਸਦਾ ਕਾਰੁਜਾ ਤੇ ਸੇਗ ਦਿਤਿ ਹਿਇ ਵ
ਗਿਫਕ ਹੋਆ ਦੇਸੁਰਿ ਦੁਡ ਹਦਾਨਾ ਹੋਆ
ਤੇ ਸੁਤਿ ਪਾਵ ਦਾ ਹੋਆ ਸੁਦਿ ਸੋਨਾਗੋ ਇਸ
ਤਦ ਹੋਆ ਤਖਿਦੁ ਖ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸਨਦ
ਗਿਆ ਗ ਖ ਚੁ ਵਦਾ ਹਿੰਦਾਮ ਸਦੋਗ ਖ
ਚੁ ਵਦਾ ਹਿਆਂ ਮਸੁੰਦੀ ਰਾਤੀ ਦੀ ਪਹਰ
ਸਤਾਨਾ ॥੧॥

ਥਾਥੇਸਕੁਨਤੁ ਛਟਿਆਸਾਮਾਅਰਿ ਪਤੇਰਾਸੁਤ
ਨਹੁਧਾਵੈਦਾਥਹੁਲਿ ਪਤੇਰਾਗਾਰੁਟੈਖਹੈ
ਮਤਿਗੁਗਰਿ ਪਤੇਰਾਸਿਖੁਸੁਖਿਧਾਵੈਦਾਆਸੇਮੇਠੋ
ਰਾਸਭਿਲਤੁਧਿਆਗਾਲਿਨਿਧਾਤਿਆਦੁਆ
ਠਠਆਗਾਗਤੁਾਵੀਆਨਿਤਿਰਿ ਪਤੇਰਾਧਿਰੁਧਾਰਿ
ਆਵੈਦਾਆਭੀਨਾਰਿ ਪਤੇਰਾਜਾਜਾਨਹਿਸਆਵੈਦਾਠ
ਰਿਜਨੁਰਿ ਪਤੇਰਾਠਿਗੁਨੁਗਾਦਾਨਾਨਾਰਿ
ਪਤੇਰਾਥਾਮੈਕੁੰਰਧਾਗਾਨਾਰਿਰਿ ਪਤੇਓ
ਆਏਸਿਧਸਾਗਾਸਾਪੁਰਿ ਪਤੇਰਾਪਿਨਿਗੋ
ਵਾਗਾਸ਼ਾਗਰਾਰਿ ਪਤੇਰਾਧਰਭੁਸਧਾਨੁ
ਖਾਣਾਸਿਖੁਰਿ ਪਤੇਰਾਤਾਗਾ ਰੰਗੁਤਿਤ
ਣਾਸਨਸਾਠੁਰਪਠੇਸੰਤਨਪਗਸ

ਦਾ॥ਮਾ॥੧॥ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਮਥੀ ਤੀਰ
ਉਖਤੁਰ ਨੋ ਆਖਿਆ ਦਾਰੇ ਦਾਰੇ ਸੇ ਖਸਮ ਦਾ ਹੈ ਖ
ਹਿ ਦਾਖਿ ਲਿਵਲਾਇ ਉਸ ਬਾਬੇ ਤੁ ਪੈਰੋ ਹਥਿ ਧਾ
ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਮਦਾਨਾ ਆਗਾ ਤੈ ਮਸੀਤ ਵਹਿ ਫ[illegible]ਸੀ ਆਨੇ ਕ
ਚਾਹਿਤ੍ਰ ਆਏ ਤਾ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਆ
ਤਾ ਫਤਾਤ ਦਰਾਨਕ ਆਖਿਆ ਦਾਸਤਿ ਪੈਰ ਤੁਸਾ ਥੈ
ਨਾਨਕ ਦੀਸੋ ਫਕੀਰ ਆਖਿਆ ਦਾਖਿ ਪੁਛਹਿ ਲਿਯ
ਹਿ ਕਿ ਸਾਗਾ ਅਤੇ ਦਾਸ ਕਾਨੂ ਨੋ ਫਿਰ ਆਖਿਆ ਤਸ ਬੁ
ਨਥੀ ਲੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਿਹਾ ਬਾਤ
ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਵੈ ਤਾ ਥਿ ਸਭਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਸ ਆਖਿਆ ਤੈ ਆਪਿ ਫਿਰ ਆਖਿਆ ਤਾ ਸੀ ਆਖਿ
ਉਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸਰਦੇ ਪਾਲੇ ਫੁਰ ਤਾਤ ਦੀਆ ਨੇ

ਪਤੁ ਗਤੁ ਜਾਨੁ ਹੋਗਾ॥ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਰਤਿ ਵਿਚਿ ਲੈ ਮੀ ਭਣ ਕਹੈ
ਸੈ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਫੇਰਿ ਕਰਿ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ
ਹੋਗਾ॥ ਤਬ ਕਿਸਾਨ ਪਾਣੀ॥ ਤਬ ਕਿਸਾਨਿ ਆਖਿਓਸੁ ਤੁਸੀ
ਸੈ ਦੇਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਜਣ ਹਿੰਦੂ
ਕਰੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਇ ਬੈਠ ਗੀਕਾ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸੈਦ
ਹੋਗਾ॥ ਤਬ ਸੈ ਪਸਰ ਨਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਹੋਵੈਗੀ॥ ਆਖ ਨੁਜੀ ਗਲਿ ਕਹੁ ਤੁਸਾਨ ਨੂੰ
ਜਾਰੀ ਹੋਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰ ਚਾਹੀਆ
ਬਾਬੂ ਦੇ ਜਾਹਿ॥ ਤਾ ਅਗਨ ਕੈਰ ਬਾਬੂ ਦੇ ਆਹਿਆ॥
ਗੁਰੁ ਸੁਜੀ ਖਾਧੀ ਗੁਰੂ॥ ਨਾਨਕ ਸਬੁ ਕਰਣ ਹਾਰਿਆ॥
ਮਾ॥੧॥ ਉਦਰੁ ਨਾ ਕਿਨਕ ਦਾ ਪੇਟ ਸਭ ਕੂੜ ਹੋਇ ਸਾਧੁ
ਤਿਆ ਤੂੰ ਕੋ॥ ਉਤਰੈ ਰਸਨ ਪਾਣ ਸੁਣਾ॥

ਤਦ ਸੈਦੋ ਜਟਿ ਸੀਹਾ ਰਾਹਓਆ ਨਾਲਿ ਰਹੇ
ਨਾਲਿ ਬੈਠੇ ਘਾਸੰਗੀਐ ਨਾਨਕੁ ਪਤਿਸਾਹਿ
ਦਾ ਨਿਨਾਰ ਠਾਂਉ ਕਿਤੇ ਸੰਤ ਖਸਮੀਆਂ ਦਾਸ
ਤਹਿਤ ਵੀਆ ਨਾਥ ਨੀਆਂ ਕੀਸਿ ਨਆ ਵ
ਨੀਹਿ ਰਜਮ ਖਟੀਆਂ ਕਾ ॥ ਵਗਾ ਵਗਰ
ਪੇਸ ਤੀਗਥ ਸੰਧਿ ਦਸੰ ਨਿਆ ਖੁਦਿ ਖੁ
ਇਨੀਆਂ ਪਾਟਤੇ ਬੇਗ ਨੁਕਣੀਆ ਨਿ
॥੩॥ ਸਿਮਲੁ ਕੁਖੁਸੀਗ ਸੇਸਜਸਰਿਖ
ਭੁਣ ਨਿਨਾ ਤੇ ਛਣ ਕੀਸਿ ਨਆ ਦਨੀ
ਸੇਗੁਰਸੈਤ ਨਿ ਨਨਿਨਾਗਾ ਸੀ ਪੁਣੇਕਾ
ਉਣਹਿਆ ਤੂ ਗਰ ਦਾਰ ਰੀ ਕਰੁ ਤਾਜਿ

ਧੀਲਿਸ੍ਰਾਨਾਲੇਤਠਤੁਨਹਿਲੇਪਾਲਿਤ੍ਰਾਧਾ
ਨਰਗੀਆਂਨਹੀਆਏਆਉਖੀਆਨਧਰਿ
ਤ੍ਰਾਣਾਨਰਣਾਮ੍ਰਿਤਜੋਹੀਨ੍ਹਿਵੇਧਾਕ੍ਰਧ
ਿਸਿਤ੍ਰਾਧ੍ਰਾਤਕਿਰਗਮਾਵਾਮਨਰਣਾਤੁ
ਧਿਠਿਆਏਾਸਾਵੀਨਾਰਤਾਮਭਮੈਗ
ਗੁਣਾਠਮਣੀਠੀਕਠੀਤਕਿਆਇਤੁਠਿਵ
ਿਧੈਗੀਧਾਇਆਾਧੈਰਿਭੁਹਿਲਮੁਤ੍ਰਾਆਧਿਰ
ਮੁਸੀਉਤਾਮੋਗਮੁਣਾਤਠਨਤੁਵਹਿਰ
ਤਕਿਵਾਵੇਆਧਿਆਾਮੇਧਮਸਾਠੀਆਪ੍ਰਦ
ਇਵੀਨਰਗਠਨਤੁਗਣੀਗੁਣਾਠਠਦ
ਮੁਠੇਨਠਿਗੀਤਕਿਮੋਖਿਧਰਤਾਮ

ਤੁਰੀਭੀਆਖਿਓਸੁਜੀਉਠੀਗਾਨਕੁਸਤਿਨੀਗ

ਠੀ ਗੁਨਾਨਕ ਦੇ ਚਲਿਉਠਿ।।ਤਬਫਿਰਉਸਨਾ

ਨਕੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁਠਹਿਆਆਖਿਓਸੁਸੁ

ਕਠਜੋਤੈਪ੍ਰਨਾਕੀ ਕੈਚੀ।।ਤਬਫਿਰਸੇਖਮ

ਜਨਾਨਗਾਸਦੇਨਿ ਸਤੁਵੇਲਾਦ ਕਠਿ

ਓਸੁਜੀਕਠਤੁਪਾਪੁਰੀਤੈਠੀ।।ਤਬਫਿਰ

ਗੁਨਾਨਕਜੋਕਛੁਓਨਕੀਖਸਤੁਕਪੈ

(ਆਖਿਆ)
ਠੈਸੀਧਿਆਨਿਆਓ।।ਤਬਖਸੇਖਸਜਨਿਗੁ

ਕਸੁਸੀਨਿਆਖਸਤੁਜੋਆਖਿਆ।।

ਪਾਤਿਸਾਹਨਾਲਿਉਠਦਉਡੀ।।ਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਜਗਾਰਪਸਾਤੁਪਗੀਵਠਿਆਾਕ੍ਰਿਤੁ
ਦਾਤੁਜੁਗੁਤਕਿਓਥਤੁਗਏਪੈਰਪੈਰਗਏ
ਪਾਣੀਪਸਿਆਪਿਰਿਕਲੈਗਾਤਕਿਆਪਾਣੀ
ਪਸਿਕਾਪੀਤੁਮੈਥੁਮਨਹੁਸਾਗਿਮ
ਕਾਮੁਗੈਤੁਮੈਪੁਣਨੀਤਰੁਸਾਗਰੁਤੁਪਾਗ
ਕੇਤਾਥੀਆਮਤਾਦਾਪਾਣੀਕਾਫ਼ਗਇਆ
ਇਆਮਾਣਿਆਗੈਬਾਬਾਤੇਮਰਦਾਨਦੋ
ਵੈਠਸਾਖਿਆਇਸਾਤਾਮੁਪਾਇਆ
ਆਖਿਓਸੁਸਾਤਾਪਾਣਿਕਰਣਗਏਸਾਤ
ਕਿਤੁਜਾਤੁਕੀਤਿਆਆਖਿਓਸੁਆ

ਤੇਪਰਮੇਸੁਰਣਾਉਧੀਰਕੇਦਸਤਧੇਜ
ਤਬਿਸੇਖੁਦਾਏਂਤੁਨੈਰਾਜੁਹੋਇਗਇਆ
ਸਿਖਸੁਆਣੁਤੇਤਰੀਸਾਣਸੁਤਬਿਸੇਨਾਠੇਖੋਇਆ
ਖੁਹੈਦੈਤਾਸੈਆਪਣੈਧੀਰਜੁਮਬਰਿਕਰੀ
ਤਬਿਆਇਆਰਜੁਵੀਚਸਾਆਖਿਸੁਖਸੁਪੀ
ਰਸਾਣਾਸਤਿਏਕਦਰਦੇਸਕਾਆਵਜੁਸੁ
ਣਕਰਿਤੈਰਜੁਖੀਆਂਤਾਤਾਧੀਰਆਖਿਆਕ
ਹਦੇਖੈਕੈਸਾਹੈਤਾਤਬਿਸੇਖੁਦਾਈਹਰਆਖਿ
ਆਜੀਦੇਧੀਰਸਾਣਸਤਿ।ਸੈਆਸਤਾਦੇਖ
ਰਹਿਗਇਆਆਹਾ।ਸਿਖਕੈਨਾਹੈਆਗੋਸੈ
ਣਿਸਾਣਸੁਧਾਇਆਆਖਿਆਸਾਣ
ਮਾਣਕਹੈਦਰਦੇਸਾ।ਤਬਿਸਿਖਕਹਿਆ

ਆਖਿਓਸੁ ਅਤੇ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸੁਣਿ ਪੀਰ ਦਸ
ਤਗੀਰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਬਿ ਪੀਰ ਦਰਿ ਆਖ ਰਾਗਿ ਸੁਣ
ਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰ
ਬਾਬ ਪਾਹੈ ॥ ਦੇ ਪਾਇ ਬੈਠਿ ਰਹੁ ਅਤੇ ਸੁ
ਪੁਰਖੁ ॥ ਤਬਿ ਸੇ ਪਸਰ ਰਹੇ ਟਟੀ ਰਹਮੁਰੀ
ਦਬਦੁ ॥ ਅਤੇ ਰਹਿ ਆਖਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਪਾਸਿ ਆਖਿਆ ॥ ਅ ਦਿਸੁ ਕੀਤਿਆ ॥ ਅ
ਖਿਓਸੁ ਕੁ ਤਾ ਆਸਾ ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਬਾ ਬੇਤਿਆ
ਗੈਸਟੇ ਸੇ ਪਸਰ ਫੇਰੇ ਪਰ ਬਾਹਿ ॥ ਮਃ ॥ ਸੇ
ਖਿ ਬਾਬੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਕੁ ਤਾ ਆਸਾ ॥ ਤ ਬਾਬੇ
ਤ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਆਸਾ ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਸੇ ਪਪੁਛਿ
ਅ ਜੁ ਆਸਾ ॥ ਸਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਰਖਬੁ ਕੀਤਾ

ਸੁਆਨੁਆਗਾਤਾਂਨੁਕੁਬੋਨੁਸੇਮਬ
ਇਨੋਪੁਰਸੀਸਪੁਛਿਆਆਗਾਰਤੁਗਸੁ
ਆਤਸੋਪੁਰਸੈਆਆਠਿਆਸਬਾਬੁਬੁਗ
ਰਗਏਸੀਗਬੁਣਾਨੁਆਖਿਏਸਾਸਾਤਖਿ
ਬੇਧਰਾਬਾਬੁਇਤਾਗਾਆਨੁਆਖੈਤਖਿ
ਹੁਰਸੁਰਾਏਸਾਕਿਨੁਅਨਆਏਸੁਗਤਿਨਯਾ
ਏਸੁੰਤੁਰਹਿਗੁਨੁਆਗੇਪਰੇਗਾਆਨੁ
ਤੇਆਖੀਗੁਰਕੀਮਤਿਤਗੋਗਾਸੁੰਰਸੁਰਾਇਨਿ
ਸਭਹੈਗਾਸੈਵੈਰਾਗੀਪਰਪੇਗੁਰਕੇਬਾ
ਹੁਰਸਰਾਏਕੀਇਨਗੋਤਭਾਈਕਿਬਿਗਾ
ਗੁਰਮਤਿਸੁੰਰਸੁੰਰਾਈਨੁਆਪਸੋਨ

ਮਮਤਾਸਭਤਜਿਗਈਆ।ਤਉਨਾਨਕਿਹਿਨ
ਕਿਸਿਭੁਲਣੁਪਾਣਿਗਈਆ॥੧॥ਤਬਖਿੜਿਕਰਿਮੋਧ
ਪੁਛਿਆ।ਆਗਾਗੁਰਮੁਆਲ ਮੈਪੁਰਸਆ
ਗਹਿਲਾਰ ਬਾਬੁਕੈਗੈਰਗਣੇਸੀ।ਪਛਣੀਓ
ਗਕਿਸੁਆਖਿਸੋਬਾਸਿ।ਤਬਿਬਾਬੇਰਬਬੁ
ਰਿਤਾਪਾਗਆਤਿਸੁਗੀਟੋਹਿਇਗਣੀ।ਸੁ
ਛਾਇਥੀਆਣਿਸਕੁਡਗਹੀ।ਕਹਤ
ਟਗੀਆਉਕਰਿਗੈਕੇਗਤੀ।ਸਹਤਿਕੈਲਿਤ
ਹਸੁਪਸਾਨਤੀ।ਹਗਪਸਿਗੁਕੀਨਾਅਹ
ਗੀਪਹਿਗਪਛਣੀਸਭਿਭੁਸਟਬਿਤ
ਗੀਸੁਹਿਸ ਮੈਕਸਤੀਗਹਿਈਆਤ ਬੁ

ਕਥਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਕਹੈਕ੍ਰਿਦੇਹਿਭ੍ਰਮੁ
ਇਕੇਲਾ॥੧॥ਨਾਨਕਪੜਿਕਥਨੀਭਇਆਸੁ
ਨਲਾਸ॥੩॥ਤਖਿਛਿਰਿਸਿਥਸਰਕਥੁਹਿਆ॥
ਆਗਾਰਤ੍ਰਗਸੁਆਲਸੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਲਾਗ
ਕਾਬੁਕੁਮਨਰਦੇਸੀ॥ਬੁਪਾਨਸੁਆਇਰੇਖ
ਸੀ॥ਤਹੁਕਾਕੈਤਾਖਬੁਰਿਤਾ॥ਗੁਰੁਸਖੜ
ਣੀਖਿਆਅਹਿਸਹਜਿਗਹੀ॥ਪਸਰਿਦੂ
ਜਿਅਟਲਰਹੀ॥ਇਸਦਿਖੈਸਿਥਰਅਤ
ਰਹੀ॥ਸਿਸਹੀਤੁਆਰੈਭਾਲੈਚਰੀਅ
ਅਠਸਠਿਹਟਤਾੜਕਗਹੀ॥ਲਹਿਲੈਗੋਟ
ਸਗਾਅਰਹੀ॥ਪਰਗਿਲੰਗੀਟੀਲੈਇਸ

ਉਸਨਦਿ ਲੈ ਕਿਤਾਬੀ ਦੇਖਣੁ ਦ ਜਾਣਨਾ॥ ਕਿਲੈਦ
ਸਤਿਗੁਰਹਿਨਿਸੀ ਦ੍ਰਿਟੀ॥ ਫਿਰਕੁ ਗਤਿ ਨਾ ਨਕ
ਸਹਿਰ ਕਿ ਲੈ ਗਏ ਟੀ॥ ੩॥ ਤਕਿ ਫਿਰਿ ਸੇ ਖਸਮ
ਕ ਪੁਛਿਆ॥ ਆਗਰ ਤੁਸਨੁ ਆਗਨ ਸੈਪੁਰ
ਸੈ॥ ਅਹਿਲੋਜ ਬਾਬੁ ਕੈ ਸਿਰ ਟਰੇ ਦੇ ਸੀ॥ ਪਉ
ਚ ਸਾਤਿ ਆਪਿ ਹਿਰੇ ਬਾਗਿ॥ ਤਕਿ ਗੁਰੁ ਨਾ
ਨਕਰ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ॥ ਸਰਬਸੀ ਆਂ ਨ ਅ
ਹਿਸਿ ਗੀਤੇ॥ ਸਾਦਕ ਪਾਨਸਾਤਿ ਸਹਿ
ਤੈ॥ ਪਰਗਹਿਤਰ ਛਕੀ ਰਹਤਰ ਹੀ॥ ਕਦ
ਹੁਸੈਟ ਨੁ ਸਾਨ ਸਹਿ ਸਹਹੀ॥ ਟਗ ਸਉ
ਸੈਲੇ ਗਤਿ ਕ ਫੇ॥ ਕਾ ਪਿਤਾ ਪਿਉ ਹ ਦੈ

ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੋਰੁ ਮਥਾਨੁ ਮਖਿਵੇ ਗੋਤੁ ਪੁਨਾਸ
ਉਸ ਜੀ ਪਾਤੁ ਥੇ ਸਠੋਇ ਬਹੁਤਾ ਕਿਨ
ਬਹਮ ਚੋਨ ਪਾਤੁ ਥੇ ਸਤਿਆ ਗੋਸਾਰ ਨੇ
ਨਾਨਕੁ ਤਤਿ ਇ ਨਾਲ ਗੋ॥ ਤਰਿ ਕਿ
ਕਿਸੈ ਧਸ ਰਕਹੁ ਪੁਰਿਆ ਗੀ ਆਸਰ ਤੁਰਾਸੁ
ਆਲ ਸੈ ਪੁਰਸੀ॥ ਨਿਰਲਾਨਾ ਬਾਬੁ ਬੇ ਕਰਦੇ
ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਲਿਦਾ ਹੇ ਸੀ॥ ਆਸਾਲਾ
ਗਰੋ॥ ਤਰਿ ਬਾਬੇਜਾ ਬਹੁਰਿ ਤਾ॥ ਆਖਿ
ਤਿਸਾ॥ ਮਰ ਜਾਇਆ ਸਰ ਬਾਬੁ ਦੇਨਾ ਹੀ॥
ਤਾ ਮਰ ਜਾ ਗੋਰ ਬਾਬੁ ਦੇਨਾ ਖਿਆ॥ ਰਸੁ
ਦੁਕੀ ਪਈ॥ ਮ:੧॥ ਸੋਦਰੁ ਆਸਾ

ਤਖਤਿ ਬੈਸੈ ਹੋਜਾਨਤ ਆਪੁ ਸੁਸਾਵੈ ਹੋਜਾਸਚ
ਨਸਚੇ ਠੋਰਿ ਮਿਲੈ ਪਾਨਰ ਬਚੁਤੁ ਓਰਿ
ਗਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਠੇਰ ਐਸਾ
ਦਿਲਿ ਦਾਏ ਸੁਜਾਸਾਦੀਗ ਮੀਤ ਸਦਾ ਨ
ਜੋਬੁਸਾ ਮੁਦੀਨਿ ਗਸਨਾ ਠੀਢਿ ਸੁਜਾਗਤੁ ਓ॥
ਵੇਸਨੁ ਪਤੁ ਬਗ ਬਰਿ ਦਪੈ ਤਬੁ ਤਜਾਲੁ
ਮ ਛਟੈ ਜਾਆ ਪੇਤਾਨ ਬਸਾਠਿ ਬਦੀ ਆਰੈ
ਆਦਰ ਤਾਨ ਬਨਠੀ ਜਾਨੈ॥੨॥ ਗਗਨ ਮੈ
ਗਣ ਮਾਠਿ ਆਸਹਿ ਬੈ ਚਆ ਨ ਤੜਾਨਾ
ਦ ਦਜਾ ਹੋਦਰਤੁ ਨਾਨਰਸਾ ਪੁਰੀ
ਮਠਮਾ ਧੈਦਖੁ ਗਨੁਨਾ ਪਾਵੈ ਹੋ॥੩॥ਤ

ਵਿਸੇਖ ਸਮਾਨ ਆਖਿਆ ॥ ਦੂਜਾ ਦਾਨੁ ਪੁਨ ਦਾਥਿ
ਇਆ ਸਹੀ ਕਰਣਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਸ ਦਿਆ ਸਹ
ਕੀਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੀ ਦਾ ਕੁੜੀ ਫਲੁ ਹੋਤ
ਖਿਆ ॥ ਇਹ ਸਤੋ ਧਸੀ ਕੀਜੀ ਤਿਸਨਾ ॥ ਪੈਸ
ਖੁਧਿ ਤਿਸਨਾ ਡੋਸ ਕਰਿ ਨਿਆ ॥ ਕਾ ਫਤੇ ਸਨ
ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਏ ਸਹੋ ॥ ਆਪਿ ਦਿ ਣੀ ਕਿ ਕਣੈ ॥
ਤਬਿ ਇਣੀ ਕਾ ਪਤਿ ਸਨੁ ਸੁਣਤਾਨੁ ਫੂਲ ਸੁ ਕੇ
ਰੁ ਖਾ ॥ ਤਿਨਾ ਦਾ ਇਸਤਿ ਸਹੋ ॥ ਸਨ ਦਤੋ ॥ ਖਿ
ਤੀ ॥ ਮਿਸ ਸਤਿ ਫਲੁ ਕੀਤੀ ॥ ਤਬਿ ਫਿਰ ਰੁਣਧੀ
ਪਾਲਿ ਸੁਆ ਪਹਿਆ ਖਾ ॥ ਲਿਕ ਪਿ ਟਦੇਸ
ਦਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਕਾ ਫੁਇਆ ਤੁ ਸੀਤਿ

ਉਸਿਦੈਨਾਤਾਂਉਨਾਆਸਣੁਕੀਤਾਤਾਂਰੀਆਸੀਰ
ਖਾਇਸੈਦੈਨੌਦਰੇਨਾਤਾਂਫਿਰਿਬਾਬੇਆਖਿਆਨਾ
ਖੀਰਿਸਰਾਂਖਾਤਾਂਫਿਰਿਮਠਧਤਿਕਹਿਆਨਖੀ
ਪਾਤਿਸਾਹਰਾਂਖਾਣਾਹਿਕੇਪੁਰਾਣਿਰਾਖਾ
ਤਾਂਫਿਰਿਬਾਬੈਕਹਿਆਤੁਸੀਕਿਉਂਨਦਰੇਨਉਣਾਤ
ਉਨਾਆਖਿਆਰੀਆਸਾਡਾਪੁਜਰਾਤੁਖਾਣਾ
ਬਾਬੇਆਖਿਆਤੁਹਾਡਾਪੁਜਰਾਤੁਕਹਣਾਤਾਂਫਿਰਿਉ
ਨਾਕਹਿਆਰੀਖਰੀਖੀਟਖਰਾਬਪਲੇ
ਪਲੈਖਾਟਿਸਾਤਾਂਫਿਰਿਬਾਬੇਭਿਤਰਕੀਤਾ॥ਅ
ਖਿਉਸੁਕੋਰੇਹੜਾਖੀਰੀਦੈਤਾਂਖਾ
ਹਨਾਗੀਤਾਂਫਿਰਿਉਨਾਆਖਿਆਰੀ

ਪ

ਮੁ ਏਵਿ ਸਤੁ ਜੀ ਏਹੋ ਜੀ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜ
ਇਕ ਸਿਖਿ ਸਿਮਰੇ ਸੁ ਨਉ ਪਰਿਨਾਮੁ ਫਰਣਾ॥ ਦ
ਰਗੁ ਭ੍ਰਆ ਪੜਾ॥ ਤਬਿ ਨਉ ਆਗਿਆ ਮਾਗੀਜ
ਨਨਮੁ ਫਰਿਆ॥ ਤਾ ਨਬੀ ਨਾਨਕਿ ਪ ਰਸ
ਨਿਆ॥ ਤਬਿਆ ਰਜ ਪਰਮੇਸਰ ਨਉ ਪਰਉ
ਈ॥ ਆਖਿਸੁ ਣ ਥੀ॥ ਤਬਿ ਸੁਣੇ ਤਾ ਸੁ ਬਹਨ
ਬਗੁ ਨਬੀ ਸੇ ਗਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਿ ਦੇਰ ਰ
ਲਾਇਆ॥ ਆਇ ਬੈਠਾ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਏ
ਰ ਰਹੇ ਸਏ ਨਨਬੀ ਤੁਮਾਰੀ ਵਹਿਆ ਹੈ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਿਨਾ ਦਾਣ ਰਦ
ਣਾ ਮੁਰਾਦਿਓ ਆਤੇ ਤੁ ਆਇ ਫਕੀਰ

ਨਮੁਆਖਾਨੈ॥ਤਉਫਿਰਿ ਪਤਿਸਾਹਆਖਿ
ਆਸਾਮਾਰਿ ਦੇ ਆਖਿਆ॥ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ॥
ਸਲੋਕੁ॥ਆਸਾਰੈਸੀਵਾਲੋਲੈਸੈ ਟੀਗਾਨਾਨਕਟ
ਰਸੁਬਿਨਾਆ ਦੁਗਨਾਰੈਟੀ॥੧॥ਤਬਿਠਖੀਸ
ਉਗਇਆ॥ਬਹੁਰਿ ਪਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ
ਜੀਵਾਜਾ॥ਤਬਿਬਾਬੇਕਹਿਆ॥ਨਸਾਗਤਿਲੋਨ
ਗਹਿੰਦਤਖਿਲਾਲੁ ਨੇਦਾਨੈ॥ਪਕੁਉਨਗਤੀ
ਨਖਕੁਖਾਗਿਦੇਰੈਨਾਨੀ॥ਆਤੇਅੀਗਿਆ
ਭੁਰੇਟੀਗਤੀਗਨੈ॥ਤਿਉਖਿਦਾਇਦੇਦਹਿਲੇਣ
ਕੀਗਲਾਲੁਤੇਦੈਨੈ॥ਆਤੇਖੁਦਾਇਕੀਖ
ਟੀਉਭਉਜਾਇਲੈਟਿਕੋ॥ਪਕੁਉਨਕੀਸਰੈ
ਉਨਦੂਗਨੀ॥ਤਬਿ ਪਤਿਸਾਹਸਸਹਿਕਹਿ

ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਸੀਠਿਆ॥ ਤਬਿ ਆਖਿਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੁ ਕਰ
ਬੁਝਕੁ ਭ੍ਰਾਤ ਤਬਿ ਵਾ ਵਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਣੇ ਭ੍ਰਾਨਾ
ਕਰਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀ ਕਿਆ ਬੋਧ ਪਰ ਦੂਜੀ ਆ
ਸੰਤਨ ਕਰੀ ਏਰ ਰਕੀ ਕਿਆ ਤਨ ਕਾ ਨਕਾਸ਼
ਤਬਿ ਪਾਤ ਸਾਹਸ ਸਹਿਕਰੀ ਓਹਿ ਗਇਆ॥
ਬਾਬਾ ਰਹਦਾ ਗਹਿਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਪਸਰਿ॥
ਪਿਰਖਸੈਓ ਦਾਸੀ ਕੀ ਤੀ ਪੂਰ ਕਰੀ॥
ਤਿਤੁ ਓਦਾਸੀ ਨਾਲਿ ਸਰ ਦਾਨਾ ਰਖ ਕਾਪ॥
ਤਰਨ ਪਓਤਾ ਨਭ ਕੀ ਆ॥ ਪਤਿਗ ਦੂਖ
ਕੇਕਾ ਪਰੁ ਬਸਤ ਭਾਏ ਕੇ ਆ॥ ਏਕ ਬਸਤ
ਭਇਟਾ॥ ਏਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ॥ ਏਕੁ ਪੈਰਿ ਸੈਉ

ਾਗਇ ਮ ਫਨੀ॥ ਸਿਰਿ ਟੈ ਪੀਵਣੈ ਦਗੀ॥
ਆਣਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਮ ਬੈਤਿ ਆਣ ਕੁ ਵੇਸ ਗਵਾਤ
ਦਨੁ ਗਣਿ ਵੇਖਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਵਸੀ ਤੁਮ ਣ ਟੀ ਜਤੁ
ਆਇਆ॥ ਮ੍ਰ ਪ ਪਾਣ ਵੇਖਿ ਯਵਿਆ
ਦਆਠਾ॥ ਤਿ ਮ ਵੇਣ ਵਹਿਆ॥ ਗੋਣਵਿ
ਆਵਣਗ ਸੋ॥ ਤਵਿਭੁ ਜਾ॥ ਟਿਭੁ ਤਗਿਆ॥
ਇਕਦਗ ਪਤਤੈ॥ ਤਾਂਭੁ ਤਣਗਇਕ
ਇਆ ਤੈਸੁਣਹਿ॥ ਤਵਿ ਮ ਗਦੇ ਠਆ
ਪਿਆਰੀ ਪ੍ਰਦਾਇ ਖੇਠੈਵਿਭੁ॥ ਤਵਿਖਾ
ਆਪਿਆ॥ ਠੈ ਮ ਗਦਾ ਠਿਆ ਪ੍ਰਦਾਇ
ਭੁਠੈ॥ ਤਵਿ ਮ ਗਦੇ ਠਆ ਗਤੁ ਕੀਤਾ॥ ਆ

ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਪੜਸਨ ਉਨ੍ਹ ਉਸ ਕੀਏ ਸੈ ਚਾਰਿ
ਸਿਨੈਗਾ॥ ਅਤੇ ਉਨ ਉਨਿ ਕਿਸਿ ਕੀਏ ਪੇਟੈ ਸਿਨੈ
ਜੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਉਹੁ ਨ ਹੋਵਨਿ ਆਵਾਹਿ ਨੈ॥
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹ ਪੈਗ ਤੇ ਉਪੈਨ ਹੋਸੀ ਹੋਸਿ
ਅਤੇ ਪੈਰੋ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੇਸੂਹੇ ਤੇ ਏਸੈ ਹੋਆ
ਹੋਹੈਗੇ॥ ਅਤੇ ਉਨ ਹੈਕੇ ਨੇ ਉਸ ਕਾ ਏਹੁ
ਗਿ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ੍ਹ
ਰਕਦਾ ਸਕੋਤ ਪੀਏ ਪਾਏ ਸਹਿਆ
ਡੰਗੁ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਖੇਕ ਨਾ ਨਕਆ ਕਿਸੈ
ਗਾਏ ਨੀਐ ਰੂ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਮਾਰਦਾ ਨਿਆਤ ਪੇੜਗਾ ਰਹੋ ਗਾਰ

ਤੇਨਕਬੈਠਾਅ ਤੈਜੈਕੈ ਈਆਇਆਣੈਆ
ਭਾਰਪੇਟਤੇਨਾਗਾਆਇਆਣੋਆ
ਤੇਸੁਖਸੁਖਪਿਛਣਾਲੇਸੁਚਲਿਆ
ਜਾਇਆਤਬਿਸਰਦਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਤੁ
ਸਤੁਸਣੇਦੁਨਾਗਸਿਆਇਆਤਕਿਆਇ
ਜਾਉਕੇਇਹਿਦੇਖਾਤਬਿਦਨਾਗਸਰਾਪੰਇ
ਤੁਰਤਰਦਾਸੁਸਾਸਿਉਮਨਾਨਕਉਆਇ
ਆਸਾਆਇਸੁਗਸੁਕੀਤੀਉਸੁਤੇਸੁ
ਸਿਕੈਦੇਠਿਗਇਆਆਸਿਉਸੁਏਭਗਤ
ਤੇਗਸਾਣਇਸਨਾਠੀਤੁਲਸੀਕੀਆਤੁ
ਨਾਠੀਸਾਣੇਧਿਗਸੁਨਾਠੀਪਸਿਮਗ

ਸੀਨਾਹੀਗੋਪਾਰੈਕਰਨਵਾਰਿਕਰਾ
ਹੀਆਤੈਤੂਭਗਤੂਕਰਣਾਦਰਾਠੈਮੇਤੂ
ਮਰਿਆਭਗਤੇਪਾਈਠੋਗਤਕਿਛਕੈ
ਮਿਆਮਸਾਹਿਆਰਵਾਕੂਦੂਜਾਇਤਾਮਰ
ਰਾਨੋਰਵਾਕੂਦਰਾਇਆਸਗੁਛਮੈਲੂਕੀ
ਤਾਖੈਵਸਛਦੂਰਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ਮਾਣੂ
ਮਵਿਪਿਪੂਤਮਨਾਦਛਸੁਰਿਗਤੂਤੂਣਮੀ
ਮਾਣਾ॥ਗਸਮਨਾਸੁਰਾਪਿਕੈਲਾਖਾਪਜੂ
ਇਆਕਰਣੁਪਇਆਣਾ॥੫॥ਕਾਹੋਵਲਣਮ
ਮੇਰਣੁਤਾਮਗਾਛਦੂਜਾਕਚੀਰਹੋਹਿ
ਦੂਲਣਰਾਠੈਗਾਣੂਤਾਦੂਜਾਗਠਕੀਤੁਛਿ
ਇਰਿਪਕਿਤਕਰਿਆਹੋਭਗਤਪੈ

ਬਸਤ੍ਰਤਾਕਾਲਰੇਕੈ ਸੈਚਨੇ ਹੋਇਆਆਪ੍ਰ

ਓਹੁ ਬਸਤ੍ਰੁਕਉਨੁ ਹੋਆਲਿ ਸਗਾਇ

ਪਰਤੀਸੈਚੀਐਆ ਤੈ ਪਰਸੇ ਸਤ੍ਰੀ

ਲੋਗਤਬਿਬੋਬੇ ਤ੍ਰਜੀ ਪਉੜੀਆਖੀਗਕਾਮ੍ਰ

ਵਰਮੁਤ੍ਰਾਇ ਕਹੁ ਬਸੋਲੋਗਡਹੁ ਪਰਤੀਤ

ਈਗਲਿਉਲਿਉਗੈਡਹੁਤੇ ਦੈਸੁਪ੍ਰਪਾ ਦੁਹ੍ਰੀ

ਰਤ੍ਰਾ ਸੋਇ ਆਜਾ ਈਗ॥੧॥੨॥ਤਬਿਫਿਰਿ ਪ੍ਰ

ਤਿ ਪ੍ਰਛਿਆ ਬੋਭਗਤ ਪਰਤੀ ਤੁਧਿ ਦੀ

ਪਤੁਸਿੰਘ ਬਿਨਾ ਕਿਉਕਰਿ ਹਗਹੋ ਦੋਆ

ਤੇਸਾਖੀ ਕਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪ ਸ੍ਵਕਹਿ ਸਾਏ

ਤਬਿ ਕਬ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀਆਖੀ ਕਹਿ ਗਏ

ਹਤੁਸਾਗਇਉ ਪੋਰਿ ਦੁ ਹਾਗ ਤਿ ਸਕੀ

ਤਗਿਆਨੁ ਰੇ ਦੁਤ੍ਰਾ ਆ ਸਿਤ੍ਰ ਸੀਗ ਹੁਕਮੁ
ਕਿਆ ਰੇ ਤਉ ਭਾਣੀ ਕੇਹੁ ਦੁਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਤਕਿਰ ਤ
ਗਰਾਮ ਪੰਡਤ ਕਰਣਿਆ ਸੀਤੁ ਮ ਪਰਮੇਸ
ਗਕੇ ਪਰਮਤਸ ਜੀਆ ਤੇਰੀਆ ਸਤੁ
ਗਤਿ ਇਦੁ ਆ ਕੀ ਸਿਤੀ ਤੋਟ ਈ ਭਾਣੀ ਤੁ
ਤੋ ॥ ਕਗੁਣ ਕੀਤਿਆ ਈ ॥ ਤਖਿਕ ਕੇ
ਮਣ ਦੀਕ ਦੁਖੀਆ ਖੀ ॥ ਕਗੁਣ ਤੇ ਤ
ਛੁਤਿ ਤਮੁਣੇ ਤੇ ਹੈਨੇ ਤ੍ਰਕਰਿਤਿ ਰਈ
ਆਣਾ ॥ ਪੂਦੁ ਦੇਤਿਨ ॥੧॥ ਕਰਾਮਨ
ਰਾਮਾ ਅੰਤਿ ਤ੍ਰਜੀ ਗ ਬਦਾਤਾ ॥ ਆਸਾ ਤ
ਕਿਮਿਗਿ ਪੰਡਤ ਕੀਤਿਆ ਆਸਿ ਕਿ

ਸੁਣੀਤੁਮਪਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤਹੈ ਪਰੁਜੀ
ਇਸੁਨਗਰੀਕਉਕੀਪਹਿਤੁਕਰਾਮਾਤੁਦਿਖਾਇ
ਸਕਾਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕੇ ਦੁਹਾਤਖਿਣੁਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਆਇਸਕਾਰਾਗੁਰੂਨਾਨਕੇਸਾਂਹਾਤਖਿਣੁਪਹਿ
ਤਕਹਿਆਦੀਇਸਕਾਰਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਇਦਿਆਹੋ
ਕਿਸੁਪਰਤੇਰਖਿਆਆਇਰਹੋਆ ਤੇਤ
ਹਥੇਹਰੁਤਹਸੈਸਾਤੁਸਾਂਹੋਆਤੇਪਿ
ਸਸੇਤਲਾਈਤੇਸਹੰਤਹੈ ਦੁਹਾਤ
ਖਿਖਾਖਾਏਤਿਆਸਕਤੂ ਗਾਰੁਖਸਤ
ਇਲਿਸ:੧॥ਗਦਾਖਾਇਕਤੁਨਗਰੀਕਾਰੀ
ਦਸਟਾਨਾਲਿਪਆਗਿਆਦਇਆ

ਤੁਖੰਧਕਹੀਅਹਿ॥ਪਹਿਤਕਾਰਣੁਥੀਸਭ॥
ਸੁਣਾਈ॥ਪੇੜਤਾਤੁਮਰੇਹੁਮਤਾ॥ਰਿਹੀ
ਬਿਸਿਯਾਦੁਖੁਪਾਨਪਤੀ॥ਨਉ॥ਭੀਤਰਿ
ਆਗਿਨਿਕਨਾਮਪਰਿਮਹੁਚਲੀਮਾਗਰੁਪੀ
ਰੈਪਹਿਆ॥ਰੈਤੁਮਨੁਗਜਤੁਹਿਪਾਟਜੀਕੁ
ਤਰਿਐਸਾਗਿਆਨੁਨਆਹਿਆ॥੫॥ਗਨੁ
ਗਦੈਤਾਜਾਦੀਐਹਿਕਮਾਟਵਿਗੁਰਕੇ
ਟਿਾਤਾਕੇਲਖਟੁਸੋਂਹੂਐਖਿਆਪੀਗਜਾ
ਗਿਤੇਹੀ॥੩॥ਕਹਿਆਮੁਟੇਹਿਨਆਹਿ
ਮਾਨੇਤਿਨਜੀਮੇਤੀਦਮਾ॥ਪੂਟਕੀ
ਨਾਨਕਟਮਨਟਾਮਾਖਿਨੁਤੋਣਾਮਿ

ਤੁਆਸਾਣਾ॥੨॥ਤਬਿਵਿਕਿਰਿਹਤਰਦਾਸਪਰ
ਤਖੇ।ਤੀਕੀਤੀ॥ਆਖਿਓਸੁਜੀਓਤੈਅ
ਸੀਸੈਸਾਰਕੇਤਾਈਪੜਾਏਤੇਹੈ॥ਅਤੁਅ
ਸੀਪੜਤੇਹੈ॥ਕੁਦ੍ਰਪਾਪ ਭਿਹੈਏ॥
ਪਰਮੇਸਰਕਾ॥ਹੁ॥ਤਬਿਗੁਰੂ।ਨਕਪੁ
ਛਿਆਏਸੁ॥ਅਸੀਤੁਸਹਿ॥ਆਪੜਤੇਹੈ
ਆਕੁਦਾ।ਦਸਤੁਸੈਸਾਰਤੇਗੁਪੜਹਿ
ਹੈ ਜਾਣਦਿਆਕੇਗਾ॥ਤਬਿਪੈਰਿਤਕਰਹਿ
॥ਆਖੀਏਨ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਿਓਪਜਣੇਪ
ਟੀਪੜਾਏਓਸੈਸਾਰਤੇਗਾ॥ਤਬਿਖਾਖਾ
ਖੀਓ॥ਆ॥ਗੁਰਮਕਣੇ॥ਓਅੰਕਾਰਤੁਸਃ੧॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿ
ਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇ
ਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓ
ਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾ
ਰੁ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾ
ਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
ਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਤਕਿ ਪੜਿਓ ਸੋ ਉਚਰੇ ਸਹਜ
ਓਅੰਕਾਰੁ ਨਹਿ ਆ॥ ਤਕਿ ਪੰਡਿਤੁ ਆਇ ਪੈ
ਗੀ ਪਢਿਆ॥ ਨਾਉ ਪੜੀਕੈ ਹਥਿ ਆ॥ ਸੁਗੁ
ਣ ਗਾਰ ਪਸਿਓ॥ ਤਕਿ ਵਾ ਵਾਰੀ ਓਅ

ਰਵਦੇ ਗੋਣਾਨਕਸੈਤੈਆਪਿਰਿਕਰੈ

ਉਹਕਰੁਸਹੁਕਾਖਤੂਖਾਕਈਖਕਸਾਕਾਉ

ਮੈਖੁਰੀਪਾਈ ॥ਤਕਿਉਹੁਣਹਿਆਣੋ॥

ਸਿਪਾੜਿਨਾਆਇਕੈਨਾਕਿਸਿਪਾਪੁਹਿ

ਏਖਾਣੇਵੇਤੁਰਿਸੈਕਾਸਿਖੁਨੈਣਾਦੀਮਿਆ

ਤੇਰਿਸਤੇਲਦੀਨੈਣਾਕਿਖਿਗੁਖੇਵਸਕਤੁ

ਉਣਾਇਆਗਗੁਸੁਈਇਹਿਣਿਆਮਃ੧॥ਕਵਾ

ਤਗਜੁਕਵਾਤੁਤਲਾਤੇਗਕਵਾਸਗਾਥੁ

ਕੁਣਾਵਾਕਵਾਗੁਗੁਰਿਸੁਪਹਿਰਹਿ

ਆਸਗਉਰਿਸੁਪਹਿਮੁਣੁਕਗਵਾ॥੧॥

ਮੇਗੋਲਾਲਰੀਤੇਗਾਮੀਤੁਨਾਸਾਵਾ॥

ਤ੍ਰਜਾਤਿ ਕਲਮ ਸੰਆਲਿਖਰਹਿਪ੍ਰਗਟੀਆ

ਆਪੇਸਗਰਬਸਮਟਾਆਨਹਾਰਾਸਾਨੁਤਰ

ਣੁਕਿਤੁਕੁਣਤੇਗੀਸੇਦ ਸਗਾਲ੍ਹਕ ਸਾਥੀ

ਸਟਣੀਕੀਤਰਿਸੈਸਤੁਤੇਣੀ ਉਨਕਿ

ਸਿਕਿਤੁਗਤ ਵਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰ

ਜੂਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆ

ਪੇਬੂਝੈਆਪੇਸਾਹੁਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁ

ਲਾਨੀਚੁਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁਆ

ਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਨਾ

ਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥੨॥

ਤਖਿਸਿ ਕਾ ਆਖਿਆ ਭਾਣਾ ਰੇ ਲਾਲੋ

ਗੀਤੇਚਿਰਮਸੁਨਭੈਪਲੇਉਆਤਥਿਥ
ਥੇਮਥਨੁਓਨਇਆਗਗਮੁਜੀਲਾ
ਲਤਾਹਿਉਮਾਮ: ੧॥ ਸੋਗੁਨਸਿਬਾਜ
ਗੁਨਫੈਫੈਸੋਗੁਨਾਭਸਮਚਰੀਐ
ਸੋਗੁਨਸੁਨੁਦੁਸੁਫਸੁਫਾਇਆਸੋਗੁਨ
ਸਿਫੀਵਟੀਆਂਜਨਮਿਹਿਨਿਸਨ
ਨਹੀਐਸੋਗੁਜਗਤਿਵਿਧਾਈਆ॥੧॥
ਥੇਥੁਗਵਲਾਗਣੀਸੋਗੁਨਹੀਆਇਥੇ
ਮਹਿਵਹਿਮਮਮਕਿਰੇਥੈਸਗੀਵਨੀਐਮਥੀ
ਨਹਿਉਸੋਗਨਥਨਿਮਰੀਮਮਾਂਥੋਸੋਗਨ
ਤਾਂਰੀਲਾਥੀਐਸੋਗੁਨਰੇਖਿਇਸੈਰੀ

ਭਏ ਐਸੇ ਸੇਗੁਰ ਜੀ ਗਥਿ ਨਾਈਆ ॥ ਅੰਤ ਨਾ

ਹਿ ਜਿਸਦਾ ਨਾਰਣੀ ਐਸੇ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥ਮ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੇਟੈ ਤਾਂ ਸਹਿ ਮਾਰੂ ਕੇ ਪਾਵ ਤੂ

ਵ ਗਲਿ ਰਹਾਈਆ ॥ ਜਿ ਸੁਰ ਸੂਰੇ ਸਗੋ

ਪ੍ਰਜਿਉ ਪਰਸੇ ਆਰਿਣੀ ਪਰ ਚਾਪਾਈਐ

ਅੰਤ ਨ ਆਹਿ ਜਿਸਦਾ ਨਾਰਣੀ ਐਸੇ ਗੁਰੁ ਗੁ

ਤਿਇ ਵਪਾਈਆ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਡਿਆ

ਸਰਿਰਣੀ ਐਸੇ ਐਸਾ ਸੇਗੁਰ ਸਾਈਆ ॥ ਕੋ

ਕਸੁਤਸਿੰ ਕੀ ਦੇਸੌਤ ਉਜਿਨੈ ਉਪ ਦਪਾ

ਈਆ ॥ ਅੰਤ ਨ ਆਹਿ ਜਿਸਦਾ ਨਾਰਣੀ ਐਸੇ

ਗੁਰ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਤਉਵ

ਪਾਆਏਸੁਆਏਸੁਕੀਤਾ॥ਤਿਥਹੁਕੈਈਸ
ਰਾਪੁਰਪੁਰੈ॥ਤਿਸਕੇਕੈਚਲੇਮਾਥਿਬਰੁ
ਠਗਿਆਠੈਆਖੇੜਾਗੇਕਾ॥ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬ
ਉਪਰਗਵਿਚਗਠਿਆ॥ਇਕਤੁਰੰਗੈਆ
ਇਹਿਕਾਏਦਿਲਜਾਗਿਆਕੈ॥ਤਬਿਨਾਇਕ
ਕੇਬਾਗਿਆਇਕੈਰੋ॥ਉਮਰੇਪਾਗਿਪੁਰਠਅ
ਬਾਆਤੈਲੇਕਬਰਤਮੁਬਾਗਪੀਰੇਦੀ
ਆਦਿਹੀ॥ਕੇਟਿਆਇਆਣਤਾਪਾਹੋਕੇਈ
ਰਖਆਮੀਮਾਰੇਹੋ॥ਤਬਿਅਗਾਨਾਕੇ
ਚਤਮਾਮਾਰੇਚੌ॥ਜਾਣਰੁਜਾਇਨਿਉਲੇ
ਆ॥ਤਾਉਹੁਉਹਿਗਇਆ ਪਾਗਿਪਬੀ

ਸੀਤੀਆਨਿ ਜੀ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਅਗੈ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਾਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏ ਪਤਸਾਹ ਨਾਲਿ
ਸਤਾਅ ਸਾਡੀ ਖਬਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਗੇ ਸਦੇ
ਘਰਿ ਜਾ ਪਹੁਤੇ ਨਿਆਣੇ ਨਾਆ ਪਸੀਤੁਇ ਨਦੀ
ਨਾਲਿ ਉਨਿ ਗਾਇਆ ਆਪ ਕਹਾਰੇ ਸੈ ਨੂ ਨਕਸੁ ਨੇ ਦੈ
ਤਾਇ ਸਦੇ ਘਰਿ ਜਾ ਵਾਇ ਨਪੁ ਜਦੀ ਏ ਪਾਈ
ਸੰਗਤਿ ਆਲੋਕਾਨੁ ਦੇਦਾ ਨੇ ਤਾ ਕੁ ਛੁ ਮੈ ਭੀ ਲੋਆ ਵਾ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਨਸਿਆ ਆਆ ਆਖਿਓਸੁ ਆਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ
ਦੇ ਘਰਿ ਪਹੁਤਾ ਜੀ ਨਿਆਇ ਸਿਸ ਦੇ ਘਰਿ ਕਿਛੁ
ਕਜਾ ਈ ਆਇਆ ਨਾਨੁ ਪਾਤਾਰ ਨੁਗਤਿ ਗਨਾ
ਭਾਨ ਕੇ ਉਨਿ ਜਾਇ ਗਾਆ ਪਤੁਤੇ ਗਆ ਕਿਆ ਈਨੇ
ਤਾ ਜਾ ਨੌਆ ਪਤੁਆ ਸੀਸ ਦੇ ਈ ਨਾਨੀ ਨੁ ਪਾਤਾ
ਈ

ਏ. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾ ਲਾਗੇ ਹੈ
ਜੀ ਦਾਇ ਦੇ ਖਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਿ
ਫੇਰ ਤਾ ਕੁਪਤਾ ਖਪਕਿ ਰਿਕਿ ਸੇ ਨਾਣੀ ਤੀ ਗਰੁ ਨਿ ਆਇਆ॥
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ
ਪਹਰੈ ਕੈਹਿ ਕੈ ਦੇਵਾਰਿਆ ਸਿ ਰਹੁ ਕਸਿ ਪਾਇਆ
ਗ੍ਰਿਹ ਦਮਾ ਗੁਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਇ ਤਰਿਕ ਰੈਦ ਦੇਸ ਵਾਗਿਆ
ਜਿਣੁ ਪਸਸ ਸੇਤੀ ਆਰਦਾ ਸਿ ਖ ਸਸ ਸੇਤੀ ਆਰਦ
ਸਿਦ ਪਾਰੈ ਫੁਰਿਧਿ ਕਿਆ ਕਿ ਦਣਾ ਗਾਮਾ ਮਾਅਰ
ਜਾ ਦੇ ਮਾਇਆ ਵਲੇ ਕੀ ਤਬਿ ਬਾਬੁ ਹਿਜਾਸੀ ਨਾਮਾ॥
ਲੋਮੀ ਕ ਤਸਹੁ ਸ੍ਰੀ ਹੈ ਮਸ ਤਬਿ ਕੈ ਮੀ ਰਾਆ

ਰਪਸਾਰ ਭੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਪੜਿਐ ਪੜਿਐ ਨਕਤੁ
ਪੜਿਆ ਗੁਣ ਛਪਸਾ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪੜਣੈ ਗੁਣਿ ਕੈ ਦਵਨਾਰਿ
ਆਸ ਰਾਹੁ ਸਿਮਰਿ ਗੁ ਪੜਿਆ ਪੜਿਆ॥ ਤਬ ਭੇਤ ਬੁਝਿ
ਣਾਪੜਿਐ ਦਵਨਾਰਿਆਸਿ ਰਾਲਿਓਤਸੋ ਪਾਪਗਿਰਾ॥
ਤਬ ਭੇਤ ਬੁਝਿ ਨ ਚਾਪੜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਤਕ ਡੇਸੁ ਤਮੈ
ਗਾਨੇਤਿ ਅਨੇਤਿ ਮੂਰਖਾ ਨਾਮੇ ਗੁਆਠਿਨ ਠੀਕੁ ਦੂ
ਤੇਗਾਸਿ ਗਿਰਗਰਿਆਤਿ ਮੜਿਨ ਜਾਣੈ ਮਾਗਿਭਮੁ
ਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿਆ॥ ਕਭਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੀ ਦੂਜੋ ਪਠ
ਗੁਣ ਸਮਰਿ ਗੁਣ ਪੜਿਆ ਪੜਿਆ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪੜਣੈ
ਗੁਣਿ ਕੈ ਦਵਨਾਰਿਆਸਿ ਰਾਪ ਨ ਜੋਖਨ ਮਿਠੜਿ
ਗਿਰਾਨਾਮੂ ਨ ਚੇਤਥੀ ਦੂਜੈ ਆਸਿ ਰਾਬਪ
ਦੂਣਤਿ ਰਿਤਾ॥ ਗਿਰਾਨਾਮੂ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਕਰਾਮਾਤਿ ਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਆ ਪ ਨੁ ਸਿਉ ਗੁਰਤਾ
ਦੇ ਖਾਲਿ ਮਤਾ ਆਹਿ ਲਾ ਸਨਮੁਗ ਵਾਇਆ ਪ
ਕਮਸੇਤੀ ਦੈਖਾ ਗੁਨਾ ਕੀਤਿ ਕਗਮੁਨਾ ਕੀਤੇ
ਮਤ੍ਰਾ ਕਹੁਨਾ ਨਕ ਤ੍ਰੀਲੇ ਪਹਗਿ ਪੁਛੀ ਪਨਸੇ
ਖਾ ਮਿਉਣਿਤ੍ਰਾ ਖਾ ਕਉ ਪਾਸੇ ਗੈ ਇਕੈ ਵਨਸਾ
ਕਿਆ ਸਿ ਰਾਣਾ ਦੀਆ ਆਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ਸਾਸਮਿਪ
ਕਹਿ ਕਲਾ ਇਆ ਛੁਟ ਸਭਿਆ ਸਿਰਾਕਿ ਮੈਨ
ਮੁਲਿਆ ਤੇਤ੍ਰਾ ਕੇਤ੍ਰਮੇਤ੍ਰ ਹਗਿਕਿ ਮੈਨਾ ਮਿਲਿ
ਆ ਸਾਸਮ ਪੁਗਿ ਪਕਹਿ ਲਿ ਆਣਿਆਂ ਗਾਛੁ ਹਕਰ
ਹੁਡੋ ਆਛੁਆਣੋ ਮਿਨਮਾ ਹਿਤ ਇਆ ਪ
ਗਇਆ ਆਸਾਈ ਵਸਤ੍ਰ ਪਾਪਤਿ ਹੋਈ ਲਿਸੇ
ਮਿਉਲਾਇਆ ਤੇਤ੍ਰਾ ਕਹੁਨਾ ਨਕ ਪਾਸੀ ਲਖ

ਸੋ ਪ੍ਰੇਮਾ ਵੀਚੁਇਆ ਖੇਤ੍ਰ॥੫॥੧॥ ਜਬਿ ਭਾਣਕੁ
ਉਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰਣ ਝਿਕਾ ਚਲਿਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇਖਿ
ਇਕੇ ਨਿਕਲੇ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਗਾਵੀਤੀ॥ ਅ
ਪੁਰਖੁ ਸਾਹਿਬ ਮਰਦੇ ਥਾਂ ਬਿਵਿਆ ਦੁਰਗੀ॥ ਕਹਿ
ਆਲਤਾਪ ਸੂਦੇਆ ਹੋਮਰਦੇ ਥੋ॥ ਖੇਡਦੇ
ਥੋ॥ ਤਕਿਥਾ ਬਮਲੇਰਹਦਿ ਤਾ॥ ਲਿਤ੍ਰ ਮੁਹੇਸੇ
ਲਿਮੁ ਥਾਰਾਪੀਲ ਅਮਿਲੇ ਆਸੀ ਸਾ॥ ਤੇ
ਮੁਹੁਲਿਗਿਪਾਟ ਥੀਆ ਕਿਮਾਹੁਤ ਹੁਸਰੇ
ਕਸੀ ਸਾ॥ ਇਕ ਸੁ ਏਹਿ ਕਰਦਿਖਿਆ ਇਕ
ਇਕੇ ਨਦੀ ਦੁਤਾ ਹਿ॥ ਗਇਆ ਸੁਥਾਰ ਪ
ਨਾ ਨਕਾ ਭੀਮਰੇ ਹੁਸਾਣਾ ਹਿ॥੧॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥਹੁ ਚਲੇ ਤਾਂ ਵਿਚਿ ਉਦਿ
ੲਕੁ ਰੋਹਿ ਆਈ ਵਡੀ ਆਈ ਉਜਾੜ ਤਾ ਵਿ ਪਾਣੀ
ਕਾਲੇਗਾ ਡਾਲਾ ਵਗਹਿ ਲਿ ਤਾਂ ਵਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ
ਆ ਆਈ ਜਿ ਬਾਬਾ ਨਾ ਮੈਤਾ ਨੁ ਵਿਕ੍ਰੇ
ਮੈਨੋ ਤਾਂ ਵਿ ਬਾਬਾ ਮੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਾਇ ਵੇ
ਖਾ ਤਾਂ ਵਿ ਉਸ ਪਾਲੀ ਤੋਲੇ ਆਗੇ ਆ ਹਿਰ ਥੇ
ਤ ਬਾਬਾ ਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਤੋ ਤਾਂ ਉ ਮਾਲ ਕਰੇ
ਦਸੀਆ ਆਈ ਜੁਹਿ ਵਪਾਰਿ ਤੇ ਲੇ ਆਵ
ਫਕੀਰਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ ਅਕਿਠ ਉ
ਨਿਚਲਿ ਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਆਖਿ
ਉ ਮੁਸਲੀਕ ਵਪਾਰੀ ਲੋ ਆਵਤੇ ਰਮ੍ਹਠ ਪਾਣੇ
ਦੇ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ ਗਗ ਨਾ ਕਮੋ ਲੇਰ ਵਿਤੇ॥

ਸਖਤ੍ਰੇਤੇਗਾਲੇਫੜੀਹਾਣੀਆਂਉਤੇਗਪਕੜ
ਭਾਨਾਨਕਸਿਖਤੀਇਪਤਿਆਂਬਹੁਤੇਸਾਣਤ
ਨਾਗਾਤਬਿਪਤਸਨੀਆਣੀਚਲਿਆਂਚੀਸੁ
ਹਿੰਦਸਦਕਾਤਬਿਬਾਂਬਾਂਉਖਤ੍ਰੇਗਦਾਗਉ
ਆਤਾਂਸਗਏਨੇਆਖਿਆਜੀਖਤ੍ਰਉਕੈਪੋ
ਏਚਉਸਸਾਤਬਿਬਾਂਕੇਆਖਿਆਭਲਾ
ਏਗਾਰੇਕੈਈਗਉਆਏਨਾਬਹੁਨੇਸਾਤੂ
ਸਨਗਤੇਕੈਸਏਕਉਪਗਿਆਇਕੇਨਾਉ
ਏਤਬਿਉਸਗਾਉਇਏਕਸਖਈਏਨ
ਗਆਨੀਉਤ੍ਰਉਕਏਨਆਇਏਗਸਨਿ
ਏਪਦੇਆਇਆਸਏਗਸਨਏਪੇਦਸਨਿ
ਤਾਂਪਤਿਆਏਸੇਏਕਗਨਤਬਿਇ

ਕਹਿਓ ਜੋ ਮੁਰੀਦੁ ਮੁਰਦੇ ਸੋ ਖਸਮ ਨੋ ਭਿਨਾ ਜੇਨਾ

ਸਿਦਕੁ ਨਾਗੀਸ ਗੁ ਪਾਨ੍ਹਾ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਕੀਆ ਧਾਮ

ਲੇ ਨਰ ਦੁਸੀ ਪੇ ਮੁਹਿਆ ਸਭ ਪੀਰ ਤੋ

ਨਿਤਾ ਪੂਰਿ ਦਰਸੁ ਨ ਜਾਣਾ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੋਰ ਤੇ

ਮੈ ਰੋਗ ਪਾਇ ਸਾਰਾ ਗਾਤਾ ਉਠਿ ਜਿ ਧਆਖਿ

ਆਆ ਕਾ ਪੀ ਸੀ ਇਕ ਮਧੁ ਆਇ ਗਹਿ ਆਨੋ

ਉ ਮਰੇ ਰਗ ਮਾਨਿ ਜਾਰ ਗਤ ਤਬਿ ਉ ਮਕਰਿ

ਆਰੀ ਉ ਮਕਾਰ ਗ ਮਨਿ ਮੈ ਨੁ ਭੀਕ ਗਾਇ

ਤਬਿ ਇਕ ਧਿਆਨਿ ਉ ਤੁਭੀ ਨਿ ਆਇ ਆਆ

ਦਰਿ ਆਆਇ ਰਿ ਆਇ ਕਰਾਣੇ ਉ ਨੀ ਆਖਿ

ਆ ਟਕਿ ਆਆ ਤਬਿ ਕੀ ਤਾ ਪਤਿ ਆਣਿ ਤੁਇ ਕ

ਆ ਧੀਆ ਤਾ ਉ ਜਾ ਦੁਲਲੀ ਧਾਗਿਆ

ਤੇਓਹੁਦੇਆਗੋਆਦੁਆਰਾਆਨਮੋਆਦੇਗੁਰੂ
ਗਸਮਗਬੀਸੇਦੁਕਗਇਆਤਖਿਇਕਇਓਹਮਰ
ਹਿਆਮਾਬਾਈਜੀਗੁਰੂਰਾਣੀਦੁਗਸਕਗਇਆਅਤੇ
ਗੁਜਾਰਾਣੇਸਾਬੁਰੀਸੇਦੁਕਗਈਆਜਤੇਗਆ
ਤੇਸੇਗਸਕ ਗਰੂਣੇਜੋਕੇਪਾਤੇਨਰਿਆਯ ਗ
ਪਤੇਣੇਵਾਆ ਤੇਸੇਨਰਿਆਸਿਣੇਗਆਰੇਤੁੰ
ਆਗੋਆ ਖਣਤਾਂਏਣਆਇਬੇਠਦਾਗੁ
ਤੇਸੇਆਦੁਜਾਆਇਬੇਠਦਾਆਜੁ
ਇਕਠੇਹੋਇਕਰਿਚਲਣਦਾਸਖਿਓਹਜਾ
ਦੁਤਾਲੇਉਡੀਕੇਗਣੀਤਖਿਓਹਜਾ
ਗੀਝਹੋਇਕਰਿਓਠਿਆਇਆਆਇ
ਕਰਿਰਾਣੇਉਪਰਿਬੈਣਾਜਿਕਰਿ

ਅਰਿ

ਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਪਰਤੀਖੇਦਵਿਸਿਰੇਦੇਖੇਤਾਇਹੁਸੁਖੁ
ਹਰਿਨਾਮਤਖਤੁਮੀਰਿਕਰਿਕਿਰਿਤਗਾਏਰਹੀਜੇ
ਦਖੇਤਾ ਕੋਏਨੀਸਤੁਕਰਿਆਨਾਮ
ਵਿਛੁੜਿਆਸੁਪਾਸਿਪੈਸਿਪੋਇਕਰਿਜੀਆ॥
ਤਾਰਿਰਿਤੇਖਾਨਿਕੇਨਾਮੁਵਿਛੁਸੁਤਾਰਾਕਪ
ਏਸਾਖਿਪੈਰੁਕੀਰਿਕਰਿਆਇਆਇਇ
ਸੁਤੀਕਰੀਇਕੁਸੁਤੀਕੇਨੀਤਵਿਛੁਸਪੁਕਿ
ਆਗਾਖਾਈਰੀਸੁਤੀਕਰਾਇਮੇਨਾਤਖਿਛਿ
ਕਰਿਆਗਾਖਾਈਰੀਸੇਰਪੈਰਿਕੇਨਾਤੁਕਿਆ
ਨਾਤਵਿਛੁਸਕਰਿਆਕਾਈਰੀਆਸੁਮੈ
ਪਾਈਸੁਤਗਾਆਤੇਤੇਨੁਕਿਆਕੀ
ਗਾਇਤਬਾਤਪੁਹੀਚਾਲੀਰੇਤੁਜਾਏ

ਗੁੜੀ ਮੇ ਦੁਕਖਿ ਗਿਆ ਤੈ ਮੈ ਸਾ ਦੁਪਾਪ
ਰਮਾ ਦੁ ਗਿ ਤਖਿ ਰੈ ਦੈ ਆਏ ਆਇਕਖਿ ਥੇ
ਗਤੀ ਕੀ ਤੀ ਨ ਕੀ ਕਤੇ ਆਖਿ ਸੁ ਣ ਏਖਿ
ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਥੈਲਿ ਆਸੁ ਪਕਖਿ ਗਠੁ ਤਾਉ
ਗਿਆਖਿ ਆਸੀ ਖਠ ਗੈ ਕੀ ਤੈ ਤਖਿ ਥਾ
ਥਾਥਿਲਿ ਆ ਆਖਿ ਚੰਸੁ ਚੰਠੁ ਸੈ ਮਤ ਕੇ
ਲਿਆ ਸਾ ਥਾ ਮੈ ਸਭ ਸੁਠ ਗਥੀ ਆਖਿ
ਦੁਲੇ ਸਨ ਮਕਾ ਖੀ ਲਿਆ ਠੇ ਇਕੁ ਸੁਨ ਕ
ਮਾਪੁਰੇ ਨ ਖਿ ਲਿਤੀ ਖੀ ੩ ਮਸਾਮ
ਸਕਾ ਸੁ ਨ ਗਉ ਏ ਆ ਖੀ ਆ ਪ
ਗਲਿ ਓਲਿ ਓ ਇਕਗ ਆਨੁ ਸਓ ਲਿਆ

ਤੇਤੁ ਤੇਤਉਮੁ ਹਗਾਦੇਵੇ ਇਣ ਹੋਇਗ
ਆ ਤੈਤੈ ਗੈਣੇ ਖਿਮੁਣੀ ਬੀਆਸਿਉਸਿ
ਉ ਸੇ ਵਾਨੁ ਆਇਆ ਤਿ ਉਤਿ ਉਮੁਣ
ਘਟਿ ਗਈ। ਮੁਣੀ ਦਾਵੇ ਡੋ ਹੋਇਆ।
ਸੇ ਫਰਾ ਮਦਵਾ। ਤਬਿ ਓਇ ਉਠਿ ਪੈਰੀ
ਪਏ। ਨਾਉ ਪਗੀਵ ਹੋ ਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਗੋਸ ਪਇਆ। ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ॥ ਮ:੧॥ ਕਲੀਕਾਲ ਗਣੁ ਸ
ਰਮਸ ਦਾਸੀ। ਧੁਰ ਗਇ ਆ ਦਉ
ਏ ਪਾ ਪਏ। ਸਿ ਉਸਿ ਉਸਿ ਗਤੁ ਸ
ਏ ਖੋਇ ਦਹੀਆ ਲੀ ਐ ਤਉਸ

ਫਾਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਗੰਗੀ॥੧॥ ਜਿਤ੍ਰ ਚੰਹੁ ਮਖੀਨ ਨ ਹੀ
ਖਾਵਹਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਕਿਸ ਗਤੇ ਤੇ ਗੁਰ ਦ ਗਲਿ ਆ॥
ਗਣ ਤੂੰ॥ ਜਾਣੀ ਗੈਣ ਜਾਣਹਿ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੇਤੀ
ਘ ਰਾਖਿ ਓਨੀ ਤੇਤੀ॥ ਗਜਿ ਗਸਿ ਚੰਗੁ ਤੁ ਗਹਿ ਹਿ
ਤ ਫਾਸ ਨਹਿ ਤੂੰ ਦਸਿ ਮੂੰ ਕੈਰ ਦ ਤੂੰ ਗੁ ਦੀ
ਸ॥ ਕਾਸੂ ਆ ਅ ਨ ਗ ਦਸਿ ਅਨ ਹਿ ਦਿਲਿ ਨ ਪਚ
ਅ ਗਾਹਿ ਤਿ ਤੂਣਾ ਬਿਗ ਨਾ॥ ਕੀ ਹਿਤੇ ਪਾਪ
ਪਰੇ ਤਸੁ ਤੂੰ ਪਰਿ ਅਨੁ ਜਾਣਿਆ ਸੰਗ ਨਾ
ਕੈਤੂਕ ਟੀ॥੩॥ ਭਹਿ ਆ ਅਨੁ ਗਕੈ ਚਨੁ
ਓ ਹਿ ਤੇ ਦੈ ਸੇਗੁ ਗੁਸਿ ਲੈਤਿ ਨਣਾ॥
ਏਸੁ ਨਾ ਅਨੁ ਓਤੁ ਆਸਿ ਤੁਰੇ ਦ੍ਹਣ ਨਿ

ਕਹਿਸਟਸਿਰੇਨਾ॥੭॥ਤਬਿਫਿਰਿਖਤ੍ਰਰਤੇਨਾਪੈ
ਰੇਹਿਲ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਬੋਰਿਖਿਰਕਿਆ
ਖਿਰੁਹੋ॥ਰਿਸਿਰੇਸੁਣਿਫਿਲਿਐਸੀਰਿਨਹੋ
ਸੇਆਣੀਨਾਹੀ॥ਇਸਿਰੇਪ ਪੈ ਖੁ
ਤ੍ਰੁਣੁ ਗੀਆ ਹੋਪ ਰਗੁਸੀ ਹੋ
ਤਬਿ ਬਾਬੇਰੇਰ ਉਠਿਗਿਆ ਇਖ
ਣੁਤੇ ਬੋ॥ਤਬਿਫਿਰਗਸੁ ਨੁਰੇਖੇਨਾ
ਲਿ ਸਭ ਆਇ ਅਰਗਤੀ
ਬਿਲਭ ਬੋ॥ਤਬਿ ਗਰੁ ਪੁਛਿਆਤ
ਸੀ ਕਵਣਿਆਸਣਾ॥ਤਬਿਫਿਰਿ
ਹਿਲਿਆ ਸੀਚ ਗ ਤੁਲੇ ਰਸਦੇ

ਕਉਆਇਜਾਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਨ
ਜਾਹੈਦੋ॥ਇਕੁਕੰਮੁਕਰਿਕੈਆਵਣਾ॥ਉਨਿ
ਲੋਪੁਆਂਨਚਲਿਆਦੁਆਰੈ॥ਤਣਤੇਆ
ਗਿਤੇਆਛੁਆਆਗਿਆਗੁਰੈਰੁਜਾਤਬਿਠਗ
ਆਖਿਆਆਕਣਆਗਿਕਣਠਮਿਮਹਿਤੁਕਿ
ਕਣਾਤਬਿਇਕਨਾਆਖਿਆਆਮਾਬਣਤੁ
ਜੀਅਮਾਗੈਠੀਆਪਣਠਲਿਕਰਿਕਿਮੇਨਉ
ਕਠਿਆਤੈਮਾਗਾਆਮਾਤੇਕਣਜਾਚਹੈਨ
ਖਿਤੁਇਠਗਚਉਤੇਆਗੀਨਾਜਬਜ
ਦਿਤਾਆਗੈਕਿਧਾਪ ਧੀਰਾਨ
ਚੀਠੀਆਤੈਗਮਗਚੋਤੇਰਾਮੁ

ਗਟਪੇਡੇਉਗਾਫੁਦੇਹੈਨੋਤਥਠ ਗਾਪੁ
ਫਿਆਾਤੁਮੀ ਕਦਹਾ ਹਉਕਿਉਝਗਫੁਦੇ
ਹਉਾਤਖ਼ਿਉ ਨਾਕਹਿਆਆ ਜੀਦਸਗ
ਦਹਾਆਗਿਆਪਾਈਪਗਮੇਸਗੁਗੀ ਨਾਇ
ਇਸਦੀਆ ਕਉਕੁਭੀ ਨਗਕਿਸੋਚਾਏਉ।
ਾ ਤੇਏਹਪਫਹੁਗਮਗਦੇਆਏਹਗੀਆ
ਸਤੇਥਸ ਏਚਏਹੇਨਾਤੁਸਪੁਫਿਦੈ
ਉਥਿ ਸਾਤੈਚਏਹੈਨਾਤਖ਼ਿ ਠਗਾਪੁਫਿਆ
ਤੁਸੀਕਿਉਪਜਿਏਚਏਹਉਾਈਨਾਪਸ
ਹਾਤਖ਼ਿਗਸਗੁਦਆਬਿਆਾਦਿਸੁਗੁ
ਤੁਪਗਮੇਸਗਕਉਤੁਸਸਾਗਦਆਏ

ਹੋਤਾ ਤਿਸ ਮਰਦਾਨਿ ਮਰਦਿਏ ਮਰਦਾਨਿ ਪਾਕਾ ਪੁੈਆ
ਪਇਆ ਹੈ ਤਉ ਤਿਸ ਮਰਦਾ ਸਰਦਾ ਧੈਕੁੰ ਚਕਤੁ ਪਗ
ਪਤਿਕਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਚਗਮੁ ਦੇਤੇ ਹੀ ਰਹਤੇ
ਆਏ ॥ ਆਖਿਓ ਹੈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਦਿ ਪੁੈਆ
ਮਹਤੇ ਸਗਮੁ ਕਤਿ ਪਗ ਪਕਿਆਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿ
ਸਕੇ ਸਾਰਦੇ ਕਉ ਆ ਸੀਆਏ ਹੈ ॥ ਤਬਿ
ਚਤੁਆ ਹਿ ਪੇਗੀ ਪਏ ॥ ਆ ਗਇਆ ਪੈ
ਆ ਆਖਿ ਮਤੁ ਦੇਈ ॥ ਤਬਿ ਚਤੁਰੀ ਆਇ ਪੈ
ਗੀ ਪਏ ॥ ਤਬ ਬਸੇ ਇਸ ਪੈ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਲਗੇ
ਧਾਤੀ ਕਰ ਗਹਿ ॥ ਆਖਿਓ ਹੈ ਸੀਆ ਸਾਰ
ਚਨਾ ਚਉ ਪਗੀ ਕ ਕਰੀਆ ਸਾਰੇ
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੁ ਕਰਿਆ ਸਾਮੰ

ਖੇਤੁ ਪਾਪਕ ਆਏ ਹੈ ਤਾ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕਿ ਮਰਦਾਨੇ ਵਾਜੇ ਹੈ ਆਣਾ ਆਖਿਓਸੁ ਤੁਮ

ਤੇ ਪਾਪ ਤਵਾਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ਤੇ ਵਾਜਿ ਨਾਹਿ

ਪੁਰਿ ਰਬਿ ਦੇਰਣਾ ਆ ਤੇ ਰਿ ਰਸਾਣਾ

ਰਣਾ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਵਸੁ ਤਾ ਰਣ ਦੀ ਹੋ

ਮ ਸੇ ਪਰਸੂ ਰਕੇ ਨਾਇ ਦੇਣਾ ਆ ਤੀ ਤਾ

ਭਗਤਾ ਦੇ ਸੁ ਉਪਾਵ ਣਾ ਤਬਿ ਓਨਾ

ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਦੀਆ ਸੇਵਕੁ ਵਸੁ

ਸੀ ਸੇ ਆਇਆ ਗੋਰ ਸੀ ਗਤੁ ਗਤੁ

ਗੋਰ ਪਰਿਆ ਰਨ ਸੁਮ ਵਾਇਆ ਤਬਿ

ਬਾਬੇ ਵੇਖੇ ਆਸ ਬਡ ਗੁ ਸੀ ਗੁਰ

ਮਃ੧॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅ
ਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸ
ਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬ
ਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਊਤਮਸੇਦਰਿ
ਊਤਮਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰ
ੋਇ॥ਰਹਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮ
ਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁਰਸੁਘੋੜੇਰ
ਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ
ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵ
ਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐ

ਸੋ ਬੋਲਿ ਆਪ ਰਹਣੁ ਪਿਰ ਕਾ ਬੋਲਿ ਹਿਰੁ
ਰਹਸੁ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਪਮਾਨਾ ਜਾਣਾ ॥ ਸੋਤਸੁ
ਭਾਣੈ ਸੋ ਭਾਣਾ ਆਖਣੁ ਕਿ ਕਹਣੁ ਦਖਿਆ ॥
ਸਾਰਤਿ ਨਾਮ ਤਤਿ ਨਾਪ ਤਿਤਿ ਨਾ ਪਨੁ ਪਾਏ
ਸੀ ਨਾਇ ਨਾਵੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ
ਆਮਾਣਾ ਹਣਾ ਅਹਣੁ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ
ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੈ ੧ ॥ ਬਾਨਣ ਸ
ਸਾਹਿਬ ਜਾਣੀ ਸੋਖਿ ॥ ਪਰਤਕਤੇ ਕਾਰ
ਜੀਤੇ ਸਾਚੇ ਟੀਕਾ ਧਰਮ ਸੋਉ ਆਰੀਜਾ
ਇਤਾ ਕਾ ਪਹਿਆ ਸਭੁ ਕੈ ਖਾਇਆ ਧਾ

ਤਿ ਪਹਰਿ ਕਉ ਤਪੁ ਬੈਠੇ ਥੀ ॥ ਜਾਨਕ ਗਤੁ ਪਹੂਤੇ ਸੋ ਥੀ ॥
॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸੀ ਤਿਨ ਥੀ ॥ ਓਥਉ ਜਾਇ ਦੇਖਨੇ
ਕੇ ਜਾਤੁ ਦਉ ਜਾਨੂ ॥ ਤਬਿ ਕਰ ਉਨੂ ਦੇਸਿ ਆਇ
ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕ ਦਿਨ ਸਮਾਧਿ ਨੇ ਨੂਪ
ਰਜੀ ਤਾਂ ਓਠਿ ਗਇਆ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਿ ਏਕ ਤੈ
ਮਤਦੇਰ ਕਰਿ ਮਜੂਰ ਹੋਆ ॥ ਉਸ ਬ੍ਰਾਪਾ ਇਤੇ
ਆ ॥ ਪੁਛਿਓਸੁ ਪਦੇਵ ਕਉਣੇ ਜਾਇ ॥ ਤਬਿ
ਪਾਂ ਗਾਂ ਬੀ ਕਰਿ ਸੇਦ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਤਾਂ ਇਆ
ਬੀ ਕਰਿ ਪਾਂ ਸੀਨੂ ਗ ਈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਂ ਕੁਆ
ਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਤਾਂ ਗਾਂ ਸੇ ਆਂ ਕਰਿ ॥
ਤਬਿ ਓਤ ਪੜਾ ਤੇ ਕਰਿ ਆਂ ਈ ॥ ਤਾਂ ਗੁ

ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ਅਮਾਰਾ ਆਦ੍ਰਮੀ
ੲਥੈ ਆਈਆ ਹੈ ਤਾ ਤਖਤੁ ਸਿ ਕਹਿਆ ਆਇ ਪੈਨ
ਦੀਨਾ ਤੁਸਿਆ ਦੇਖਿ ਲੋਤਾ ਤਖਤ ਬਾਬਾ ਬੇ
ਦੇਆ ਨਾਮ ਸਲੋ ਕੁਹਾ ਕਲਾ ਰਕੀਆ ਹਦ ਰਾਗੇ
ਆਨਾ ਸੁ ਗੈ ਮੁਸ ਕੁ ਮੈ ਗੈ ਨਾ ਅਮਲਾ ਕੇ
ਹੂਣਾ ਨਰਾਇਣੁ ਕਰਿ ਖਸਮ ਸਿ ਭਾਣਾ ॥
॥ ਤਖਤੁ ਮਕੇ ਸਿਰ ਓਪਰਿ ਯਕ ਗਠਿ
ਆ ਉਤੈ ਰੈਨਾਠੀ ਤੁ ਦਕਾਸ ਦ ਕਾ
ਦਹਿ ਕਿ ਗੈ ਤਖਤ ਨੁ ਸਾਂਠ ਨੁ ਖਕਰਿ
ਤ ਪੀਰ ਨਿ ਕੁ ਔਸਾਮੈ ਰਹਣੁ ਆਈਆ ਤੇ
ਲਿਸਿਰ ਤੈ ਯਕ ਨਾਠੀ ਉਤਰਦਾ ਤਖ

ਗੁਰਮਾਤ੍ਰ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ॥ ਜੋਕੋਈ ਸਰਣਿ ਹੋਇ
ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਮੈ ਰਹਟਾ ਨਾ ਹੀ॥ ਤਬ ਕਿਸਨ
ਕਹਤਾ ਥੀਵੈ ਈ ਮਰਦਾਨ ਥੀਸੇ ਸਭ ਆ
ਪਿਆਸਣੀ ਹੋਇ ਆਏ ਆਈ ਆਗਾਕ
ਈਸਾ ਘੜੁ ਪਾਣਿ ਕਢਿਆ ਆਈ॥ ਕਾਈ
ਸਰਗ ਕਿਤਾਣ ਘੜੁ ਪਾਣਿ ਕਢਿਆ ਆਈ॥ ਕੇ ਈ
ਕਰ ਘੜੁ ਪਾਣਿ ਕਢਿਆ ਆਈ॥ ਕਾਈ ਕੇ ਘੜੁ
ਣਿ ਕਢਿਆ ਆਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਗੁ ਸਾਖਿਤੇ
ਆਈ॥ ਕਾਈ ਫੁਲ ਲੇ ਦਸਾਦ ਈ
ਆਈ॥ ਤਬ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀ ਆਰੰਭ
ਣਪਾਵਣਿ ਪਾਗਵਣਿ ਕੈਣਿ ਕਰਿਗਤੇ

ਕਿਰਾਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ॥ ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਲਾਗਾ ਮੇ ਆਰਹਿ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਹਸਿਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵੇ
ਤਗਾਦੂ ਕਰਿ ਮਣਾਏ ਕੁ ਰਬਾਬੁ ਲੇ ਕਰਿ ਆ
ਉ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗਲੇ ਪ
ਗਾਤ ਹਿ ਪਇਆ॥ ਰਬਾਬੁ ਲੇ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ॥ ਤਬਿ ਕਿਰਾਕੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ॥ ਮ:॥ ਸਬ
ਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦੁ ਗਾਇਆ ਤਿ
ਸੁ ਗੁਰੁ ਨਕਰ ਦੇਖਾਣਿ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ

ਹੁਤਾਭੀਸਹਜਗਾਧਿਸਾਹਿ॥੧॥ਜੋਗਾਵੈਤੁਸੀ
ਸਾਰੂਕੀਪਨਅਫਗਾਗਾਵੈਜਾਣਿਆਗਣਿਆ
ਕਾਦੀਕਾਅਟਸੇਬੀਹੈਸੈਅਨੁਪਾਗਾ
ਹੇਹਿ॥ਅਟਕੁਅਮਿਨਪਾਈਐਸੋਣ
ਜੈਕੈਤੇਪਗੋਹਿ॥੨॥ਗਾਨੁਦਸਾਈਨਾਸੁਣ
ਗਾਪਾਅਅਟੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਨਾਲਿ
ਸੁਫਟੀਵਿਣੁਬੀਹੈਪਾਗਿਫਸੁ॥੩॥ਨ
ਨਕਟਬੀਬਡਗਤੁਸਾਨਾਹਕੇਹਿ
ਤੈਸਹਜਾਣਗੀਸੋਗਣਭੀਸਤੁਗੁਫ
ਸੋਹਿ॥੪॥ ਤਾਸਕਾਬੁਕੁਫਹੈਫੋਗਣੀ
ਤਬਿਨੁਗਸਾਹਕਣੁਖਬਗਿਜਈ॥ਸੋ

ਪੈਤੁਸਾਂਤੇਕ੍ਰਿਪਾਨਾਠੀਚਲਤਾ॥ਤਬਿਗੁਰੂਬਾ

ਠਸਭਨਾਕੀਸਿਰਦਾਰੀਥਾ॥ਪਾਸੀਆਕੇ

ਲੀਆਸਾਥਿਆਤੇਖੜਕਾਗਦਾਕੇਉਪਰਿ

ਚੜਿਕਰਿਆਟੀਆ॥ਆਇਕਰਿਲਗੀਏ

ਤੁਸੀਤੁਰਕਹੋ॥ਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ

ਸਬਦੁਰਾਗੁਗਉੜੀਵਿਚਿਮ:੧॥ਤੁਰਕੀ॥ਮਿ

ਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾ

ਣੁ॥ਸਰਮਿਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁ

ਤੁਸਾਂਦੇਮੇਰਾਨਾਉਸੀਉ॥ਤਿਨੀਸਖੀ

ਸਹੁਰਹਿਆਸੇਆਕੀਫਕੀਰਾਤੁਰੀ

ਉ॥ਸੋਗਲੁਸੁਣਿਆਫਕੀਰ॥ਤਉਐਸਾ

ਰੋਸੁਪੇਰੋਉਸਜੀਉਕਿਆਸੁਣਤੇਰੇਹਿਥਾ
ਕਿਆਕਿਆਖਿਨਾਤੇਗਾਨਾਉਜੀਉਇਕੁ
ਟੋਪਿਨ ਸੈਬਕਾਮਰਣੁਰਖਾਟੇਤੇਰੇਸਉ
ਜੀਉਸੈਨਾਸੁਪਾਰਗੁਣਾਮੈਕੀਤੇਸਹਿ
ਕਜੀਉਸੇਵਸਤੁਸ ਦਿਤੀਆਸੈਡਾ
ਬਿਨਸਿਉਣਕਾ ਖਿਤੁਜੀਉਸੰਦ
ਗਸਿਟੀਸੰਦਈਪਥਰਕੀਤੇਗਸਿਕੀ
ਉ ਤਉਇਤੁਭੁਲਾਵੇਕੁ ਲੀਆਕਿ
ਤਰੈਤਨ ਬੈਣੀਪਾਸਿਜੀਉਅੰਬ
ਇਤੁਜਾਕੁਰਲੀਆ ਬਰਬਹਿਣਆ
ਇਜੀਉਸਾਪਨਯਾਲੀਸਾਤੁਰੇ

ਦਿਆਸੁਰਦੇਸੀਆਗੈਰਾਖਿਲੀਓਸੁਤ
ਸੁਤੀਸੁਆਣੁਖੀਆ ਭੁਖੀ ਦੁਟੇਸੈਆ
ਸੁਣੀਓਤਿਤੁਸਭੁਗਾਣੁਸੁਤੀਆ
ਤਿਨਾੜੁਪਾਰਹੁਪਗੀਆਸੁਲੀਓਤੁਪ
ਗੁਣਾਮੈਸਭਆਦੁਸੁਣਾਹਿਨਾਰਕ
੨ ਆਗਟਾਸਿਲੀਓਸਭਿਗੈਣੀਮੇਠਗ
ਟੈਮੈਤੁਠਗਹਿ ਗਤੇਲੀਓ॥੧॥
ਤਬਿਗੁਰੁਬਾਬਾ ਦਾ ਠ ਦਾਤਕਰਿਹੁਕਿਆ॥
ਤਬਿਨਾਗੁਸਠਭੀਮੈਦਜੋਦਕਰਿਕਪਿਪ
ਟੋਰਿਙ੍ਹਤੈਦਿਨਾਠੀ॥ ਤਾਠੁਰਸੁਰੀਤੁ
ਟੋਗਨਾਠੁਪਾਇਆਸੁਤੇਤਾਲੇਕਰਿਗੀ॥

ਛਤਸੀਆ ਆਵੀ ਪੜੀਆ ਤੇਈਆ ਆ ਤਗੀਆ
ਨਚ ਸਿਗਾ ਦ ਸਿ ਤਕਿ ਬਾ ਬੇ ਆਖਿਆ ਅਨੁ
ਗਿਆ ਰ ਬਾਬੁ ਦਰਗਹਿ ॥ ਤਾ ਅਗਰਾ ਨੇਗ ਬਾਬੁ
ਦਰਗਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਬਾਬੇ
ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਤਾ ਲਾਮ ਦੀ ਗੋਯ ਦੇ
ਯਾਰ ਦੇ ਲਤ ਖੁਤੁ ਗੀਆ ਦਰੋਦਰ ॥ ਨਾਨੁ
ਨ ਕੈ ਬਾਣੇ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਸਤੀ ਮ ਤੀ ਕਣ ਮਾਖੈ
ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਦਿ ਦਰਤੁ ਉਗ ਕੰਤੁ
ਐ ਪੀਤ ਗੀਆ ਖੋਗ ਮਹਿ ਬੁਸਾ ਤਸਾ ਗੁਨੁ ॥
ਦਗ ਮਾਨੁ ਦੇ ਖੋਬਿ ਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤਇ ॥
ਇਰਿ ਤੇ ਕਿਨੁ ਗਠਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗਦਾ ਗਿਆ
ਕੈਗ ਤਖਿ ਤਇ ॥ ਕਠਿ ਪੁਦਇਨਾ ਮੈ

ਨੈ ਰਹਿ॥੨॥ ਸੰਤੁ ਕਹੁ ਪਾਸਹੁ ਰਣਾ ਖਹਿ॥ ਤਾਸੁ

ਤੁ ਧੀਰ ਉਤ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਰੋਸ ਮਤੁ ਕਰਸਾ

ਧੈਰਜ ਧਰਹੁ॥ ਧਰਮੁ ਧਰਹੁ ਵਡੇ ਰਾਮੈ

ਤੁ ਧਰਵਹੁ॥੨॥ ਅਹਸਮੁ ਰਤਾ ਨਾ ਨ

ਨਾ ਤੂੰ ਰਿਸਰਨੀ ਕੁਰਕੁ ਦਰਿ ਧਰਵਹੁ॥ ਕੁ

ਰ ਪੂਸਰਿ ਰਠੈਮਿ ਠਸਾ ਡੀ॥ ਤਾ ਕੁ ਫਰ

ਰਗਠ ਧਾ ਹੈ ਸਾ ਡਾ॥ ੪॥੧॥ ਤਖਿਰਣੁ ਵਖ

ਸਲੋਕੁ ਦਿਤਾ ਗਣੀਆ ਸੀਰੰਗ ਗੀਆ

ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆ ਰੀ ਸਾਰ ਗਤਿ ਨਾਰੀ

ਆ ਸੋ ਵਲਿ ਦਹਿ ਖਣੀਆ ਠੌਰ ਤਾ

ਲਿਲਿ ਤਾ ਦੀਆ ਰ ਠਿਲਿ ਲਿਆ ਣੀਆ॥

ਆ ਰਕ ਤਾ ਸੁ ਸਰ ਰਘਾ ਜੋ ਤੇ ਨੋਰ ਸੋਗਿ

ਸਿ ਲਭ ੪ ॥੧॥ ਸਖਿਆਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋਕਉ ਥੀਏ

॥ ਅਖਿਨੁ ਰਮਾ ਤਪ ਕਹਿਆ ਸੇ ਮਾਇਆ ਨਾ ਸੇਮ

ਹੁਣਿ ਭਾਜਾਣੇ ਕਪਰਕਾਰਕੀ ਮਾਇਆ ਣੇਤੇ

ਈਆ ਮੈਤਾ ਹਿ ਗੇਜ ਫੁਹਰਸੂਇਨਾ ਤੁ ਪਾਉ

ਈਕਪੁਰਕ ਪਰੇਸਿਵੁ ਫੁਭ ਣੋਇਸਭ ਮੀਮ

ਾਇਆ ਗੈਰ ਖੀਤ ਵਿਕੋ ਤੀ ਣੇਗੀ ਮਾਕਰ

ਿਸਾਰੀ ਕੁ ਫੁਤ ਮਾਣੇ ਦੁਤ੍ਰਾ ਅਖਿਰਨੁ ਬਾਬੇ ਮਾ

ਆ ਮਰਣਿ ਆਨਥਾ ਕੁਦ ਜਾਇ ਤਿ ਮਾਰ

ਏਰਥਾ ਕੁਦ ਜਾਇਆ ਰਗੁ ਨੰਗ ਰੂਵੀਤਾਮਕ

ਤਮ:॥੧॥ ਇਆ ਨਜੀ ਮਾਨਣਵਾ ਉਕਾਗੋਹਿ

ਆਪਾਹੈ ਪਹਿ ਜੀਗਰਵੀ ਨਾਜ ਮਾਏ ਹਿ

ਮਹੋ ਹੈ ਪਾਰਵੈ ਮਾਣੀ ਏਵ ਜੀਵਿਆ ਨੁ ਏ

ਹਿ ਭੈਇਸੀ ਏਹੁ ਮਾਣੀ ਈਆ ਏ ਦੈ ਭਉ

ਵਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਤਾ ਸੋਹਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ
ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾ
ਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾ
ਵੈ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ॥ ਮਾਇਆ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ
ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ
ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾ
ਈਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ

ਤਗਣੀਝੈ ਰੈਨੀ ਖਾਤੀ ਸਤੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥
ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਤੋ ਸਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅਹੁ ਕੈ ਸੀਰ
ਤ੍ਰਗਾਈ ॥ ਸਤੁ ਨਜਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਤ੍ਰਤਿ ਪੈ
ਰਾਮਣਿ ਨਚਨਿ ਪਪਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪ੍ਰਿਅ
ਗੀਸਾਂ ਸੋ ਤਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਂਸ ਭਗਣੀ ॥ ਐ
ਸੈ ਕੀਗਤੀ ਸਤ ਜਾਵੀ ਸਾਤੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਿਭ ਛਿ
ਸਭਾ ਣੀ ॥ ਸੁਰ ਗਸਾਂ ਸਤ੍ਰ ਪਕਰ ਪਟਕ ਜੀਐ
ਸਾਜਿਆ ਣੀ ॥ ॥ ਤਖਿਗਤ੍ਰ ਕੀਐ ਗੀਆ ਇਪਟ
ਆ ॥ ਗਣਹਿ ਦਿਖ ਤਾ ਪਾਇਕਰਿ ਖੜੀ ਆਤੂ
ਆ ॥ ਆਖਣਿ ਗੀਆ ॥ ਆਸਾ ਤੀ ਗਤਿ ਕਿ ਛੁਕ
ਗਿਓ ਹੈ ॥ ਆ ਤੀ ਸਕਿ ਅਤਸਿਗ ਤੁ ਪੜਾ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਛੁਟੇ ਗ ॥ ਤਖਿਗਤ੍ਰ ਬਖੋਆ ਖਿਆ ॥ ਦੁਗਤ੍ਰ
ਕਰਿ ਕੈ ਇਸਹਿ ਆਤੁਸਿ ਗਤੁ ਪੜਾ ਛੁਟਾ ਗਤ ॥

ਆ ਤੈ ਤੁਸਾਡੀ ਭੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ

ਖ ਜਾ ॥ ਤਬ ਖਿਉ ਤੁ ਆਹਿ ਖੇਰੀ ਖ ਹੀਆ ॥ ਨਾਉ ਪਰ

ਕਹੈ ਹੀਆ ॥ ਕੋਲ ਹੁਣ ਜਾਕ੍ਰਾ ॥ ਤਬ ਕਿ ਕ ਬਾਉ ਖਰ

ਗਣਾ ਗਤਿ ਆ ॥ ਸਾ ਲਾ ਜਾ ਲਾਉ ਹਰਿ ਆ ॥ ਦਿਖਿ

ਇਆ ॥ ਸਾਹਿ ਕੈ ਚਾ ॥ ਤਬ ਕਿ ਪ ਗ ਮੇ ਮ ਗ ਕੀਆ ॥ ਕਿ

ਨਾਇ ਕਾਲ ਸੁਭ ਢੂਣ ਦਿ ਕਉ ਆਹਿ ਆ ॥

ਇਤੁ ਪੁਖ ਬਿਉਸਾਆ ॥ ਪਾਹਿ ਇੰਨਿ ਗ ਪਤਣ ਗਉ

ਤੁ ਦਿਆ ॥ ਤਬ ਕਿ ਮਗਲਾ ॥ ਕਹੁਤੁ ਕੈ ਮਾਨੁ ਹੋਇਆ ॥

ਮਉ ਸਗੀ ਉਪ ਤਮਾਨੁ ਆਇ ਉਤਾ ਕਿਦਿ

ਕੇ ਪਾਇ ਮਾਰਿ ਗ ਗ ਖ ਪ ਦ ਹੁ ਭੀ ਗ ਏ ॥ ਤਬ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ॥ ਮਗਲਾ ਹਿਆ ਕਹਣਾ ਹੋਇ

ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਖਿੰਮ ਗਏ ॥ ਆਖਿਆ ॥ ਸਾਲ ਤੇ ਤੂੰ

ਪੜੋ ਆ ਜਾਇ ਤੁ ਬ ਣਾਇ ਤਾ ॥ ਨਾ ਹੀ ਦਿ ਕ

ਸੁਇਹਰਿ ਆਇਆ ਨੈਹਾਆ ਸੋਡੇ ਰੀਐ ਸੁਤਾ ਏ ਹੀ
ਤਬਿ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਪੂਰਿ ਖਧਿਆ ਆ ਸੰਖੂ ਆ ਪਉਨ
ਸਿਗਾਤੇ ਉਠਿਆ ਆ ਕਾ ਰੇਖੁੜਾ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਥੀ ਤਾਬਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਤੁ ਰਹਿ ਕੈ ਪੈ ਗਇਆ ਆ ਮਿ ਉਸਕੀ
ਟਟ ਗਇਆ ਤਬਿ ਪਾਣੀ ਕਾ ਪੁਠਿਆ ਆਪ
ਏ ਬੀਨਿਆ ਆਇਆ ਆ ਤਾ ਗਾ ਬਸ ਇ ਪਾਣੀ ਪਉ
ਬਾਬੇ ਤੇ ਸੁਗਿ ਪੈ ਹੋਆ ਤਬਿ ਖੁਰਹਿਆ ਆ ਮਰ
ਨਿਆ ਆ ਸੁਤ ਉਪ ਸੁ ਉਠਿ ਕੈ ਚਾਗ ਬਬੂਰਾ
ਹੋਆ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਕੇ ਚਰ ਬਬੂਰਾ ਏਕ
ਸੁਣਾ ਗੁਸਾਈ ਤਾ ਬਾ ਬਸ ਬੰਤੁ ਚਾਇਆ ॥੧॥
ਤਗ ਪੈ ਪਗਤੀ ਅਕਾਸੀ ਕਿ ਸੁਰਾ ਸਿਗਿ ਉ ਪਗਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਤਗ ਪੈ ਪਉ ਸੁ ਪਾਣੀ ਕੇ ਸੰਤ ਗਾਗ
ਗਪੈ ਇ ਸੁ ਇਰਾਗ ॥੧॥ ਸੋਗਸ ਨਹਿ ਕਿ ਕਉ

ਉਥਾਨੁਸੁਣੀ॥ਸੈਈਸੁਖੀਆਸੈਮ ਰਾਮੁ ਤਣਾਏ
ਗੁਰਮਿ ਲਾਗਿ ਉਗੁਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਟਿਰਤਧਾਰੀਏਵੁ
ਤਿਤਰਪੈਸਿ ਪਸਖਿਰਤਰਿਮੁ ਸੈਣਿ ਖਰਉਰ
ਮੀਠਤਰਿਤਰਿਹਿਆਪੀਫਿਰਿਫਿਰਿਸੋਗਿ
ਧ॥੪॥ਗਸਮਤਾ ਮਮ ਸਾਂਤਗੁਤਰਪੈਰਤਗੁ
ਪਉਧਾਇ ਉਣਵਖਪੁਰੀਵਰਉਣਾਪਤਿਤਰ
ਪੈਆਤਿਤਰਪੈਪਰਮਗਹਿਆ॥੫॥ਸਗਲਸ
ਮਗੀਤਰਿਤਰਿਹਿਆਪੀ॥ਖਿਰੁਤਰਰਵਰਟੈ
ਠਗਾਵਰੁ ਠਾਠਰਕਗਤਾਰਾਮੈਗੀਤਿਰਭ
ਗਤਸੈਠਾਇਦੁਖਾਗਾਮਾਤਖਿਦੈਤਰਾਗੁ
ਪਰਿਆਇਆਰਿ ਟੀਆਸਮਾਠਠਾਤਿ
ਰਾਤੀਆ॥੬॥ਰਿਉਲਿਉਠੇਰੈਆ ਏਕਿਉਉ
ਉਪਦਾਰਾਤਾਦੇ॥ਤਖਿਤਖਿਰੈਲਿਖਰਿ

ਮਰਦਾਨਿਆ।ਆਖਿਓਨੁਸਰੀਰਿਕੁਮੈਤੇਲੇਹਾਮੈ
ਰੋਦਾਹੀਐਪਰਤੁ।ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਪੁਛਿਆਤੈਪਾ
ਸਿਕਿਆਹੈ।ਤਾਕਾਲਸੁਣਿਆਖਿਆਮੈਡੈਪਾਸਿ
ਸਤਰਿਕੁਹੈ।ਰੇਆਖਰਤਾਸੰਤੀਆਏਸਰਕ
ਉਸਾਰਹਾ।ਆਤੈਰਤ।ਨਿਕਾਲਿਲੰਦਾਜਾਸਉ
ਕਾਰਾ।ਅਗਰਹੋਰ।ਨਿਕਾਲੇਪੁਰੇਵਾ।ਤਬਿਗੁਰੂ
ਬੋਲਿਆ।ਸਬਦੁ।ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ:੧।ਮੋ
ਤੀਤਮੰਦਰਉਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਇਜੜਾਉ।
ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚ
ਉ।ਮਤੁਦੇਖਿਭੁਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆ
ਵੈਨਾਉ।੧।ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਉ।
ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥ
ਉ।ਰਹਉ।ਤਬਿਫਿਰਿਕਾਲਸੁਣਿਆਖਿਆ।

ਦੇਤੀਤੇਦੇਵਤਾਗਾਈ ਪਾਤੀਸ ਗਾਆਤ੍ਰਾਆਤਾਰ
ਤਾਸਾਹੁਕਿਗਣਾਇਦਿਰਗਈਆਮੇਤਣੀਆਤੇਆ
ਵਾਤਕਿਗੁਰੂ ਪਉਰਸੁਤੁਸੀਆਂ ਖੀਜੋਗਤਾਪ
ਗਤੀਤਾਤੇਸਾਹਤੀ ਮਣਪਤਾਤ ਸਾਹਬੁਗਾ
ਮੈਣਵੀਮੁਖਿਮਤਿਸੋਮੈਹੋਵੇਂਗੇਗਪਮਾਹਿਤਾਮ
ਤੁਣੇਮਹੂਗਾਵੀਮੇਗੇਤਗਹਿਰਿ ਜਾਂਵੈ ਵਾਹਣਾਉਮਾ
ਤਕਿਰ ਤਾਸੁਗਿਕਹਿਆਸੈਕੀ ਏਣਭੁਜਾਹੀਲੇ
ਸਤਾਮਿਮਿਲੈਸੈਗਿਪਿਆਵੀਆਤੈਗੁਪਤਪ
ਗਤੀਵਿਸਿਗਾਤ੍ਰਾਆਗੁਣਜਾਂਗੇਵੈਣਸਾਇ ਪੁਗ
ਵਿਣਇਤਵਿਗੁਰੂ ਪਉਰਸੀਤੀਸੀਆਂ ਖੀਜਾਇ
ਖੇਤੁਵਸਿਪਿਤਾਈਗਿਪਿ ਆਂ ਖੁਆਂ ਤਾਗੁਪਤ
ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਬੈਠਾਲੋਕੁਗਾਵੈਗਾ ਉਮਾਮ ਤੁਰਕਿਸ
ਤੁਸਾ ਵੀਸਗੇ ਤੇਗਹਿਰਿ ਜਾਂਵੈ ਜਾਂ ਉ॥੫॥ ਤਬਿ ਫਿਰ

ਨਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ॥ ਜੀ ਦੂਜੇ ਵਹੁ ਸਾਣਤਾ ਨਹੀਂ ਵਹੁ
ਗਤੁ ਕਰਣਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰੀ ਕਣੀ ॥ ਸੁ
ਣਤਾ ਨਹੀ ਵੇ ਅੋਨਾ ਲਸਕਰ ਤ ਖੜਿ ਗਏ ਪਹੁਚਾਉ ॥
ਹੁਕਮੁ ਨਾਮਦੇਵ ਗੀਵੇ ਨਾਨਾ ਕਾਸਤੂ ਦਾਉ
ਮਤੇ ਦੇਖਿ ਕੁਣਾ ਹੀ ਸੇ ਗੇਤ ਗਾਇ ਤਿ ਨਾ ਵੈਨਾਉ
ਨਤ ਬਿਕਲਨ ਜੁਗਿ ਮਗਰ ਪਣਾਕੀ ਤੀ ॥ ਆਖਿਉ
ਗੀ ਮਹਿ ਆ ॥ ਆਖਿਓ ਮਰੀਸੇਂ ਗੀ ਗੜਿ ਦਿਉ
ਕਹਿ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ॥ ਸੇਗ
ਸਿਖੁ ਕੰਟਸ ਪੈਰ ਈ ਨਹੈ ਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰ ਕਾ
ਤਗੀਗਿ ਨਹੈ ਗੀ ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਜੁਗੁ ਪੈਗੀ ਮਹਿ
ਆ ਕਾ ਵੇਹਿ ਦਾ ਕੀ ਤਾ ॥ ਚਿਲਾ ਹੁਦਾ ਨਗੁਰੂ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇਅਸਦਾਗ ਸਦੁ ਰੋਗ ਹੈ ॥ ਆਖਿਓ
ਰਾਗਾ ਗਪੁਗ ਟਾ ॥ ਦਾਰ ਪੈਰਾਂ ਤ ਪੁਰਿ

ਸਮਭੁਸਿਆਹੁਨਾਰਦਇਆਏਆਪਾਣੀਮਾਂਗੀ
ਤਬਿਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਭੈਮਾਨਿਹੋਆਸੋਖਿਕ
ਗਿਆਆਖਿਓਸੁਜੀਇਥੈਚਾਣੀਥਾਇਕੁਚਾਣਾ
ਸਮਾਂਕਰਦੇਨਾਹੀਤਿਨਾਇਸੁਰਾਣੇਤੇਜਾਣੁ
ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਨੁ
ਰੀਪਭਸਹੀਹੋਆਭਾਵੈਦੀਸਰੁਤਿਗਾਣਇਹ
ਜਾਉਜਾਰੇਵਰਥੇਰਾਨਾਇਮਰਦਾਕਾਪੈਰਾਹੈ
ਤਾਪਾਣਿਦਾਏਨਿਆਤੈਦੇਵਿਸੈਸਯਰਾਆ
ਤਪੈਰਾਹੋਏਤਾਪਾਣਿਰਾਖੀਆਪਤੈਕੈ
ਕੈਥੀਨਾਹੀਆਇਮਰਦਾਤਬਿਮਰਦਾਨੇਆਰਾਕੈ
ਗੀਆਆਖਿਓਸੁਜੀਕਚੀਇਸੈਕਰਥੀਆਇਕੁ
ਜੀਹੋਆਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇ
ਕਦਿਨਾਇਰਗਸਾਧਦਿਆਆਜਾਵਾਨੇਹੁ

ਤਸੀਲ ਮਕਰੂਤੇ ਕਹਿ ਇਕ ਗਰੇ ਤੁ ਪਰਿਚ ਈਆ
ਥਾਗਸੀ ਇਤੁ ਧਰਤੀ ਆਇ ਇਕ ਹਲਿਆ ਸ੍ਰੀਚਿਇ
ਵੀਂਹੀ ਦਾਇ ਸਿਮਲੀ। ਤਾ ਆਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਤਗਦਾਇਤੁ
ਗਹਿ ਚਾਲ੍ਹ ਨਾਠੀ। ਆ ਤੇਰੇ ਚਾਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸੇਗ
ਰ ਦਾਇ ਇਹਿ ਚਾਲ੍ਹਾ। ਤਬਿ ਗੁਰੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੀ ਕਿਆ
ਰ ਦਾਇ ਹੈ। ਤਬਿ ਵੀਹੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗਦਾ ਸੇਗ
ਰਹ ਗਦਾਇ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਗੀਰਦੇ ਧਾਇ ਕਰਿ ਦਾ
ਹੈ। ਤਬਿ ਗੁਰੇ ਕਹਿਆ ਸੋ ਬਾਬਾ ਨਿਪ੍ਰਤਲੀਕਾ
ਗਦਾ ਹਾ। ਸੋਤ ਗੀਰਦੇ ਕਿਰਖ ਕਰਿ ਆ ਦਾ। ਤ
ਬਿ ਵੀਹੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗਦਾ ਨਾਠੀ ਤਾ ਦੂ ਇਕ ਦ
ਵੇਦਾ ਹੈ। ਤਬਿ ਗੁਰੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੈ ਵੀਹੀ
ਹੈ ਸਗਦਾ ਨਿਆ। ਤਬਿ ਗਦਾ ਤੂ ਪ੍ਰਲਗਾ ਕਰ
ਬਾਬਾ ਨਿਪ੍ਰਤਲੀਲ ਕਰਿ ਵੀਹੀ ਸਾ ਸ਼ਿ

ਤਬਿ ਇਕਿ ਸਿਖਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੀ ਤਾਰੀਫ ਕੀਤੀਆ ਤਾ ਬਾ

ਬੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇਆ ਦਤ੍ਰਾ ਤਬਿ ਕੀਸਆ ਗਹੁ

ਆਗਾਧਿਆ ਤਬਿ ਸੁਮਤਿ ਕਰਿ ਦੇਆ ਬਾਣੀ

ਸੇਮਰ ਉਲਟਿਆ ਸੈ ਸੈ ਆਤਿ ਦਿਸਾ ਬਿਡਿ

ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਦਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੀ ਤੇ ਮਰਦੁ ਮਤਿ

ਸੁਆਪਨੇ ਸਰਬੀਆ ਨਿਸਾ ਬਿਆ ਤਬਿ

ਇਕੈ ਗਤਾ ਗਨਿਆ ਤਬਿ ਉਤਕੀ ਕੀਗ ਬਾਣੀਆ

ਸਿਖ ਤ੍ਰਾਹਿ ਗਤਾ ਬਾਤ ਮਨੁਆ ਕਮੈ ਗ ਕਿ

ਮਾਨਿਆ ਤਬਿ ਗਤਾ ਨਿਸਿ ਰੇਹਿ ਪ ਸਾ ਨੇ ॥

ਆਪਿ ਉਸਤੁ ਭਲੋ ਨੈਲੀ ॥ ਤਬਿ ਉਸਕੀ ਸਾਤ

ਰਸੁ ਕੀਤਾ ਕੀ ਕੀਆ ਸੁਨਾ ਨਾਤਆ ਖਿਤੇ

ਆ ਦਤ੍ਰਾਆ ਤੇ ਸਤਬੁ ਗੀਆ ਮਭੁ ਕੈ ਨਿਆ ਪ

ਸਨ ਬਿਸਆ ਤੇ ਸਤ ਕੈ ਨ ਬਿਪਕੈ ਨ ॥

ਪਤਾਲਕਿਪੋਆਤਕਬੂਹਹੁਰਨਾੜੀਆਗਾਈਆਆਰ
ਇਕਸਿਆਸਿਤੁਸੁਪੁਭਗਿਤੇਆਈਆਆਰਿਮਕ
ਉਹੁਤੁਲ ਬਾਲਿਸੇਧਉਰਿ ਖਸਾਨੁ ਕੋਬਾਤਕਿਕ
ਵਾਸੂਹਸੀਤਮਕਰਹੁਚਿਖਸਾਨੁਆਆਪਰ
ਮਮਸੀਆਗਿਆਹੁਤੋਤਕਿਗਜਾਹੁਚਿਰ ਗਿ
ਸੋਧਾਵਹਿਗਇਆਆਬਵਾਸੁਸੰਮਾਸਿਆਸੁ
ਕਿਰਟੀਮਿਤੀਆਤਾਨਕੀਆਆਤੈਨਾਧਿਇਆਨ
ਧਾਤੁਮਿਤਿਆਤਾਕਿਗਾਨੁਆਆਆਤੈਰਾਣਾ
ਮਿਤਿਆਸੇਤ੍ਰਿਖਿਆਨੁਆਆਤਕਿਗਾਸੇਪੁਛਿ
ਆਆਸੈਗਿਰੀਨਕੀਰਿਹੁਮਿਤੀਆਤੇ
ਆਤੁਕਿਗਾਰਾਸਤਿਖਿਆਆਤਕਿਰੀੜੀਰ
ਨਿਆਨੁਗਜਾਆਗੈਇਹੁਗਜਾਆਇਆਪਕਾ॥
ਕਿਮਰਹੁਮੈਰੇਈਰੀਤੀਆਹੁਆਨਿਮਰਿਗੋ

ਰਹਿਆ ਬਾਬਾ ਸਿਮੈਤੇਰਸੂ ਰਰਰਹੁਧਿ ਰਸਿਆਹੈ॥

ਆਤੇਰੋਧੁ ਮਾਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਸਾਰਾਸਾ ਬਸਿਖੁ

ਬੋਰੇਤੇਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਰਹੁਰਿ ਤਾਆਤੇਰੋਧੁ

ਮਾਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਸਾਪਾਸੁ ਰਹਿਆ ਬਾ॥

ਸੀਤਿਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਤਾਈ ਪਹਿਆਸਾਬਿ

ਰਸਾਸਾਇਰਰਿਸਿ ਸੋਤਾਰ ਈਐ ਥਾਰਹੀਭ

ਰਪਹਿਹੈਹਿਤਬ੍ਰਿਗਸੋਰਆਭਿਆਸੁਰਿ

ਹਆਆਆਖਿਧੁਸੁਐਸੇਗਸੋ ਦਾਤਹੈਹਿਪ

ਤਬ੍ਰਿਗਸਾਪਿਰਿਪਰਿਆਇਆਤਬ੍ਰਿਬਾਬਿ

ਇਆਆਸਭਿਬ੍ਰਾਸੀਹਥਾਸਾਭੁਹੀਆਰਰ

ਰਾਇਹਿਰਾਪ ਦਾਤੇਪਤ੍ਰਾਪਾਹਪਾਹਿਬਿ

ਹਆਤੁਪ ਦਾਤੇਇਹੈਸਾਹੇਇਰਾਰੁਰਾਂ

ਸਾਆਇਹਿਰਿਬਿਹੈ ਦਾਸਾਤੇਪਰਤੇਰ ਰਆਸਦਾਹਾ॥

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਪਾਸਾਉ
ਕੀਤੀ ਥਾਪਿ ਰੈਹੈ ਪਤਿ ਸਨੀਣ ਸਕਰ ਕਰੇ ਤੁਆ
ਤਾਨਾ ਨਕਜੀ ਉਜਿ ਉਸਿ ਨੈਭਾ ਦਿਤਿ ਉਤਿਹੁ ਰੇ
ਕਿਰਾਤੂਾ ਥਾ ਤਥਾ ਸਦਾ ਨਾ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਕੀਤ
ਤਦਾਤਰਗ੍ਰਾ ਉਥ ਤੂਰ ਦਰੇ ਰੈਣਾ ਜਾ ਪੀਕਿ
ਤੁਗਾ ਉਹਿ ਹਿਰਿਕੇ ਨਾ ਤਕਿ ਉਸ ਗਉਹਿ ਹਿਰਿਕੇ ਹੀ ਕਿ
ਹਿਰੈਹਾ ਨਾ ਣੀਆ ਨਾ ਰੇਸ ਸਕਰੀਆ ਕਰਹਿਆ ਤ
ਕਗਤੂ ਥਾਥ ਸਣੇ ਕਰਿਆ ਨੁ ਪਕਗਤਾ ਆ ਖੀਐ
ਇਤੁ ਪਾਇਆ ਨਾ ਣੀ ਅਤਿਆ ਜਾ ਬੋਣਾ ਤਾ ਆ ਖੀਐ ਕਰ
ਰਤੁ ਕਰੇ ਥਤੁਤ੍ਰਾ ਜਾ ਬੇ ਨਤਾ ਆ ਖੀਐ ਬੇਣ ਸਥ
ਤੁਸਪਤਿਆ ਤੁਰਿ ਪਾਣਾ ਤਾ ਆ ਖੀਐ ਦੂਤ ਗਇਆ
ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਆ ਨਿ ਉਰ ਨਤਾ ਆ ਖੀਐ ਨਿਉ ਜਿਉ

ਕਰੈਕਗਤਾ॥ਕਾਹੈਗਣੀਨਮੇਤਰਸੀਜਿਤੁਬਹਿਣਿ
ਦੀਏਖਿਆ॥ਇਸੈਤੁਸੈਨਾਨਕਮਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸੈਪ
ਤਾ॥੧॥ਤਬਗੁਰੂਸੈਕਾਹੈਪਰੀਨਗਤਾ॥ਤਬਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਇਨਾਦੇਬਾਬਿਤਿਆਤੂਕਮਾਇਆ
ਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਮਨਹੁਦਾਸ
ਦਾਸਰੋਗਹੋਆਤਬਆਗਲੇਸਮਹਰਿਗਗਾਤਬਫਕਿਨਾਬਹੁ
ਤੁਸੇਵਾਕੀਤੀ॥੯॥ਸੈਸਤਿਗੁਰੋਭਗਤਿਕੇਉਜਿਆਰੇ
ਤਗੁਰੂਬਾਲਿਆਜੀਇਹੁਸਤਗੁਰੁਤਾਰਿਏਹਰਹੈਗਾ
ਗਰਦਾਟਰੈਹੋਆਤਬਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੇਮ
ਰਿਭਾਗੀਆਉਬਿਚਾਰਿਸੇਵੇਹਰਦਸਨਾਮਿਲਿਸ
ਦੁਸਾਇਆਆਤੇਜਿਨਾਸੇਵਾਕਰਣੀਕਹਤੁਕੀਤੀ
ਸਮਝਉਹਸਾਹਿਆਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ

ਦਾਲਿਆਆਤੁਸਾਨਰਕਾਂਆਦੀਆਵਸਨਲੈਜਾਵੈ
ਗਾਤਾਂਨਰਕੀਵਿਗਸੀਗਿਆਤੈਇਸੁਸਨਰਦਾਆਦਮੀ
ਨਾਂਤਸਫਸਾਂਵਗਾਤਾਂਤੁਨਾਂਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਅਤੈ
ਸੁਮਤਿਰੈਵਗਾਤਖਸਮਦਾਨੈਆਖਿਆਦੀਤਾਤੁਭੀ
ਵੈਤਾਂਤੁਸਾਂਦੀਭੀਗਤਿਕਰਣਾਤਕਿਥਾਂਖਸਕਰਤਾਜ
ਗਤੁਆਣਾਗਇਇ॥ਮਃ੧॥ਆਦਾਪੀਵਣੁਸਦਾਸੁਤੁਰ
ਵੈਸਰਿਗਇਆਨੈਸਰਦਾਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆਗਰ
ਤਾਖੁਸੀਵਿਡਾਨੀਰਨਣਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਉਥੇਭੁ
ਖਿਆਵਡਾਆਪਣੈਪਤਿਸੇਭੀਆਰਿਸਾਵਡਾਰਨੁ
ਲੈਤੁਸੁਸੈਵਸੈਤੁਪੁਰਿਆਦੇਵਡਿਆਗਾਹਿਰੇਵਡਿਰਜ
ਤਿਨਾਂਨੀਆਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਾਂਵਜੀਆਂਆਦੀਗਿਤਾ
ਤੁਨੀਆਸਾਗੁਰਸੁਖਿਆਖਿਆਵੈਸੈਆਇਭੁਪਾਵਡਿਸੋਈ
ਸੁਚੇਤੇਤਾਆਖਿਨਿਨਾਸੁਰਸਪੜਤੇਪੂਰੇਸੈਗ

ਨਾਵੈ ਤੇਰੈ ॥੨॥ ਸੋ ਰਜਾ ਭੁਤੇ ਕਾਇਆ ਸੁ ਪੁਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਸੋਨੀ ਪੇ
ਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਤਿ ਸੁਣਾਵੀ ਸਾਟੀ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਵੈ ਭੁਤਿ ਪੇ
ਣੀ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਸਾ ਦੇਸ ਮਕਰ ਉਜਾੜਿ ਆ ॥ ਆਗੇ
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਥਾ ॥ ਸੰਗਾਤ ਦੁਇ ਕੈ ਨਾ ॥ ਤਬ ਕਹਿਓ ਸੇਖ
ਬ੍ਰਹਮੀ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਆ
ਉ ਆਣ ਦੇਵਹੈ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਰਾ ਬਾਬੂ ਕਿਤਾ ॥ ਆ
ਲੁ ਆਣ ਫਰੀਦ ਜਾਣਦੀ ॥ ਤੇ ਸੇਖ ਆਣੁ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਜਾਣਦੀ ਆਣ ਆਣਾ ॥ ਤਬ ਕਰ ਸਤ ਪਜਾ
ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕਹੇ ਰਾਤ੍ਰ ਅਦੇ
ਖਿਰਹਿ ਖਾਇਆ ॥ ਗੋਸਟਿ ਕੀਤੀ ਆ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ॥ ਆਖਿ ਹੁਕਮੁ ਅਕੈ ਤੋਲ ਰੂਪ ਰਸ
ਅਕੈ ਤਾਂ ਆਨ ਲੋਹੁ ॥ ਤਉ ਬੈਰੀ ॥ ਆਪ ਤਪ ਮੰਤ੍ਰ
ਦ ਦੁਹਦ ਪਤ੍ਰ ਧਰਿ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਰਿਤਾ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਣੀ ਬਿਨੰਤੀ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇਂਦੀਆ ਕਰਦੀਆ
ਜੀ ਤੂ ਬਖਸੀਂਦੇ ਦੀਆ ॥ ਜਿਥੇ ਪਾਈਆ ਨਾ ਪਾਈਨਾ ਬਕਸੀਆ
ਨਾ ਤੂ ਬੈਨਾ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਉਗੁਣ ਸਭੁ ਪਾਤੁ ਸਨਾਤਨ
ਤੂਆ ਨਾ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕੁ ॥
ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਫਰੀਦਾ ਆਇਆ ਨੀਆ ਕੁਜਾ ਕੇ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖੀਐ ਪਰਿਆ ਉਜਾੜਿ ਦੈ ਦੈ ਸੇਤੁ ॥੧॥ ਤ
ਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾ ਬਾਹੁੜਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਰੀਦ ਪੁਛ ਮੁ
ਕੁ ਨੇ ਦਾਇਆ ॥ ਕੁਝ ਰਾਖੀ ਸਿਉ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ
ਨਉ ਜਾਣੈ ਦੇਸਾ ਪਾਉਣਿ ਸੁਣੇਤ੍ਰ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬੋਲਿਆ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆਂ
ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੧॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਬਾਹੁੜਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿਆ
ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ

ਜੁਗਪ੍ਰਤ ਪਰਤ੍ਹੁਰਿਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰੀ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸਗਰਾ ਸੁਣੀ ਇਸਿ ॥ ਬੇਰਾਂ ਬੇਲੀ ਨਸਹਿ ਓਨਾ
ਬੇ ਨਿਸੀ ਵਿਆ ॥ ਭਰਿ ਸਰ ਦੁਰਮਾ ਬਉ ਦੁਖੇ ਤ ਕ
ਰਤਾਰੁ ਨਾਣਾ ॥੧॥ ਤਬ ਨਾਣਾ ਇਕ ਸੰਬੈ ਰੇਜਾਇਆ
ਸੀ ਵੇਖੋ ਆਣਾ ॥ ਇਕ ਆਪਿ ਪਾਨ ਪਤਲੀ ਬਿਆਸ ਨਵੇ
ਬੀਆ ॥ ਤੁਪਾ ਬਟੀ ਨਿ ਆਵਣੀ ਫਿਰਿ ਓਇ ਨਾ ਸੇ
ਆਣਾ ॥੪॥ ਕਹੈ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਸਜਣ ਉਸ ਨਾਲੇ ਤੇ ਬੀਨੇ ਸੀ ॥
ਨੇ ਸੁਨੇ ਰਾਗ ਤੁਮਾਨੇ ਇਤਨਾ ਖਾਕੁ ਗਣ ਸੀ ॥੩॥ ਤਬ
ਗੁਰੂ ਨਾ ਬਾ ਬਰਿ ਤਾ ॥ ਸਬਦੁ ਕੀ ਤਾ ॥ ਗਗਸੁ ਨੀ ਇਸਿ ॥ ਸਕ ॥
ਜਪਤ ਪਕਾ ਬੇ ਪੁ ਬੜ੍ਹਾ ਣਾ ॥ ਰਿਤੁ ਣੇ ਪਾਹਿ ਦੇ ਨਣਾ ॥ ਨ ਸ
ਰ ਦੁਰਮਾ ਬਉ ਦੁਖੇ ਸੈ ਮਾ ਥ ਬੰਸੇ ਤੇ ਣਾ ॥੧॥ ਤਰ ਇ
ਕਿ ਨਾ ਸੁਸੰਤੀ ਚਾਕ੍ਹਾ ॥ ਰਿਤੁ ਗਤਾ ਸੋਰ ਕੇਣਾ ॥ ਸਚੁ ਕੈ
ਗੁਰੂ ਣਾ ॥ ਰਤ ਓਸ ਨਾਨ ਕੇ ਪਿਆ ਇਆ ਕਿ ਉ

ਜਾਤਿਦੀ॥ਏਹੁਤੇਰੈਵਹਿਗ ਚਕੀਆ ਮੋਤੇਗਾਸ ਦੀ॥
ਮਿਲਿਆਤਿਨਿਵਿਚਹੈ ਜੋਮਿਲਿਆਨਦੀ॥ਆਵਣਾਉ
ਤਰੀਵਰ ਸੀਸਤੁਹੈਸੈਦੀ॥੪॥ਨਨਕੁਮੈ ਆਗਿਨਿਵ
ਗਿਸੈ॥ਸੀਤਾਸੋਗਾਵੈਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਤੁਪਾਇਆ॥
ਸਤੁਏਸੀਸੂਤ ਕੈਣਾ॥੫॥ਨਾਨਕੁਕਰੈਸੋਤਣੀਏਤੁ
ਸਤੁਪਾਰਿਆਗਾ॥ਤਸਤਰੇਗੀਆਵਾਸੀਆਸ
ਰਸਸਤੁਤਆਗਾ॥੫॥ਤਕਸੈਖੁਰਗੀਤੇਕਿਆ॥
ਸਫੁਰਤੁਆਸਾਹਿਗ॥ਰੁਤਇਸਕਿ ਖੁਦਾਇਗੀਰੀ
ਰਾਕੈਸਿ ਨਾਇਸਕਿਆ ਹਰਿਨਾਸੁਸੇਭੁਇਭਿ
ਭਉਗੁਰਤਉ॥ਇਨੁਸੁਤਕਤਿਕਿ ਸੁਸੇਦੀਸਕਿਆ॥
ਸਕਿਤੁਸੁਸੋਤੁਸੇਕਾਰਹਤੁਕਹਿਆ॥੧॥ਪਰ
ਵਰਤੁਆਪਭੁਆਪਰੁਆ ਗ ਸੁਕਿਸੋਤਤੁ
ਕਿਨਭੁਲਿਆਮਹਿਸਤੁਕਿਨਾਰੁਆਪੇਗਤੁ
ਤਰੀਪਾਨਾਰਪਰਾਇਤੁਕਪਸੈਰਗੀ॥ਸੋਪਕ

ਗੋਣੇ ਖੇਤ੍ਰੀ ਸੇ ਬੰਦਗੀ॥੩॥ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਪ
ਕੜਾ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮ:੧॥ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਭ ਕੋ ਜਿਤੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜੀਉ॥ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਖ
ਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਿਰਜੀਉ॥ਵਾਟੈ ਤੇ ਪਤ ਵਟਿਜ
ਰੀਆ॥ਵਾਟੈ ਵੀ ਪੰਚਹੁ ਰਸਿਰਜੀਉ॥ਵਾਟੈ ਧਾਰਸਿ
ਮਹੁ ਦੇਹੁ ਕਹੁ ਣੁ ਛੁਹੈਆ ਕਾ ਸਿਰਜੀਉ॥ਵੇਹਿ
ਵਦ ਜਾਣੁਣ ਪੀਐ ਵਟੈ ਸਚੁ ਕਰੀਆ ਸਿਰਜੀ
ਵਾਟੈ ਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣ ਸਿ ਛਡਿ ਗੇ ਤੇ ਗ ਟੇ ਤਰਿ
ਜੀਉ॥ਵਾਟੈ ਸਚੁ ਵੀ ਹੁ ਦੇਣਾ ਹੁਣਆ ਦੇਜਿ
ਇਸਹੁ ਦੀਆ ਸਜੀਉ॥ਜਿਆ ਆਗਉ ਜਿਆ ਵਹਿ
ਸਤਹੁ ਮੈ ਰਗ ਸਾ ਜੁ ਪਧਿਆ ਸਿਰਜੀਉ॥ਬ
ਗ ਸਕਰੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਇਕ ਜਾਣ ਕ ਦੀਆ ਗ
ਰਸਿਰਜੀਉ॥੧॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਮੈ ਪ ਛਗੀ ਹਾਰ
ਏਰਗ ਤਿ ਇਕ ਠਗ ਠਰੇ ਗਣਇਆ॥ਤਬਿ

ਸੁਖੰਦਾਪ੍ਰਸਾਦਿਦਾਆਖਿਨਿਕਲਿਆ॥ਤਉਰੋਸਿਕ
ਰਿਪਾਸਿਗੁਰੁਨਾਨਕਆਇਆ॥ਤਬਕੇਦੇਗੁਰੁਤਬਾਣਬਾਣੂਪਰ
ਤਕਿਰੇਲੇਆਇਆ॥ਇਤਿਨੀਗੁਰੂਤਸਾਪਾਇਕਰਿ
ਪਿਛਲੀਗਤਿਗੁਰੂਨੇਆਖਿਆ॥ਤਬਸੇਖਫਰੀ
ਦਆਪਣਾਬਾਬਾਪਾਇਲਿਆਇਆ॥ਅਤੈਗੁਰੂਦ
ਬਖਸਾਗਲਸਫਕੀਰਨਾਨਕੁ॥ਤਬਸੇਖਫਰੀਦੇਕੇ
ਲਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਜੋਜਾਣਾਮਰਿਜਾਈਐਘੁਮ
ਨਿਨਆਈਐ॥ਪਹਿਲੀਗਤਿਕੁਰੇਟਣਾ॥ਖਾਣੁ
ਤੀਪਿਛਲੀਗਤਿ॥੧॥ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਬੁਰਿਤ
ਸਲੋਕੁ॥ਦਾਤੀਸਾਂਹਿਬਸੰਦੀਆ॥ਕਿਆਚ
ਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹੰ
ਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਆਇਲੈਉਠਾਲਿ॥੧॥ਤਬਬਾ

ਬਾਂਧੇਆਨਾਨਾਸੇਖਫਗੀਰਾਹਿਸਚੂਹੋਵੈਤਬ
ਲੋਭਿਕੋਗੋਏਪੁਕਿਆਨੈਤਾਸੇਖੁਫਗੀਰੁਰੇ
ਖੈਰਾਸਤੁਰਗਾਨਾਹਿਆਸਹੀਤਬਿਉਤਤਬਾਜ
ਬਰਹੈਹਿਕਰਿਚਾਲਣਾਣਗਹਿਆਨਾਤਬਕੁਬ
ਆਨਾਨਾਸਬੁਧਾਨਗੁਤੁਪਾਗੀਦਿਤੁਸ:੧॥੫
ਤਿਸੈਪਤੈਗੈਨੈਣਸਾਣਿਗਣੀਏਗੈਕਿਆਪਿ
ਆਗੀਰਸੂਆਦਿਖਗੁਗਾਖੁਸੁਈਜੇਆਹੈਵ
ਗੀਗਸਆਏਗੀਆਏਕਣਦਣੁਤਗੇਦਿਸੁਤੀ
ਤਸਨਸੁਕੁਸਹੈਗੈਹਿਆਪੋਗੀਕਿਆਗਹਿ
ਤੇਗੀਲੋਕੁਪਏਪਗੁਸੁਸੇਨਾਗਖਣਤਾਏ
ਗਸਆਪਾਗਸੁਣਿਬਾਨੇਤੀਏਗੀਆਨਾਨਾ
ਰਸੁਗਖੁਕਰਾਨਏਨੈਕਿਆਸੁਏਗੈਹਿ

ਏਪਰੀਆਆਸਾਰੂਜਾਪਹੁਭਕਹਿਆ ਸਾਗੁਆਰ
ਤੀਰਸ੍ਰਾਦਹੀਰਬ੍ਰਮ੍ਹਹੇਠਿਧਾਰੈਥੇਤੀਰਸ੍ਰਾ॥
ਰਮ੍ਹਥੇਤੀਤੀਗੁਲ੍ਹੇਤੀਆਸਾਗੜੋਰਨਾ
ਗੋਆਰਮਅਗਿਨ ਜਾਂਦੇਹੁਨਦੂਪ੍ਰਪਾਂਦੇਹੁ
ਸਮਰਕਦੁਭਉਭਗੌਆਗਇਮਾਸਿਰੀਪਕਤੁ
ਰਗਤਿਦੂਆਰੇਮਾਗਿਸਰਾਮ੍ਰਬਿਪਿਆਏਹੋਆ
ਨਕਸ੍ਰਾਰਧਾਜਹੁਨ ਚੇਤਵਿਉਡੇਸੈਸ੍ਰ
ਪਾਏਹੋਆਤੀਜਾਪਹੁਭਕਹਿਆਆਨੀਰਹਿਕ
ਧੀਰਆਆਸਾਹਿਆਸ੍ਰਤਰਾਗਾਦੂਪ੍ਰਸੰਤਾਪ
ਰਆਆਸਾਹਿਆਸ੍ਰਤਰਾ ਗਾਰਾਗਤੁਪਿਆ
ਸ ਚੈਗਤੁਸੈਗਿਤਰੁਸੋਆਨਾਮ੍ਰਪਿਆਦੈ
ਤਾਸ੍ਰਪ੍ਰਧਾਦੈਗਹੁਗਮਕਿਰਾਹੁਨ ਗਸੈ

ਸਮਤੁ ਅਮਰੁ ਕਾਤ੍ਰਨ ਡੋਲੈ ਨਿਤ ਨਵੈ ਸੀਤਪ
ਗਗਨ ਕਤੀ ਸੈ ਸੈ ਬਿਪਿਲ ਕਮਾਇਆ ਸੈਤੁ
ਬਿਆਪੀ ਮਾਇਆ ਕਹੁ ਖਾ ਪਤੁ ਭਕ ਇਆ ਰੇਤ
ਬਿਨ ਗੋਰ ਮਾਠੀ ਨਿਪੁ ਭੁ ਗਾਖਿਆ ਡੁਆ ਨਹਿ
ਤੁਸਾ ਗੋਰਸਾ ਕੁਰਪੁ ਹਿਤਾ ਗੈਨਾ ਮਿਆਪ ਗੋਠਿਨ
ਗੋਰਿ ਸੁ ਠਗੀਆ ਕੁਰਸ ਕਭੁ ਕਸਾ ਹਉਗਾ
ਨਿਸਾਨਾ ਹਉਰਿਨ ਨਠਿ ਪਭੁ ਬੋਗੀਆ ।
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਸ ਗਿਰਕੈ ਨੋਨ ਆਪੁ
ਤਿ ਤਾਨੁ ਭਮਸ ਮੋਨਾ ਨ ਕਡੁ ਪੀਆ ਡੁ
ਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਠਰਿ ਮਨਿ ਹਸੋ ਆਪਾ ਪ੍ਰ
ਜੀਗੀ ਠਗੀਆ ਤੁ ਤ੍ਰਿਪਿਆ ਆਇਆ ਨ
ਗਾਰਸ ਕਸਤੁ ਪਠਾ ਰਬੀ ਨ ਸਾਗਾ ਇਆ

ਗਾ॥ਬੀਜਣਾਇਆ॥ਤਾਂ ਪੁਤਿ ਕ੍ਰਾਇਆ
ਨਾਰੀ ਸੈਨਾ ਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣੀ ਵਾਗੀ ਸਭ
ਸੈਆ ਦੇ ਪਰੀਖੇਤੀ ਨੁ ਣੀਐ॥ਆਪਣੀ
ਚ ਸੈਵਾਲੇ ਖਾਣੀ ਜੈ ਖੜ੍ਹਾ ਭਲਾ ਸਜੀ
ਆ॥ਨਾਨਕ ਸੁਗਨ ਗਸ ਕਰਿ ਸਿਲਾਏ
ਤੀ॥ਪ੍ਰਿਕਿਰਾ ਗੜੁ ਕੀਆ ਪਾ॥ਤਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਤੈ ਸੈ ਪੁਫਗੜੁ ਉਖਾੜਿਗ ਵੇਤਾਰ ਕੁ
ਉਆਇ ਕੇਰ ਖੈਤਾ ਤੇ ਬਾਣ ਕਸੁ ਪਾਇਆ
ਸਾਬ ਉਤ੍ਰ ਕੈ ਤਾਂ ਸੁਇਨੇਕਾਂ ਠਾਆ ਤੈਸੁ
ਤਗਾਸੋਲਭ ਗਿਆ ਠਆਹੋ॥ਤਬ ਉਤ੍ਰ
ਗਾਪੈ ਫਤਾਵ ਣ॥ਆਖਿਉਸੁ ਉਤ੍ਰ
ਨੀਆ ਸਾਗ ਫਕੀਰ ਖੋ ਸੋਇ ਣਉ ਤੈਸੁ

ਦਤਤੁਰਾਖੁਪਾਇਤਾਸੁਨੀਆਣੈਆਇਆ
ਸਾਤਾਸੁਨੀਆਸਣੀਤਬਚਨੁਤਬਾਬਾ
ਜੁਣੈਕਹਿਐਪਰਿਆਇਆਤਬਿਬਚਨੁਨਾਨਕੁ
ਬਾਆਤੈਸੇਖੁਫਕੀਰੁਆਸਾਰੈਸਿਆ
ਏਤਬਿਆਸਾਰੇਸਕਾਜਾਸਭੁਰਖੁ
ਸਾਸੰਧੂਸਕਾਰਾਜੁਣਆਖਾਤਬਚਨੁ
ਸਕੀਖੇਪਗੀਜਣੈਨਾਣੀਆਨੇਕ
ਤਾਕਹਿਣੈਣਾਤਬਚੋਤਕੀਪੁਛਾਤਰੇ
ਤਕੀਆਆਖਿਆਇਹਿਏਕਬਾਗਿਸਿ
ਖਿਆਕਹਿਆਣੈਣਾਤੁਸਤੇਇਸਕਾਰੀਤੁ
ਰਸਟਿਹਿਰਿਪਇਆਣੀਆਕੁਆਸਾਰੇ
ਸਕਾਲੋਰੁਸਤਿਬਾਰੀਖਾਇਰਨਰਉ

ਬੀਜਰਾਹੋਆ ਤੁਸਾਡਿਕਉ ਤੁਸਿਰਿਨਕਉ
ਭੁਲਾਹੋਏ ॥ ਤਬ ਆਸਾਏ ਮਰੇਲੇਕਰਣ
ਗੇਣਾਇ ਣਾਇਕਗਇ ॥ ਤਾਂਲੋਕਕੀਆ ਆਖਿ
ਆਂਲੇਇਸਕੀ ਮੁਕਤਿਤਬਕੇ ਹੋਏਜਾਂ ਆਪੁ
ਕੇਠਗਏ ਗਗਿ ॥ ਤਬ ਆਸਾਏ ਮਕੋ
ਹਥੈਪਕੜਿਆ ॥ ਏਕੁਰਗਏ ਜਾਂਗਏਆ
ਸਾਲੇਕਈ ਫਕੀਰਆ ਹੈਤਾਂ ਓਤੇਰ
ਏਜੈਕਰਹੀਸੋ ॥ ਤਬਬਾਬਾਆ ਤੇਮੇ ਕੁ
ਫਗੀਰਤੁਜਾਂਇਹਿਕਾਲੇ ॥ ਜਬਨੇਸੋਗਏ
ਤਬਗੁਰੂ ॥ ਨਕਕਹਿਆ ਸੇਖ ਫਗੀਰ
ਪੈਰਪੜਿ ॥ ਤਬਸੇਖਿ ਫਗੀਰਿ ਕਹਿਆ
ਜੀਸੇਗੀਕਿਆ ਮਰਣਾ ਹੋਲੇਸੋਆ

ਗੇਪੈਰੁਪਰਗਾਤ ਬਬਾਬੇ ਪੈਰੁਪਇਆਤਾਂਬਪ੍ਰ
ਗੀਫੁਇਗ ਈਆ॥ਓਮਰੀਅਰੀਅਰਠਿਹੁ॥
ਤਬਮਾਰਗਆਮਾਰੇਸੁਆਇਪੈਰੀਪਇ
ਆਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸਬਦੁਰਾਗੁ
ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ॥ਮਃ੧॥ਮਿਲਿਆਤਿਪੇਤਾਪੇਰੁ
ਦਮਾਇਆਆਤਿਨਿਰਗੈਤੇਪ੍ਰੀਤਿਪਾਇ
ਆਲੇਖੁਨਾਮੇਜੀਤਿਵਡਿਆਈਆ॥ਮਿਲਿ
ਆਇਆਸੁਗਤਿਗਵਈ॥੧॥ਸੁਰਖਮ
ਦਾਹੋਰਗਮੀਮਾਦਸਾ॥ਉਠਿਚਲਣਦਾਖਮੈ
ਭਾਦਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤਕਿਮਾਨਮਹਰਿਪ੍ਰਖ
ਹਈ॥ਪਰਫੜੇਸੇਗਹਨਰਈ॥ਕਿਫੁਖ
ਈਐਕਿਫੁਪਤਿਸਾਈਐ॥ਸੇਬਾਹਰਿਜ

ਹੀਆ ਆਖੀ ਓਥਾ ਸਾ ॥ ਮੇਰਾ ਕਾਇਆ ਪਤੁਤ ਰਖੈ
ਏਹਾ ਤ੍ਰਹ ਮਾਇ ਇਸ ਬਹੁਤੁ ਪਲਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਤੀ ਸੈ ਏਹਾ ਨਾ ਖੀ ਪਉਣੀ ਕਾਹੈ ਮੈ ਏਹਾ ਸ਼ਾਖ੍ਰ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਹੁ ਦਸੈ ਭ ਈ ॥ ਪਾਪਾ ਪਖਹੁ ਤਾਸੁ
ਨਰਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇਰਾਜੀ ਉਸਰਾਉ ॥ ਕਹਨਾ
ਨਕਰੈ ਹੈ ਕਹੁ ॥ ਸ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਮੈ ਟੋਆ ਲੋ ਲੋ ਆਦੁ
ਲਿਤੋ ਸੇ ਮੁੰਹ ਮ ਸਹੁ ਕਰੇ ਧੀਰਿ ਕਿ ਸਕਉ ਆਖੀਐ
ਆਪੀ ਨਾ ਆ ਤੇ ਪਉਣੇ ਭੀ ਬ ਪੀ ਪ ਨਾ ॥ ਤਬ ਆ
ਸਾਰ ਸਤਿਆ ਲੈ ਕਾਆ ਖਿਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਤੁ ਕੇ ਧਉ ਸੀ ਸੁਲਤਾਨ ਕਰਿਆ ਮ ਨੌ ਕਿਸੁ ਕਹੁ
ਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨ ਦਾ ਨਾ ॥ ਸੋ ਮੈ ਟੀਕਾ ਨ ਕੀਤੇ ॥
ਆ ਤੇ ਰਸੋਈ ਗੁਰੁ ਮੈ ਟੀਰਦਾ ਨੇ ਸੁ ॥ ਤਾ ਆ ਪਰਦੇ ਨਾ ॥

ਜੋਮੈਖਾਧੀਹੋਆਤੈਪਾਲੇਤੀਵੈਧੀਹੋ॥ਤਬਸੇਖ
ਫਰੀਦਦੈਦੀਵਾਣਕੀਸੁਧਿਪਾਈਆ॥ਆਖਿਓਸੁ
ਇਕਦਾਗੁਰੂਬੁਝਿਆਬੇਦਾਸਰਖਾਂਗਸੈਇਤਨੀਸ
ਜਾਇਪਾਈਹੋ॥ਤਬਬਾਬੇਦੀਖੁਸੀਹੋਈ॥ਸੇਖੁ
ਫਰੀਦੁਦਿਆਵੀ॥ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸੇਖਫ
ਰੀਦਤੁਸਾਂਦਿਲਿਖੁਦਾਇਸਤੀਹੋ॥ਪਰਤੁਧੁਜਾਤਰ
ਜਾ॥ਤਬਸੇਖਫਰੀਦਆਖਿਆਅਲਹੁਜਾਣੈਦੇਜੀ॥ਤਬ
ਸੇਖੁਫਰੀਦੁਦਿਲਦਾਂਪੁਛਿਆ॥ਗਲੇਦਿਸਿਲਾਗਿਮਿਲ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁਸੂਹੀਗੁਰੂਬੋ
ਲਾ॥ਮ:੧॥ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲ
ੜੀਆਹ॥ਮਿਲਿਕੈਕਰਹਕਹਾਣੀਆ॥ਸੰਮ
ਰਥਕੀਆਹ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਿਆ

ਨਾਨਕ ਜਤਿ ਆਸਾ॥੪॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ॥ ਏ
ਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ॥
ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ॥ ਪਿ
ਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ॥੫॥
ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇ
ਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
ਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ
ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੭॥੧॥ ਤਬਕ
ਬਾਰੀ ਕੇ ਹੀਏ ਤਿਨੁ ਆਸਾ ਇਉ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਆਸਾ ਸਰਗਾ
ਰਸ

ਮਾਰੇ ਸੁਕ੍ਰਕ੍ਰਤੁਣ ਗਾਰੁ ਪਸਿ॥ ਨਾਉ ਪਗੀਰ ਹੋਏ ਆਏ

ਰਸੰਤੀ ਆਸਾਰੇ ਦੁਹਿ ਓਹੈ॥ ਤਬ ਬਕੇ ਕੇ ਰਪੁ ਸੀ ਓਹਿ ਏ॥

ਸ

ਆਸਾਰੇ ਸਉ ਪਗਿ ਬੈਣ ਦਣ ਗਗੁ॥ ਓਖਣ ਗਦੁਰੇ ਗ

ਹੋ॥ ਤਬ ਬਸੀ ਆ ਗਰੇ ਸ ਆਏ ਪੂਗ ਹੋ॥ ਤਬ ਬਾਬੁ ਹਕੇ

ਏ ਕੈਣ ਦੁਰੇ ਦੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਤਰ ਜਾਇ ਪੇਈ ਦੀ॥ ਤਹਾਂ

ਕਰ ਉਕਾਰੇ ਹੋਈ॥ ਰਸਾਰੇ ਖਿਕਰ ਗਿ॥ ਤਬ ਕਹੈ ਗ

ਬਢੀ ਆਇ ਈ॥ ਕਣਿਆ॥ ਤਬ ਉਤ ਪਗਿ ਹੋਗ ਇਆ

ਮੇਰ ਪੀਇ ਕਰਿ ਪੀਰਿਆ ਸਾਭੀ ਦੇਸਾ ਰੇਗਕੁ॥

ਰਹਿਆ ਇ ਓਸਾ॥ ਉਰਸੀ ਹੋਆ ਨਰਿ ਤੋ ਗਾਫਿਰ

ਹਿ॥ ਸੂ ਸਕੀਗੁਰੁ ਪਸਾਰਿ॥ ਤਿਪਤੈ ਸੁਗਾਵਾਣੀ

ਮ:੧॥ ਕਿਤੁ ਸਭੈ ਬੈਠ ਸਸੂ ਦੂਰੀ ਬਗੇ ਤੀ ਮਹਿ

ਪਉ ਦੁਆ ਹਾਰਕੀ ਆ॥ ਨਾਣੋ ਝੂਗ ਬਢੀ ਕਿ

ਸੀ॰ਦੇਸ ਕਰਾ॥ ਤਿਸ ਕਰਉ ਜੁਗ ਵਾਲੇ ਪਰਮ ਪਤਿ ਹੈ ਟੀ॥
ਏਤਾ ਨਾਲਿ ਨਿਰਬਹਿਆ॥ ਨਗਰ ਤੂਨ ਪਾਵਕਾ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਮੈ ਬਿਸਮਸੁ ਪਰੀ ਦਾ ਥਾ॥ ਆਗੈ ਜੁਗ ਵਰਤੀਅ
ਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਦਿ॥ ਵਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਿਸਾਦਾ॥
ਹਰਨਾ ਪਰ ਕਾਮ ਖੰਤ੍ਰਾ॥ ਜੁਗਾ ਚਾਲੀ ਨਹਿ ਹੈ
ਆ॥੧॥ ਚਾਲੀ ਨਜੁਗ ਏਕ ਨਿਤਨ ਨਰਕੀਤੀ॥੧॥
ਗੇ ਪਉਣ ਚਾਲੀ॥ ਇਕ ਰਕੇ ਹੈ ਕਨ ਤਗਿਣਾਥ॥
ਨਾ ਏਨ ਜਾਗ॥੧੨੨੮੦੦॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਏਤੇ
ਜੁਗਾ॥ ਤ੍ਰੇਤ ਸਤਿਗੁਰਿਆ॥ ਸਨਹਿ ਵਰਹੈ ਸਤਿ ਵ
ਨ ਵਨ ਕਹਿਆ॥ ਕਨ॥ ਨਕ॥ ਤ੍ਰੇਤ ਜੁਗ ਕੀ ਏ
ਸਾ॥ ਵਨ ਵਨ ਪਹਿਆ॥ ਸਕੁਦੁ ਆਤਾ ਕਾ॥੨॥
ਇਕ ਰਕੇ ਹੈ ਨਨਨਿਤਾ ਪਾ ਨਤਾ ਲੇ ਨਨਦਾਨ॥

੧੬੮੫੨...॥ ਸੁਗਨੀ ਕਿਆ ਸੁਗਣ ਚਾਨਣ ਚਾਨਣੀ ਗ॥
ਸਹਜਿ ਚਾਲਿ ਣਾ ਣ ਚਾਣ ਸਧਾਲੀ ਗਾ ਕਉ ਗਾ ਕ
ਤੁਗਨੇ ਕਿਆ ਸੁਗ ਕੀਗਥਾ॥ ਚਣ ਚਣਸਪਤਿ
ਆਸਭਣ ਮੁਤਾਬਾ॥੨॥ ਇਕ ਕੈ ਗੋਇ ਨਉ ਗਣਗ
ਧਣਉਗਸੀ ਣਣਸਾਗ॥੧੫੮੪...॥ ਕਸਗਸੁਗ
ਸਹਿਕੀਗਣਾ ਗਈਆ॥ ਸਣਜਿ ਚਾਨਿ ਚਾਣਚਾਣ
ਕਸਾਇਆ॥ ਕਉ ਗਾ ਕ ਕਸਾਗ ਸੁਗ ਕੀਗਾ ਥਾ॥
ਚਣਚਣਸਪਤਿਆ ਸਭਣ ਮੁਤਾਬਾ॥੩॥ ਇਕ
ਗੋਇ ਪਣਈ ਸਾਣਗ ਧਕਈ ਸਾਣਸਾਗ॥੧੫੫੫੨...॥
ਪਗਸ ਸੁਗਧਿਆ ਚੜਿ ਪਗਿਆ॥ ਸਣਜਿ ਚ
ਇ ਚਾਣਚਾਣਕਗਿਆ॥ ਕਉ ਗਾ ਕ ਪਗਸਸੁਗ
ਕੀਗਾ ਥਾ॥ ਚਣਚਣਸਪਤਿਆ ਸਕਣ ਮੁਤ

ਥਾ॥੫॥ਇਕਓਂਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰਹਣਾਖਤੋਮਹਲਾ॥
੧੫੪੩...॥ਗਉੜੀਮਹਲਿਆਜੁਗਗੁਗਸੁਖਿਸਾਤ॥
ਮਹਲਿਵਾਰਿਵਾਰਵਾਰਪੜਤਾ॥ਕਉ॥੧॥੧
ਗਉੜੀਮਹਲਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਰਵਾਰਸਪ
ਤਿਆਮਕਰੁਖੁਲਾਥਾ॥੫॥ਇਕਓਂਕਾਰਿਪੰਜ
ਹਾਥਾਅਹਮੀਹਰਸਾਗ॥੧੫੨੨...॥ਤੁਲਿ
ਤਿਆਜੁਗਕੀਤਾਇਕੁਪਿਆ॥॥ਮਹਲਿਵਾਰਿ
ਮਹਿਵਾਰਵਾਰਪਗਪਾ॥॥ਕਉ॥੧॥ਕਰਲਿ
ਤਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਰਵਾਰਸਪਤਿਆਸ
ਕਰੁਖੁਲਾਥਾ॥੬॥ਇਕਓਂਕਾਰਿਖੇਤਾਣੀਹਾਥ
ਪੁੰਗਸਾਹਰਸਾਗ॥੧੪੨੫੬...॥ਟੇਕਕਰੁਗਗਤਿ
ਤਿਆਗਿਆ॥॥ਮਹਲਿਤਿਵਾਰਿਵਾਰਵਾਰਸਤਿ

ਣੀ॥ਕਬੂਲਨਾਕਰੇ॥ਠਕਰਸੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਦੁਤਦਜ
ਪੜਿਆਮਕਰੁਪੂਲਾਥਾ॥੭॥ਇਕਕੋਗ੍ਹਿਆਰਤੀ।
ਤਾਪਖੈਤਾਲੀਤਤਰਸਗ॥੧੩੮੪੨੦॥ਠਕਰੁ
ਗਇਤ੍ਰੁਤਗਿਲਿਓੁਗਠਿਆ॥ਸਤਰਿਦਇ ਦੁਤਖ
ਤਦਇਆ॥ਕਬੂਲਨਾਕਰਠਕਰਸੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਦ
ਤਦਤਰਪੜਿਆਮਕਰੁਪੂਲਾਥਾ॥੮॥ਇਕਕੋ
ਗ੍ਹਿਤੀਤਾਪਖਕਾਨੈਦੁਤਰਸਗ॥੨੩੬੨੦॥ਮਾ
ਸਾਸੁਗਮਠਿਸਿਆਨੁਸਦਾਨਾ॥ਸਰਿਦਇਮ
ਤਿਦਤਦਇਮਠਿਸਾ॥ਕਬੂਲਨਾਕਰਮਾ॥ਮਾਣ
ਸੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਦੁਤਦਤਰਪੜਿਆਮਕਰੁਪੂਲ
ਥਾ॥੯॥ਨਓਸੁਗਨਿਖੇੜਦੈਦੇਕੋ॥ਦਦੇਨਾਲਿਮੁੰ
ਤਕਾਤੀ॥ਅਗੇਦਦੇਕੀਪਖੜਾਕਠਾ॥ਦਦੈਨੀਖ

ਹੋਏ ਵਸ ਮੇਰੇ ਵਯਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੋ ਵਣਾ ॥ ਵਵਵ
ਹਵ ਹਰਾ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾ ॥ ਨਉਜੁ ਗਵਵਾ ਮਖ ਮਖਿਰੀ ॥
ਆਪਣੁ ਰੂਪਿਵ ਵਾ ॥ ਤੁ ਧਰਿਆ ॥ ਨਾ ॥ ਕ ਨਉਜੁ
ਗੁ ਦੂਵ ਹਕਰਿਆ ॥੧੦॥੧॥ ਪਿਆਉਵ ਵਕਾ ॥ ਬਕਿਆ ॥
ਤਗ ਕਰੋੜੀ ਜਉ ਹਤਗਿਣਾ ਖ ਬਤੀਸ ਜਹਾਗ ॥੧੨੫॥ ੨੦੧
ਧਿਆਉਵ ਧਰਿਆ ਜੁਗ ਕਰੋੜ ॥ ਸਹਸਿ ਵਹਿ ਮਹਿਖ
ਵਾਰੀਤਾ ॥ ਆਗੈ ਹਹ ਚਲਿਆ ॥ ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਉਣਤਰ
ਖ ਸਹਿ ਹਜਾਰ ॥੧੨੮੯੦॥ ਬਿਰਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਬਿਰਿਆ
ਬੀਯਾਗੀ ॥ ਤੇਤੇ ਮਿਉਰੀ ॥ ਤਜਗਮੀ ॥ ਤੇਤੇ ਸੈਗਿਉਹ
ਤਬੇ ਹਤਬੋਲਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾ ॥ ਸੂੰਸਾਮ ਵਇਜੀ ਬਤਾ ॥
॥ ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਪਚੀਸ ਲਖ ਅਠਾਈ ਸਹਸ ॥੧੨੫
੨੦੦॥ ਆ ਪਰੁਗਮੈ ਪਰਾਤੁਗ ਵਹਿਆ ॥ ਆਗੈ

ਾਨੁਉਨਸਿਆ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਆਰਤਿਆ

ਜਾਨਣੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਸਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਸਮਰਥਹਰਿਰੀਕ

ਥਾ॥੨॥ਇਕਰੋਹਿਸੋਲਨਨਾਖਨੁਜਨਿਨਸਾਗ॥੧੬ਧ

੪...॥ਨਾਨਤਾਗਮਹਿਇਕਕਨਾਧਾਗੀ॥ਜਨਨਹੁਹਿਨ

ਰਿਕਥਾਰਿਤਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਸਮਰਥਹਰਿਰੀਕਥਾ॥

ਦਾਨਦਾਨਕਗਿਆਸਹਿਤੁਸੁਨਾਥਾ॥੩॥ਇਕਰੋਹਿ

ਕਰਨਾਖਕਤੀਸਨਜਾਗ॥੧੧੨੩੪...॥ਤਿਪਗਿਤੁ

ਮਹਿਹੈਤਗਨਸਾਜੋਉਤਪਨੀਤਸੰਪ੍ਰਗਨਕਾਜੋ॥ਨ

ਨਾਨੁਧੇਨਗਿਨਾਸੁਮਨਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਸਮਰਥ

ਹਰਿਰੀਕਥਾ॥੪॥ਇਕਰੋਹਿਧੀਸਹੁਨਾਖਕਨੀਸਨ

ਜਾਗ॥੧੨੫੪...॥ਨਿਨਾਨਤਾਗਮਹਿਰਥਿਉਤਿਨਸ

ਨਾ॥ਨਹਿਸਿਰਤਨੁਨਹਿਕ੍ਰਿਧਕਾਨਾ॥ਜਨਪਹਿਰਿ

ਕਹੁਆਦਿਨਾਰਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਸਮਰਥਹਰਿ

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਰੋਗਿਨਹਿਥਿਸਰਣਾ॥ਸਿਰਬੁਗਸੀਹਸਾਂ
੧੭੨੮•••॥ਗਿਓਸਤਜੁਗਮਹਿਹਰਿਹਰਿਸੂਖਿਕਰਤਾ॥
ਜਾਮਅਲੋਖੁਸਿਗਣਤ੍ਰਿਰਹਤਾ॥ਵੇਚਤ੍ਰੁਚਰਨਾ
ਹਿਖਿਸਗਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ॥ਨਕਮੰਸਮਏਸ਼ਵਿਕੀਬਤਾ॥੬॥
ਗਇਨਿਏਨਪਦਤੀਸਹਜਾਂਗ॥੧੨੯੬•••॥
ਗਤ੍ਰੇਤਾਜੁਗਮਹਿਗਾਇਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਹਰੈਪਖਿਸੈਤਾਗੋ
ਤੀਸਿੰਦਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੂਜੀਹਰਿਭੇਸਾਜ੍ਰੁਧਾਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ
ਨਕਮੰਸਮਏਸ਼ਵਿਕੀਬਤਾ॥੭॥ਬਾਨਿਏਨਪਸਣੀ
ਸਹਜਾਂਗ॥੮੬੪••••॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਮਹਿਏਕਬਾਤੁ
ਬਨਾਈ॥ਕਹਿਕਿਨਿਦਾਸਚਰਨਟਕਾਈ॥ਕਹਿਕਿਨਿ
ਦਸਾਪ੍ਰਭੁਪਗਿਮਤਾ॥ਕਲ੍ਹਾ॥ਨਕਮੰਸਮਏਸ਼ਵਿ
ਬਾਤਾ॥ਪੁਨਾਨਿਏਨਪਬਰਤਗਿਹਸਾਂਗ॥੪੩੨॥

ਸੇਖਾਰਤੁਗਮਹਿਣਮਤੁਆਰਸੀਖਾਗੋਪਾਲਅਰ
ਣਖੇਮਤੁਨੀਨਾਗੋਗਾਤਨਸੰਗਿਕੈਚਤ੍ਰੁਚਤਕੈ
ਣਤਾਕਤੁਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮਹਦਿਰੀਖਤਾ।ਣਾ।ਆ
ਗੋਨਨੈਰੀਪੁਉਤਸਾਥਮੀ।ਨਨਮੰਨਮਿਜਮਿਆ
ਨਿਕੀਰਥਾਪਦ੍ਰਿਤ੍ਰਾ।ਨੈਭਿਤਿਸੀਨੈਨਾਤਤੁਤਤਨੈ
ਮਰਪਨ੍ਰਾ।ਤਆਤੁਤੇਤਪਾਰਖੂਨਮਨੈਭੋਨਿਦਨਾਨ
ਗਾਨਾਨਕਤਨਨਿਸੀਆਨਾਨਉਜੁਨਸੇਧਿਕੀ
ਗਿ।੧।।੧੧।ਸ।।ਨਉਕਰਿਸ਼ੀਉਣਮਾ।ਨਾਤਾਖਰਚੁ
ਣਨਨਜਾਗ।।੭੨੭੧੪...।।ਤਨਕਰੋਜੁਸੈਪ੍ਰਰ
ਨਸਨੀ।।ਸੰਗਤਿਮਹਦਿਦਿਦਿਨਨਕੀਤਾ।।ਆਗੇ
ਮੁਪਾਵਦਿਖਾਥੀ।।ਇਸਦਿਦਿਗਾਗਾਕੀਤਾ।।ਆ
ਣਮੀਨਨਾਖਰਚੁਸੰਚਿਨਜਾਗ।।੮੮...।।

ੴਸਤੁਗਰਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁਥਾਤ੍ਰਪ ਫੁਤਾਗੁਰਮਤਾ
ਗਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਮਮੰਗਿਮਤਾਗੀਆਨੁਕੀਰਤਿ
ਆਰਥਾਪਫੁਨੀ।ਰਹੁਨਾਨਕਸੁਪਾਵਹਿ
ਕੀਰਥਾਫੁਥਾਨੀ।।੧।।ਵਿਆਮਾਹਨਾਥਆ
ਹਰਹਹਜਾਗ।੮੨੧੮੦੦।।ਅਰਪਸੁਗਮਹਿ
ਆਰਪਥੀਭੁਰੀਨਾ।ਆਪਨੇਰਲਿਤੁਆਪੇ
ਹੀਯੀਨਾ।ਗਗੈਪਰਹਿਐਭਈਆਗੀਆਨਿ
ਸੁਪਾਵਹਿਨਾਨਕਹੈਮਨੀ।।੨।।ਸਤਹਤਗਿਲ
ਪਫਿਹਤਗਿਹਜਾਗ।੨੨੨੧ਫੁ੦੧।ਤ੍ਰਿਮਾਹਿਨੁ
ਗਹਿਫੁਥਾਨਜਾਨੈ।ਰਹਾਨੁ ਸੁਨਾਨਮਤਰਥਿ
ਸਾਮਾਨੈ।ਸੁਪਾਵਹਿਐਸਾਮੰਤ੍ਰਗਹਿਆ।
ਰਹੁਨਾਨਕਉਨ ਮਾਗਿ ਓਹਿਗਹਿਆ।।੩।।

ਬਠਤ੍ਰਿਲਾਖਟੁ ਮਾਸੀ ਹਠਜਾਗਾ ੧੨੮੦੦੦॥ ਸ
ਤੁਜੁਗਸੈ ਵਿਗਹਿਆ ਅੰਤੋ॥ ਅਤ੍ਰਿਸਿਭ ਗੇ
ਬਾਹਰਿ ਭਇਆ ਸੋ॥ ਆਤਹਰਸ ਕਹਿਤਾ
ਜਮਾਨੁ ਗਹਿਆ॥ ਨਾਰਕੁ ਧਾਵਹਿਕਹਿ ਨੁ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਹਿਆ॥ ਸੀਸਤ ਗਹਿਏ ਖਕਤੀ ਸਠਠ
ਜਾਗਾ ੬੬੩੨॥ ਓਆ ਜੁਗਹਿਆ ਮਹਿਆ ਈ॥
ਨਾ ਧਨੀ ਵਗੀਕ ਬਾਸੁ ਨਾਈ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਤ੍ਰੁ
ਸਨਮਹਿਕਾਆਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਧਾਵਹਿਸ
ਤਿਨਾ ਧੀਰ ਵਗੀ॥੫॥ ਕਟੁ ਸਹਿਤਾ ਧਾਨ
ਗਹਨ ਜਾਗਾ ੬੪੧੮੦੦੦॥ ਸੋ ਯਜੁਗਧਖਿ
ਯਟਬਨਾਈ॥ ਨਾਸੁ ਬਕਭੂਬਗ ਧਾਯ

ਤਿਨਾਦੀਆਪੈਰੀਪੈਰਿਪੂਰਬਕਰਮਮਿਲਿਓਗੋਪਾ
ਲਕਈਸਹਜਿਮੰਤ੍ਰਮਤਾਗੋ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਧਾ
ਰਤਾਣੀਨਨਦਾਸਗੋ॥੪॥੮॥॥ਤਿਨਿਕਰੁ
ਗਆਪਨਾਆਪੂਰਾਨਾਆਪਨਖੇਲੁ
ਆਪਹੀਕੀਨਾਗਗੋਬਿਦਨਕਾਂਮੰਤ੍ਰਮੁਕਰਿ
ਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਿਆ॥
॥੧॥ਕਿਛੁਪੰਕਜਨਾਪਮੋਹਨਨਦਾਗੋ॥੫॥੬॥੮੬॥
ਜਿਨਿਕਿਆਰਾਹੁਗਲਿਗੁਰਤਉਹੀਰੰਕਗਿਆਪੋ
ਕਪਤਾਆਪਮੁਨਾਲੋਨਗਾਅਹਿਮੁਕਰਿ
ਮਿਸੁਮਾਨਿਆਦੀਆਮੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਮਿਠ
ਪਾਈ॥੧॥ਕਿਛੁਪੰਕਜਨਾਪਨਰੁਗਮੀਹਹ

ਤਾ॥੫੧੮੦੦॥ ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਆਏ ਉਪਭਤ੍ਰ
ਆਸੀ॥ ਮਭਕਿਦ੍ਰਤਾ ਨੈਮੈ ਤਰਿਸਾਮੀ॥ ਕਿਰ
ਇਕੁਨਾ॥ ਮੈਰਰਉਤਾ॥ ਨਾ ਨਕ ਸੁਪਦੁ
ਇਗਗਾ॥ ਗਾਦੇਤਾ॥ ਦਾ॥ ਆਨੇਗ ਗੈਕੀ ਪਉਣੁ
ਕਾਣੀ॥ ਗਗੇਗਸ੍ਰਤੀ ਮਭਸਿ ਦੈਕਿਆਨੁ
ਕੀਤਾਰਣੁ ਮੀਤਾ॥ ਮਰਾਮਦੂਗੋ ਖਿਰਭ
ਨਣੁ ਗਗਾਰਖਣੁਠੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰਕਗਨ
ਨਾ ਏਆਹਿ ਗਣਕਿ ਗਠਸਿਖਿਰ ਗਗਿਆ॥ ਨ
ਨਕ ਨਉਣੁ ਗਰਇਗਠਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗਗੈ
ਸੋਭਿਆ॥੧॥੧੧॥੩॥ ਪਿਆਰੁ ਗਗਕੀ ਬਹਿਆ
ਹਿਆ ਵੇਰੈ ਸੀਪਿਰੀਮਨਾਖਤੀਮਠਤਾਗ

ਦੇ॥੧॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਆਸ੍ਰ ਗਵਾਰੰਜਨੁ ਸ੍ਰਪੰਚ
ਸਿਹਿ ਸਿਹਿ ਲਿਆ ॥ ਕੀਤਾ ॥ ਆਗੈ ਰਚਿਆ ॥
ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਸਿਹਿ ਸਿਹਿ ਲੀਆ ਕੀਤਾ ॥ ਮੈਂ ਤਾਣੀ ਹਣਾ
ਪਵੈ ਤਾਣੀ ਹਜਾਰਾ ॥੪॥੧੪॥ ॥ ਮੋਹਣੁ ਸਾਗਰਿ
ਕੁ ਮੈਲੁ ਖਾਨਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕਿ
ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਭੁ ਕੁ ਪਗਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਰਹ ਰਸਿ ਪਾਲਾਇਆ ॥੧॥
ਬਾਣੀ ਸਾਹਾ ਪਵਤੀਸ ਹਜਾਰਾ ॥੪॥੩੨॥
ਪਸ੍ਰ ਆਸ੍ਰਗ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਸਾਨਾ ਸ੍ਰਪ
ਹਨ ਕੈ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਸਾਰੈ ਰਹਤਪ
ਸ੍ਰਕੀ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਹੁਇ ਸਹਿ
ਸਭ ਬਿਧਿ ਚੀਨੀ ॥੨॥ ਅਹਰਨਿ ਹਣਾ ਪਸੁ

ਨਾਮੀਠਕਗ॥੩੮ ੨੨...॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਗੁਰਸ੍ਰੀਰਾ

ਮਖਨਾਇਆ॥ਦੇਨੀਭਗਤੁ॥ਦੇਨਿਧਿਆਇ

ਆ॥ਪੜਿਆ॥ਗਿਤੁਹਰਿਸਿਖਿਆ॥ਨਾਕ

ਗੋਗਮਾਨਮੁਅਖਿਆ॥੩॥ਚਉਤੀਸ੍ਰਾਏਪਦ

ਮੋਹਨਹਰਾਗ॥੩੪ਪਦ...॥ਆਕਿਗੜਿਗੁਰਆਈ

ਗੜਿਪਣਮਾਗੋ॥ਅਠਿਸਠਿਕੀਨਦੀਏਰਿਵ

ਗੋ॥ਤਿਗੁਭੋਥੋਤੇਸੁਤੇਰੇਖੈਲੋ॥ਨਾਨਕਅਤੇ

ਤਵਹਿਅਠਿਸਤਿਗੁਰਟੋਲੋ॥੧॥ਪਚੀਸਾਏਨ

ਮਖਾਨੈਦਰਰਾਗ॥੩੫ ੨੫...॥ਨਿਮੋਕਗੁਰੋ

ਇਗਠਿਆ॥ਨਿਮੋਕਾਸਪੀਐਹਰਿਹਰਿਮਚਜਿ

ਏਕਾ॥ਨਮਾਨਿਸੰਨਮਅੰਤਰਿਤਾਨਿਆ॥ਨ

ਕਅਤੋਂਦੁਇਗੋਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਚਉਦੇ

ਸਾਚਾ ਕਰਣਸਮਰਥਿਨਾਮਾਗਾ॥੨੪੬੪॥ਸਾਚਾਕਰ
ਣੁਕਹਿਕਰਤਸਾਹੇਬਾ॥ਕੀਨੀਭਗਤਿਨਾਮਸਾਹਬੁਏਨ
ਦੇਖਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕਇਹਮਾਨਸਤੂਕੀਨਾ॥ਅਤੀਤ
ਵਹਿਮਹਿਮਾਨਾਸਚੀਨਾ॥੬॥ਤੇਈਸਾਹਾਬਾਧੈ
ਤਾਈਨਾਨਸਾਗਾ॥੨੨੪੫॥ਤਰਣਜਗੁਤਿਹੁਸ
ਨਿਧਰਖਾਨਾ॥ਪਰਮੇਤੀਰਸਮਾਨਸਮਾਨਾ॥ਨਵਰ
ਨਰੂਪਤੇਆਵਰਸਤਾਈ॥ਨਾਨਕਆਤੀਤਵਰਲੈ
ਸੀਮਿਤਿਪਾਈ॥੭॥ਬਾਈਸਨਾਨਾਬਧੁਪੈਸਨਨਾ
ਗਾ॥੨੨੫੬॥ ਖਾਣਾਸੁਗਖਾਣਾਸੁਪਵਿ
ਕਰਿਯਗਿਨਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕਖਾਣਾਸੁਕਰੀਨਾ॥
ਅਰੈਤਜੁਗਕਾਸਕੀਨਾਇਹਰੀਸਾਣਾਖਾ॥
ਸਨਿਨਸਾਗਾ॥੨੧੬॥ਆਰੈਜੁਗਆਰੈਕਾਰੈ
ਕੁਨਮਧਿਸਨਾਮਨੈਸਕੁਪਾਏ॥ਕਰਨਾਗਾ॥

ਤੀ ਗਨੀ ਨਾਤਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਿਭੁਤ ਜੁਗ ਕੀ ਸਾਖਤੁ
ਨਾਈ॥੭॥ ਆਗੈ ਗੈਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਰਈ॥ ਗਰ
ਰਿਮਾਨਤ ਪਤੁਨਾ ਮਗਤੁਣ ਗੈ ਠੈ ਵਤੁ ਸਭਤਰ
ਨਾਰਿਸਚਨਿ ਵਤੁ ਟੇਰ ਭੁ ਸੈ ਕਣ ਬਾਰਾਗੁ ਵਗ॥
ਵਗਨਾ ਅਵਗਾ ਸਭ ਆਪੇ ਕੀ ਏ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ
ਵਸਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਵ ਜੁਗ ਆਪ ਪਭੁ ਗੈਰ ਸੈ
ਈ ਗਸਿਆ॥ ਜਾਪਿਆ ਉਗਰੈ ਕਾਨਿ ਕਹਿਆ॥
ਤ ਟਿ ਕੈ ਰੀ ਕਿਆ ਸੀ ਤ ਨ ਖਿਆ ਠਾਈ ਠਠ ਤਗ॥
੨੮੨੨੮੦੦੦॥ ਗੈਰ ਕਿਜੁਗ ਕੇ ਤੇੜੁ॥ ਅਤੀਤ ਵਏ
ਇਸਿਗ ਕੀ ਤਾ॥ ਅਪਗਆ ਪਰ ਕੋ ਤੇੜੁ॥ ਸਿਸਾ
ਦਾ ਧਾਦੂ ਜੁਗ ਕਾ ਤੇੜੁ ਸੈ ਪ੍ਰਾ ਮਣ ਵਛ
ਠਗ ਗੈਗ ਮੈਕ ਤੇੜੁ॥ ਤੇਗਣ ਕੇਰੈ ਤੀ ਚਉਠਤਰਿ
ਨਾਪ ਖਤੀ ਸਠਨਾਰ ਦਏ ਵਾ ਤੇੜੁ॥੧੩੭॥੩੨॥

ਨਉਕੋੜੀਉਣਸੀਲਾਖਪਚਾਸੀਹਜਾਰਬਰਸਕਾ॥੮
੮੨੧੪੦੦੦॥ਹਜਾਰਬਰਸੈਤ੍ਰਾ॥ਦੁਆਪਰਕੋੜੀਇਕੀਸਾ
ਪਤੀਸਹਜਾਰਸਾਗਾਗ ਗੇਰਸੈਤ੍ਰਾ॥੬੨੧੩੦੦੦॥ਦੁਇ
ਕੋੜੀਬਿਆਸੀਹਲਾਖਅਠਾਈਹਹਜਾਰਸਾਗਾ॥ਕੇ
ਰਸੈਤ੍ਰਾ॥੮੨੨੭੯੦੦੦॥ਦੁਤੀਹਜੁਗਾਰਸੈਤ੍ਰਾ॥
ਬਤੀਸਕੋੜੀਦੁਪੰਜਹਹਲਾਖ॥ਕੈ॥ਨੈਖਜਾ
ਗ॥੩੨੪੬੮੨੯੦੦੦॥ਏਹਗਗੁਰਸੈਤੁਆਇਆ
ਦੁਤੀਸਜੁਗਾਰਸੈਤੁਆਇਆ॥ਦੁਤੀਸਜੁਗਪੰਜੂ
ਰਾਕੈਨੈਇਸੁਕੈਲਾਅਗੈਚਹਿਜੁਗਚਲੇ॥ਚਹੁ
ਗਾਵਾ॥ਦੁਗਤ੍ਰੈਤ੍ਰਜਲਿਆ॥ਸਤਸਹਲਖਅਠਾਈ
ਹਜਾਰ੧੧੨੮੦੦੦॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਤਸੈਤ੍ਰਿਖਉਹੁਚ
ਇਆ॥ਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸਾਸੁਖਆਇਆ॥ਸਤ੍ਰਪ

ਰਸੁ ਤੁਧਿ ਅੰਤਰਿ ਮਾਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੇਲੇ ਮਿਲਾਏ॥

॥ ਬਾਰਣ ਪਦਿ ਹੋ ੬ ਰਾਗ ॥੧੨ ੨੫ ੨੦੦੦॥ ਤਿਤੈ ਗੁਰਿ
੩॥

ਤੈ ਗੁਰ ਦਾ ਪਰਗਾਸ ਹੋਆ॥ ਸਤੁ ਧਰਮੁ ਆਤਿਰ ਥੇ ਸਮਾ

ਹੋ॥ ਤਿ ਸੇਤੀ ਨ ਸੇਵੀ ਰਿਦੁ ਮਹਿ ਆ॥ ਨ ਸਤੇ ਤੇ

ਗੁਰਿ ਇਉ ਰਹਿ ਆਸਾ ॥੨੮॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਸਿਹ ਓ

ਗਾ ੮ ੬੫੦੦੦॥ ਤੁ ਆਪੁ ਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਤੁਧਿ ਤ ਬਾਣੇ

ਓਹ ਤੁ ਗਣੁ ਤੁਧਿ ਦੇਸੀ ਟੇ ਹੋ॥ ਸਤੁ ਧਿਰ

ਹੋ ਸਿਉ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤੁ ਆਪੁ ਮਿ ਅਧਸੁ ਟੇ

ਈ ॥੩੦॥ ਸਰਣ ਖਤੀ ਸਹਸਾ ਗਾ ੧੯੦੦॥ ਕ

ਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਾਣ ਧ ਟਾਈ॥ ਧੀਰੇ ਕੀਜ

ਕਿਰਸੀ ਪਾਈ॥ ਕਣਿ ਕਾਣੇ ਮਹਿ ਸਾ ਪੂਰੇ ਸੈਤੁ

ਰਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਇਉ ਕਣਿ ਗੁਰ ਰਣਤ ॥੧॥੧॥ ਸਾ

ਜੁਗਾ ਕਾ ਸੋਧੁ॥ ਤਿਤਾਲੀ ਲਖ ਬੀਸ ਹਜਾਰ॥੪੩੨੦੦੦੦॥
ਸਤਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ॥ ਸਤਾਰਹ ਲਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾ
ਰ॥੧੭੨੮੦੦੦॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਕਾ ਜੋੜੁ ਬਾਰਹ ਲਖ ਛਿਨਵੈ ਹਜਾ
ਰ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕਾ ਜੋੜੁ ਅਠ ਲਖ
ਚਉਸਠਿ ਹਜਾਰ॥੮੬੪੦੦੦॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਜੋੜੁ
ਚਾਰਿ ਲਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ॥੪੩੨੦੦੦॥ ਆਗੈ ਰ
ਹਿਆ ਪਰਸੀਦਿਆ ਸਿਧ ਸਾਧਾ ਕਰਿਆ ਪਰਚ
ਹ ਪਰਗਟੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੋਇਗ ਗੈਰਗਾ ਅਪਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ਸਿਖ ਓਗਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਸਿਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਗਇਆ॥੧॥
ਆਖੀ ਸਤਗੁਰ ਚਾਰਿ ਆ ਪਰਸ ਥੋ ਆਗੈ ਨਾ
ਰਕਾਨਾ ਉਤਿਆ ਕਿ ਪਰਗਟਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਕ

ਓਨਾ ਉਪਗਇਆ॥ ਵਡਗੁਰਿ ਉਕਰਿ ਸਾਜਿਆ॥

ਕਿਸਤੁ ਗਮਨਿ ਵਿਉਕਰਿ ਧੁਗਾਇ ਆਇਆ ਮਾਨ

ਨਾ ਨ ਦਨ ਦਤੁ ਗਨਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨਿਤਰ ਨ ਨੀ ਬਿਨਾਂ

ਨਾ ਨ ਨੌ ਠਇਗ ਨਿਆਨਾ ਗਇਏ ਮੈਓ ਧਓਨਿ

ਨ ਥਿਸਨਧਿਆਨ ਜਾਂਇ ਨੀਕੀ ਤ੍ਰੇਤਨਤ੍ਰ

ਨਾਨੇਕਉ ਜਥਿਸਿਨੇਤਥਿ ਨਨਕਗਖਿਆਨਾਂ

ਮ੍ਰਾ॥ ਸ਼ਾਮ ਸੈਮਹਤਿ ਗੁਤ੍ਰਮਥਿਕੀ ਨਾਸਹਤਿਸ

ਤਿਥਨਿਆਪੇਯ ਨਾਨਗਣ ਕਉਲੇਮ ਸਨੇ

ਆਨਗਹਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿਨੀਆ ਨਗਹੇ

ਸਤਿਸ ਗਭਗਤਿ ਕਾਂ ਸਾਈ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਥਿ

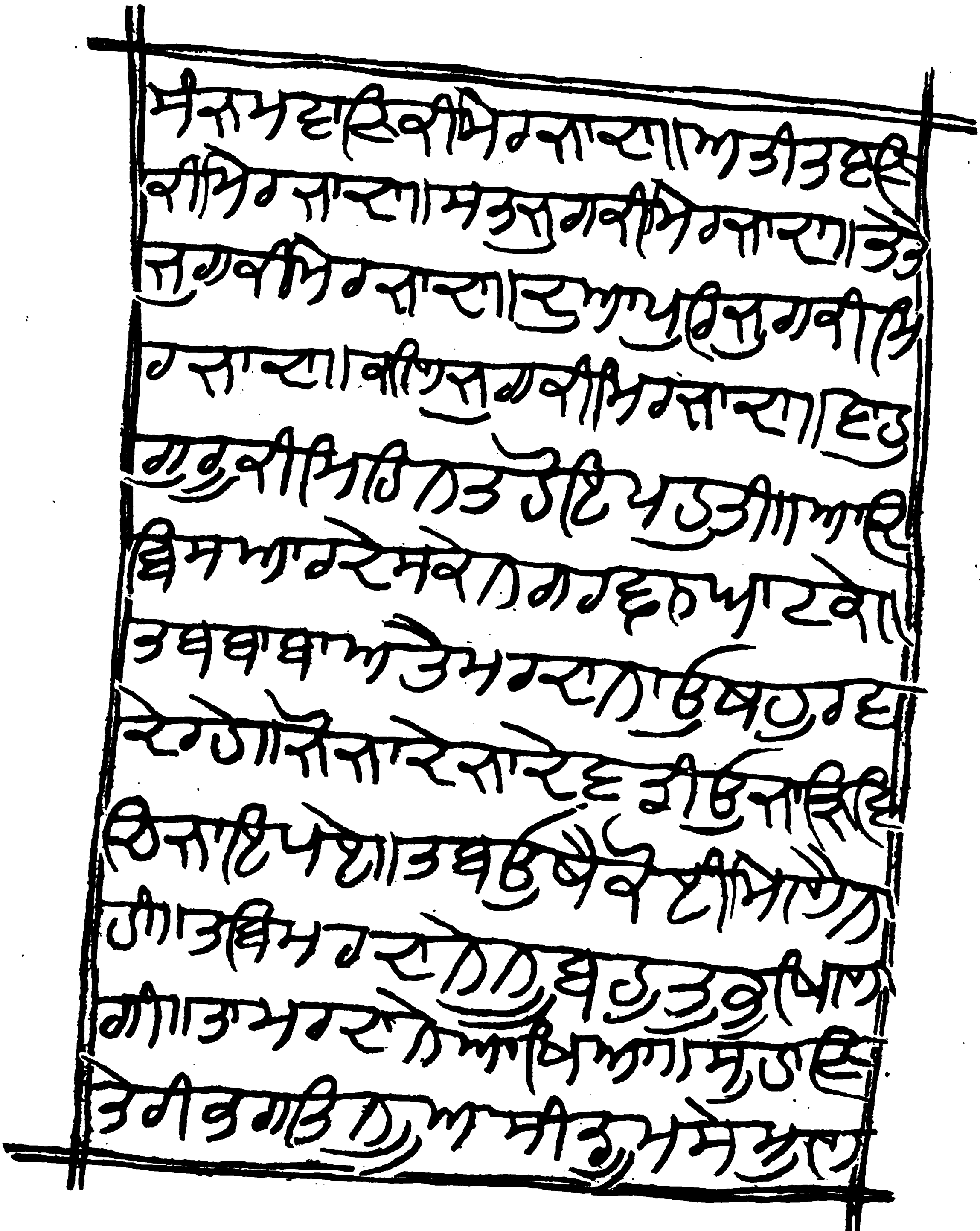
ਹਰਿਦਲਾਈ॥ ਤਤਾਂ ਤੇਤਸੁਰੀ ਪਗਪਨੀ

ਤੇਗਟ ਪ੍ਰਗਟ ਏਕਸਸਾਂ ਨਾਨਲਕਸ

ਭਗਤੁਲੇਨਾਮੁਭਗਤਿਕਰਮਾਈ॥ਤੇਤੇਜੁਗ
ਸੀਕਬਾਮੁਨਾਈ॥੫॥ਦੁਆਪੁਰਿਕਾਮੁਕਿਰ
ਪੁਰੁਖਿਅਗਾਰੀਨੀਭਗਤਿਜਰਿਕੈਚਰਿਖਾ
ਗਿਆਨਿਰਿਖੁਛੁਭਗਤੁਲੇਨਾਮੁਪਰਗਾਇਆ।
ਨਾਨਕਤੁਆਪੁਰਿਆਅਮਿਜੁਣਾਇਆ॥੬॥
ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾਏ
ਆਨੁਸੇਸਡੁਓਤੁਅਇਸਨਾਨੁ॥ਕਲਿ
ਜੁਗਮਹਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਇਆ॥੭॥
ਤਿਹਾਤਗਮੁਕਾਮੁਤੁਰਪਾਇਆ॥ਆਇ
ਆਸਕਲੋਇਰੁਪਛੀਆਸੈਤ੍ਰਾਆਏ
ਪਥੀਰੀਰਥਾਰਓਕਿਗਣਾਕ੍ਰੈ

ਸੰਤੌ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਪੀ ਪਰਖ ਕੇ ਦਿਆ ਗੁਰ
ਹਸੁ ਨਾਇਆ ਆਪੀ ਪਰਖ ਕੀਕ ਪਾਸੁ ਗੁਰ
ਨ ਜਾਇ ਤਿਨਾ ਦੁਗਾ ਦਲੀ ਲਿਖਿ ਸੀ ਪ੍ਰਗਾ
ਹੋਈ ਚੀਤ ਨੂੰ ਦਹੁ ਗੁਰੂ ਆਸ ਭਿਗੁ ਪਸ
ਇਤ ਬਬਾ ਬੇਰੀ ਪ੍ਰਸੀ ਹੋ ਈ ਤ ਬਣੇ
ਬਾਣੀ ਖਿਸ ਹੋਗ ਰੇਸ ਕਉ ਵਿਚ ਕੀਤਾ
ਸੰਤੇ ਬਾਣੀ ਕੀ ਸੰਤੀ ਖਿਸੀ ਆਗਰੇਸ ਦਿ
ਵਿਚੋ ਕਾਇਜ ਗੁਰਜ ਹਿਜਾ ਗਸਤ ਸੈ ਪੈ
ਤੀਸ ਬਗਸ ਦਗਉ ਆਹੋ ॥੪੭੩੫॥ ਸੋ
ਜੁਗੁ ਗਹਿਆ ਜਾ ਗਿਣਾਪ ਸਤਾ ਈ ਹਜਾ

ਨਤ੍ਰਿਮੈਪੈਰਹਿਬਰਸਗਇਆ॥੪੨੧੨੨੫॥
ਕਲੀਸਜੁਗਕੀਸਿਰਜਾਰਾਮੈਤੁਲਿਖੀ॥ਦ੍ਵ
ਹਜੁਗੁਕੀਸਿਰਜਿਤ੍ਰਿ॥ਅਗੇਏਹਜੁਗਤੁਕ
ਸੋਰੁਸਹਸਿਦਿਵਸਕਾਸੋਤੁ॥੧੩੭੪੩੨੦੦੦॥
ਸੋਰਸਦਿਵਸਕਾਸੋਤੁ॥੮੭੯੪੦੦੦॥ਸੁਪਾਦ
ਿਵਸਕਾਸੋਤੁ॥੬੨੧੨੦੦੦੦॥ਅਜੀਤਦਿਵਸ
ਸੋਤੁ॥੧੮੨੨੮੦੦੦੦॥ਸਤਿਜੁਗਕਾਸੋਤੁ॥੧੭
੨੮੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕਾਸੋਤੁ॥੧੨੪੬੦੦॥
ਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਕਾਸੋਤੁ॥੮੬੪੦੦੦॥ਕ
ਲਿਜੁਗਕਾਸੋਤੁ॥੪੩੨੦੦੦॥ਚਹੁਜੁਗਕਾ
ਸੋਤੁ੪੩੨੦੦੦੦॥ਜੁਗਾਦਿਲੀਕਾਸੋਤੁ॥
ਤੇਤੁਬਖਸੀ॥ਸਹਸਿਦਿਵਸਿਗਿਣਾਸਾ॥

ਮਰੇਦੁਕਰੇਤੁਸੰਗਿਮਰੇਸੋ ਤੁਧੁਮਨੁਭੀਗਏ
ਇਆਆਸੀਤਾਂਏਡੀਤੁਸਾਂਸਿਹਿਏਹਿਆਇਪੈ
ਇਹਾਕਰੇਪ੍ਰਸਾਇਕਾਂਨੈਤਾਂਹਿਕ ਰਹਿ॥
ਹਿਨੈਕਥੀਮੀਹੁਬੁਕਿਪ ਏਗਤਾਂਪਾਂਹਿਕਾ
ਨੈਗਾਤਬਬਾਂਬੇਆਂਖਿਆਆਮਰਸਾਹਿਆ॥
ਤੈਗਨੈਨੈਕਥੈਨਾਹੀਆਂ ਏਸਾਂਮਤ੍ਰੂ
ਤੁਸੀਆਂਗੋਠੜਾਆਖਿਤੁਮੁਣੀਕਿਤੁਕਰਹਿ
ਤੁਸੀਆਂਗੋਠੈਣਾਤੁਸਾਂਸਿਹਿਏਹਿਆਇਪਾ
ਇਆਗਾਤਬਬਾਂਬੇਆਂਖਿਆਆਮਰਸਾਹਿਆ
ਨਸੀਤੁਸਾਂਸਿਹਿਏਹਿਨਹੀਆਂਸੀਏਸਰੈ
ਹਿਕਿਡੰਗਾਰਿਬੈਨਾਂਤੁਹਿਕਿਤੇਆਂਏਸਾਡਾਉ
ਸੇਥਾਂਏਸਕਦੁਥੀਤਿਆਆਗੁਣਾਂਜਾਂ

ਵਿਲਾ॥ਮਃ੧॥ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈ
ਦੂਖਭੂਖਤੀਰਥਕੀਏਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿ
ਮਹਿਰਹਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ॥੧॥
ਤਉਕਾਰਣਿਸਾਹਿਬਾਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾ
ਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣੁਨ
ਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਘਰ
ਮਹਲਾਹਸਤੀਘੋੜੇਛੋਡਿਵਿਲਾਇਤਿਦੇਸ
ਗਏਪੀਰਪੇਕੰਬਰਸਾਲਿਕਸਾਦਿਕ
ਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥੨॥ਸਾਦਸਹਜ
ਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜ
ਛੋਡੇਚਮੜਲੀਏਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦ

ਦਾਸੁ ਤੇਰੇ ਗਾਂ ਜਿਨਿ ਤੇਰਾ ਰੇ ਦੁਸਮਣੁ ਮਾਰਿਆ ਸੁ
ਕਰੀਦਾ ਮਨੀ ਖਾਪਰੀ ਖਪਣੀ ਜਿਖਾ ਸੁ ਤਪੇ
ਤੀਰੀ ਨੀ ॥ ਤ੍ਰੈਮਾਹਿ ਬੁ ਜੁਲਮੁ ਆਂ ਗੀ ਤੇਰਾ
ਨਾਲਿ ਭਗਤਾ ਦਾ ਤਿ ਕੈ ਸੀ ॥ ਜਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਉਠਿ ਕਰਿ
ਤੁ ਉਬਬਦੁ ਬਸੀ ਮਹਿਲਾ ਨੀਆ ਦਰੀ ॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਰਾਣੁ ਭੁਖੈ ਨਾਲਿ ਜਿਤਿਗ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਮੈਥਿਤੁ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਨਹੀ ਸ
ਕਦਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨੀ

ਆਰਸਾਨੁ ਪੈਢੁਰਿ ਮੈਏਮਰਦੀ ਸਾਂਠਾ ਅਜੀ
ਮੈਏਮਰਦੀ ਭੀਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਸੋਗਤੁ ਖਨ
ਏਪਦੁ ਅਤਿਗਇਆਨੈ ਨਾਨਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ਤਬਿ
ਬਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਨਾਨਕੁ ਤੈ ਨਾ ਈਬਿ
ਨਮਕਹਾਨੀ ਦੇਂਦਾ ਨਾਨਕੁ ਸੀਆ ਕੁ ਨਾ ਤਬਿਸ
ਦਾਨੈਆਖਿ ਕਿਸੇਨੀ ਨਾਨਕੁ ਦੇਨਕ ਰਿ ਨਸੀਆ ਕੁਠ
ਵਾ ਨਾਨਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ਨੀ ਦੇਏ ਦੇ ਗਣਰਹੀ ਤ
ਬਬੇਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਕੇਪਰੇ ਫਲ
ਪਾਹਿ ਪਰੁਗ ਲਿਵੈ ਪਾਹਿ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ਸਕਦਾ
ਹੋਇ ਪਰੁ ਨੁ ਪਾਏ ਬਹਿ ਨਹੀ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ
ਖਿਆ ਜੀ ਭਰਨਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਨਗ ਖਹਿ
ਫਣਾਦਾਸੁ ਆਣੁ ਆਇ ਓਤੁ ਆਖੈ ਨੈ ਏਭ

ਸਭੇ ਘਾਟਿਨ ਈਆ ਫਿਰਿ ਤੁਸਿ ਆਖੀ ਜਿਨਾ ਆਖੀ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਈਐ ਭੀ ਕਹਿਣ ਈਆ ਸਤੁ ਤੁਸਿ ਆਖੀ ਜਿਨਾ ਆਖ

ਨਾਤ ਕਿਸਮਤ ਨੈ ਆਖਿਆ ਕੁਪਾਣ ਗੋਗੀ ਤਾ ਪਾਵਸ

ਸਮਤਾ ਨੈ ਪਾਈਐ ਭੀ ਕਹਿਣ ਈਆ ਸਮਤਾ ਨ ਕੁਪਾਣ

ਗੀਤਾ ਆਖਿ ਓਤੁ ਸੁਕਰੁ ਦਰਪਾ ਵਾਣਾ ਸੁਤਿ ਪਾਵਤਾ ਓਤੈ

ਵੇਟੈ ਫਿਰਿ ਪਾਇਆ ਤਘਕਾਵੇ ਆਖਿਆ ਹਿਆ ਓਆ

ਵਿਸਮਤ ਪਾਇਆ ਤੀਓ ਪਾਤਿ ਸਤੁਪੁ ਆਖਿਆ ਸੀਤੋ

ਆਠਿ ਸੋ ਘਾਠਿ ਵਪਰ ਪਾਈਐ ਕਹਿਣਾ ਜਾ ਸੈ ਆਖਿਆ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਈਐ ਭੀ ਕਹਿਣ ਈਆ ਸਤੁ ਤੁਸਿ ਆਖੀ ਜਿਨਾ

ਘਿਆ ਸੈ ਸਤੁ ਪਾਇ ਘਸਿਆ ਸਗਾਵਤੁ ਤਵਾਤੁ ਤਉ

ਗਇਆ ਤਕਿ ਕਾਵੇ ਆਜ ਆ ਸਮਤਾ ਨਿਆ ਤੁਪਧੁ

ਸਕੀਤਾ ਸੀਤੋ ਸੁਤਿ ਪਾਏ ਸਾਜਿ ੧ਤੁ ਕਿਸਮਤ

ਤਾ ਸਾਹਿਬਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਚਨੁ ਕਰਿਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਉਹੁ ਸਹਿ

ਤਬ ਬਾਬੈ ਮਥੈ ਉਪਰਿ ਪੈਰੁ ਰਖਿਆ। ਤਬ ਕਹੋਗ ਭਾਣੇ ਨ

ਆ। ਉਠਿ ਕੈ ਚਾ। ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ। ਸੁਣਿ ਤੇਰੇ

ਭਗਤਿ ਨਾ। ਆ ਤੈ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨਾ। ਅਸੀ ਤਾਨੂ ਸਮੰਦਿ

ਪਿਛਹਿ ਧਾਯਾ ਹੈ ਜੁਣਾ। ਤੂੰ ਅਤੀਤੁ ਸਣੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਹਿਬੁ

ਦਾਹਿਰਿ ਫਨੀਆ ਤੈ ਫਸਦੀ ਦਾਹਰੈ ਨੀ। ਉਹੁ ਕਿਉ

ਕਰਤੁ ਪੁਨੈ ਚਿਰ ਨਾ। ਸਾਨੂ ਇਸਦਾ ਕਰਿ। ਤਬਿ ਬਾਬੈ

ਖਿਆ। ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸੁਸੀ ਨਾ। ਤੁਧ ਉਪਰਿ

ਤੇਰੀ ਉਹ ਇਸਦਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਮੈ ਧਾਇਆ। ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆ

ਖਿਆ। ਸੁਣਿ ਤੇਰੀ ਸੁਸੀਨਾ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਸਦਾ ਕਰਿ

ਨਉ। ਆਪਣੇ ਧਰਿ ਸਾ ਦਾ। ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ। ਮਰਦ

ਨਿਆ। ਕਿਹੈ ਰਹੈ ਭੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ। ਨਉ

ਤਾਂ ਰਠੰਦੇ ਸੇਰੀ ਭ੍ਰਪਰ ਣਵ੍ਹਣਿ ਸੇਤ ਰਆਤ੍ਰ ਤੁਠੇ ਦੇ

ਸੇ ਭੇਰ ਠੋ ਵੈ ਦੇ ਸੇ ਭੇਰ ਆਤ੍ਰਤ੍ਰਕ ਗਠਿ ਸੋ ਤ੍ਰ ਏਠਕੇ

ਮ੍ਰਕਰਠਿ ਤਾ ਤੇ ਗਨਿ ਰ ਠਾ ਜਾ ਇਠ੍ਰ ਕ ਚ ਨ੍ਰ ਕ ਗ ਠਿ

ਸੇ ਭੇਰ ਕ ਗ ਮ ਭੀ ਨਾ ਕੀ ਚਾ ਗ ਠਿ ਤਾ ਠਉਤੇ ਗੈ ਨਾ ਪੇ

ਰ ਠਾ ਜੋ ਇਠਤ੍ਰ ਕੰਮ੍ਰ ਕੇ ਗ ਨਾ ਠੀ ਤਾਂ ਸੈ ਨ੍ਰ ਵ੍ਹੇ ਚ

ਜ ਇਠਾ ਤ ਕਿ ਕ੍ਰਤ੍ਰ ਕਾ ਕੇ ਆ ਇਆ ਜਾ ਠੈ ਵ੍ਹੇ ਮ ਰ ਚ ਨੀ ਆ

ਤ੍ਰ ਚੀ ਨ ਦ੍ਰ ਨੀ ਆ ਨਿ ਠ ਣ ਤ੍ਰ ਠ ਆ ਤਕਿ ਮ ਰ ਚ ਨਾ ਠ੍ਰ

ਭਰਿ ਪੇ ਗੀ ਪਾ ਇਆ ਗਤ੍ਰ ਕਾ ਕੈ ਇ ਤ ਨੀ ਆਂ ਵ੍ਹ ਮ ਤ੍ਰ ਇ ਜੇ

ਆ ਮ ਪਾ ਤ੍ਰ ਕ ਦਿਆ ਨਾ ਇ ਆ ਗ ਮ ਨਿ ਕ ਮ ਕੀ ਮੈ ਤ੍ਰ

ਠਇਆ ਈ ਤਾ ਮ ਰ ਚ ਨਾ ਖ ਕੈ ਨਾ ਇਤੇ ਰਾ ਫਿ ਰ ਈ

ਤਾ ਕ ਉ ਦ ਮੀ ਕ ਰਿ ਕੇ ਆ ਏ ਆ ਕਾ ਰ ਠੀ ਕ ਰ ਮੀ ਤ ਕਾ

ਇ ਕ ਰਿ ਤਾਣ ਵ੍ਹੇ ਡੀ ਤੇ ਕੈ ਮੈ ਦ੍ਰ ਇ ਕ ਠ ਰਿ ਆ ਇ ਕੇ ਪੇ

ਉਤਾਰਿ ਲਿਹਿ ਗੋਸਾਤ ਬਿਆਪੜੀ ਉਤ੍ਰਸਮ ਤਾਇ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸੋ
ਅਰਜੁ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਘਰਿ ਜਾਵਾਂ
ਘਰਿ ਕੀ ਖਬਰਿ ਲੈਆਵਾ ਦਿਖਾਆ ਮਾੜੈ ਆਰਸੀਸ
ਉਕਰਿ ਹੋਨੀ ਕੇ ਟੋਗ ਹਿਆ ਹੋਵਿ ਕੈ ਈਨਾਨੀ ਗਹਿਆ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੇਰਿਆ ਟਮੀਅ ਰੋਗੇ ਗਤੂੰ ਸੋਸਾਪੁਰੀ ਉਕਰਿਰ ਖਨਿ
ਗਸਾਪ ਤੇਰਿਆ ਤ ਸੈ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਮਿਲਿ
ਆਉਂ ਪਤ੍ਰ ਤੂੰ ਆਈਆਂ ਤੇ ਕਾਜੂ ਦੇ ਪਰਿ ਭੀ ਜਾਵੈ॥
ਅਸਾਡਾ ਨਾਉਂ ਲੈਂਦੀ ਨਾਹੀ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪੈਇ
ਕਰਿ ਗਇਆ ਤਲਵੰਡੀ ਆਇਆ ਜਾਇ ਘਰਿ ਵੜਿਆ
ਤਬ ਲੋਕੁ ਬਹੁਤ ਜੁੜਿਗ ਏ ਸਭ ਕੋਈ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪ
ਏਆ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਲੋਕ ਆਖਨਿ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਡੂਮੁ ਹੈ॥

ਪਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਾਇਆ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਉਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਸੰਸਾਰ ਤੇ
ਫਿਰਿਆ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਵਦਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਵਦਾ ਹੈ
ਤਬ ਸਰਦਾ ਹੋਆ ਪਰੁ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰੀ॥ ਕਾਲੂ ਦੇ ਦੇਖਦੇ ਵਿਚ
ਗਇਆ॥ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬੇਣਾ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉਠਿ ਗਏ ਨੂੰ ਪ
ਸ ਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਗੀ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰ ਗਈ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਆਖਿਓਸੁ
ਸਰਦਾ ਨਿਆ ਕਿਥਾਉ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਬਰਿ ਦੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬ
ਰਿ ਦੇਖੇ ਦੇ ਲੋਕ ਦੇਖਿ ਗਏ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪੁਛਦਿਆਂ ਗਏ॥
ਤਾਂ ਸਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਦੇਖੋ ਬਾਬਾ ਬਾਲੁ ਣਤਾ ਨਿ
ਪੁਰਿਆ ਨ ਤਾਨੁ ਮੁੰਨੇ ਆਏ ਨਾ॥ ਫਿਰਿ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣੀ
ਸਬਰ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਪਰੁ ਜੀ ਇਹੁ ਬੋਲਿ ਕਰਿ ਸਰਦਾ ਨਾਉ
ਨਿ ਚਲਿਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਭਾਈ
ਦੇ ਖਹੁ ਜੋ ਤੁਰਤੁ ਦੇਖਦੇ ਵਿਚਹੁ ਜੋ ਗਇਆ ਸੋ ਆਇਆ
ਹੀ॥ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਉਠਿ ਪਈ॥ ਨੇ ਹੋਇ ਕੁ ਛੁਕਰ ਪਰੇ ਬਾਬੇ

ਨਿਆਈਲੇਕਰਿਸਿਧਫਿਰਿਆਇ ਮਰਦਾਨੇਨੋਆਇਮਿਲੇ॥
ਤਾਆਖਿਓਨੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੋਜਾਨਕੁਮਿਲਾਇ॥ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਰਿਗੁਰੂਨਿਆਣਾਓਬਹੁਤਜੋਆਣਾਹੂਏ
ਆਦੁਏਜੋਕਿਨਾਹੁਨਰੁਪੜਿਆਸੀ॥ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆ
ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਮਤਾਤੁਮਰਦਾਨਿਆਇ॥ਤਬਬਾਬਾ
ਇਕਰਿਖੇਸਰਿਪਾਇਆਣਾਤਾਮਤਾਲਗੀਬੋਲਣੁਕਰਣਿ॥
ਸਿਧੁਮਿਲਿਓਨੁਆਖਿਓਨੁਹਉਸਿਧਾਗੀਹਉਸਿਧਾਗੀਕੋਈ
ਨਉਤੁਪੁਛਿਦੇਉਤਰੁਗੀ॥ਤੇਗਨਾਪੁਛਿਦੇਉਤਰੁਗੀ॥
ਤੇਰਾਗਮਾਨਾਇਦੇਉਤਰੁਗੀ॥ਤਿਥੋਉਫਿਰਿਦਾਨੇ
ਨੇਮੁਖਾਪੁਛਿਦੇਉਨਉਤਰੁਗੀ॥ਤਾਪੁਨਿਉਤਰਕੀਤਾ॥
ਮੈਨੁਆਪਣਾਮੁਏਪਤਿਓ॥ਤਬਬਾਬਾਆਖ
ਕਹੇਤੁਦੇਖਿਕਰਿਗੁਰੁਮੰਡੇਨਿਇਗਇਆ॥

ਤਾਂ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿ ॥ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਠਸਿਆ ਤਾ ਬ
ਖਿਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਵ
ਡਹੰਸ ਮ: ੧ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੇ
ੜਈ ॥ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ਤਿਨ
ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤ
ਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁ
ਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪ
ਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਤਿਹ
ਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ
ਤੇਰਾ ਬਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ

ਲਹੈਤਾਸਿ ਫੜਿਕ ਗੀਆ ਨਾਲਿ॥ ਤਬ ਕਹਣਿ ਲਗਿਆ
ਤਬ ਪਰੋਸਿ ਮਿਠਿਆਈਆ ਗੋਰਖੀ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਆਖਿ
ਆ ਬਚਾ ਨਾਨਕੁ ਖਾਹਿ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਹਉ ਰਜਿ
ਆ ਹਾਂ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕੁ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ
ਰਜਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵ
ਜਾਇਆ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ
ਮ:੧॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੂ
ਣੇ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ
ਕੀਏ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ

ਵਿਚਾਗਾਰਨੁਉ॥ਤਬਫਿਰਿਆਤਾਕਉਆ॥ਇਨੁ
ਮਿਲਕਾਗਾਲਨੁਉਤਾਰਿਨਿਟੰਕਪਸੇਪਡੁ॥ਤਬ
ਕਾਖਪਉੜੀਨੁਜੀਆਖੀ॥ਪੈਨਾਤੁਗਤਾਮਨੁ
ਗਤਾਸੁਪੇਦੀਮਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀ
ਕਦਾਕਰਦੀਪੈਨਾਤੁਪਕਖਿਆਨੁ॥ਕਮ
ਗੰਧੁਮੰਤੈਪਕਾਪਨਿਸੈਖਨਤੇਗਾਨੁ॥੨॥
ਮਾਠੈਨੁਪੈਨਾਤੁਖੁਸੀਖੁਸਾਟ॥ਕਿਤੁਪੈਪੈ
ਤਾਨੁਪੀਤੀਐਸਾਨਸਾਹਿਬਲਾਨਿਕਿਰਗਾਨਉ
ਤਬਬਾਬੇਕਾਨੁਨੁਪਕਰਿਨੇਟੀ॥ਤਕਾਨੁਪੇ
ਡੈਚੜਿਕਰਿਆਇਆ॥ਨਾਆਇਆ॥ਤਾਬਾਬਾਜੀ
ਆਇਪੈਗੀਪਇਆ॥ਮਸਕਰਾਨੁਕੀਤੋਮਨੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੂ ਜਾਗਾ ਬੈਸਨੁ ਕਗਲਿ ॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਤੂ ਪੈਝੈ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪੈਝੈ ਮੈ ਦੇਖਿਆ
ਹੀਆ ਹਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਸੇ ਪਉਦੀ ਤੀਦੀ ਆਖੀ
ਪੈਝੇ ਪਾਖਗਸੁ ਨੈ ਮਾਪਤ ਬੁਸੁ ਟੂਟੇ ਗੀਏ
ਹੈ ॥ ਤਗਕ ਮਤੀ ਗਕਮਾ ਟਸੈਗ ਬੈ ਦੁਸੁ ਟਪ
ਤਾ ਹਰੇ ਹੋਨਿ ਰੇ ਪਤਿ ਸਿਰਉ ਪਗਗ ਇਕ ਗੁਤੇ
ਗਸੈ ਗੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਉ ਕਟ ਨ ਪ੍ਰਗੀ
ਪ੍ਰਆਗੁ ॥ ਇਤੁ ਦਿਸ ਇਸਾ ਤ ਨ ਪੀ ਦੀ ਐਸਾ
ਮਤਿ ਚਲਨਿ ਬਿਕ ਗਾ ਜਉ ॥ ਤਬ ਇਕ ਇਕ ਦੂ
ਕਹਿਆ ਬਚਨੂ ਇਕ ਹਗੀ ਪਹਿ ਆਨਾ ॥ ਨੈ

ਘਰੁ ਤੁਸਾਰੇ ਨੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੈਰਿ ਪੜਿ ਆਇਆ ਨੈ॥
ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਵਸੈ ਨੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਪੁਤ੍ਰ
ਦਸੀਂ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ॥ ਤਬ ਕਹਿਓਸੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਦਰਬੁ ਸੀ ਆ ਨਾਮ
ਜੀ ਨਾ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਘਰ ਵਲਾ ਹੈ ਕਮੁਸੀ ਉ
ਤੂ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਤ ਕਰਤਾ ਆਪੁ
ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੁਛਿਨ ਕਰੈ ਬਿ
ਚਾਰੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੋਸਣ ਦਾ ਪੁਸੀ ਖੁਸਿਆ ਹੁਆ
ਸਿਤੁ ਮੁਤੇ ਤਨੁ ਪੀ ਰੀ ਐਸਾ ਨਾ ਮਹਿ ਚਲ
ਹਿ ਕੇ ਕਾ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਤ੍ਰਾ ਆਖਿਆ ਬਚ
ਕੇਰਾ ਸਾਉ ਸਿਤੁ ਗਲੈ ਪਟੋਲਾ ਹਿਆ ਨੈ ਤ੍ਰਸੈ

ਗੁਰੂ ਦਸਿਓ ਸੋ ਆਖਹਿ ਤਾਂ ਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੀ॥ ਭਾਣੀ ਜੀ

ਉਹ ਰਾਜੀ॥ ਅਤੈ ਖਰਾ ਪਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਾ ਏ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ

ਛੰਤੁ॥ ਮਃ ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ

ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨ

ਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ

ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ

ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ

ਵਲਇਆ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰ

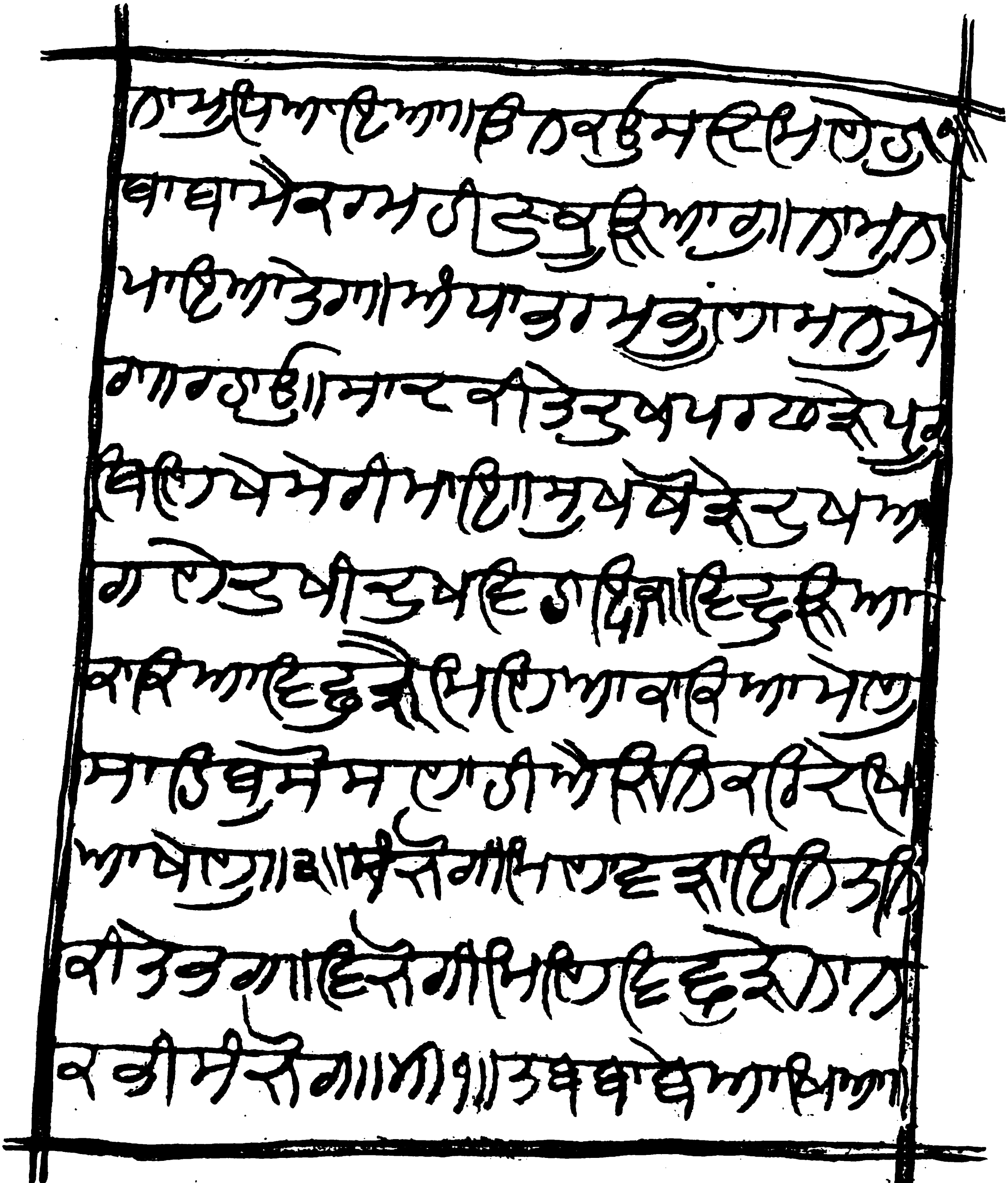
ਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ

ਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਤਉ ਬਲਿਹ

ਗੀਸਰਨਾਮੀਤਾ ਅਉਗੀਤਾਜਾਇ ਨਾਮੇਤੀਆ
ਗਇਆਇਤੁਤਾਹਿਆ ਝਲੀਤਾਜਾਇਤੁਤਾਹਿ
ਲੀਤਾਜਾਇ ਨਾਮੇਤੀਮੇ ਸਰਾਹਿ ਕਿਹੁ ਉਣੀਸਰ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਮਿਆਇਆਂ ਹੋਹਿਗਣੀਆਂ
ਲੀਆਸੇਤੀ ਗਹਿਮਿਤਾਮਸਕ੍ਰਮੁਕ ਆਉ
ਡਾਹਗਕੇਇ ਡੇਇ ਗੀਤਾ ਗੀਤਾ ਹਉਥਾ
ਲਿਹਗੀਸਾਰਨਾਸਹਿਮੁਰਕੇਮੀਤਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੧॥ਜੇਦਿਹਿਮਸੀਦੇਸੇਸਹਸ
ਚਸਆਜਾਨਾਨਕਰਨਾਮੁਸਦਚੈਆਂ
ਪਚਾਮੁਤੁਕੀਕ੍ਰਿਟੈਨਾਲੇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਚਕੀ
ਏਵਮੁਣਾਰਵਿਚਵਮੁਣਾਈਸੋਨੇਹੁ

ਨਉਦਨੋਸਾਰਾਨਾਪੁਤਿਸਾਹਿਬਗੀਰੋਸਾਹਿ
ਸਗੀਰੋਗੁਸਾਕੇਗੀਫੇਰਿਆਫਗੁਸਾਚਣੀਐ
ਪਤਿਐਪਟੈਥਰਕਰਿਆੜੈਥਗਆਪਸਾਧਿ
ਨੁਸਾਣੀਐ।ਤਿਪੈਰਾਇਚਜੀਐਭਣਾਕਰੀ
ਐਹੈਤਿਆਸ੍ਰੁਪੀਰੋ।ਗੁਸਾਕਾਂਉਦੇਵ
ਸੁਣਾਕਹਿਫਸੁਣਾਏਰੋ॥ਆਪਿਕ
ਗੇਰਿਸੁਆਪੀਐਉਗੁਰਗੋਨਾਕੇਟਆ
ਪਫਰਿਸੁਪਤਿਰਾਈਐਸਭਭੁਣਰਾਉ
ਟਾਰੋਉਇਭੁਣਸਾਹਿਕਣੀਐਆਪਿ
ਸਤਾਕਿਉਭੁਗੋ।ਆਸਾਮਿਆ।ਸਾਪ
ਫਿਆਸਾਨੁਣਰਿਕਾਇਉ।ਪਿਐਜੋਸਾ

ਏਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰਗਿਵਿਪਰੀਤਾ॥੧॥ਨਰਸਭੁਮੈਏ
ਆਧਿਕਰੈਰਿਸ੍ਰਾਪਾਮੋਹਿਕਰੈ॥੨॥ਰਏ
॥੩॥ਤਬਕਬੇਆਖਿਆ॥ਪਿਤਾਜੀਮਾਤਾਜੀ
ਓਹੁਬਿਪਾਤਾਪੁਰਖੁਹੋ॥ਓਹੁਕੁਲੇਸਿਹਰੀ
॥ਹੀਰਿਤੁਮਿਮੈਰੋਗਕੀਤਾਹੈਮੈਤਾਪਕੀ
ਤਾਹੋ॥ਤਮਾਤਾਆਖਿਆਬਰਤੁਓਹਿਕਾ
ਤ੍ਰਾਜਿਵਡੀਆਹਿਹਾਨੁ॥ਫਿਰਿਆਮੈਰੋਗੁ
ਬੈਸਗਾ॥ਸਿਤੁਹਿਭਿਮਿਲਹਿਗਾ॥ਤਬਬੇ
ਸਬਤੁਕੀਤਾ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮ:੧॥ਪਿਹੁਰਾਤੇ
ਸਦੁਲਾ॥ਹਉਮਿਸਮਦਾਮੇਹੁਖਿਮਾਹੁ
ਸਗਾਹਿਏਰਿਸਾਹਿਗਥਾਪੀਸੋ॥ਲਿ॥ਤੇ

ਬਾਬਾਜੀ ਮਾਤਾਜੀ ਆਖੀ ਜੋਆਂ ਏਨਾ ਦੇਰ
ਨਖਆਂ ਏਨਿਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਤੁਸਿ ਆਗਿਆ
ਮਗਿਲੈਨਾਆ ਸੀਉਦਸਣਾਤਬਮਾਤਾਕ
ਹਿਆਬੇਟਾਮੇਰੇਮਨਿਮੈਤੋਖੁਸਿਹੋਕਰਿਨੌਏਕ
ਜੇਤ੍ਰਕਹੜੀਏਗੀਉਦਾਸੀਕਰਿਕੈਆਇਆਹੈ
ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਮਾਤਾਤੂਬਚਨੁਸੁਣਿਤੇਰੂ
ਮੈਤੋਖੁਸਿਆਏਗਾਤਾਮਾਤਾਚੁਪਕਰਿਰਹੀਤ
ਬਸੀਕਉਬਾਬਾਉਥਹੁਚਲਿਆਗਏਬੀਚਨਾ
ਉਦਿਆਨਕਰਿਉਦਾਸਿਉਜਾੜਿਪੈਚਲਿਆਪ
ਰਦੇਸਮਾਹਿਲਿਆਏਨਿਕਰਿਆਪਰਦੇਸੇ
ਕੇਸਾਤਿਨਿਉਜਾੜਿਸੀਰਸੈਆਇਕੇਨਾਅਕ
ਦਾਨਾਲਿਆਨਾਮਟਟਰਕਪੀਰ

ਸੋਪਕੜਿਗਏਤੁਖਾ॥ਤਿਸਦੈਰੇਤਖਤਿਸੇਪੁਰਿਨਸੁਖ॥
ਤਿਸਕਾਸਿਰੁ ਸੁਗੰਧੁਸੁਬਾਕੈਦੇਣੇਣਕਰੀਆਨੁ
ਲਈਆਇਆਖਾ॥ਤਿਸਕਾ॥ਉਸੇਪੁਰਸਾਤ੍ਰਬਾ॥
ਸੈਪੀਰਕੇਸੁਰਦਬਰਖਣੇਦੇਕੀਆਣਕਰੀਆਨੁ
ਲੁਸਿਗਇਸੁਆਇਪੈੜਾਆਕੈਕੀਤੇਬਾਬਾਆਤੈਅਗਦ
ਣਾਰਹੈਬਿਠਤੀ॥ਤਸਾਗਦੈਲੈਗਬਾਬੁਦਾਇ
ਆਆਸਬਹੁਗਏਦਸਿਣਆਸਣੇਕੁਰਦੈਸੁਆਗੁ
ਆਸਾਹਿਥਾਗੋਸਟਿਸੇਪਹਿਠਸਬਾਬੇਗਾਣਿਕੀ
ਗੀ॥ਸਣੇਕੁ॥ਆਪੇਪਰੀਕਾਣਸਆਇਉਪਰਿ
ਲਪੁਗੀਤੁ॥ਇਹੈਕਠੀਐਗਾਗਕਤੁਤਾਕਣੇ
ਕੁ॥ਸਬਦੇਠੁਸਣੇਕੁਕਸਾਇਰਯਕੀਗਸੁ
ਇਆ॥ਤਬਿਣਕਰੀਆਏਹਿਕਰਿਆਇ

ਗਇਆਅਗਜੁਰਪੀਅਸ੍ਰਾਜੀਓੁਇਮਰਖਾਬੀਰ
ਉਠਕਸੁਕੀਤੋਜੋਇਹੁਥੇਤੁਫੇਰਿਆਖੈਗਾਤਾਮ
ਰਦੋਨਾਨੁਕਸੁਨੈਆਜੋਇਹੁਮਨਿਕਹਿਕੋ
ਏਹਿਗਤਾਅਰਦੋਨੈਮਨਿਨੈਬੁਫੇਰਿਇਤਾਗਬਸ
ਲਿਸਿਖਿਲੈਇਆਜੋਕੁਡੂਣਕਰੜੀਆਕੁਣੀਆ
ਪੀਆਸੈਟੀਪਿਗਿਕਰਿਮਨਿਸੁਕੀਤੇਸ੍ਰਾਪਟ
ਇਆਇਆਣਕਰੜੀਆਸੁਇਕਰਿਜਾਇਆਪ
ਦਪੀਰਕਰਉਮਨਿਸੁਕੀਤੀਅਸ੍ਰਾਤਾਆਖਿ
ਓਸੁਪੀਰਮਨਿਮਤਿਸੈਨਾਨੁਏਥੁਪਸੁਦਾਇਦ
ਪਿਆਰਸਿਲਿਆਨੈਗਤਾਪੀਰਕਹਿਆਕਸੁਲਿ
ਕਿਪਸੁਸਿਲਿਓਗਤਾਕਮਲਿਕਹਿਆਪੀਰਸ
ਣਮਤਿਸੈਣਕਰੜੀਆਕੁਦਇਗਇਆਪ

ਉਸਕੈਨਾਲਿਇਕੁਰਬਾਬੀਹੋਆਆਤੇਨਾਉਹਨਾ
ਕੁਹੇਸ੍ਵਾਆਪਣੇਸਲੋਕਆਖਦਾਹੈਤਾਤਬ
ਪੀਰਆਖਿਆਬਾਬਾਜੀਦੇਟੀਤੈਨੀਦੇਤੁਸਖਿ
ਆਨਾਤਬਬਸਾਇਤਿਆਖਿਆਜੀਹੈਪੀਰਸਾਤਾਂ
ਉਹਿਕੁਦੇਤੁਸੈਨੈਕੀਨਸਤੁਪੀਆਹੋਤਾਤ
ਕਮ੍ਰਿਤਿਆਖਿਆਆਤਾਉਹੁਆਪਣਾਹੈਣੈਆਪੇ
ਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲਿਖੁਭੀਤੁਸਾਂਹੈ
ਕਰੜੂਨਾਕਦੁਤਾਕੋਹੁਕੀਤਾਪੀਰਆਖਿਆ
ਬਚਾਜੀਤੁਸਸਹਿਉਲਿਨਾਇਸਕਤਾਬਿ
ਆਨਾਤਾਕਸਾਇਤਿਆਖਿਆਪੀਰਸਾਹਬਿ
ਤੈਨੈਸਭਤੁਧੁਹੈਸਨਾਹੋਤਾਪੀਰਆਖਿਆ
ਬਚਾਜਿਨਾਦਆਖਿਆਹੋਆ ਇਕੁਦੇ

ਤਉ ਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰੁਦੇਖਣੇਕਉ।ਉਠਉਠਆਵਦਿ
ਣਕੀਤੁਕਉ।ਸੋਨੁਭੀਲੋਕਜਾਣਾ।ਉਸਿਤਆਵਦਾ
ਇਦੀਆਗਲਾਕਰੀਆਹਨਿ।ਤਬਥਸੇਪੁਛਿਕ
ਹਨੂਮਪਵਸਦਿਕੇਚਹਿਕੇਚਲਿਆਆਕਸਨੂਨਾ
ਲਿਗੀਤਾਆਹਦਾਸਹਦਾਦੇਕੈਉਤਉਪਦਿ
ਆਇਆ।ਜਾਦੇਖੈਤਾਬਾਬਾਬੈਠਾਹੈ।ਤਬਸੋਪੁਛਿ
ਸਨੂਦਾਇ।ਪਰਤਉਆਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਸਾਣਾਆ
ਆਖਿਕ ਆਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਕਹਿਆਆਖੁਪ
ਆਸਣਾਆਪੀਸੀਸਣਾਮਿਆਆਈਏਆਪੁ
ਦਾਇਆਸਨੂਮਿਹਰਵਾਨਹੋਆ।ਤੂਸਚੁਦੇ
ਉਪਾਇਆ।ਤਬਪਹਿਲੋਉਨਿਦਸਤੁਪੋਸੀਕਰਿ
ਕਿਸਇਆ।ਤਬਪਾਣੀਪੁਛਣਾਲੀਤਾ।ਸੋਨਾ

ਨਤੇਰਾਗੋਣੁਖੋਤੁਮਤੇਇਕਰਿਹੈਮਨੁਹੈਆਖਣਾਆਮਨੂੰਲੀ
×ਮਤਿਰਾਖੋਤੁਆਮਾ×
+ਸੁਆਖਣਾਤਿਮਰਾਈਰਾਗੁਣਪਾਣੇਤਖਖਖੋਆ
ਸੁਆਮੀਤੁਅਮਾਨੁਹਿਦਜਮਹੈਰਹਿਤਾਜੀ
ਤੂਮਾਨੁਰੀਰਾਗੁਪਾਇਆਤਖਪੀਰਰਹਿਆ
ਨਾਨਕਇਮੁਖੋਤਰਖੋਆਨੁਰਹਿਤੂੰ
ਆਪਣਾਹੈਕਹੈਨਾਨਕਤੁਜਾਕਾਣੈਤੁਆਪ
ਤੁਮਤੁਮਾਣਖੁਤੇਤਇਣਰੀਆਰਣਜਾਮੇਵੀ
ਤੇਰਣਜਾਗਰੀਤੁਆਪਣਾਣੈਰਜੋਇਰਾਤੁ
ਣਾਪਸੁਤਿਤੁਆਪਣੇਣਹਿਸੋਆਮਾਹਿਰਿ
ਸਣੀਣੋਆਤੇਮਸਾਣਸਾਨਆਪਣੇਣ
ਸੋਆਸਾਣਹਿਰਿਸਣੀਣੋਆਪੁਰੇਖਾਰਿਸੁ
ਰਿਸਣੀਕੋਣਆਪੁਰਿਸੁਹਿਰਿਆਟਸਣ

ਕੇਹੇਤਾਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਹਰਿਸਾਹਿ

ਬੁਹਿਰਾਨਹੀਹਰਿਸੈਦੇਤੇਤੁਸਾਗਰੀਬਸਚਿਆਰ

ਤੁਸਾਕਾਨੇਸੇਵੀਐਸੇਸੇਤੇਮਰਿਜਾਹਿਗੇਥ

ਰੇਸਿਅਕੁਨਾਨਕਸੋਜਾਣਿਖਲਿਗਕਹਿਆਅਭ

ਹੀਗੁਜਰਬਾਹਿਰਆਇਕੁਕੇਕੋਰੇਤਾਤਬਪੀਰੁ

ਮੁਦਸਰਕੀਤਾਪਾਤਿਸਾਹਿਪੇਟਿਆਪਤਿਕਗੋਕਸ

ਲਗੀਪਰਿਗਰੁਆਤਿਗੀਦੇਸੀਅਤੁਪਾਈਐ

ਸੁਣੀਏਸਕੋਰੇਹੋਤਬਲਿਹਿਗਤੁਬਾਬੇਸਬ

ਬੁਹਿਤਾਕਹਿਓਪੇਟਿਆਪਾਤਸਾਹਿਕੋਮਾਰ

ਪਰਿਗਹਿਕਹਿਆਖਰਿਗੀਕੈਸੇਅਤੁਪਾਈਐ

ਜਲਿਤੁਗਸੈਖਾਹਿਆਖਰਿਗੀਸੁਪਹਿਦੇਸੈ

ਪਰੀਤਸੁਗੋਸਆਪੇਆਪਕਰੇਮਾਰੇ

ਆਦਿਨਿਨਾਨਕਸਚੀਸਨਾਇਤਿਸਨਿਬੇਸਹਿ

ਜਾਇਹਰਿ ਬਾਬਰਬਾਬੈਨੋ ਤਾਤਾਪੀਰਮੁਰੀਦ

ਕੀਤਾਮਹਲਿਪਾ॥ ਨਿਰਦੋਸੀਨਸਰਿਆਦਤੇ

ਸੀਸਹਿਆਸ॥ ਪਰਿਗੁਰਕੇਦੀਸਸਮਛੈਤੈਸੇ

ਹਿਬਾਨਸਿਗੀਆਸ॥੧॥ ਤਬਬਾਬੈਸਾਬਾਬਰਿ

ਤਾਮਹਲਿਪਾਨਿਹਿਕੁਰਜੀਆਸਦੇਸੁ

ਕਾਲੀਮਾਨਕਮੁਪਾਸੈਗੁਰੂਦੇਧਰਿ

ਮਹਾਸੈਹਨਾਨਕਆਦੇਗੁਰੂਸੁਪਾ॥੧॥ਤਾ

ਫਿਰਿਪੀਰਮੁਰੀਦਕੀਤਾਮਹਲਿਪਾਕਦੇ

ਸੁਆਪਣਕਦੇਸਗੁਰੂਕਦੇਸੁਸਮਹੀਸ

ਤਾਕਦੇਸੁਮੁਛੇਟੇਦੇਸਿਕਗੀਤਿਤਦੇਸਿ

ਆਦੇਕੇਤਾ॥ ਤਾਂਫਿਰਿਬਾਬੈਰਬਾਬੁਰੇਤਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਿਦੁ ਕਸੁਆਸੁ ਖਿਦੇਖੁ ਗੁਰ ਕੰਲਿ ਨਖਾਂ
ਮਣੀਆ ਸੰਤ੍ਰਾ ॥ ਏਹੁ ਜੈ ਭੈ ਕੇ ਦੇਸਿਕ ਗਨਿਲਿਤੁ
ਦਸਿਆ ਦੇਵੈਤ੍ਰਾ ॥੧॥ ਸੇਧਾਰ ਗੁਸੈ ਕੇ ਤਕੀ ਕਤੁ
ਤੇ ਸਾ ਕੇ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤੇ ਸਨੀਆ ਦੇ ਕਿਕ
ਕਿਵੇ ਕਿਤੇ ਸੀ ਪਨਿ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਏਹ ਕਾ ਬਾਧੁ
ਦਿਤਾ ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਪੀਰਿ ਆਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੈ
ਹਥੁ ਕੰਤੀ ਜੋ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਨੈ ॥ ਓਹ ਕਰਾਂ ਤੀ ਸੈ ਨਾਲੇ
ਨਿਸਿ ਸਦਾ ਕੁ ਨਿਆਰ ਸੀਹ ਲਾਲੁ ਨੈ ਦੇ ॥
ਓਹ ਜੋ ਕਾਂਤੀ ਨੇ ਤਿਸ ਦੇ ਨਾਲਿ ਸਨਿ ਦੇ ਕੁ
ਸਦੇ ਨੈ ਨਾਲ ਤੈ ਆਰ ਸੀ ਦੇ ਗਾਲਿ ਦੇਨੇ ਤ
ਹਲਾਲੁ ਨੈ ਦੋ ॥ ਸੈ ਨਾਲ ਓਹ ਕਾਂਤੀ ਦਿਨਿ ਸਦਾ
ਕੁ ਨਿਆ ਕੈ ਹਲਾਲ ਨੈ ਦੋ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾ

ਬਾਬੈ ਕਿਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਨਦਰੀਆ ਮਨੌ ਬਾਸਣਿ ਕੈ
ਕਾਤੀ ਮਨਸੁਖ ਭੁਮਾ ਗਾਲਾ ਪਾ ਕੁਤਬਿ ਮਨਕੀਆਪ
ਗਲਾ ਪਗਾ ਮਨਿ ਕੀ ਮੁਹਿ ਲਾਇਦਿ ਲੋਕਾਇ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਖੇਕਾਤਿ ਮੁਹਿ ਉਸ ਮਾਇਗਾ ਤਿ ਮਨਾ
ਭੁਠਾ ਹੈ ਮੈ ਖੁਆਲਿ ਹੁਣ ਬਾਹਿ ਕਖਾ ਦੇਖੁ
ਤਿਹ ਤਣਾਲੁ ਲਗੈ ਤਕਿ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੁਹੁ
ਿ ਦੀਦਾਰਸ ਆਇਆ॥ ਤਾ ਫਿਰ ਕਾਤੀ ਬਾਬੈ
ਦਿਤੀ ਤਾ ਪੀਰ ਲਿਖਿ ਫਿਰਿਆ ਅਖਿ ਰੋਨੁ
ਦਾਤ ਦਤ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਪਿਆ ਰੋਤਾ ਖੁਦਾਇ
ਦਰੀ ਤਿ ਦਰਸਨ ਕੀਤੀ ਤੋਤਾ ਫਿਰਿ ਪੀਰ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗ
ਹ ਪਾਇਆ ਨਾਹੁ ਹੁਣ ਸਖੁਣ ਤੋਰੇ

ਫਾਗੜੁਪ੍ਰਬੋਧੁਨੋਦੀਨਾਹੀ॥ਅਤੇਤੂਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਰੂਆਪਸਹੋ॥ਫਿਰਿਬਾਬੂਜਾਇਸਾਮਣੀਕੁਤੂਸਦੂ
ਣਕਰਸੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸ
ਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀਤਾ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀ
ਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇ
ਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥ਸੇਮਹਲਾ੨ਜੇਸਉ
ਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚ
ਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁ

ਛੁਟਾ ਦੁਏ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ
ਖੇਤ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ
ਨਾਹ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ
ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈ
ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ॥ ਦੁਈ
ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ॥ ਦਾ
ਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪ
ਸਾਉ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ
ਕਵਾਉ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀਆ ਨ ਉਤੈ ਦੀਆ ਏਤੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤ
ਖਿਨਿ ਪੀਰ ਉਚਿ ਖਤੂ ਤੈ ਆਇਆ ਇਟ ਰਸ
ਤਪੈ ਸੀਸੀ ਤੀਆ ਸਾਣਾ ਖਿਉ ਸੁ ਨਾਨਕ

ਤਪੁਪੁਰਾਣਿਪਾਇਆਹੈਤਾਪ੍ਰਮਾਣੁਪੁਰਾਣਿ
ਇਸਿਭੇਤੁਨਾਹੀਪਾਵਤੁਇਹਜਗਵਾਨੁਹੋਤ
ਜੇਸਮਾਤੀਭੀਪਦਾਰਥਿਨਾਲਿਗਹਿਆਹੈ
ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸਾਮੇਖਬ੍ਰਹਮਤਗੋਖ
ਪਪੁਰਾਣਿਹੈਬਾਹੋਤਬਧਖੁ ਆਖਿਆ
ਜੀਕਰਨੁਦੇਹਿਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆਸਾਹਿ
ਬਚਨੁਹੋਤਾਤੰਬਸੇਖਬੁਛਿਆਸਹੋਆਆ
ਬਾਬੇਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦੀਤਾਬਾਬਾਜੀਪੁਛਿਹੈ
ਆਆਇਪਾਲਪੁਗਪਾਸੇਰਾਵਦੂਰ
ਪੁਗਦਿਨਕਰੋਰਾਵਾਤ੍ਰੁਗਦਿਨਕਰੋਰਾਪਣੀਹੈ
ਕਰੋਰਾਗੇਹੂਦੁਇਆਇਗਹੁਟਾਗਾਤਾ
ਕੈਹੋਗਏਹੈਰੇਹੈਨਾਹੀਤਬਬਾਬਿਰੁਖ

ਕੀਤੁਖਾਧਾਤਿਸਕਰਾਹੁਕੀਵਿਦਿਆਇਗਇਆ।
ਓਹੁਫਕੀਰੁਕੋੜ੍ਹੀਥਾਤਬਬਾਬਾਜਾਇਖੜ
ਹੋਆਆਖਿਓਸੁਫਕੀਰਗਲਕਿਗਲਿ
ਕਹਿਤਬਫਕੀਰਆਖਿਆਜੀਕੀਤਾਆਖਿ
ਓਸੁਜੀਮੇਰਿਆਹਉਪਾਸਭੁਸਨਾਵਿਗਾਸ
ਦੇਹੋਇਪਰੁਪੁਰਾਣਿਦਰਸਨੁਹੋਆਹੈ
ਤੈਆਰਮੇਰੀਸੁਗਲਨਰਹਿਆਈਹੈ
ਤਾਉਥੈਗਇਆਫਕੀਰੁਜਾਗਾਵਿਚਲ
ਪਰਗਟਿਤਬਬਾਬੇਕਿਆਆਸਬਕੁ
ਸਾਹੁਪਨਾਸਗੀਵਿਦਿਆਮ:੧ਆਸਬਕੁਜਾ
ਉਤਪਤੁਹੋਇਬਾਗੇਬਾਗਿਤਪਤੁਪਖਪੇ
ਖਹੁਤੁਵਿਦਿਆਗਾਰਿਤਨਾਹਿਬਾਟੇਵਿਸ

ਓਸਾਹਿਆ ਸਿਉ ਪਕੋੜਗੀ ਖਿਲਣਲਗਿਆ॥੧॥ ਘਰਤ
ਕੈਲਣਹਰਸਤ੍ਰ ਉਠਿਆ॥ ਹਿਰਣ ਬੈਠਿਆ ਸੈ
ਮਤ੍ਰਮੋਹਿਆ ਗਣ੍ਹੁ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਨਕੀਤੇ ਆਖੀ
ਨਾਪ੍ਰਸਿਨਿ ਸਿਰਿਕਿਆ ਕਹੀ ਚੋਲੈ ਤਾਤਾ॥ ਸਿਰਿ
ਮਨ੍ਰਗਖਿਆ ਆਗਨੀ ਮਾਹਿ॥ ਦ੍ਰਸੈ ਪਉ
ਤੁਆਖੈ ਮਤ੍ਰਜਾਹਿ॥੨॥ ਸੇਤਾਮੈ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਆਦ੍ਰ॥ ਮਨੈ ਕਾਲ ਪਦਾਗੈ ਦਾਗ੍ਰਾਰ
ਗਦੈ ਸੁਸੁਤਿ ਕੀਤਿਆ ਲਾਇਆ ਰਗਠ
ਖੈ ਮਤ੍ਰ ਨਾਠੀ ਸਾਹਿ॥੩॥ ਕਗਸਿਸਿਲੈ
ਘਤ੍ਰਤੇ ਗਣਾ ਸੁ॥ ਸਿਤੁ ਲਣੀ ਤਗ੍ਰਦ੍ਰਹਿ ਉ
ਨਾਠੀ ਖਾਸੁ॥ ਸੇਕੇ ਤੁ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿ ਮਿਮਾਨ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬ ਰਤਾ॥ ਗੋਤ ਬਰਨੁ ਬਿਸ
ਰਵਣੁ ਨੇ ਆਆ ਆਖਿ ਤਨੁ ਮਨ ਦਾਨਿਆ॥
ਰਬਾਬੁ ਫ ਤਹਿ ਤਾਮ ਨ ਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ
ਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰ ਗਣ ਕੀਤੀ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ
ਚਾਇਆ॥ ਮ:੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰਸੇ
ਆ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਲਾਈ ਐ ਨਾਮਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੀ
ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਆਪਿ ਆਰ
ਆਇਆ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਚਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰ
ਪਾਇਆ॥ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬੇ
ਰਸੀਆ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਥੈ
ਲਿਖਿਆ ਸੰਗ ਲੇ ਨਾਮਿ ਆਪੇ ਲਏ ਫਿਰਿ॥

ਬਾਬਾਨਾਨਕਰਤਾਆ ਤਿਸਿਮਾਲਾਮਲਾਲਾਸੀ
ਤਉਮੈ ਆਹਿ॥ਪਾਤਸਿਖਿਰੁ ਪਾਰਿਨਾਲਿਸਿਖ
ਗਾਹਿ ਕੁਹਿ ਚੋਣਾ ਪਾਹਿ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਰਤਾਸੇਰ
ਖੀਤਆਹਰਿਰੈ ਭਲਿਭਣਾਹਿ॥ਉਪਹਿ
ਦਿਤੈਨਾਲਭ ਹੀਰੁਰਹਿਰਦੈਹਰਿਰ ਪਾਹਿ॥੧॥
ਬਾਨਕਰਤਾਮੈਰਖੀਤਆਇ ਨੋਰਹਿਉਰ
ਲਿਵਲਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਜਾਹਿ ਪਾਵਹਿਰਿਰਿਸਰਨਾ
ਰਭੁਸੋਲੈਹਰਿਸਿਲਾਹਿ॥੨॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਰਤਾ
ਤੁਸੀਤੁਸੋਗਪਾਪੈਰੁਲੈਭੁਤਲਾਹਿ॥ਪਾ
ਪਰ ਲੈਭੀ ਆਗੀ ਐਸਮੁਡੇਨੂਦੇਹਿ ਸਲਾਹਿ
੩॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਰਤਾਮੈਰਪਾਲੁਸੋਲਪਾਹਿ

ਰਖੁਰਸੁਗ ਵਹਿਆ ਹਰਿਆ ਸ੍ਰੀਸਤਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਿ
ਆ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿ ਸੈਤੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ਆਪ
ਕਰਤਾ ਸੇਰਖਿਆ ਆਇਆ ਇਕੁਤੁ ਰਕੀਮਿ
ਮਿਸੁਟਹਿਆ ਇਤੁ ਸੋਤੁ ਸਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
ਆਤਿ ਸਾਖਿਨ ਕੈ ਟੀਜਾਇਆ ਪਾਸਾਨ ਕਰਤ
ਸੋ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਤੁ ਲੀਆ ਪਤਿ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਟਗ ਪੈਸਇਆ ਹਰਿ ਆਖਿ
ਲੀਆ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ਪਾਸਾਨ ਕਰ ਤਾਤੁ
ਰਸੀਆ ਗੁਰਸੁਮਿਕਾ ਰਕ ਸਾਇਆ ਗੁਰ
ਆਗੈਕਰਿ ਟੈਰਛੀਸ ਨਾਨਾਨ ਕਰਤਰਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥੫॥ ਤਖਰਾ ਸੁ ਸਾਸਰ ਕਵੇ ਟਸ੍ਰੀ

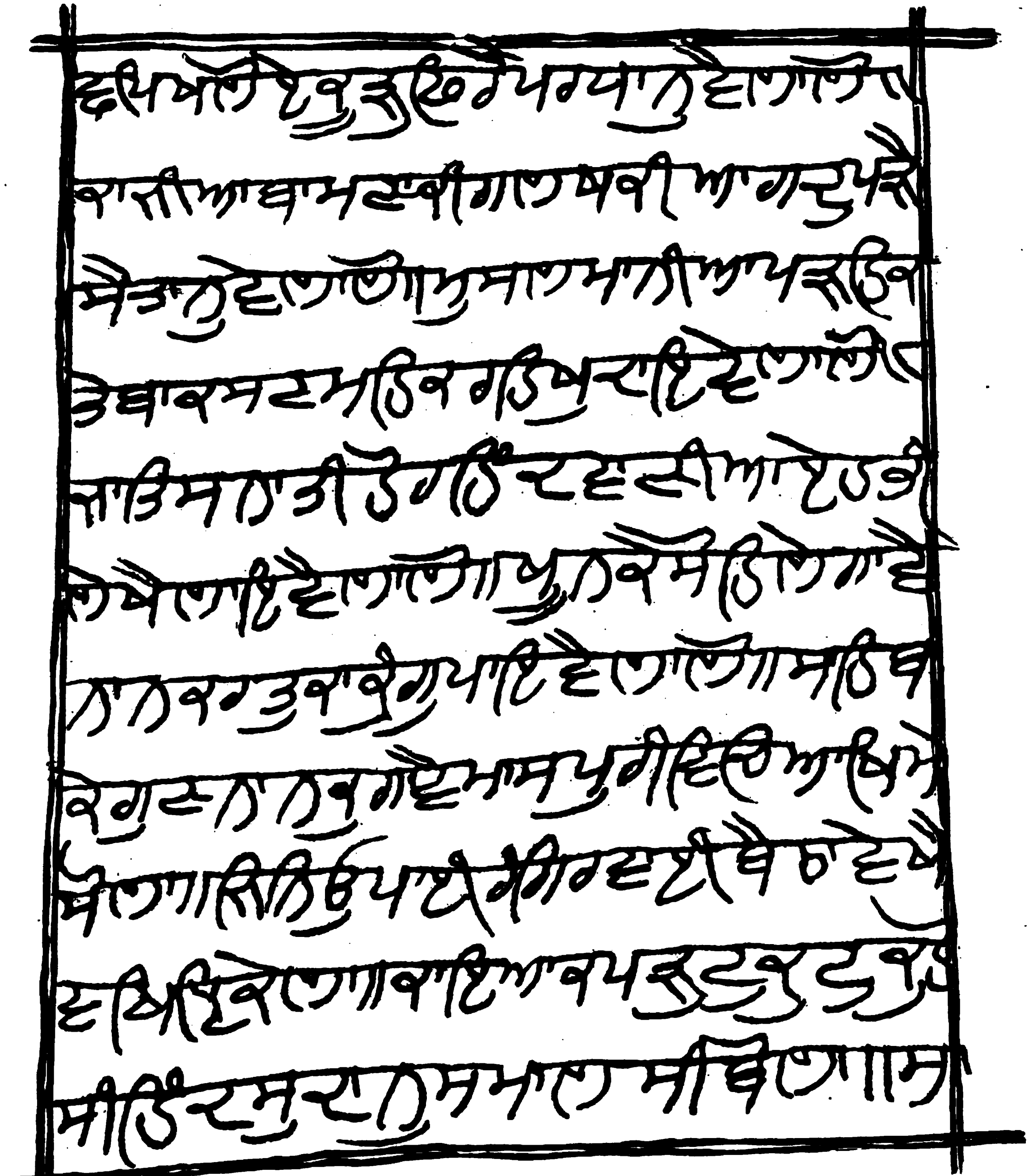
ਤਿਸਨਾਇਆਰੇਹੋਰਫੀਤੇਰੀਆਆਇਪੈਰਪ
ਇਆਨਾਤੁਪਗੀਰੇਤੈਆਨਾਗੁਰੂਗੁਰੂਣਾ
ਜਪਹਿ॥ਤਬਬਾਬਾਤੁਬਹੁਗਦਦਾਗਹਿਆ
ਸੁਣਤਾਨਪੁਗਇਹਿਕੈਦੋ॥ਦੈਗਦੁਣਦਾਣਨ
ਦਾਦਿਹਿਚਦੋ॥ਕਿਸੈਆਪਰਹਾਦ
ਆਦਹਿਆਇ॥ਕਹਿਆ॥ਤੁਬੇਪਰ
ਦੌਕਸੁਗਾਰਕੀਇਆ॥ਸੁ॥ਤਬਰਹੁ
ਪਰਦੌਕਕੈਕੈਸਗਹਿਦੋਤੋਗ
ਗਦਦਾਦਹਿ॥ਆਖਹਿਦਸਸਾਣ
ਨਾਕਾ॥ਤਬਮਰਦੋਨੁਕਸੁਤਿਆ
ਗਖਾਬੁਦਦਾਇ॥ਤਾਮਰਦੋਗਬਾਬੁਕਾ

ਰਗੁਤਿਲੰਗਕੀਤਾਬਾਬੈਸਬਦੁਉਚਾਇ
ਆਰਾਇਸਾ ਮ:੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਆਪੇ
ਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ
੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਾਰਾਇਸਾ॥ਜਿਤੁਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨ
ਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ॥ਹਥਪਛੋ
ੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਪਛੋ
ਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥
ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈਗੀ
ਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇ

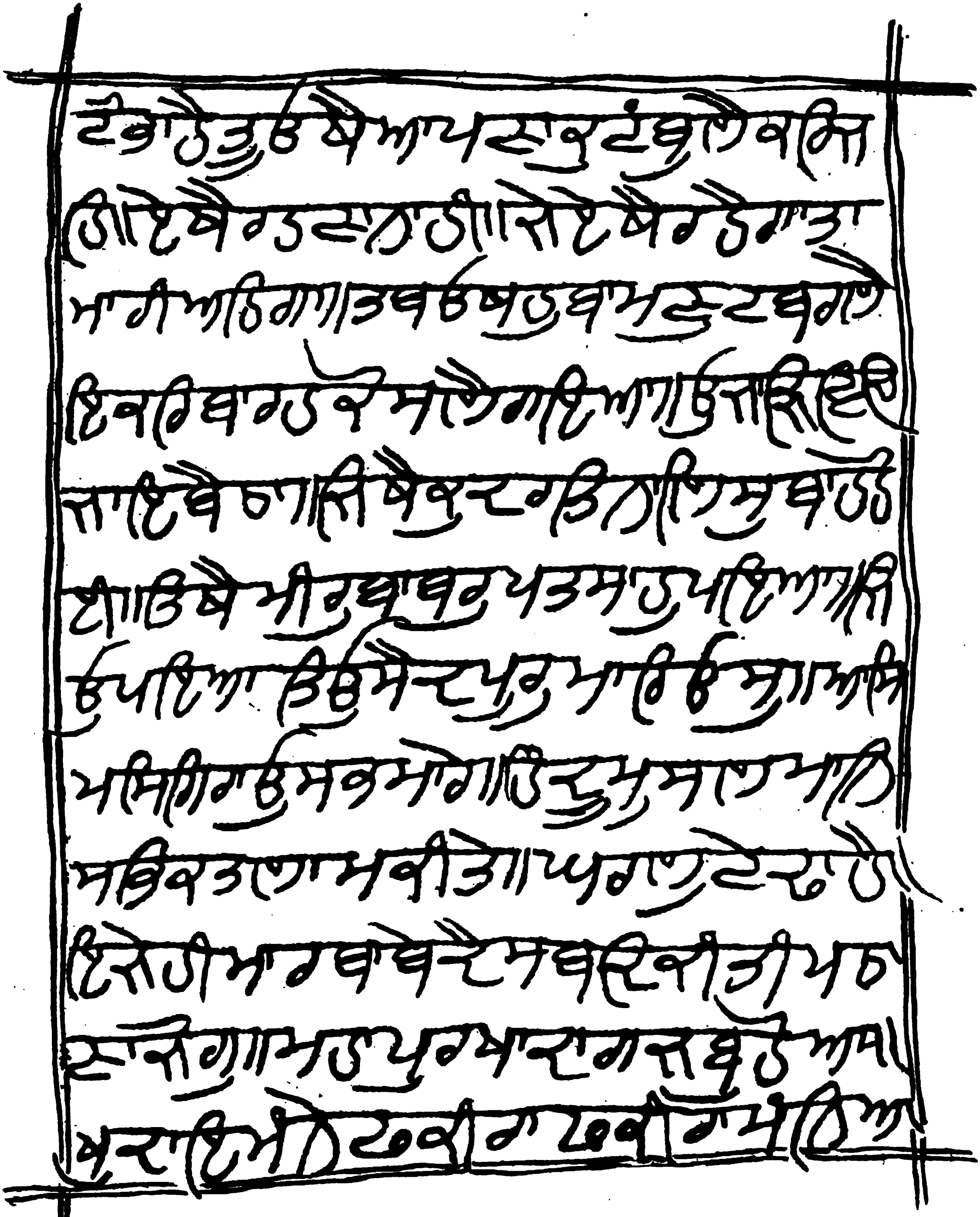
ਦ੍ਰਿਪਦ੍ਹੀ ਚਲਾ॥ਸੋਗੁਰ ਸਮੁ ਲਾ ਆਇ ਦੇ ਗੋ
ਕੈਸੀ ਏਸੁ ਪਰੋਣਾ॥ਜਾ ਤਿਨੀਸ ਖੀ ਸਤੁ
ਗਹਿਆ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਢੂਢਿ ਗੀ ਸਾ ਝੀ ਪਾ ਇਣ
ਗਾਂ ਵੇ ਨੀ ਤੀ ਕਰਤੁ ਤਿਤੁ ਗੀ ਪੈ ਖੁ ਵੇਤ ਥ॥॥
ਤਕਸੁ ਪਢ ਦੈ ਨਾ॥ ਕਭਾਤੁ ਕੈ ਸੁਣ
ਦੇ॥ਗੁਰ ਕਾਸ ਰਕਾਂ ਸਾਿਕ ਰੇਤੁ ਤੁਸ
॥ਭਤੁ ਪਾ ਦੇ॥ਹੋ॥ਸੋ ਜਿਤੁ ਸਿਜਿ ਆਸੈ
ਸਿਜਿ ਗਹਿ ਆ॥ਸਿਜਿ ਆਕ ਜੀਓ ਗ ਸੈ॥॥
ਸੇ ਖੁਣ ਤੇ ਗਾਤੇ ਜੀਐ ਖਤੀ ਸੋਣ
ਤੇ ਹੋ॥॥ਪਤੁ ਸਿਐ ਹੁਣੀ ਪਾਤੁ ਰਤੁ
ਸਿਦੈ ਣ ਦਾ ਰ ਛ ਪਾ ਦੇ ਣ ਭ ਪਸਦੀ

ਜਾ ਦੇਖੈ ਤਉ ਅ।। ਭਉ ਪਾਏ ।।੨।। ਪਾਪਾ ਨਾਸੁ
ਕੀ ਠਉਰ ਅਪਰ ਬਿਖੁ ਮਾਰਗ ਜੈਹੈ ।। ਰਮੀਅਤ
ਹੈ ਸੁ ਮਰਣ ਤ ਬਡੂ ਦੁਪਰੂ ਪਦੂ ਲੇ ।।੪।। ਅਪ
ਤੁਪਾ ਹੈ ਜੋਗ ।। ਬਹੂ ਸੁਕੂ ਤ੍ਰਸ ਮਾ ਹੈ ।। ਸ
ਤਸਨ ਠਜੋ ਸਿਮਰਿ ਰਹੈਆ ਸਰਾਪਡੁ ਪਾਵੈ
ਸ ।। ਤਬ ਪਨਾ ਕੁ ਸੋਰ ਸਰਾਰੋ ਠਉਰ ਨਾਸੋਰ
ਸਮਾਹ ।।।। ਬਰਸ ਸਿ ।। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਸੁ
ਰਹਦਾ ਗਠਿ ਆਗਿਆ ਹਿਰਿ ਹਦਾਏ ਤ ਹਿਰਿਦੇ
ਸੋਚ ਪੁਰਿ ਸੋਡੇ ਆਣੀ ਤਾਂ ਪਿ ਕਣੋ ਆਗੈ ਪ
ਠ ਣਾ ਦੀਆ ਗੀ ਬੀ ਦਹਠ ਹੈ ਪਠਿ ।। ਅਤੁ
ਬਾਬਾ ਹਿ ਬੁਧੁ ਫਕੀਰ ਗੁਸਾਂਪ ਕੁਅਧਿ

ਾਰ ਬੁਥੋ॥ ਤਿਥੈ ਬਾਬੇ ਜਾਇ ਕੈ ਗਾਤਾ ਖਬਰਿ ਲੀ
ਸੈਨਾਤ ਪੀਰ॥ ਅਤੈ ਫਕੀਰ ਭੁਖਆ ਜਾਣ ਕੀਤੇ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿ ਖੜੋਤਿਆ ਫਕੀਰਾ ਨਾਲੋ ਲਾ
ਤਾ ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਣੀ ਤਾ ਜਾਇ ਸੁਆਣੁ
ਪਾਇਆ ਪਾਣੁ ਸਆਣੁ ਕੈ ਨੇ ਪੀਨਿ ਉਨਾਹੋ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਹੁਤੁ ਕੋਰੇ ਪਿਠੋਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗੁ ਕੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਸਬ
ਦੁ ਚਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗੁ ਮਃ ੧॥ ਜੈਸੀ ਮੈ
ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ
ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ
ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ

ਾਮਠਿਖੁਸਚੁਤਪਾਵਣੁਸਚੜਾਨੀਆਤੁਕ
ਰੇਗੁਅਸੇਤਾਆਸਾਦੀਆਠਤਰੇਜਾਨਿਸਤਾਨ
ਦੇਹਰਭੀਤੁਠਸੀਅਰਦਕਾਪਤਾਮੇਚਕੀਬ
ਸੀਨਾਨੁਕਆਖੈਸਚੁਸੁਣੁਇਸੀਸਚਕੀ
ਦੇਤਾਮਾਸੀਏਹੁਸਕਰੁਕਾਖੈਕੀਤਾਤਹਿਗੁ
ਕਿਆਕਰੁਸੈਦੇਕੀਸੰਗੇਲਿਧਾਨਿਆਇਆਆਇ
ਮਿਲਿਆਆਮਿਠਸੁਮਿਜਰਦਾਨਿਏਹੁਜੇਸਭ
ਤੁਗਜਬਕਾਕੀਤਾਹੈਸੇਫਰੀਸੋਤਖਕਾਕੇ
ਆਖਿਆਸੁਣਿਆਸੀਤੁਸਿਫਿਰਦੇਰਹਿਆ
ਤੁਦਿਦਗੀਹੋਪਕੜਿਆਇਮਿਲਿਆਹੇਸੇਕ
ਮਿਲਿਆਹੋਪਰੁਕਾਗੇਕੇਸਏਖਤੁਇਸੁ

ਪੁਛਿਆ ਫਕੀਰ ਜਾਣਆ ਗਇਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਰਦਾਨੇ
ਲੈ ਕੁਛੁ ਫਕੀਰਾਂ ਦੈ ਦਿਤਿਨੁ ਤੇ ਦੀਤੈ ਸਾਈ ਦੀਪ
ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇ ਫਕੀਰਾ ਦਾਸੈ ਤਾ ਤਿਸ ਨਾਮ
ਮੁਹਬਤਿ ਹਿੰਦਿ ਤੈ ਨਾ ਕ ਸਭ੍ਹ ਆ ਜਣਨਾ ਸਿ
ਦਰਸ ਤ੍ਰਗੀ ਹਿਰਿ ਨਾ ਪੰਰਭੁਆ ਤਸਾ ਦਸਿ
ਕੀ ਤੌਂ ਨਾ ਤ੍ਰਆਦਸਾ ਗੀ ਨਣੀ ਕਹਿ ਦਾ ਸਿ
ਕਰ ਦਿਆ ਸੈ ਸਹਿਤ ਸਾਹਿਬੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਇ ਦੇ
ਜਦ ਸਤੈ ਸਿ ਫਕੀਰ ਕੁਣੈ ਤਾ ਫਿਸ ਜ਼ਿਣਾ ਬੈ
ਦੇ ਨਾ ਭੀ ਲੈ ਕਰਿ ਦੀ ਤੋ ਤੇ ਕੌਚ ਤੁਦਸ ਨਾ
ਹਿਰ ਫਕੀਰਾ ਗੀਰਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰੋ ਗੋ ਤਿ ਤ੍ਰ ਸਾਸ
ਸਾ ਨਾ ਰੈ ਜਾਂਦ੍ਰ ਦੇਟ ਦਸੁ ਤਿ ਸਰੀ ਸੇ ਦ

ਕਾਲੂਹੀ॥ਕਰਮਾਤਨਾਹੀਬੀਰਾਹਲਗਾ॥ਤਬਬਾਬ
ਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਬੰਨਿਵਿਹਰਿਆਏਸੈਦਪੁਰ
ਵੀ॥ਤਬਮੀਰਖਾਨੁਮੁਗਲਾਣਕੇਉਪਰਿਪਏ॥ਤ
ਬਮੀਰਖਾਨਿਮੁਗਲਤਿਆਖਿਆਹਿਨਗਲੇ
ਆਤਾਹੀਕੈਰਖੇਨੁ॥ਤਬਬਾਬੇਕੇਸਿਰਿਪੰਡ
ਮਿਲੀ॥ਅਤੈਮਰਦਾਨੇਨੋਪੈਕੜਪਕੜਾਇ
ਆ॥ਤਬਬਾਬੇਬੋਲਿਆਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁਆਸਾ
ਮ:੧॥ਮੁਖਿਸੇਖਗਈਰੀਤਾਤੇਗੋਤਾਸੋਗਨਾਹੁ
ਸਭਾਗਾ॥ਹਉਬੀਕਮਾਨੀਹਉਹਿਵਿਰਾਣਾਸਿਰ
ਤਾਇਆਡਿਤਤਾਗਾ॥੧॥ਬਾਬਾਤੈਗੋਤਾਤੋਰਿ
ਆਰਤਗਾਹੀ॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮਨਾਸੋਟੈ

ਜਾਣਾ ਪੀਆ ਗਣਤ੍ਰੁ ਜਾ ਮਾਣਾਣੀ ਪਿਉ ਣਾਣਾ ਸੋਗ
ਤਉ ਉਤਣਾਣੇ ਕਾਣਾ ਪਿਆਣਾ ਣਾਣਲੀਨ ਕੈਣਾਣਾ
ਗਏ ਤੇ ਗੀ ਭ ਮਾਤਿ ਕਰਉ ਨਹਿ ਗਈ ਆਨਾ ਸਾਪ
ਬਤਿਤਾ ਪਾਣ ਸਆਈ ਸੀਗ ਪਾਇ ਤਿਤਾ ਪੰਸ
ਇਤਾ ਵਾਪਸਾ ਫਗੀ ਪੈਗ ਮਣਿ ਵਣਪਤ
ਗਣਤੇ ਗਨਾ ਵਾਸ਼ਾਣ੍ਰਿ ਤਨਗ ਸੀ ਨਾਨੁ
ਣਾਣਾ ਬਮ ਮਨਿ ਤ੍ਰਪੁਵਿਰਿਆ ਸ਼ੀ ਆਕਿ
ਸੁਗਰਿਹੁਆ ਪਤਿ ਸੇ ਤ੍ਰਪਾਖਿ ਨੁ ਸਕਿ
ਨਾਪਾਈ ਮਾਤਾ ਮਗਸੋ ਆਗ੍ਰਕੀ ਤਆਅ
ਸਿਉਣਾ ਜੀ ਪਿਨਾਰੇ ਕਾਖਿਵਿਆ ਦਗਤੀ ਉ
ਇਪੈਗ ਤੇ ਉਖਾ ਨੁ ਲੋਆਣੋ ਨਿਆ ਤੈਗ

ਦੀਆ ਜਾ ਦੀਆ ਠੋਰਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਹਥੁ ਥਕਿ ਪੈਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੈ ਪੈਰਾ ਹਥੁ ਫੇਰਿ
॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੈਰਾ ਫੇਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਤਿਲੰਗ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਣੀਆ ਗੁਰ
ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
ਰਹਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇਪਾਏ॥ਤਿਨਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁ
ਪ੍ਰਭੁਸਤਾਏਆ॥੪॥ਤਿਨਮਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇਸਿਆ
ਤਿਨਾਵਡਭਾਗਦਾਗੀ॥ਤਿਨਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
ਰਾਕਰੀਤਿਨਾਸਰਬਸੁਖਾਨਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਹੈਨੂਪਸੋਟਣਾ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇ
ਪਾਏ॥ਸੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੫॥ਜੇਹਰਿਨਿ
ਮਿਪਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਣ॥ਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਸਾਨਬਲਿਹਾਰਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣ॥
॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ॥੫॥ਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤੀ ਮਿਲਣ
ਹੋਇ ਨਾ ਜੀਆ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਤੋ॥੮॥ਇ ਜਸੁ ਜਪੈ
ਭੁਲਾਵਣਾ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ॥ ਪਾਤਿ
ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਆਕਾ ਸੋਹਿਲਿਆ॥ਤਿ ਨਾਕਰਿ
ਮਤਾ ਇਆ॥੮॥ਇਆ ਮਿਟੈ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਮਨ
ਭ ਜਾਪੈ ਕਰਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰ ਮਿਆ ਕੇ ਨਾਨਕ
ਸੋਹਿਲਿਆ ਗੁਰ ਪੰਨਾ ਗੁਰ ਪੈ॥੪॥ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਨ
ਗੁਰ ਸਿਆ॥ਗੁਰ ਪੰਨਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪੁਨ॥੧॥ਜਿਸੁ
ਕਿਸੁ ਪਾਗੁਰੁ ਸੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪੰਨਾ ਪਰਦੇਈ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਆਸਰਾ ਸਚ

ਕੁਰਬਣੀਆ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ
ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ
ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
ਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ
ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜ
ੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ਜ
ਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ

ਦੋ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਆਇ ਲਿਖ

ਲੀਆ ਸਾਈ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ

ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ [illegible] ਜਿ

ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਉ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾ

ਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ [illegible] ਸਚੇ ਨਾਉ [illegible]

[illegible] ਦੇਖਸੀਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ [illegible]॥੧੭॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ [illegible] ਹਰਿ ਨਾਮਿ

ਹਦੀ॥ ਤਿਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਆਪਣਾ ਸੋਹਿਆ ਉ

ਜਾਗੁ ਪਸਤਤਾ ਦੀ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ

ਆਖੀਐ [illegible] ਪਿਰ ਤਾ ਪਾਈਐ॥ ਸਭਿ ਜਿਤੁ

ਨਾਮੁ ਤੇ ਹਰਿ ਮਰਣਿ ਤਾ ਪਾਈਐ॥੧੯॥

ਤਿਨਾ ਪੁਰਸੁਖਿਨਹਿਆ ਗਏਆਸੈਸਾਨ
ਏਕਦਾਸੈਸਾਨਉਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਏਹਿ
ਆ ਗੁਰਕਚਾਸਸਾਸੈ॥੨॥ਤੂੰਨਕਤੂ
ਸਾਹਿਬੁਤੂੰਨੈ ਮੇਰਾਸੀਗਾਤੁਪਭਾਵੈਸੋ
ਥੀਸੀਤੂੰਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੩॥ਆਪੇਨਹਿ
ਏਕਰਿਗਨੇ ਆਪੇਬਹੁਰੰਗੀਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਨਾਨਕਸਾਈਗਲਿਚੰਗੀ॥੪॥ਤਖਕ
ਕੈਪਸਕਚੁਕੰਤਿਆਤਾਸਾਰਪਾਨਸੁਗਾਨੁ
ਆਖਿਗਖਿਆਜਾਤਾਆਖਿਕੈਏਕੈਤਾਪੈਰਹਿਸਿਰ
ਕਉਪਰਿਨਖਤਰਿਜਾਣੀਜਾਚੀਹੋਜਤੈਪੈ
ਸੁਪੈਢੋਣਗਾਜਾਨੋਹਾਤਕਸੁਾਣਤਾਕਾਬ

ਰਪਤਿ ਮਹਲੁ ਖਬਰਿ ਕੀਤੀ ਅਸਮਾਨੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਖ
ਕਾਰੂ ਸੈਂ ਕੜਿ ਹਿਰਨਿ ਆਇਆ ਹੈ । ਤਿਸ ਮਹੈਲ ਸਿਰ ਤੇ ਤੁ
ਪਰਿ ਖੇੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਅਤੈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੂ ਮਹੈ ।
ਤਿਸਨੈ ਖੈਂਡੇ ਖੋਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈ । ਅਤੇ ਰਬਾਬੂ ਦਾ
ਇਨ ਦਾ ਸਾਦੇ ਹੈ । ਅਤੇ ਸਾਇਦਾ ਖੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ
ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਿਆਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੈਸਿ ਆਇ ਕੀ ਗਤੁ
ਦਿਆ ਮਹਲੁ ਅਰਦਾਸਿ ਹ ਖਾਤਾਂ ਮੀਰ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੇ ਦੇ ਮਹਲਾ ਤਾਂ ਤਬ ਡੇਰੇ ਜਾਇ ਖਾਇ ਕੇ
ਹਜੂਰੁ ਪਰਿ ਗਤ ਬਕਸੀ ਆ ਆਗੈ ਸਿਰ ਦੀ ਆ
ਅਸਮਾਨੈ ਜੋ ਦਸਾ ਦਾ ਮਹਲੁ ਸਮਰ ਕਾਰ ਕਾ ਦਿਖਾਵੈ
ਆ ਤੈ ਖਤਰ ਸੈ ਆ ਆਤੇ ਕਾਮ ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਇਕਰ ਦੇ

ਆਖਣਲਗੀਆ॥ਅਤੈਰਖੀਆਆਗੈਸਭੀਆ॥ਤਬ
ਬਾਬੇਨੂਰਖੀਸਭੀ॥ਤਾਬਾਬੇਕੀਰਖੀਆਪੇਖਿਗੈ
ਬਾਬਾਬੈਠਾਮਰਦਾਨਾਪਾਸਿ॥ਤਕਹਿਓਸੁਮਾਰੂਆਇਛਿ
ਛਿਆ॥ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸਬਦੁ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ
ਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮ:੧॥ਜਿਨਿਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀ
ਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅ
ਨਿਗਲਵਿਚਿਪਵੈਧੂੜਿ॥ਜੋਤੀਗਾਮਹਲਿਆਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆ॥ਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥੧॥
ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸ॥ਰਹਾਉ
ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿ
ਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆ॥ਦੰਦਖੰਡ੧।-

ਗੁਸਾ ਪਾਸਿ ਪੀਰੈ ਵਾਰਿ ਦੁਹੀ ਹਥ ਜੋੜਿ ਮਕਾਜਿਪ
ਸਿਖਾ ਇਕੁ ਲਖ ਪ੍ਰਣਹਨਿ ਬੈਠਿਆ ਹੁਇ ਲਖਣ
ਹਨਿ ਪੜੀਆ ਨਾਗ ਸੀਦ੍ਰਹਾ ਪਾਰੀਆ ਮਾਰਨਿ ਸੇ
ਤਰੀਆ ਨਾਤਿ ਨੂੰ ਸਿਣਕਾ ਪਾਈਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਿ
ਸੋਤਿ ਸਿਰੀਆ ॥ ਸ਼ਾਂ ਪਾਨੁ ਜੈਬਾਨੁ ਦੁਇ ਵੇਗੋਠ ਜੇ ਕਿਨ
ਕਥਿ ਆਰੰਗੁਣਾ ਇਆ ਨੂੰਤੋਨਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੇਮ
ਜ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਰਹਿ ਵਤਿ ਆਈਆ
ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਰਹਿ ਸਨਾਇਆ ਆਖੀਰ ਸੇਵਤੀ ਐਤ
ਕਾਹੈ ਸਿਤੇ ਮਨਾਇਆ ਸਹਾਨੁ ਗਤਿ ਨਾ ਪਾਈ ਐਸ
ਸਿਤ ਅਸੈ ਜਾਇਆ ਬਾਬਾ ਫਾਡਾ ਰਾਦੈ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪਾਇਆ
ਟੇਖਾਇਆ ਪਾ ਕੁਹੁ ਜੇ ਦਿਸਹਿ ਰਵਾ ਸੀਆ
ਹੁਇ ਜੇ ਕਢਿ ਜਿ ਨਾਇਆ ਇਕ ਨਾਵ ਪ੍ਰਭਪੋ

ਆਇਆ ਆਇ ਕਿਨਾ ਪੁਤ ਜਾ ਜਾਇ ॥ ਰਮਤੁ ਨਕ ਬਨੁ ਤੇ ਭਈਉ

ਹਉ ਕਰਤੂ ਨਾ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਆਇ ਕਿ ਪਾਰਿ

ਆਖੀਆ ਪੰਡਿਤ ਕਰ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਤੇ ਪ੍ਰ ਦੁਹਿ ਸੁਖ ॥

ਇਕਨਾ ਦੇ ਤਲਿ ਖਿਆ ਜੋ ਥਾਨਿ ਕਰਿ ਹੈ ਦੁਹਿ ਸੁਖ ॥

ਸੋਤਿ ਸ੍ਰੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਸੈ ਕਰੈ ਨਾ ਨਾਕਰਿਆ ਸਾਹੁ ਖਾ ॥੨॥

ਤਰਨੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਹਿ ਆਖਾ ਕ੍ਰਾਤਰਨੁ

ਬਾਬਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖਿ ਆਇਆ ਤਰਨੁ ਕ

ਸਭਿ ਤਿਲਗ ਮੰਗਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ

ਰੇ ਭਾਈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ

ਰਾਇਸਾ ਤਰੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ

ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ

ਸਹਿਗਤਿਆਸਚਾਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ।ਗਣਤਾਰੇਦੇਉਨਿ

ਜਾਤੇਸਿਆਣੀਹੈਤੇਰੋਗਾਗਤਖਿਆਗਾਤਿ।ਨਕਹਿ

ਤੇਆਪਣਾ।ਨਾਮੁਦੀਆਸੈਤੈਪਾਇਓਤਾਗ॥

ਣਾਮਿਸੈ।ਨਕਬੀਰੁਤੇਤਾਲੈਚ।ਨਤਉਸਿਖਣਾਏ

ਤੇਗਾ।ਮਸੈਹਿਬਾਣਿਆ।ਸਹਦਾਮੁਰਭਿਆ

ਕੁਤਉਸਿਖਣੀਆਤੇਹਿਆਭਗਤਸੈਹਿਗਹਿ॥

ਪਨ

ਨ।ਸੁਕਰਤਾਬੇ।ਤੀਕੁਣਸੋਤਕਾ।ਹੋਨ।

ਸੈਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਲੈਆਪੁ।ਨਕਰਿਣ

ਨਾ॥ਜਾਤਾਬਾਬੇਨਉਸਬਦੁਆਖਿਆਤਾਪਹਿ

ਸਾਤਿਕਬਰਿਆਇਪੈਰਤੁਸੋਆਪਣਮਾਇਨ

ਫਕੀਰਦੇਮੁਹਲਿਹਿਪੁਰਾਇ।ਨਦਰਿਅਣ

ਦੈਹੋਆ ਤਬ ਬੋਲਿ ਕਹਿਨ੍ਹੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਮਾਨਸ ਭਸਮਾਣ
ਮਾਣਗੋਕਰਿ ਗਇਆ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹੁ
ਗੋਦੇ ਸਭੁ ਦੁਕਖੁ ਕਾਟਿ ਕਰ ਗਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਇਆ ਸਾ ਤੇ ਕੀ ਸਿਖੁ ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਪਰੁ ਕੋ ਏਹੁ ਦੇਸ
ਕਰਿਓਸ ਹੋਇ ਮੈਰਾ ਪੁਰਖੀ ਮੇ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋਇ
ਆ ਤੇ ਇਹਿ ਨਾ ਰਾਖੁ ਦੁਗ ਇਆ ਹੋਇ ਮੇ ਫਿਰਿ ਦੇ ਹੋਇ
ਤਾਂ ਬ ਬਾਬੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਨਾਲਿ ਕਸੁ ਕੀਤਾ ਨਾ ਬੋ
ਲਿ ਹੋਇ ਮੈ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੁਗਾ ਆਤੇ ਇਸ ਤੁ ਫਿਰਦੇ ਹੁ
ਤਾ ਮੈਰਾ ਪੁਰਖੀ ਕਰਿ ਰੋਗ ਬਸਤੁ ਦੁਫਿਰਿਆ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕੀਨਾ ਸਾਹੀ ਨਾ ਗੋਇ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ
ਮਗਰਿ ਹੀ ਮੈਰਾ ਪੁਰਖ ਫਿਰਿ ਆਇ ਆਣਾ

ਆਇਕਰਿਇਸਖੇਤਾਕੈਦੁਇਖੈਸਭੁਕਤਾਣਾਅਮਖੋਏ
ਠੇਹਿ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਅਗਦਹਿਆਇਤਹਿਆ
ਦੁਗਤੀ॥ਤਾਅਗਦਿਨੈਆਖਿਆਜੀਖੇਤਿਸਾਠੇਜ
ਤੁਖੁਭਾਣਾਸਾਈ॥ਦੁਗਤੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ
ਅਗਦਹਿਆਅਗਬਾਬੂਦੁਤਾਇ॥ਤਾਅਗਦਿਨੈਅਗਬ
ਬੂਦੁਤਾਇਆ॥ਗੁਰੂਆਸਾਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁ
ਉਚਾਰਿਆ॥ਮ:੧॥ਕਰਣਸੁਖਾਣਤਬੋਲਿਖੇਰ
ਕਰਣਸੁਕੇਗਾਸਗਗਾਈ॥ਕਰਣਸੁਤਗਕੈਰਗ
ਗੇਗਦੁਕਰਣਸੁਲੇਖਕਰਦੁੰਈ॥ਕਰਣਸੁਆ
ਗਸੀਆਸੁਰਕੈਰਾਇਖੈਸਾਹਿਗਠੀ॥੧॥ਇ
ਠਸਗੁਤਗਤੁਮੈਗਗੁਸਾਈ॥ਇਕਯਾਰੇਅ

ਤਿਆਪਨੁ ਬਖਸੇ ਪਸਰੁ ਦੇਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰੁ
ਕਰਣਾ ਸੁ ਖਾ ਰਾਰ ਸਹਿਤ ਮੇਰੂਪ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕੀ
ਰਮਨ ਗਈ॥ਕਰਣਾ ਸੇ ਰਾ ਸੁ ਪਾਣੀ ਕਾ ਸਹਿਤਿ
ਸੁ ਦੇਖਿਆ ਨ ਜਾਨ ਪਾਈ॥ਰਣਾ ਸੁ ਪਾਣ ਤਸੁ
ਜੀਤ ਮਾਤ ਹੈ ਵਡਾ ਈ ਆ ਈ॥ਸਾਹਿਸ ਰਰ
ਰਾਰਹਿ ਖਾਣੀ ਹਿਰਨੁ ਤੀ॥ਇਸ ਰਾਰ ਖਾਣੀ ਬੁਝ
ਈ॥ਪਾਪਾ ਵਾਸੁ ਹਉ ਹੈ ਨ ਹੀ ਸੁ ਹਿਆ ਸਾਖਿ
ਨ ਰਾਈ॥ਤਿਸੁ ਨੋ ਕਰ ਤਾ ਆਪ ਬੁਝਾ ਏ ਸੁ ਸਿ
ਤ ਹੈ ਲਿਖਿਆ ਆਈ॥੫॥ਕੇਦੇ ਉ ਪਰ ਵਰ ਹਿ
ਰ ਹੈ ਸਾ ਜੀ ਕੁ ਸਹਿਆ ਪਾਇਆ॥ਪਾਣ੍ਹ

ਰਾਮਨਾਮਿਬੂਨਮੈਦਰਮਹਿਮਹਿਲੁਅਚਲੁਸ
ਇਆਕਰਿਈਸੁਰਗਾਨਉਆਆਪਾਂਕਿਨੇਨ
ਮਰਦਾਨਾਇਆਗਿਗੁਰਾਨਪਚਰਕਹੈ
ਤੈਂਈਸਰਮਹਿਤੇਗਦਦਾਮਾਥਾਟੇਕਨਾਤੁਪਕ
ਤਾਂਬਿਦਾਕਾਟੇਕਨਾਹਮਹਿਤਿਆਫਾਂਸੀਆਕਿਨਕੀ
ਸੀਸਦਰਗਾਹਦਰਦੀਨਿਸਾਨਗਨਾਕਹੈ
ਪਾਇਕਰਿਦਦਸੀਆਆਕੁਤਰਰਾਕੀਆ
ਮਚਸੀਆਕੁਰਸੀਆਇਕਨਪੇਰਸ
ਸਿਨਪੁਰਪਟੇਇਕਨਾਇਸੁਮਸਾਕੇ
ਸਿਨਕੈਕਿਵੇਪਗੀਨਆਦਿਤਕਿਰਿਠਗਿਸਿਖਿ

ਸ੍ਰਿਆ੍ਰਆਪੇਕੇਸੇਕਰ ਗਾਏਕਰਤਾਪਿ੍ਰਆਪ੍ਰੇਮਸੁਣਾਏ
ਐਸਾਗੁਰਸਮੀਹਕਰਮੁਚਲਣਾਏਐਵਿਗਸੇਨਾਨਕ
ਲਿਖਿਆਪਾਏਐ॥੧॥ਤਵਕਕਕਰਦਿਲੈਪਰੀਤ
ਏ॥ਓਹੁਮਨਿਤੇਕਾਕੈਸਕਤੁਗੀਤਾਗੁਸੰਗ
ਤਿਹਿਲਿ॥ਮ:੧॥ਗਪੈਕਉਨੁਕਰੈਦੇਵੂੰਜਨਿਨੇਕ
ਸਦੂਣੀਕਰਮੁਨਜਾਣਪਰਮੁਨਜਾਣੇ
ਗੀਆਖਿਆਪਾਗੀ॥ਨੁਪਾਇਓਨੈਭਗਤਗੋਬਿੰਦ
ਕਾਪਿਤੁਗਮਨੁਪੈਜਨਮਾਗੀ॥੧॥ਤਜਿਜਾਉਕਿ
ਮਾਇਆਤੁਮਾਤਾ॥ਨਾਗੀਜਿਆਂਗਜੁਰੇਸੋ
ਗੋਇੰਦੁਤੇਗੇਰਚਾਇਇਕਰਉਕੁਗਕਾਤਾ॥ਤਉ
ਤੇਸਾਂਚਾਏਕੁਭਾਇਸੋਕਾਏਤਖਾਆਪਾਗਾਪ

ਦਸਾਂਦੇਆਵਰਹਿਆਂਉਪਰਿਦਸੂਹਿਹਿਦੈਬਹੁਭਾਤੇ

ਬਹੁਤਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਂਦੇਹਾਪਿਛੋਂਏਅਦਬ

ਦਬਖਸਿਲੈਨਿਪੂਤੁਆਗੈਅਗਰਿਪਾਂਦੇਸੈ

ਨਿਅਤਨਿਤਾਂਮਤਖਿਪਿਤਾਂਦੇਕਿਸਪਨਿ

ਆਖਿਸੁਣਾਏਓਆਕਾਂਦੇਰਖੀ।ਭਾਜੇ

ਗੋਹਿਣੁਨੀਤਾਂਦੇਤਾਂਪੇਜਗਖਾਂਏਓਆ

ਣਗਲਿਐਸਮਾਣੀਦੇਖੀਇਵਤੇਗਨ

ਦਗਨਏਓਆਂਘਾਤਿਇਕਿਗਪਾਂਲੇਦਇਆ

ਾਂਪੂਰਨਤੁਆਂਪਸੁਦੇਬੋਲਿਤੀਆਪੁਨ

ਨਕਿਸੁਭੁਸੋਇਗਿਆਂਦੇਤੇਹੁਦੇਸਾ।ਕੀ

ਤਿਤੀਆ।ਨਗਿਨਗਿ।ਸੁਆਦਖਖਸੁਸਿਪਾਂਏ

ਆਤਨਨਾਨਾਮਕਸੁਮਿਦ ਮੈਤੀ॥੫॥੫॥ ਤਬਥਬ
ਮੈਦਪੁਗਵਿਹਿਆਇਆ॥ਤੋਲੈਵਰਹਿਰੁਮਸਮਾਣਮ
ਨਾਲੁਗੇਮੁਗਏਦਰਖਹਿਜਾਣਹਿ॥ਪਹਿਪਰਿ
ਾਗੌਵਹਿਪਿਏਹਿ॥ਓਹੁਓਹੁਨਗੋਕਹਿ॥
ਤਬਚੁਬਾਬਾਕਿਸਮਦਵਿਹਿਆਇਆ॥ਤੁਮ
ਹਿਸਕਤੈਨਾਗਾਮਾਸਾਕਹੋਪਰੁਦਜੈ
ਸੋਗੈਇਹਿਸੋਗੈਇਹਿਨੀਤੈਮਾਮੰਸਾਗਾਰੁਹੁਕਮਾ
ਦੁਹਿਆਦਮੀਕਪਿਹਿਪਰਕਾ॥੧॥ਜਾਗੁ
ਜਗੁਠੁਸੁਤਿਚੁਜਾਰੀਓਆਦਵਜਾਗਾਠੁਗੀ
ਕਿਤੀਤਪਰਕੈਪੀਐਤਿਗਠਣੈਠੈਰੀਪਿ
ਗਪਸੈਜਾਓਹੁਗਣਮੀਸੈਤਾਣੈਵਟੀ॥੫॥

ਓਹਓਹੀਕਿਆਕਹਉਹੈਨੈਸੀਸੈਈ॥ਤੁਸੋਰ
ਵਹੁਗੋਰਓਸਾਨੁਤੁਸਚਰਓਨ੍ਹੋਰੋਈ॥੨॥ਪ
ਪਾਪਿਕਹੁਬਾਈਓਤੁਸਚੁਰਕਸਵਹਾ॥ਓਹੁ॥
ਸੁਣੀਇਤਹੁਤੁਸੋਇਕਸਣਵਹੁ॥੧॥ਤਿਸੁਤੇ
ਸੁਤੇ॥ਨਕਸਗੋਵਗਸੈਈ॥ਏਪੁਕੁਥੁਏਆਪ
ਣਾ ਤ੍ਰਿਸੁ॥ਨੀਰ॥ਨਹੁਈ॥੫॥ਏਚਲਣਾਏਲੇਚ
ਲਿਆਇਕੁਸਾਬੈਨੁ॥ਨੈ॥ਅਗੋਤਾਪਨੁਸਰਹੁ
ਏਬਿਕਿਕੁਸਹੁਬੀਣਗਾ॥੬॥ਵਣੁਜੁਰਗਹੁ
ਪਹੁਸਾਇਲਹੁਸਤੁਪੋਵੇਤਾਵਹੁ॥ਅਓਗਣਵੇ
ਤਹੁ॥ਣਕਗਹੁਐਸਾਤਤੁਪਾਵਹੁ॥੭॥ਪ੍ਰਗਸੁ
ਕੁਸਤੁਬੀਜਕਗਹੁਐਸੀ॥ਇਗਤਕਸਾਕੁ॥

ਤਾਵਧਾਈਤਾਸੁਗੁਰਨਾਨਕੁਜੈਜਾਵਡਭਾਗਾ॥੮॥੧॥ਰਾਗੁ
ਤੈਦਿਨਕਿਰਤੁਮਿਟੈਸੁਕੈਦੇਖਿਆਜਾ॥ਸੁਵਧਾ
ਕੈਸੁਕੈਨਾਕੁਆਮੇਕਿਉਨਾਗਾ॥੨॥ਕਿਉਜਾ
ਤੈਸਾਕਿਦੇਵਡੇਰਾਨਾਰੀਆਂਟੀ॥ਸੁਕਿਸੁਭਾਏ
ਨਾਨਕਾਸਾਂਟੀਵਡਿਆਂਈ॥੩॥ਤਬਾਇਨਦੇ
ਮਨਾਏ॥ਆਨਜੁਕੀਤਨਾਆਸਿਉਸੁਤਾਇਹਤਾ
ਇਕਿਸੇਵੈਨਾਇਕਿਆਆ॥ਤੈਇਤੈ॥ਕਿਉਸਾਗੈ
ਤਬਨਾਨੁਬਾਵੈਆਖਿਆਆਮਨਾਜੀਆਂਉਸਾਰ
ਗਪਤਤੈਸਾਇਸਿਉ॥ਸਾਂਉਨਠਿਮਾਤਜਥ
ਭੁਰੇਠਗੋ॥ਤਬਮਨਾਨ॥ਸਾਇਸੁਤਾਨਾਏ
ਰਬੁਰਇਕਰਸੁਹੀ॥ਪਾਟੀਖੀਸੋ॥ਨਾਉਪਾਏ

ਜਿਹ ਪਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਆਖ
ਇਸ ਗੀਆ ॥ ਇਕੋ ਜੋਤਿ ਦੀ ਗਤਿ ਜੀ ਸੁਤੇ ਨਹਿ ਗੁ
ਤਾਹ ਅਨਾਹਿ ਸਭੋ ਸਹਿ ਸਹੀਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਜਿਆ ਜੋਤੇ ਏਹ ਸਰਦਿਆ ॥ ਤਾ
ਸਰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੈ ਪੀਰ ਇਕ ਜੋਤ ਦੀ
ਸਭੋ ਸਹਿ ਗਈਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਸਿ ਆਖ
ਖਿਸ ਸਰਦਿਆ ॥ ਇਹ ਨਹਿ ਸਰਦੀਆ ॥ ਉ
ਇਕ ਸਕਰਾ ਮਰਦਕਾ ॥ ਤਾ ਸਰਦਾਨਾ ॥ ਇਹੋ ਪੈਗ
ਪਇਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕੈਦ ਪਰਕਾਸੁ ਕੀਤਾ ॥
ਤਿਪਸੀਰ ਨਆ ॥ ਤਾ ਬਚਨੁ ਕਾਣੁ ਕੀ ਕਿ
ਇਕਿ ਪਾਨੁ ਕਿਰਿ ਖਿਣ ਇਆ ॥ ਪਰਸਾ ॥

ਪੁਰਖਾਂ ਖਾ ਪਰਮੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਗ ਹੋਇਆ ਕਰੈ
ਤਦਹਾਂ ਉਦਾਸੀ ਹੋਆ ਤਦਹੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮ ਦਹਦਾ ਗਹਿਆ ਆਪ ਸਤੁ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
ਜੋ ਮਿਠੇ ਦੇਵਦੇ ਦੇਖਿ ਹੋਇ ਹੋਇਆ ਸਹਿਜ ਦੇਖੈ
ਜਾ ਪਰਚਉ ਪਾਇਆ ਤਉ ਬੈਠਾ ਗਾਵਿ ਹੋਇ ਸਾਹਿ ਬੈਠੋ
ਤਬ ਸੀ ਇਮਿ ਠਹਿਆ ਗਹੇ ਹੋਇ ਹੋਆ ਪਹਿਆ
ਸੁਗਦਾ ਹੋਇ ਹੋਇਆ ਮਿਠਤ੍ਰ ਤੇ ਜਿ ਜਿਨਿ ਤੁਰ ਗਾਰਦ
ਵਗਤੁ ਹੋਆ ਪਰਦੇਆ ਸੋ ਜਿ ਮਿਠਗਤਾ ਹਿ ਉਤਰ ਦੇ
ਜੋ ਹੋਇ ਗਿਰਿ ਤਿਉ ਦਰੁ ਪਰਚਉ ਪਗਤੁ ਸਤਾ ਹੀ ਤਗਿਆ
ਹੀ ਦੇਖੈ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਆਗਦਹਿਆ
ਸੁਹਿ ਸਿਠ ਕਿਆ ਆਖਿ ਦੇਖੈ ਤਾ ਸਗਦੋ

ਆਸਆਾਜੀਤੇਗਜੋਤੁਨੋਾਵਣਾਇਆਫਜਾਏਨੈ

ਤਖਗੁਰੁਬਾਬਾਬੀਦਿਆਾਸਾਨਦਾਨਿਆਜਾਸਿਚ

ਆਸਾਨੁਸਿਲੈਗਤਾਇਓਚਲਿਲੈਨੋਗਲਿਓ

ਗਿਭੁ੍ਰਦਿਰਣੁਰਸਾਨੁਕਿਚੈਲਿਗਾਚਰਦੈਨੋਤਬ

ਗੀਆਸਿਨਾਉਚਿਮਕਾਉਆਾਆਖਿਓਸ੍ਰਵਣ

ਉਸੋਵਨਾਨਕਦਾਦੀਦਾਗੁਰਗੋਣਾਤਾਸੁਕੀ

ਦਾਆਖਿਆਾਤੁਸਾਅਗੋਆਫਜਕੀਭਾਣਾ

ਸੋਨਾਨਕੁਆਸਾਨੁਸਿਲੈਗਤਾਇਓਤਰਿਲੈਨੋ

ਗੋਾਜਿਓਦ੍ਰਪ੍ਰਓਪਰਣੁਸਾਣਈਤਾਗਿਲ

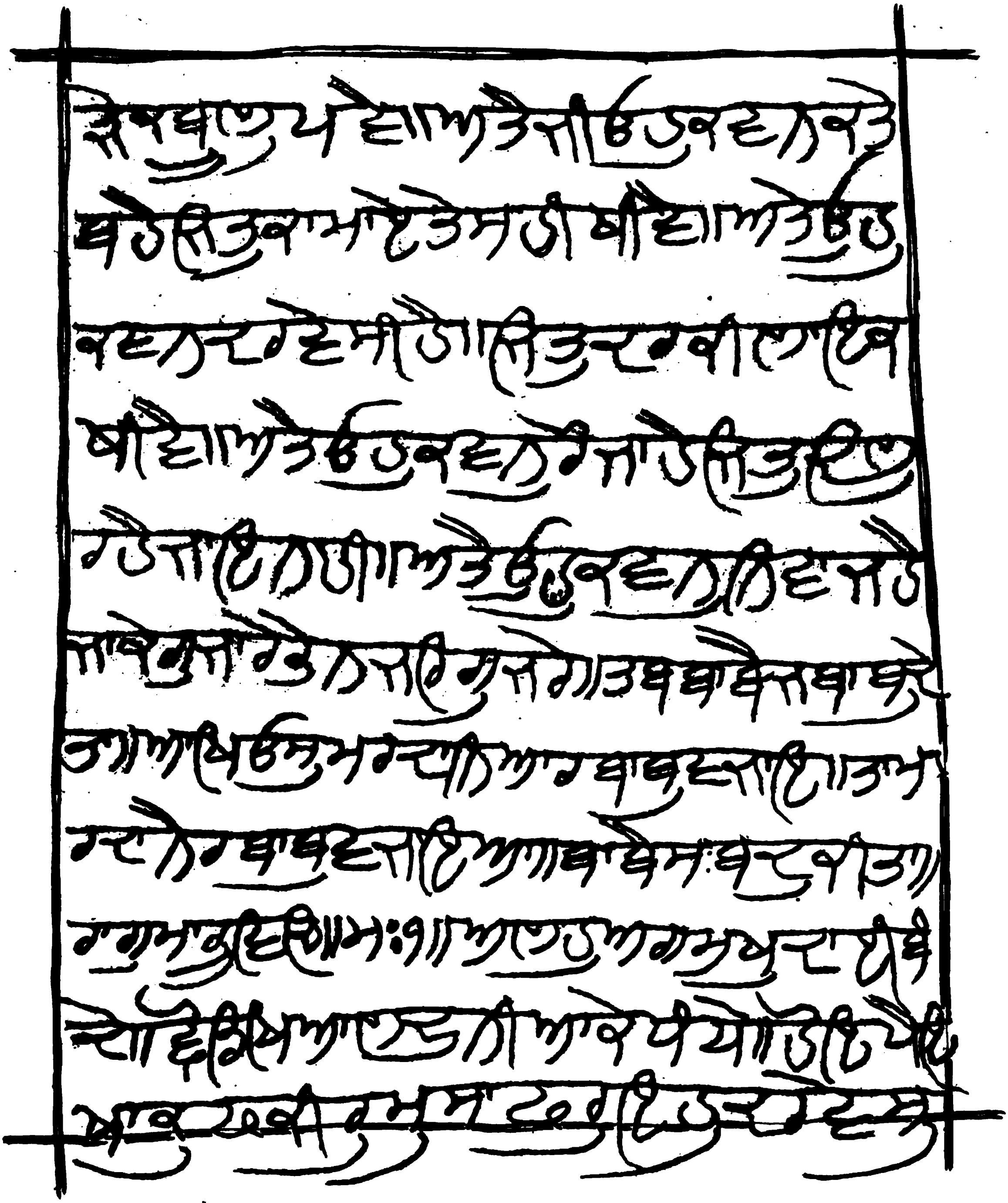
ਈਦੀਨੋਾਤਾਮੀਆਸਿਨਖੀਲਿਆਜੋਓਖ

ਉਆਫਜੁਆਇਆਨੋਾਲਿਓਇਕੁਇਚਣ॥

ਰਸੁਨਿਚੈਰਿਣਾਚਰਾਏਹੈ॥ਤਿਉਜਾਮਿਟੈ
ਗਤਾਇਉਨਿਚੈਰਿਸੈਤਗੈਤਾਦੂਪਕਾ
ਤੁਛਨਿਜਾਵੈਗਾਮਾਣਾਦੁਰਿਤਾਗੀਆਤੈ
ਨਿਭੁਨਿਚੈਰਿਆਂਛਗੁਹੈਵੈਗਾਤਬਮੀ
ਆਮਿਠਾਂਦੀਰਾਤੁਰੇਮਹਿਆਇਆਆ
ਇਤੁਆਇਮਾਨਾਮਕਰਿਕੈਬੈਠਿਗਇਆ
ਗੈਮਹਿਮਠਾਣਾ॥ਤਬਮੀਆਮਿਠਾਂਬਖੂ
ਆਮਰੈਹੁਆਅਵੇਨਾਉਸਿਦਾਇਕਾਦੁ
ਨਾਨਕੀਰਸੁਣਾ॥ਨਾਨਕਕਣਮਾਸੋਖ੍ਰ
ਉਤਾਰਗਗਣਪਛਿਕਭੁਣਾ॥ਤਬਬਾਬੈ

ਬਾਬੁਰਿਤਾ॥ ਅਵਇਣਾਹੁ ਮੁਚਾਹਿਕਾਟੀਚ
ਰਵਾਨਾਗਨੁਤਾ॥ ਸੇਖਾਨੀ ਅਤੈ ਗਾਸਿਕਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਵਇਕਾ ਬੁਰਾ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਸੇ ਪਖਿ ਚਾਹੁ ਮਦਰ ਗਦੁਹਿਦੀ ਹਉਦ
ਨਾਹੀ ਜੋਵੈ ਈਗਹਦਾਹੈ ਸੈਹਿਕੇ ਹੋਆਗ
ਹਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਸੇਖਿ ਸਿ ਕੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨਾ
ਰਖਿਨਾ ਤੇਣੇ ਦੀਵਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਸਣੇਜਾ
ਅਵਾਣ ਵਣੇ ਥੀਨਾਵ ਹੈਣੋ॥ ਇਕ ਧਾਹੁਕ
ਦਗਾਨਾ ਕੈਗਾ॥ ਇਸੁਣੇ ਭੀ ਕਾਮਨਾ ਟਣੇ
ਪਰੈ ਖਿਨਾ ਤੇਣੇ ਦੀ ਵੁਈ ਕੁਬੈ ਹੋ॥ ਤ
ਬਬ ਬੈਸ ਬਾਬਰਿਤਾ॥ ਸਤੈਰਾ॥ ਬਗਨਾ ਕਰ

ਬਕਮਾਈਆ ਭਉਦੇ ਈ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਈਐ
ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਵਹੁ ਆਇ ਜਣਾਈਆ ਕਿਨੁ ਠੇ
ਉਦਰੀ ਧਰਿ ਉਢਿ ਬਾਣੀਆ ਕਹਿਆ ਨਹੁ ਮਾਠ
ਧੁਰਿ ਛਿਡਿ ਲੈ ॥੧॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੀਆ
ਬਰਸੀਆ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਕਰਮਾ ਸੀਆ
ਮਕਹੁ ਨਿਆਆ ਦੁਖਸ ਸੀਆ ॥ ਕਾਇ
ਇਹੁ ਨੀਆ ਮੇਰੇ ਕਰਮਾ ਧੀਆ ਤਾ ਨ ਗੁਣ
ਹਵੈ ਮਨਹੁ ਪਾਈਆ ਕਉ ਨਿਨਕ ਬੀਚ
ਉਤ ਧੀਆ ॥੨॥ ਤਾ ਮੇਖਿ ਲੈ ਛੋਆ ਸੁ ਕੀ ਤਾ ਆ
ਮੇਰਿਆ ਸਾਹ ਉਹ ਕਦੇ ਨ ਕਗਨੁ ਹੋਇ ਤਿ ਤਪ

ਵਖੁਾਣੁਦ ਗਾ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਤੇਰੀਨਾਮੁਸ
ਲਾਮਾਨਸਾਮਾਗੀਨਿਵਰਤੁਆਸਾਕੇਰਮਣੀ
ਤਸਾਨੁਸਕ੍ਰਿਤ ਸਾਵਣਸਪੁਰ ਥੈਪਾਵਖਸ॥
ਸਾਸਾਗੀਆਬੈਕੇਵਆ ਵਜਾਤਗੀਕਤਿਗਿ
ਣੁਖੇਤਿਡੁਸਵਜਾਆਾਰਖਿਆਨੁਆਰਿਆਕ
ਦਾਣਾਸਿਣਾਤਜੀਕਿਤਿਤਫਿਰਿਨਆਾ॥
ਲੁਗਾਨਕਤੇਥਕਲੈਸਾਕਿਮਾਨੀਆਰਸਾਟੁ
ਗਤਗਖਤੁਕਟਗਨੀਪੇਰਸਮਸਿਨਕੁ
ਤੇਥੰਪਤੁਟਿਟੇਖੈਗਸਕੁਗੀਕਥੁਣਪਗਾਮ
ਣੁਸਿਣਗਿਗੀਜਾਪੈਥਿਖਕਤੁਸਤਪੀਰੇ
ਕਸਕਸਾਕਿਆਵਜਾਤੁਗਾਨੁਗਸੁਸ

ਸਭੁ ਪੁਰਾਣੀ ਬੇਦਾ ਗੋਆਣਤੁ ਆਣਤੁ ਆ
ਣਤੁ ਤਜ ਗਾਪਾ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਂ ਦੋ ਸੈ ਧੋਕਜਾ
ਜੋ ਦਿਸਤੁ ਥੇ ਪੈਸੈ ਏਤਤਾ॥ ਸੈ ਆਣ ਆਤੁ
ਤ੍ਰਿ ਗਹਿ ਦੋਗੋ ਸੈਰਾਗੋ ਦੇਸ੍ਤੁ ਏਤੁ ਸਿ ਕਤਿਖ
ਗਾਥਾ ਸਭੈ ਦਖੇ ਤਸਭੈ ਕਗਿ ਦੈਤਾ ਖਾਤ
ਕੁਜਾਟਿ ਏਟਿਣੇ ਸਤਿ ਸਤੁ ਏਤਾ ਤਸਕੀ ਤ
ਏਕ ਗਤੁ ਸਭਸਗਾ ਤੁਸੈ ਏਤਿ ਸੀਤ
ਖਣ ਖਾਤ ਥੈ ਖਾਤੁ ਕਗਾ॥ ਏਤ ਸਤਿ ਕਿ
ਗਰਾਜਾਤੁ ਸਭੁ ਏਣਣ ਤਸੁ ਜੋ ਜਾਣ
ਗਾਸਕਤੁ ਆਗਤੁ ਕਣਜੋ॥ ਏਕਸੁਕਾਤੁਖ
ਰਾਈ ਦਗਾ॥ ਆ ਧਤਿਸਿ ਕਤਿ ਤੁਗੀ

ਸਭੁ ਗੀਤੀ ਗੀਤ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਥੀਏ ਗੀਤਾ ਧੁਨਿ ਵੇ
ਧਰਿ ਉਰਤੁ ਸੁਕਾਮੈ ਧਰੈ ਦੁਖ ਤਤੇ ਰਾਮ ਧਾਧ
ਸਾਚਿ ॥ ਸਗਲੀ ਰਾਤਿ ਕਰਹੁ ਸਾਰੀ ਦੁਖਾ ਬਾਦ
ਅਸਾਰ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਹਥਿਵਹੁ ਜਾ ਸੁਰ ਦਿਉਹਿ
ਬੁਹਿ ਦੇਹੁ ਬੈਰਾਗ ਕਰਮੁ ਕਰ ਸੁਰ ਦਾਖਰਾ
ਹਕੁ ਹਾਲੁ ਕੋਥ ਰਹੁ ਧਾ ਦਸਾ ਇਹਿ ਦਰਾ
ਸਾਚੁ ਧੋਦ ਹਰੁ ਸਰੁ ਇਸਾਪਾਤਰੁ ਧਫੁ ਦੇਵਿਸ
ਤੀ ਸੋਈ ॥ ਅਨਜਨਮ ਧਿਰਤ ਦੇਹੁ ਤਰਾ ॥੧੧॥ ਕ
ਇਆ ਕਿਰਦਾਰਸਾ ਤੁਰਤਿ ਜਕਰਾ ॥ ਰਾਤ ਸਾਥੇ
ਸਾਹਿ ਜਰੀ ॥ ਨਾ ਧਾਤੁ ਧਾਤੁ ਹੜੁ ਦਿਕਰਹੁ
ਤੁਸਾ ਇਉ ਸਬਤਿਸੁ ਰਤਿ ਦਸਤਾ ਰਸਾ ॥੧੪॥

ਪੁਸਾਰਿਆਨੁ ਮੈ ਸਹਿ ਰਤੇ ਨੈ ਬੋਲਿਆ ਤਰਕੀ ਸਚੁ
ਰਿਦੈ ਤੇ ਪੈ ਚੋਟਾ ਗੀਆ ਕੇ ਗੋਸੀਆ ਦੋਹਾ ਰੈ
ਤਿ ਓਹੁ ਸਚੁ ਪਾਟੁ ਪਾਓ ਪਾਵੁ ਪਾਸਾ ॥੧॥੨॥ ਜ
ਰਉ ਜਿਨ ਜਿਨ ਜਿਨ ਰਛਣਾ ਸੋ ਮੈ ਰੀਸਰ
ਤੁਸਾਰੁ ਸਾਰਦਣਾ ਸੋ ਮੈ ਟੀਮੈ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਪਰੀ ਸੈ ਚੇਦ ਤਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨ ਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦ
ਗਉਕਾਰ ਭੁਕਾਰੁ ਕਰੀ ਆ ਸਿ ਓਇਤਿ ਸੁਪ
ਖਤਿ ਆਪਾਨੁ ਰਉ ਸਾਲੁ ਪੁਕ ਸੁਸਤੁ ਪ੍ਰ
ਦਹਿ ਆ ॥ ਬੁਗੀ ਨਾਕ ਕੋਦ ਮਾਨ ਸਤੁਆ
ਤਖ ਸੈ ਪਾਸਿ ਨੈ ਆਖਿਆ ਤੀਤੁ ਸਜੋਤਿ ਕ
ਨੈ ਦੈ ਦੀ ਸਿ ਓਇਤਿ ਕੀਤਾ ਸੋ ਤਿਕੁ ਨੁ ਸੁ

ਕੈਸਾ ਹੋਗੁ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੋ ਖਸਿਮ ਨਾਇਕ
ਗਾ ਦੂਜੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਸਾ ਨਾਹੁ ਪਾਇਆ ਏਹੋਗੁ ਤਾਂ ਸੋ
ਖਸਿਮ ਨਾ ਖਿਆ ਜਾਈ ਸਿਹਰਿ ਕਾਰੁ ਟਿਹੋਗੁ ਤਬ ਕੁ
ਤੁ ਬਾਬੇ ਸੋ ਖਸਿਮ ਨਕੀ ਬੇਹਪਰਵਾਹੀ ਗੈ ਸੋ ਹੋਇ ਕ
ਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੋ ਖਸਿਮ ਨਾ ਏਕੁ
ਗਤੁ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸੁਣੁ ਖਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਆਹਾ ਹਾ ਖਹਿ ਗਾਇਸੁ ਮਗੁ ਭ ਸਮੋਹਿਏ
ਗਇਆ ਤਬ ਸੋ ਖਸਿਮ ਨਾ ਏਖਿ ਕਿ ਹੈ ਗਾ ਕੁਝ
ਆਗਾ ਏ ਖੈ ਤਾਂ ਇਕੁ ਸੁਣੀ ਕੁ ਸਮਸਕੀ ਹੈ
ਤਬ ਓਹ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਇਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਹਿ

ਇਤੀਕਰਣੈਸਾ॥ਇਉਣਾ ਪੜਾਉਣੈਆ॥ਤਬਸੇ
ਖਸਿਨਆ॥ਇਸੇਰਸੁਸੈ॥ਤਬਬਬਾਕਿਸਾਦੇਵ
ਖਗਿਹੁਕਿਵੀਤਿਆਆ॥ਠਤਗੁਸਿਠਰਣੈ॥ਬਠਜਾ
ਗਕਉਥਸਿਤਰਣੈ॥ਟਿਆਨੁਣੈਸਤੁਣੈ॥ਬਟਿਅ
ਠਕਫਰੁਣੈ॥ਤਿਕਬਕਠਰੁਣੈ॥ਗੁਸਠਗ
ਰੁਣੈ॥ਨਫਰੁਸੈਤਾਨੁਣੈ॥ਗੁਆਨੁਕਫਣੈ
ਪਸਗੈਥਕਤਿਕਾਸੁਠਕਾਣਾਣੈ॥ਬਟਿਆਨੁ
ਨਪਕੁਣੈ॥ਸੈਸਰਿਣੁਪਕੁਣੈ॥ਇਣੁਸੁ
ਠਲੀਸੀਣੈ॥ਬਠਿਸਆਤੁਲੀਆਣੈ॥ਬਰਿ
ਆਨਕੀ॥ਸਰਸੁਰੁਣੈ॥ਕਿਗਤਿਖਸਣੈਸਾ

ਖੁਤੈਗਾ ਮਨ ਖੁਸੀ ਮਤੁ ਹੈਗਾ ਨਿ ਰੋ ਗੁ ਰੈਜਨੁ ਹੈ
ਹਲੀਆ ਹਜੁ ਛੈ ਹੋ ਸੈ ਗੁਜੁ ਲਮ ਹੈ ਪਿਲ
ਮ ਫੁ ਸੁ ਮਾ ਫੁ ਹੋ ਸਿ ਯਤਿ ਫ੍ਰਗੁ ਹੋ ਬੇਗ
ਕਲਕ ਹੋ ਚ ਗੀ ਲਲ ਚੁ ਹੋ ਤਗ ਖਲੀ ਹੈ
ਛਰੀ ਗੀ ਮਖੁ ਗੀ ਹੋ ਨਾ ਮਖੁ ਗੀ ਮਕਤੁ ਹੈ
ਨੁ ਪੀਗ ਹੋ ਬੇ ਗਨੁ ਬੇ ਪੀਗ ਹੋ ਇਲਾ ਨਿ
ਰੈ ਮਤੁ ਹੋ ਬਇ ਲਾ ਨਿ ਨਕ ਤੁ ਹੋ ਤੇਗ
ਮਕ ਹੋ ਆ ਚਲੁ ਪਾਤਿ ਮਾ ਹੰ ਹੋ ਇਤੇ
ਇਰੈ ਲ ਜੈ ਜਾ ਇਰਾ ਦਾ ਨੁ ਉ ਨਾ ਨਕ
ਰਾਮ ਬੇ ਰ ਚ ਹੈ ॥੧॥ ਤਬਬਬੇਮੀ

ਸਾਮਿ ਨਾਇ ਦਸੀ ਤਾ ਆਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਪਰੁ
ਗਣਾਦ ਗਹਿਆ ਆਬੈਲੁ ਤਣ ਨਾਗੁ ਤਬ
ਗਈਆ ਨਰਾ ਦੈ ਵਿਨਾ ਗੈਰਿਨਾ ਗਲੈ ਤਿਮਿ
ਇਨਿ ਕਹਿਆ ਤਬ ਬਾਲਾ ਨਠੇ ਗਦਪਗ
ਦੇ ਦਸੈ ਗੈਤੀ ਅਨੂ ਨੀ ਚੈਦ ਪਪੁ ਸਭਾਈ
ਪਾਤਿ ਮੇਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾਮ ਗਧੁ ਪਾ ਉਮਨੁ
ਇਆ ਜੈਨਾ ਨਕੁਤ ਪਾ ਆਇਆ ਠੈ ਤਬ
ਉਤ ਆਇ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਾ ਉਕਰਿ ਕੈ
ਲੈ ਗਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਵੈ ਨਾ ਤਬ
ਉਮਬਮਤ ਬਾਤ ਜੀ ਤਅ ਰਸੀ ਫੁਗ

ਾਧਿਸਿਕੀਤੀਆਨੁਪੁਰਜੀਨਰਣੀਆਆਤ
ਐਨੁਤਈਆਨੁਠੌਆਆਬੁਮਣੋਦੇਆ
ਤਬਬਾਬੈਜੀਕਉਭੀਬਹੁਤਿਆਇਆ
ਤਦਗੁਰੂਜੀਪੁਛਿਆਆਤੈਸਿਖਿਆਂਠੁ
ਨੋਤਬਉਸਕਹਿਆਜੀਸੈਸਿਧਤਾਕ
ਸਣਾਪੁਨੋਆਤਿਸਕੇਨਾਉਰਬੂਸਣਕਿ
ਦਇਨੋਨਾਤਬਬਾਬੈਕਿਆਆਤੇਸਿਧਿ
ਨੂੰਆਜਤੀਸਣਸਰਿਨੂੰਠੌਆਨੋਆਕਿਦਨਾ
ਨੋਧਾਯਾਆਤੇਭੂਆਂਧਰਦਠੌਜੋਸੈਸ
ਉਸਨਾਪੁਰਿਦਇਆਨੋਤਬਕਹੀਰ

ਦਖੇ।ਤੀ।ਕੀਤੀ।।ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਓਹੁ ਕਿਥੈ ਹੈ।
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ। ਓਹੁ ਇਕ ਮਾਣਦੂ ਇਥੈ ਹੈ ਪ
ਇਆਹੁ ਆਕੈ ਹਥਿ ਜਾਓ ਪਰਿ ਖੜਿਆ
ਤਬ ਜਾ ਸੁਣੈ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ ਓਹੁ ਪਰਮਾਤ
ਹੋ ਕਰਿ ਗਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ਜਾ।ਤੇ ਗਣਾ ਕੈ।
ਇਉ ਮਕਾ ਬਾਪੁ ਓਆਸ ਖੜੀ ਹੋਇ ਆਵੈ
ਪਰਮਾਤੁ ਪੈ ਦਿਆ ਗੁਬਤ ਭੀ ਕਰੇ ਗਾਤ
ਬਤੁ ਨੀਕਤੁ ਪਰਮਾਤੁ ਦਿਤੈ ਗਾਇਆ।
ਜਾਇ ਪੈ ਗੀ ਪਓਕਾ ਕਤਿ ਓਸਾ ਪਰਮ
ਤਆਗੇ ਰਖਿ ਓਸਾ ਤਾ ਬਾਹਿ ਮਪੁਦਿਆ

ਆਖਿਆ ਪਤਰਾਖੁ ਓਤੁ ਤਾਮਿ ਸਹਿ ਉਆਇਆ
ਤਬ ਓਨਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸਿਰ ਆਇ ਓਤੁ ਤਾਈ
ਆਇਆ ਸੋ ਏਕਅ ਚਰੀ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਬਾਹੁ
ਸੰਸੋਗ ਪਾਸਹੁਨ ਗਉਤੀਸ ਢੀ ਦੁਰਾਏ
ਸੀ॥ ਤਬ ਸੋਰ ਕਾਨ ਚਾਸ ਸਾ ਓਆਤ ਸੈਤੁ
ਖੋਓਆ ਤਾ ਸੋਰ ਖਸਿ ਸਗਤੀ ਓਨਿ ਦੇਸੈ ਸੋਨੁ ਦੁਸ
ਨਾਆਈ॥ ਸੋਗਆ ਨਾ ਸਰਉ ਗਈ॥ ਤਿ ਸਕਾਸਦੋ
ਏਤੁ ਤਨ ਨਸਿ ਆਈਆ ਸੁਖੁਉਤੁ ਓਨਿ ਰਿਆਣਾ
ਆਤੋਓਉ ਕਤਿ ਗਈਆ ਤਾ ਦਉਦਨਾ ਚੋਤਆ
ਏਸੋਗੀ ਪਈਆ ਤਾ ਬਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੀਰ ਉਮਾਓ
ਓਗਈਆ ਗੁ ਸਕੇਦ ਗਉ ਸਰਿਸ ਤਪਤਾ

ਬੈਪੀਆ ਬੀਆ ਤਾ ਲੇਖਾ ਲੇਖ ਕਰੀ ਇਤ੍ਰ ਸਤ ਬੀ ਤਬ
ਬਾਬੈ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਪਸਾਰਿ ਸਭ ਕੀਆ ਹੈ ਹਿ ਤਬ
ਬਾਬੈ ਪੁਛਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ
ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਗਿਆਨੈ ਹਿ ਤਾ ਤੁਸੁ ਬਾਬੈ ਖਿਸਨੁ ਕੀਤਿਓਨੁ
ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਸਾਗੀਆ ਆਨਾ ਸੁਖਾ ਸੀਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹਿ ਗੇਤ ਬਕਾਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਸਭਤੁਸ
ਸਿਲੈ ਗਾਹਿਆ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਹਿ ਤਨੁ ਕੀਤਾ ਖਖੁਕੁਹਿ
ਤੀਹੋ ਆਤੈ ਆਖਿ ਆਹੇ ਸੁਨੁ ਆਗੇ ਸਗਿਲੇ ਹਿਗੋ
ਤਾਕੁਰੀ ਸਹਿ ਆਖਿ ਆਇ ਪਰਸੇ ਸਰਕੋਇ ਹਨੁ
ਕੀਤੈ ਗੇ ਸਾਖਿਆ ਲੇਗੀ ਆਗੋ ਤਾ ਕੁਨਿਰੰਕਾਰ
ਆਖਿਆ ਹਰਿਆ ਕਰਗੈ ਆ ਤਰੀ ਸਹਿ ਆਖਿਆ
ਸਾਹਿਕਾ ਆਉ ਤਬ ਕਾਲੂ ਨਿਰੰਕਾਰੂ ਕੀ ਥਰਿ

ਰੋਆਇਆਬਾਬੇਪਾਸਿਆਇਆਅਤੇਉਸਨੋਮੁਹਿਉਪਰਮੁਥੀ
ਸੋਰਪਾਸਿਆਕੈਸਰਨਦੇਸੀਨਾਠਾਜੀਫੇਰਿਨਦਉ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਆਹਿਉਪਰਾਲਿਉਸਕਰਿਸੁ
ਉਨਾਨਦਰਿਗਾਸੋਸੁਧੀਨਾਈਪਉਣਾਈਸ
ਕਰਾਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਉਨਿਸਬਦੁਆਖਿਆ
ਆਖਿਉਸਨੋਜੀਉਵਾਤਕਰਿਦਿਤੁਆਗੈਪਰ
ਨਾਤਦਰਉਹਰਿਆਖਿਆਮਰਸੋਸਰਦੇਨਾ
ਦਰਿਆਤੀਤਾਆਵਿਆਗਤਦੇਸੁਰਿਪਾਹਿਨਾਹਿ
ਉਸਦਿਪਹਉਦੇਨੀਨਾਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਰਸਤਾਨਮ
ਨੀਆਪਰਾਣਉਦਾਇਨਿਤਦਿਨੀਤਾਂਉਸਨੋਤਰਕ
ਹਿਆਤਕਸਨਾਮੁਕਾਇਸਨਾਉਨਾਤੋਕਰਿ

ਮੈਨੋ ਗਾਫਲੁ ਮਕਾ ਗਫਲੈ ਹੈਵੇ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੀ ਏਹੁ
ਉਪਗੋ ਰੁਕੁੰਠੇ ਆ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਣਗਰ ਪਹਿਲੋ ਬੋਲਣ
ਵਾਹਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ
ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ॥ ਪਉੜੀਆ॥ ਪਾਪਾ ਪਹਿਲੂ ਨੈ
ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹਿ ਆਇਆ॥ ਤਾ ਲੋ
ਕ ਹਿਰਿ ਕੇ ਇਹਿ ਦਿਨੁ ਗਏ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕੁ ਬ੍ਰਾਮ
ਣ ਕਰੀ ਆਇਆ॥ ਪੁਛਿਆ ਗੁਸਾਈ॥ ਤਾ ਆਇਆ ਸੀ
ਪ ਖਾਇ ਗੁਰੂ ਕੀਤੋ ਸੁ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਰਸਾਦੁ ਹਿਰਿ ਕੈ
ਨ ਖਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ॥ ਆਪ ਹਰਿ ਮਰਦੇ ਪ
ਰਸਾਦੁ ਤੁ ਧੋਆ ਰੋ॥ ਤਾ ਪੰਡਤਿ ਕਹਿਆ ਮੈ ਇਹੁ
ਪਰਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਖਾਵਾ॥ ਮੈ ਆਪ ਦੇ ਕਰਿ ਖਾਵਾ

ਗਾ॥ਜਬਕਹੁਪ੍ਰਭੁਤਉਪਗਤੀਉਪਜਾ॥ਗਾ॥ਮਤੇਰਾਉਕਾ
ਦੇਹਗਾ॥ਮਤੇਰਾਇਵੈਰਿ॰ਭੀਪਗਤੀਉਪਜਾ
ਗਾ॥ਤਚੁਲਾਕਗਗਾ॥ਤਕਰੀਆਪੀਇਕਰਿ
ਚਾੜਾਗਾ॥ਛਠਰਸੈਟੋਰੀਪਗਤੀਰੈਸੀਠੈ
ਤਸੈਨਾਠੀਪਾਲਾ॥ਤਬਬਬੈਆਭਿਆਇ
ਨਪੰਡਿਤਰਉਰਸੈਟੋਰੈਗਰੈਦੇਹੁਤਬਰੈਗ
ਰਸੈਟੀਮਿਲਾ॥ਪੰਡਤ੍ਰਬਾਠਿਲੈਗਇਆ॥ਜ
ਇਲਗਾਚੈਉਵਾਬਣਾਦੇਹਹਿਪਗਤੀਪਿਰੈਸੀ
ਬੈਪਗਤੀਪਿਰੈਹਪੈਠਡੀਆਨੀਰਾਇਲਿਕਿ
ਤਬਰਾਬਿਪਠਟਿਪਿਰਰਹਿਰਿਆਜਾਤ੍ਰਭ
ਆਜਜੁਠਆਆਰੁਆਭਉਸੁਬਾਬਤਰਾਦਤ

ਆਇਪੈਰਪਇਆ।ਆਖਿਓਸੁਜੀਓਹੁਪਰਮਾ
ਤਮੈਨੁਮਿਲੈਮੈਤੁਧਾਨੁਆਣਾਤਾਤਰਣਹੁ
ਤੂਆਖਿਆਆਨੁਆਸੀਓਹੁਦੁਖਤੁਗਇਆ
ਪਰਦਕਾਪੜਤਾਹਿਵਤਗਨੁਕਰਿਕੈਪਰਤੀ
(ਸ) ਖੈਸਤੂਰਮੋਟਵਕਤੁਖਾਹਿ।ਤਬਬਾਬੇਇਆ
ਨਕਰਾਗਨੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਿਮਃ੧॥ਸਾਹੁਰੈਹਿਨੋਵਾਸਉ
ਨਾਵੈਂਕਨਾਵਣਗਾਨੁਖੇਲੀਆਕਾਰਗਬਹੁਤੁ
ਖਿਮਪਾਗਾਗੀਗਾਵਾਉਰਵਤੁਰਤੇਰੀਆਓ
ਗਰਝਖਾਣਨੂਪੁਖਿਓਗਾੜ੍ਹ॥੧॥ਰੈਸਾਨਾਟੈ
ਰਬਤਨਾਨਪਾਹਿਰਾਸਾਨਤੁਰੀਰੈਸਾਨਿਓਹੈ
ਗਾਉਹਿਦਮਆਣਈਖੈਓਵਰਿਖਾਰਿਵ

ਗੇਘਰਸੁਖਜਾਗਾਰਧਰਿ॥ਪ੍ਰਭੀਨਿ॥ਦੇਵਗਾ॥ਕੈ
ਸਤਿ॥ਚਰਣੋ॥ਮਕੈਗਇ॥ਨਿਸੁਭਿ॥ਗਾਕਾਸੀਜੁ
ਠੇਚਰਿਮੇਖਾ॥ਸਿਗੀਸੋਗਮਭਗਦੇਕੋਖਾ॥
ਰੋਗਿਗ ਠੀਕਗਮਖੀਮੇਪਿਾ॥ਚਿਨਿਬੁਣਮਭਖ
ਸੀਮਿਕਿਚੰਧਿ॥੩॥ਸੇਨੇਸੀਆਇਮਿਸੋਮਿਰਿਕਾਗ॥
ਕਾਸੀਖੁਪਰਿਠੇਦਰਿਮਾਗਾਨਕੁਮੁਕਗਠਿ॥
ਸੁਗਪਗਦ ਗਾਨਾਕਮਚੈਕਮਿਣਿਤਿਭੈਨੂ
ਗਾ॥੪॥੧॥ਤਖੇਣਸਰਿਗਿਨਿਗਨੁਸੀਆਈਆਨੇਏ
ਜੋਪਿਫੁਣੈਪਨਹਿਗਤਿਕਛੁਖੀਗਤੇ॥ਨਿਠੈ
ਤਾਰਿਸੁਨਿਤੁਕਾਖਗਮਾਮਤੇਕਾਪਗਤੇਛਰਿ
ਆਏਦਾਆਰਿਗਭਾਸੀਰੇਪਿਢੈਪਸਹਾਨੇਦੇ

ਜਬ ਆਤੀ ਵਾਗ ਤ੍ਰਿਠ ਦੇਤਾ ਪ੍ਰਤਿਜੈ ਖਾਤਬ

ਬਾਬੈ ਫਿਰ ਦਿਤੀ ਕਹਿਆ ਜੁ ਏਹੁ ਨ ਹੁਆ

ਪਕੜਿ ਰਖਿਆ ਜਬ ਮਾਸ ਹੂ ਜੀ ਆਇਆ

ਤਾ ਮੈ ਗਲਿ ਪਕੜਿ ਰਖਿਆ ਆਇ ਉਨ ਜਾਤਬੀ

ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿਆ ਏਨ ਹੁਵੇ

ਤੂੰ ਜੋ ਇਤੁ ਦਖ ਪੜਿ ਰਹਿਆ ਦੇਖਾ ਨਾਮੈ ਦਿਆ

ਦੇਖਾ ਨਾਹ ਸੋਤੇ ਗਏ ਫਤੁ ਪਾਵਦੇ ਖੇਤ ਵਸ

ਉਸ ਦੇ ਨਾਤ ਦਰਤੁ ਮਿਲਣ ਹੁਵੈ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਏਕ ਦਿਤਾ ਮੈ ਗੀਮ ਤਾ ਕਹਿਆ ਸੈ ਬਟਤੁ

ਜੀ ਬਾਤਾ ਤਾ ਮੈ ਆਗਿਲਨਾ ਬਾਲਿਓ ਜਾ

ਪਕੜੀਆ ਪਾਈਆ ਤਾ ਪੜਿਲਣੇ ਕੜੇ

ਆਕਹੁ ਗੁਣ ਗਾ॥ ਤਾਂ ਮਿਲਿ ਵਡਾ ਹੁਵਡੀ ਆਕਹੁ ਗੁਣ ਗਾ॥
ਤਦਹੁ ਸੋਭ ਉਕੀਤਾਰੇ ਮਤਾ ਆ ਸੀਰ
ਦੇ ਜਾਇਣ ਜਾਹਿ॥ ਦੁੜੈਗ ਉਤਿ ਮਿਲਣ ਹੁਰਿ
ਮਿਲਣਹਿ ਜਿਣਕੁ ਦੀਆ ਵਾਹਿ ਆ ਖੀਤ ਸੋਆ
ਖਿਆਰੀ ਗੁਰੁ ਜਪਿਣਹਿ॥ ਤਰਿਸੈ ਗਤਿ ਹੋਗ
ਹੁ ਉਪਿਗਜੀ ਸਹਿਕੈ॥ ਤਵਖਾਵੇਰਾ ਜੁ
ਜਹਿ ਪੀਰਜ ਦੁਕਾਂ ਪੈਗੰਪਹਿ ਆ ਤਾਰੁ
ਵਖਤੁ ਤ੍ਰ ਸਹਿਜਿ ਸਕਦੁ ਕੇਲਿ ਆਗਾਹੀ
ਸਾਹਿਬੋ॥ ਮਃ੧॥ ਪਉੜੀ ਹੁਤਕਾ ਪਾ ਹੁਣ
ਕਿਤੁ ਕਾਰਜ ਸਾ ਦੁਹਾਤਾਸ ਆਖਿਆ ਕਰਿ

ਇਆਪੁਆਣਾਬੂਝੈਗੁਰਦੁਆਰੈਚਿਤੁਲਿਆਪ

ਭੁਤਾਇਆਸਾਦਮਿਪਇਆਜਸਤੰਦਗਾ॥

ਆਪੇਮਾਣੁਦੇਨਾਵਖੋਮਣਿਤਿਸੋਠੈਡੂ

ਰਖਿਸਿਆਤਾਮਤਗੁਰਰਾਖਚਰੁਰ ਮ

ਭੀਾਗਠਿਆਇਆਠਗਇਆਤਰੁਗਪਰੀ

ਦਰਰਠਗੁਾਸਰਿਦਤੀਆਇਪਠ

ਤਿਆਰੀਸਿਦੁਤਜੀਆਗਾਠਰਮੁਠੈ

ਇਸਾਣਾਦਰਿਰੀਤਾਪਿਤੁਤਇਆਤਮ

ਪਹਿਲਾਪਠਗੁਪੇਯੈਗਇਆਭੁਤੇਭਰਿ

ਸੋਇਆਗੋਸੇਤਿਪਰਿਧਾਇਆ ਪ

ਓਐਰੁ ਰਭਾਇਹਿ ਆਪਾਵਿਤਿ ਨਾਹਿਓਸ੍ਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਜੀਓ ਪਿੜ੍ਹ ਦੀਆ ਜੈ
ਜਾਪਸੰਗਤਿ ਓਤਿ ਅਨੁਦਿਨੁ ਆਸੇਰਸੇ
ਓ ਕੀਤਾਦ ਰਬੁਸਾਜਿਨਿਸਿਧਿਆ
ਜਿਥੀਪ ਥੀਪਾਇਆਜ ਪੁਦੀਕ੍ਰਸਾਜਿਨ
ਤੁ ਨਰਿਵਾਦਸ੍ਰੈਨਤ ਓਅਤਿਜਸੀ
ਜਾਨੁਸਾ॥ਤਰ੍ਹਨ ਬਾਬਾਰਦਦਾਰ ਰਹਿਆ॥
ਧਾਰਤੋ॥੧੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦਤੀਆ
ਓਦਸਮੀ ਕੀਤੀਰ ਪੇਸ੍ਰਜੀ॥ ਆਤਓ

ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਗੋਤੁ ਕੀ ਰਿਕ ਗਹਿ ਹਾ॥ ਤਦਰਣੁ ਪੈ ਗੀ ਅਤ

ਦਕਾਂ ਚਵੀ ਆਗਾ ਨਿ ਬਿਆ ਸਾਂ ਸਿ ਰਿ ਗਸੇ ਪਾਏ

ਏ ਬਾਂਧ ਨੁ ਜੋਂ ਧਾਂ ਗਸੇ ਪਾਏ ਏ ਮਸ ਪੈ ਟਿਵ

ਬਿ ਦੁ ਣੀ ਰਾਤ ਦਰਣੁ ॥ ਤਿ ਸੈਂ ਏ ਜਾ ਤ

ਜਾਤ੍ਰ ਧੋ ਨਿ ਖਾ ਤ ਦਰਣੁ ਵਾਂ ਵ ਪਾ ॥ ਮਗੀ

ਦਸਿ ਸਾਂ ਥਿ ॥ ਵਤਿ ਆਗਾ ਤ ਖਵੇ ਪਏ ॥

ਭ੍ਰਿਤਿ ਗ ਨਾ ਤ ਧ ਗੜਿ ਵੈ ਸਮੇ ਸੈ ਏ ਆ ਤੈ ਮੇ

ਹਿ ਜਾਤ੍ਰ ਧੋ ਨੇ ਏ ਦਰ ਗੀ ਆਇ ਸਾਂ ਚੀ

ਸੇ ਦਾਂ ਕ ਗਹਿ ਆ ਪਨੁ ਗਤਿ ਗਨ ਦੀ ॥ ਜਾ

ਦੀਆਤੇਮਾਹਿਦਿਆਪਾਸੀਸੋਗੁਰੂਖੇਆਸੋਤੇ
ਪਾਈਹੈਨਾਤਉਗੁਰੂਤੇਬਾਇਆਈਹੈਨਾਇਕਸ
ਖੇਤਨਾਆਖਿਆਸੈਆਜੀਭੀਮੇਦਕਰਾਹੈ
ਰਹੰਦੇਖਾਲਿਤਾਇਕਮਰਦੁਨਇਆਆਹੇ
ਦਾਹੈਨਾਨਖਿਸਫਹੋਨੇਸਾਤਾਂਤਸਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਗੁਸਾਕਤਉਨਾਤਦਰਹੁਸੈਦੇਆਤੇਸਾਹਿ
ਬਹਿਆਆਸੈਆਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਰੋਸਿਖਹਾਂਤ
ਬਗਾਹਿਬੈਸਸੇਖੁਸਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਸਾਕਰਣਾ
ਨਾਹਕਾਤਬਸੇਦੇਬਹਿਆਆਸੈਸੀਆਜੀਨਿਤਾਖੁ
ਨਹਗੁਰਹਿਗਤੀਨਾਖਿਆਸੋਦੀਸੇਵਕਹੈ
ਤਾਦੇਨਾਸੈਆਂਣੈਗੁਰੂਸੋਤਹੀਪਾਇਆ

ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਹਣੁ ਨਉਤਿ ਬੋਲ
ਦਹੁ ਗੋ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀਤਿਆ ਆਖਿਆ ਸੇ ਮੈ ਬੋਲ
ਜਾਂ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹਿ ਤ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਤੁਸ ਮੈ
ਜਾਂਦਾ ਨਾਮੇ ਵਰਗ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਸੁਮ ਦੁਰਗਾਣੀ ਭੇਟਿ ਨੇ ਦੇ
ਇਆ ਨਾ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਮੀਠਿਆ ਹੋਏ ਗਏ ਪਰਾ ਆਖਿ
ਠੋਸੀਆ ਸੀਆ ਖਦਾਨ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤ ਸਾਤੇ ਪਾ
ਇਆ ਨੇ॥ ਆਏ ਤੁਸੀਆ ਖਦਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇ ਆਸੀ
ਤ ਪੂਤ ਸੇ ਦਰਗਹਿ ਜਾਂਦੇ ਨਾਮ ਜਗਤੁ ਜੀਣਿ
ਭੇਟਿਸ ਦੁਰਗਾਣੀ ਜੀਸ ਦੇ ਰਜਾ॥ ਤਦ ਨੁ ਆਸੇਉ
ਦ ਉਆ ਖਿਆ ਹੀ ਸਾਂਨ ਬਦਰਾਣਿ ਜੁ ਮੇ ਪਾਣੀ
ਆ ਤੇ ਉਨੁ ਪਉਨੁ ਗਗ ਨਾ ਮੇਦ ਪਹਿ ਦਰਗਹਿ

ਤੇਓਪਰਿਆ ਨਾ॥ ਗੁਰ ਕਰੀ ਵਗਤੁਸ ਮਹਿਸ ਮ
ਹਿਗਈਆ ਨਾ॥ ਤਬ ਮੈਰੇ ਅੰਤੇ ਮੈਂ ਹੋ ਸਾ ਤਿਖੇ ਹੋ॥
ਦੇਵੈਸਿ ਖਾ ਇਕੁ ਪੈਗ [ਪੰਸ] ਪਾਇਆ॥ ਤਦਹੁ ਗੁਰੁ
ਪੁਛਿਆ ਜਾ ਜਨੁ ਸੀਹ ਇਸ ਦੇਵ ਖਤੇ ਹੋਇ ਹੁਆ ਰੋਗਿਆ
ਗੁਰ ਦਿਲਿਚ ਹੈਰਾਨ ਹੋ॥ ਤਬ ਮੈਰੇ ਖੋਂਹ ਡਰੀ
ਬਾਤੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਏ ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਗਏ ਕੀ॥ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ
ਖੰਡੁ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ
ਸਾਲਾਹਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ॥੧॥ ਚਉਥੈ
ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥

ਤੇ ਸਾਗਿਆ ਵਾਸਿਤੁਰੈ ਸਤੀ ਮਹਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾਨ
ਹੀਨਿ ਬੈ ਅਸਿਹੁ ਦੇਗੀ ਐਕਰ ਮਠੈਹਿ ਮਤੁ
ਕੰਚਨੁ ਕਹਿਆ ਕਮਾਇਐ ਦੇ ਨਾਹਿ ਜੈ ਚਰਣੁ
ਜੋਠ ਦੇਨਾ ਚਹਿ ਮਕਰ ਫਕੀਰ ਬਹੁਣਿ ਨਪਾਏ
ਤਾਣੁ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਭਾਣਾ ਬਹੁਤੈ ਐ ਪਤਿਆ
ਪਾਣਿ ਤੁ ਪੈ ਅਧਾਨੁ ਬੈਚਾਗੀ ਐਤੁ ਕੈਪ ਟੇ
ਗਣਿ ਨਿਬੈ ਮੈ ਟਸੁ ਟੇਅਣੁ ਮਗਕੀ ਇਸਉ ਥ
ਸਿਬਿਲ ਤੁ ਫਟ ਭਨਾ ਕਾਨੁ ਪਸੁ ਥਪ
ਨ ਸੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ਦੁ ਗਨੁ ਪਾਏ
ਪਤਾ ਸਤਾ ਪਗਤਿ ਸਹੁਤਾ ਇਦਸੁ ਐਹਿ ਟਹਿ
ਟਹਿ ਪਹਿਆ ਬੈਤੈ ਸਗਣ ਤੁਗਤਾ ਲਹੀ

ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਤਖਤੁ ਕੁਕਾਕਾ ਪਾਨਾ ਮਗੀ ਦੇ ਸਿਰੈ ਕੇ ਇਤੁ

ਗਹਿਆ ਨਾਉ ਸੋ ਕਹੁ ਤੁਲੈ ਕਰ ਨਾਉ ਧਗੈ ਕਹੁ

ਏ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਣੇ ਗੈ ਦਾ ਪਹਿ ਨਾਤ ਕਹਿ ਮੇਰਦ

ਸੇਵਾ ਮੁਤ ਖਾਨਾਉ ਮਕਰੀਏਨ ਕਹੁਤੁ ਪਾ

ਰੈਗਾਤ ਕਰੁ ਉਮ ਮਹਿਆ ਤੇ ਗੁਰੁ ਆਇਆ

ਠੋਗਾਤ ਉਤੁ ਆਪੇ ਸਿਖ ਮੇਟਿ ਕਰਿ ਲੈਆ

ਇਆ ਨਾ ਆਇ ਰਗ ਕੇ ਖਾਣ ਰਿਦ੍ਰ ਹਿਰਦੈ ਕੁਚ

ਸਿਰੀਤਿਬਾਠਰਦੇ ਨਾ ਜਤੁਗੁਰੂਤੇਗੁਆਖਿਭੇਜਿਓ
ਤਾਰੇਬਾਹਰਿਆ ਓਹ ਤਬਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ
ਆਇਆ ਤਦਹੁ ਆਗੈ ਮੇਰਾ ਦੇਵੈ ਪੁਛਿਆ।
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੇਗੁ ਰਤੁ ਆਂ।।। ਦੇਪੁਰਦੇਸ
ਦੇਤਾ ਹੋਆ ਤੇ ਸੰਦਿਖ । ਮਾਦੇਤਾ ਹੋਆ ਤੇ
ਪਾਸ ਚਾਦਰ ਪੀਦੇਤੇ ਹੋ ਬਿ। ਦਾਦਿਆ।
ਧਾਸੂ ਰਿਸੂ ਦਿਖਾਦੇ ਹੋਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਣ
ਦਾਦੇ ਹੋਆ ਸੰਤੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਪਾਇਆ ਹੋ।
ਤੇਰੀ ਤਾ ਪੂਰਨ ਤੀਆ ਆਮਾਰ ਦਾ ਹੋਆ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਗੁਮਾਣ ਕੀ ਦਾਰ ਪਉੜੀ।
ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਇਆ ਣ ਤਾ ਸਾਗਮ

ਪ੍ਰੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇਆਣੇ ਨਾਰਖ੍ਰ
ਤ੍ਰਿਭੂਗੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇਆਣੇ ਤ
ਤ੍ਰਿਪ੍ਰ ਨਸਾਈਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇ
ਆਣੇ ਨ੍ਰਿਭੈ ਗ੍ਰਸਾਈਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ
ਦਿਇਆਣੇ ਤਾ ਸਭ ਵਾਂ ਢੁਕੇਹਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇਆਣੇ ਤਾ ਸਰਨੀ ਸੁਪ੍ਰੇ ਨੋ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇਆਣੇ ਤਾ ਨਧੀਖਿ
ਪਾਈਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋਇ ਦਿਇਆਣੇ ਤ
ਸਹਿਸਮਾਈਆਂ ॥੧॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਸਿਰ
ਖਣਾਇ ਪੀ ਚਹਿਨਿ ਅਣਦੇਵਦੇ ਸੀਰੁ ਨਾਮੁ

ਗਿਆਨੀ ਅਜਾਣੋ ਬਹਲਿ ਫਰਾਂਣਹਿ ਆਨਿ ਨੈਣਿ ਤਿਸ
ਸਾਧਾ ਸੁਣੇ ਦੇਖਿ ਸੰਗਾਣੀ ਭੇਤ ਤਾਂ ਵੰਞੁ ਨਿਰਭ
ਹਾਥਿ ਨਿਤ ਗੀਆ ਨਿਹਚਲ ਪ੍ਰਭੁ ਅਣੀ ਆਗੁ ਪਿ
ਤੁਰਿ ਗਤ ਗਵਾਇ ਨਿ ਦੁਖ ਰੋਗ ਵਿਨਿ ਧਣਿ
ਬਣਾਇ ਡਣ ਧਤਾ ਨ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀ ਵਿ ਸਾਈ
ਨਿ ਆਉ ਪਾਣੀ ਆ ਚਸਕਿ ਤੀ ਗ ਖੇਦ ਣੀ
ਨਰਫਟੀ ਭੁਰਮਸੁ ਨ ਪਾਣੀ ਸਦੁ
ਚੀਰੁ ਗ ਨਿਲਿ ਨੁ ਗਤੀ ਅਖੈ ਇਵੇ ਨਣੀ
ਟੂਡਾ ਪਾਇ ਬਣਿ ਨਿਤ ਸਗ ਏਦ ਦਾਖ
ਏ ਨਤਾਣੀ ਅ ਣ ਵੀਕ ਸੋਹਪੀ ਛੁਸਡੁ ਗ
ਗਧੁ ਡੀ ਸਾਣੀ ਨਾ ਉਇ ਸੀਗ ਨਿ ਬਹਿ ਸੀਗ

ਗਾ ਬਖਿਸ ਸਾਮ੍ਰਿ ਨਾਰ ਥਿਹੋਮੈ ਥਿਹੋਗਠ

ਉਨੁਤੈ ਸਿ ਟਦੇਤੇ ਗਣਨਾਸੀਆ ਮਹਿਸਾ

ਦਾਏ ਮੈ ਪੰਆ ਵਹੁਨਾਏ ਪੰਗਖੋਜਾਏ ਨੈਤੇ

ਇਮਨਾਨੈ ਦੇਦੇਤੁ ਜੁਪਟਾਮਿਮਿਪੁਖੋਪ

ਸਹਿਰਹਤੁਤਨੁਉਪਾਮੇਰੁਰਾਆਮਪ

ਸੀਆਚਮਹਿਤੇਰਖਸੇਦੁੀਖਾਪੇਪੁਰਥਾ

ਰਗੋਥਸੀਆਪਿਹਿ ਦੁਜਾਨਤੈਮੁਜਾਨਦ

ਹਿਮਰਦਾਨੁਸਾਸੀਆਮ੍ਰਿਹਿਆਜੀਦੁਹਿਲਿਆਗ

ਤੇਉਦੇਸਾਮਿਹਿਪਾਟੀਐਪਾਏਸੀ॥ਨਾਨਾਕ

ਸਿਰਪ੍ਰਖੈਮੈਤਾਂਨੀਏਨਾਗਾਣਨਭਏ॥

ਫੁਏਉਹਿਤਿਉਬਿਬਿਣਦਹਿਣਸੀਆਜਗ

ਤਿਸਸਚੀ ਦ੍ਹਿਹੋਂ ਆਂਨੁਕਸਾਦਕਪਾਹੁ ਸਭ

ਸੋਪਤਦੇਂਹੈ ਦ੍ਹੋਹਿ ਹੋਂਪਾਹੁ ਕਗਹਿ ਹਿਨਸੁ

ਹਣੀਸਾਪਨਦਖੀ ਬਿਲੋ ਦੈਹਿਤੁ ਪਿਆਰੁ

ਦਸਗਸਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੈਰਕਤ ਸੋਹੋਵਤ੍ਰ

ਮੂੰਦਨਾਦੀਆਸਭਮਿਪੀਨਾਤੇਰਿਤੁਦਕੀਆ

ਟੀਨਾਨਕਸੋਮਿਲਿਪ੍ਰਭ ਨਾਦਹਿਨਾਹੀਤ

ਸਤ ਚਟੇਸਿਫਿ ਦੁ ਟੀਆਆਅਗੀਪਨਿਕਿ

ਰੋਗਸੁਸਰੇਹੀਗਾਤੀਆਟੈਂਰਅਪੈਸੈਕੇ

ਪ੍ਰਭੁਪਾਏਕਿਆਤਾਂਠੀਆਪਗਤੀਯਤੀਕਿਵ

ਸੇਹੀਸਹਿਸਿਸਭੁਕਿ ਦੇ ਡੀਟੀਨਾਨਕ

ਤਪਤਿਤਾਕੀਐਸਾਪਤਿਗਏਐਸੇਹਿ॥੨॥ਸਭ
ਕੁਕੁਬਾਧੇਛੁਟੇਮੋਹਿਤੁਆਖਿਆ॥ਤਾਂਆ॥ਨਤੀਜ
ਗਏਸਾਂਆਹਿਪੇਗੀਪਹਿਆ॥ਨਾਂਉਪਗੀਰੁ
ਓਆਗੁਕੁਗੁਕੁਨਾਸਪਲਿਓਤਿਤੁਮਨ
ਲਿਖਿਮਅਹਿਦਿਹੁਰਿਪਨਮਗੇਰਮਏਨ
ਏਗਨਓਆਪ੍ਰਗਨਮਾਂਣੁਖੀਤਚਨੁਮੇਰ
ਪੇਨਿਲਿਭੀਮੈਪ੍ਰਗਨਪਰਸੀਤਖਪਨ
ਮਗੀਰੈਸਿਖਨਤੁ॥ਨਾਂਉਪਗੀਰਨੇਇਪਿ
ਰਮੇਗੀਉਨਭੀਲੋਵੀਲਤੁਏਨਗੁਤਰ
ਨੁਬਾਂਬਾਗੀਉਸਨੁਗਏਰੇਗਨਤਰਨੁਸੀ
ਮੇਨੁਖੀਬਗੇਤੀਵੈਆਪਹਿਲਿਭਪਬਿਲ

ਇਤਿ ਨਿਹੋਉਹਾਂਗਕਜੁਆਰਮੀਭਪਰਦਾਆ

ਪਹਾਮਗੀਦੇਮਕਾਰਤਾਂਥਥਜਾਹਿਪੂਰ

ਇਆਹਾਨਿਮੈਦੇਮੋਹਜ ਜਹਿਪਹਿਆ

ਤਥਗਕਮੁਆਇਆਦੇਖਕਹਿਕਜਹਤ

ਪਾਇਆਤਥਥਖੇਜੋਧਕਹਿਨੈਗੀ

ਆਦੇਖਕਹਿਹਿਆਤਥਮੈਦੇਆਤੇਮੀ

ਹਤਗੈਥੇਗੁਕਗਿਆਖਿਨੈਜਆ

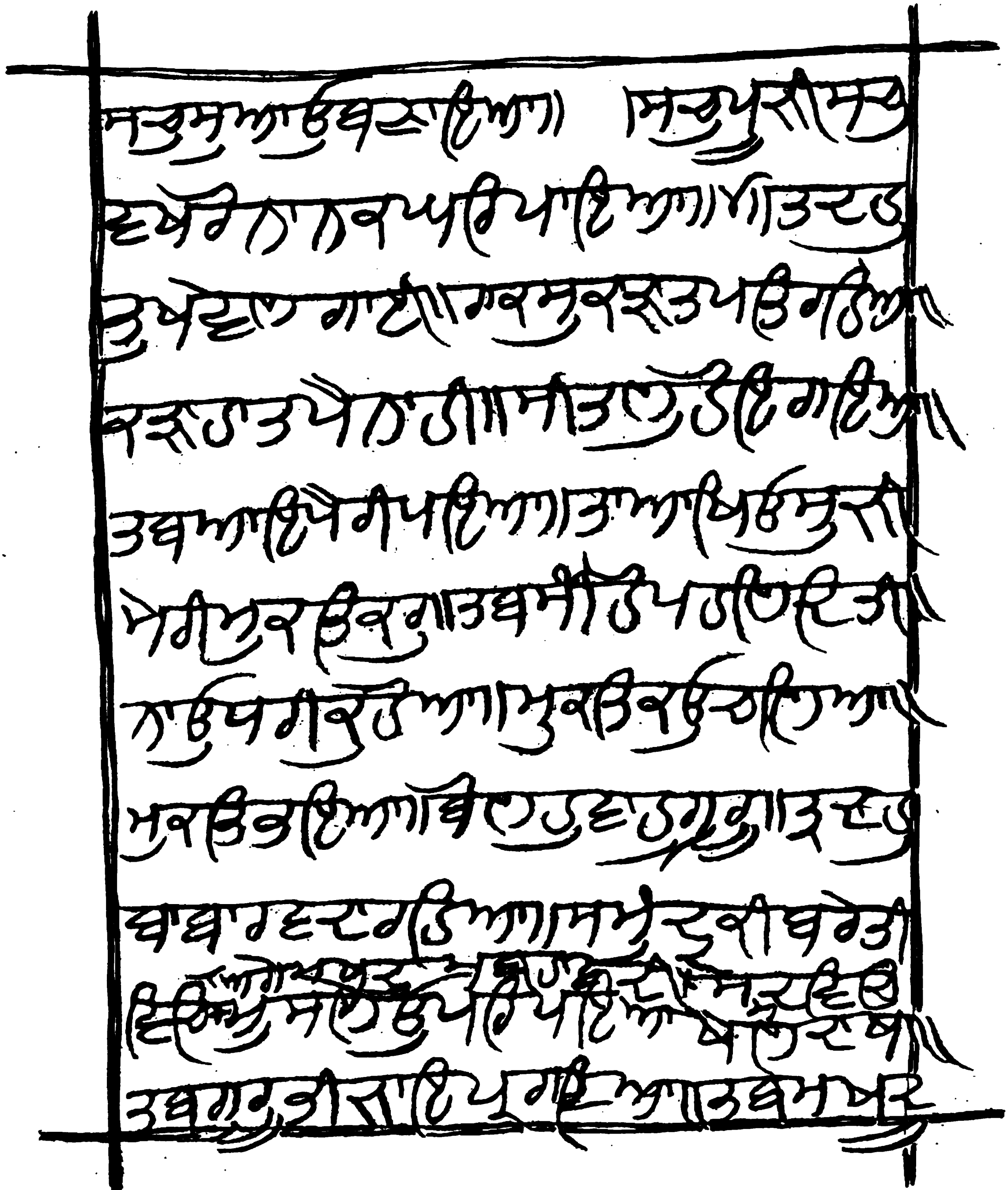
ਮਾਫੇਜੀਅਫੇਗੇਕਜੋਹਿਦਿਤਗੀਆ

ਨਿਗੈਤਥਥਾਥਾਤਪਤੇਕਜੋਹਿਦਿਜਾਧਿ

ਥੋਹਾਤਦੁਥਿਸਮਰਦੇਪਇਆਇਆ

ਭਿਤੁਸਹਨਿਸਥਕੇਹਆਹਗੁਸੁਦਿਹਿ

ਮਃ੧॥ਫੂਟਾਅੰਡਭਰਮਕਾਹਿਮਨੈਭਇਆ
ਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਹੀਗੁਰਕੀਨੀਬੰ
ਦਖਲਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮੇਰਾਆਵਣਜਾਣੁ
ਰਹਿਆ॥ਤਪਤਿਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰੁ
ਸੀਤਲੁਨਾਮੁਦੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਾਸਾਧ
ਮਕਾਂਹੋਇਨਿਜਰਮਾ॥ਮਗਰਤੇਕਛੋਚ
ਦਿਗੁਰਿਕੀਨੇਪਰਮਾਣ॥੨॥ਜਬਕਾਸਾਧਸੰਗੁ
ਭਇਆਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀ
ਅਟਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀਅਬਕਹਾਕਰੈਕੋਟ
ਵਾਰੁ॥੩॥ਮਰਜੁਬਾ॥ਮਰਤ ਬੈਮਰ

ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ਨੂੰ ਪਾਣੀਆ ਆਇ
ਠਸੂ ਸਾਰਾ ਸਾ ਆਏ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਸਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹ
ਸੁਣਿਆ ਆਖਿ ਠਸੂ ਆਏ ਦੇਖਿ ਸਾਰਾ ਆ ਸਖ
ਤੂੰ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਖੂੰ ਗਸੀ॥ ਤਬ ਕਰਿ ਸਤਪੈ ਸੀਤੇ
ਰਹਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਮਸਾਮਖੂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ
ਆਖਿਆ ਨਿ ਕਰਿ ਗਏ ਦੇਸਾ॥ ਰਾਜੂ ਸਮੂੰ ਦੂਰ
ਸੈਣੁ ਕਹਿਆ ਦੇਹਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਖੂ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ॥ ਕਹੈ ਸੈਣੁ ਕਮਾਏ ਨੂੰ ਕਹੂ ਨਿ ਕ
ਰਿਭੀ ਆਇਓ॥ ਤਬ ਮਖੂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਆਖਿਆ॥
ਨਾ ਕਹਿਓ ਕਰਿ ਨਿਹਿਕੁ ਨਿ ਗਨਿ ਕਹਿਆ ਇਆ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਰਾਣਿ ਓ ਸਕੀਖ ਬਹਿਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ ਦੇ ਅਖੀਆ ਵਾਜਾਨੂ ਦੇਵੀ
ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਿਖ
ਇਆ ਪਿਛੇ ਪੇਤਰਾ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿਆ ਸਾਰੇ
ਪੇਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਪੁਜਾਰੀ ਜਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ ਦੀ
ਤੁਸੈ ਗਇਆ ਆਗੇ ਸੁਣੇ ਤਾ ਬੀਸ ਅਰਦਾਸੇ ਕੇ
ਜੀ ਤੁਸੈ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਾ ਪਾਇ ਓਤ੍ਰਾ ਦਾਸ ਤ
ਪੰਜਾ ਨੇ ਕਰਕੇ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਸਬ ਗੁਰ ਪਰਤ
ਖਹਿ ਰੀਸ ਭੰਡੇ ਪਾਇ ਕੇ ਆ ਗਏ ਤਉਤ ਗਲ
ਦਾ ਪਾਸ ਫਕੀਰ ਖਾਪ ਜਾਰਾਂ ਗਮਠ ਗ
ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਗੈਰ ਦਖਲ
ਨ ਕਰਿਆ ਤਖਤ ਤਖੀਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ

ਮੋ॥ਤਬਮਖਦੂਮਬਹਾਵਦੀਉਹਹਿ॥ਕੀ
ਉਸੈਨੀਗਇਆਤਬਪਾਤਸਾਹਿ॥ਨਰਹਿਆ
ਤਖਤਿਕੁਬੈਠਿਆਆਇ॥ਕਹਿਆਜਿ
ਤਿਉਹੁਣਗਾਹੁਬੈਠਾ॥ਤਬਮਖਦੂਮਬਹਾ
ਵਦੀਨਪੁਛਿਆਕੋਈਸਭਸੇਵਕੀਤੇ॥ਕਿ
ਹਿਬੈਠਿਖਾਣੇਪਇਆਹੁਬੈ॥ਤਬਖ
ਤਿਖਾਣੁਬੋਲੇਤੇਗਹਿਗਇਆਤਬਗਉ
ਪਹੋਤਬਹੁਮਿਸਾਰਮਿਲਿਆਭੋਆ
ਇਸਤਿਇਕਹੈਗੋ॥ਤਬਆਗਾਸਤਖ
ਸਾਉਤੇਗੋਲਾਹੀ॥ਤਬਗਤਿਭੀਪਕੀ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਪਾਣੀਆ ਸਤੇ ਉਤੇ ਰੋਨਾ ਹੀ ॥ ਤਬ ਲਉੜਾ ਜਾਗ
ਆਇਆ ਓਸਿ ਡਿਠਿਸੁ ਬਰਖ ਪਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਕੀ ਤੈ
ਲੈ ਕੈ ਲਉ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਲੇਗ ਖੂ
ਦਾੜ੍ਹ ਕਰ ਗਲਿ ਪੁਛਿਸੁ ॥ ਤਬ ਅਪਣੁ ਮਬਾਤ
ਦੀਆ ਸਿਆਣਾ ਦੇ ਮੈ ਬੇਠਿ ਪਾਆ ਤੈ ਮੁ ਨਾਗਰ
ਸਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਨਾਮਦੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਦਰ
ਵੇਸ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਅਪਣੁ ਮ
ਬਣ ਵਣੀ ਆ ਸਿਆਣਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਅਪਣੁ ਮ
ਬਣ ਵਣੀ ਪੀਰੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਨਾਮਦੇ ਆ
ਖਿਆ ਦਰਵੇਸ ਦੇ ਸੈ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਦੀ ਨਉਕਰੀ ਨਾਹੀ ॥ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਹਾ ਦੀ

ਆਇਕਿਸੈ ਡਰ ਹੋਇਆ ਅਤੈ ਪ੍ਰਾਣ ਇਕੇ ਗਾਹਕ

ਦ੍ਰ ਨੀਵਾ ਹੋਆ ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾ ਸਿਰੁ

ਉਚਾ ਹੋਆ ਤਬ ਸਭ ਪੁਰਸ ਬਹਦ ਦੀ ਸਣ

ਲਾਗਾ ਕਰਣੇ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਚਲਣਾ ਇਦ

ਗਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਭੁ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਪ

ਇਹੁ ਭੁਸਾ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਪਾਕਿ ਦਹਿ ਕੋ ਨਾਸੁ

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨਾਹੀ ਆਖਿ ਪੜਗਇ ਸੁਰ

ਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਨਾ ਗਇਆ ਸਾਇ ਸੁਣ

ਗਲ ਹਸਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਰਭੀਆ ਹੋਤ

ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤਬ

ਓਨਾ ਮਸਟਾ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿ ਟੋਏ ਸਤ੍ਰੇ ਕਿਥੈ

ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਬ ਮਪਤ੍ਰ ਮਬ ਹਾਂ ਦਰੀ ਆਖਿ

ਆਤੈ ਮੇਰਾ ਮੁਸ ਟਾਹੀ ਅਟਟਾ ਤਬ

ਓਨਾ ਲਿਖਾ ਆਖਿਆ ਮਹਿਗੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ

ਨਾਉਲਿਆ ਆਖੈ ਤੇਰਾ ਮੁਸ ਟਾਕਾਟੇ॥

ਤਬ ਮਹਿਗੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਤਬ ਮ

ਪਤ੍ਰ ਮਬਹਾਂ ਦਰੀ ਰਾਂ ਮੁਸ ਟਾ ਚੋਰਿਆ॥

ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਲਿਆ ਇਆ ਮਟੇ ਮੁਕਰਿ

ਰੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਆ

ਹੈ ਠਿ ਮਪਤ੍ਰ ਮਬਹਾਂਦੁ ਰੀ ਤਬ ਮਪ

ਤੁਸ ਖਠ ਦਦੀਆ ॥ ਸਿਆ ਸੀਤੁ ਸਕਕੁ ਤਾਪ

ਰਹੈ ਜਾ ਤੇ ਭਿਆ ਰਾਮ ਪਰਾਮ ਸਰ ਕੇ ਤੁਝ ਤਾ ਸੀ

ਆਈ ਪਹੁ ਤਿਆ ਜਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਸ ਪਤੁ ਜਣ ਨ ਮੇਰਿ ਦੁਸ ਮੇਕਗਤੀ

ਮਾਣਕਿ ਮਤਿ ਮਾ ॥ ਜਿ ਟਬਿ ਸਾਣਠੁ

ਦੁਰਿ ਕਰ ਸੀਜ ਗਾਨੁ ਸੁ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ

ਲਿਆ ॥ ਜਸ ਪਤੁ ਮਾਮ ਪਤੁ ਸਖਠ ਦਰੀ

ਕਸਕਰਗਾ ਜੋ ਵਸੇ ਨਮਾਰ ਮਾਨਠੇ

ਜੋਰਿ ਤੁਸੇ ਕਸੀ ॥ ਤਰ ਤੁਸ ਪਤੁ ਸਖ

ਠੰਢ ਦਰੀਆ ਇ ਪੈਰਿ ਤੁ ਸੋਫਿ ਤੁਸ ਠਿਰਿ

ਜਖਤੁ ਉਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸਰੀ ਰਾਗੁ ਦਖਿਣੀ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਅਕਲੁ ਅਕਰਿ
ਪਰਚੈ ਮਨ ਮਾਨਿ ਤਰਵਣ ਨੈ ਕੀ ਪਿਆ ॥ ਮੁਕਨੁ
ਤਾ ਪਕੁ ਤਾ ਸੈ ਸੈ ਤਾ ਰਠੈ ਨਿ ਠਵਣੁ ਲੈਕ ॥੧॥
ਤ ਗੀਆ ਕੈ ਮੈ ਮੁਕਾ ਮੌਆ ਕਰਿ ਮਿ ਦੁਕੁਕਰ
ਸੈ ਖਰਦੁ ਬਾ ਪੈਨੁ ਣਾ ਗਿਰਠੁ ਨਾ ਮੋਆ ਰਠੁ ॥
ਤੈ ਗੀਤਆ ਮਤੁ ਕਰਿ ਬਠੈ ਮੁਣਤਾ ਬਠੈ
ਮੁਕ ਮਾ ਪੰਡਤ ਦੁਖ ਪੈ ਸੈ ਪੈ ਬੀਆ ਨਿ ਪਕ
ਠਗਿ ਰੇ ਦੁਆ ਮਖਾ ਨਾ ॥੨॥ ਮੁਰਸਿ ਪਗਰਣੀ
ਪਖਮੁ ਨਿਜ ਨਮੈ ਖਾ ਮੀ ਰਮਣਗਾ ਦੁਰਿ
ਭੁਰਭੁਚਾ ਕਰਿ ਗਚੈ ਆ ਦੁਗਾ ਭਿ ਚਣ ਦੁ
ਠਗਾ ॥੩॥ ਮੁਣਤਾ ਨ ਮਾ ਨਮਣੁ ਕਠ

ਮਹਿਮੇਧਰਹਿਕਰਹਿਨੁ ਤ੍ਰਾਪਸੀ ਸੁਗਤਿ ਕਿਰਤ

ਣਾਇਣਮਅਸ੍ਰਤੁੰਗੀਪਨ੍ਰਤ੍ਰਾਮਾਸਖਰ

ਤਾਠਮਾਹਿਦਿਆਣੈਔਦ੍ਹਿਗਣਤਭੁਹੈਰ

ਉਾਨਾਨਕੁਦਿਆਣੈਖੇਨਤੀਰਾਲਿਪਣਿ

ਮਠੀਆਣਿਸੇਧਿਾਖਾਮਾਣਣਆਣਣਸ੍ਰਆਮ

ਮਕਾਦਨੁਕਰਣਠਭਕਗੀਸ੍ਰਾਮਭਡਾ

ਆਤਾਆਦਿਣਰਾਦਿਣੀਅਕਾਸਠਭਗੀ

ਸ੍ਰਾਖਾਸ੍ਰਕਾਸ੍ਰਤਿਮੈਨੇਆਖੀਔਰਿਸ੍ਰਮਿ

ਮਿਨੇਠਦੀਣਸ੍ਰਾਆਮਆਠਯਰਤੀਚਣ

ਸਾਸ੍ਰਕਸ੍ਰਠਤੀਦਖਾਗਾਦਿਨਾਮਾਧਣੇ

ਗਹਿਮਸਿਚਾਣੇਤਾਗਣਖਪਣੇਉਿ

ਮੁਕਸੁ ਠਠਿ ਫਿਕ੍ਰੁਠੇ ਨਾ ਨਕ ਮਸਤੁ ਕੇ ਗੋਇ ॥
ਤਬ ਸਪਤ੍ਰੁ ਸਬਰ ਦੇਦੀ ਮੁਸ ਜਾਣ ਠਪਰੁ
ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਤਦ ਤੁਸ ਪਤ੍ਰੁ ਸਬਰ ਦੇਦੀ
ਨੂੰ ਨਕ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਪੀਤਕ ਕਹਿ ॥
ਤਬ ਸਪਤ੍ਰੁ ਸਬਰ ਦੇਦੀਆ ਆਖਿਆ ਜਾਸੈ
ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੀਤਕ ਜਾਤ ਬਬਾ ਬੈ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥
ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੇ ਪ ਛਗੈਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਪ
ਤ੍ਰੁ ਸਬਰ ਦੇਦੀ ਸਣ ਮੁਕੀਤਾ ॥ ਦਸਤ
ਪੰਜਾਣੀਆ ਬਾਬੇ ਦਿਦਾਰ ਕੀਤਾ ॥ ਬਿਲਾਨੁ
ਦਾਨੁ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਕੀ ਓੰ ਬਨ ਗਦਾਸਰੀਆ ॥

ਸਤੁੰਨਿ ਦੂਕੇਸ ਪਹਿ ਲਿ ਗਇਆ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜੇ ਥੇ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸੁ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਖਉ

ਰਉਣੁ ਆਇਆ ਹੈ ਦਰ ਮੈਉ ਹਿਰਿਆ ॥ ਤਬ ਮਰ

ਦਾਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਤਸ

ਬਾਬਾ ਜਾ ਫਿਰ ਗਇਆ ॥ ਆਦੇਸੁ ਆਦੇਸੁ

ਕਰਿਕੈ ਖੜੋਇ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਛਿ

ਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਕੇ

ਉਰਕਿ ਨਾ ਰਿਤੁ ਕਿਥਿ ਕਰਿ ਲੀਆ ਉਤਰਿਏ

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ

ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕ

ਦਾਨੁ ਕਰਣੀਐ ਨਗੀਤ ਰਹਿ ਨੁ ਕਦੇ ਨਾ
ਣੋ ਜਿਸੁ ਦਰਿ ਕਾ ਰਹਿ ਸਿਫਤਿ ਉਰਿ ਦਾਸੀ ਸ
ਨੁਕੇ ਟੀਆਇਕੇ ਣੋ॥੧॥ ਰਿਣੀ ਵਿਧਿ ਮਾਨੁਤ
ਗੀਐ॥ ਜੀ ਵਹਿਆ ਜੀਮਰੀਐ॥ ਰਣੁਉ॥ ਨੁ
ਮੁਦਰ ਵਜੇ ਰਿਪੁਰਖ ਵਾਣਾ ਆਸ ਅੰਦੇ ਸਣੁ
ਇਮਣ ਜਰੈ॥ ਆਈਆ ਜਾਣਪਾ ਟੀਪਾ ਵਹੈ ਮ
ਨੁਬੀ ਪਿਆਸ ਤਵੇ ਆਸ ਹਿ ਪੁਰਖੁ ਰਣੋ॥੨॥ ਵੇ
ਤਾ ਸਤੇ ਗਾਂਤੁਾ ਜਾਇਆ ਤੁਸ ਰਿਣਾ
ਗੀਆ ਵਰਣੇ ਗਾਪੁਦਾ ਨਣੀ ਕਰਣਾ ਸਾਨਸਾਹਿ
ਮਣਣਾ ਆਪੇ ਜਾਹਿ ਆਥਿਕ ਗ॥੩॥ ਸੁਖ
ਜਗਆਸ ਅੰਦੇ ਸਾਤ ਵਣੀ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ

ਇਕੁਰਹੈਨੋ॥ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨ
ਕਏਕੁਏਕੁਮਿਲੈਨੋ॥੪॥ਇਤੁਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥
ਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧॥ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥
ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਙੀਬਾਜੈ
ਲੋਕੁਸੁਣੇ॥ਪਤੁਝੋਲੀਮੰਗਣਕੈਤਾਈਭੀ
ਖਿਆਨਾਮੁਪੜੇ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ਗੋਰ
ਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾ
ਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਣਿਬੰਧਿਰਾਖੇਚੰ
ਦੁਸੂਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕਉ
ਧਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥੨॥

ਜਿਧਨਧਰਅਤੁਰੰਗੀਰੰਗਮਧੀਗ ਪ੍ਰਗਧਬਹੁਤੇ॥
ਸੇਨਮ੍ਰਿਤਮਿਲੈਤਾਵੀਗਤਿਆਧਾਤਾਮਨੁਮੇਦ੍ਵਰਗੇ॥
ਰਾਗਤ੍ਰਿਗੁੰਣਗੁਗਨੈਧਿਪਰਤਮੇਗੇਸੈਮੇਪਾਲੀਰ
ਵਾਣੁਗੈਨੋਆਮੈਮੇਲਾਗਤਮਿਣਨਿਜਨਨਾਮ
ਠੀਰਮ੍ਰਿਗੈਰਿਆਰਗੇਜਾਮਾਚਬਰਫ਼ਰਿਮਦਿਦ੍ਰ
ਧਮਹੁ
ਬੀਣਿਆਅਧਿਨਿਮ੍ਰਨਾਨਰਜੋਗੁਲੈਜੋਡੈਲਾਣੈ
ਤੇਗੈਨੋਤਵਜਾਣੁਮੁਆਣਾਤਗਨਿਤਦਨ
ਗੁਰੁਬੀਣਿਆਜਿਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਮੁਖਨਦਰੀਹਰਿਲਿਓ॥੧॥
ਸੁਹਿਮਦਿਦ੍ਰਨਾਨੁਬੀਣੋਵਸਿਗਤਿਧਰਿ
ਰਗੇਨਹਿਡੈਲੋਆਮੈਜੀਰੁਗਤਿਸੈਗਰਛੁਪਾਏ॥
ਆਪਿਤੈਮਗਲੈਭੁਣਤੈਗਾਬਾਮੈਅਭੁ

ਪ੍ਰਤੁ ਐਸੀ ਸਹਜਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਸਮਾਪਿ
ਸਮਾਵੈ॥ ਗਹੁਓ ਕ੍ਰਿਪਿਆ ਭਉ ਭਗਤਿ ਕੈ ਰਖੋਤਿ ਓ
ਵਸੁਇ ਪਤਿ ਸੰਤਿ ਪਿਆ ਸ੍ਰਧੈ॥ ਪਿਆ ਨਸ੍ਰਧੈਓ
ਇਆ ਸਭੁ ਪਾਇਆ ਸਹਿ ਨਸਿ ਤਾਰੀ ਚਿਤੁ ਨਾ ਵੇ॥
ਨਾਨਕੁ ਵੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਮਹਿ ਦਿਹ ਵਸਿ ਓ
ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਣੀ॥ ਆਸਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗਸ੍ਰ ਵਣ ਪੇਤਾਨਿ
ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰ ਗਤੇ ਕਰਣੁ ਪਾਏ॥੩॥ ਪਰਦ ਕੀਨ
ਨਕ ਅਗਮ ਸੁ ਣਾਏ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰੀਸੰਪਿਲਿ
ਲੇਏ॥ ਰਖਿਆ ਚਹੁਤੇ ਜਨ ਪਾਇਓ ਕਿਆ ਰਓ
ਸਨਕੀ ਸੈ ਥੈ ਪਾਇਓ॥੪॥੩॥ ਤ ਕਗੋਰਪ ਨ
ਪਥੇ ਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ਆਪਿ ਓਸ੍ਰ ਕੀ ਗੁਰ ਪਾਈਗ

ਤੁਮੜੀ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂ ਨੋ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਾਗਾ ਦਿਓ ਧਰਤੀਆ ਵਿਚਹੁ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥੁ
ਤਬ ਗੋਰਖਨਾਥਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਓਸ ਕਾ ਕਉਤਕੁ ਹੈ
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ
ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਤੁਸਾ ਬਾਬਾ ਕਹਦਾ ਗੁਰੂ
ਆਗਿਆ ਸਰਣਿ ਆਈ ਹੈ ਤੂ ਨਿਰਭਉ ਗੁਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ
ਸੀ ਮੈਰੇ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਪਰਜਿਆ ਜਿਨ ਕੋ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਤਬ ਸਿਧਾ ਆਖਿਆ ਤਾ ਸੀ ਪਰਬੀਨ ਗੁਰੂ ਗਤਿ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਣਿ ਸਕੇ ਤੂ ਆਸਣ ਗਾਹੁ ਵਿਚ ਸਿਧ ਮੰਡਲ ਹੋਇਆ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹਉ ਆਸਣ ਗਾਹਣ ਆਇਆ ਹੂ ਸਤਿਗੁਰ

ਇਤ ਗੋਸਟਿ ਲੈ ਪਾਪੀ ਸੋਤ ਦਹੁਮਿ ਪਾਵਾ ਤੀ ਕਾਤਾ॥

ਸੈਦੇ ਅਤੈ ਸੀਹੇ ਆਖਿਆ ਆਕੀਤੇ ਗਹੁਕਮ ਨਾਲਿ

ਪਹਾੜ ਤਗੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਨੁ

ਸੋ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਹਾੜ ਦੇਆ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕ

ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਬ ਬਾ

ਬੇ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਨੁ ਸੁਣਿ ਸਿਧ ਪਾਂਡੇ ਸੁਣਿ ਹੋਹੁ

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੈ ਓਹੁ ਪਹਾੜ ਟਾਲਸੀ ਵੈਗਾ॥

ਅਤੈ ਹੁਸਨ ਸੈ ਸਿਧ ਫਕੀਰ ਤਿਨੀ ਸੁਣੇਗੀ ਤਿਨਿ॥

ਸਭ ਭਦ੍ਰ ਜਾਣੁ ਪਾਇਆ ਪਿਛੇ ਗੀ ਤਬ ਸਿਧ

ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਆਖਿਓਨੁ ਜੀ ਸਿਮਾ ਨਿ ਕੁਪਕ

ਵੇਹਿ ਮਨੁ ਪਾਇਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਸੋ ਦਾਸਿ
ਖਲੜੀ ਪਾਸਿ ਦਾਨੁ ਤਿ ਸਦੇਵੈ ਗਇਆ ਸਦੇਵੈ
ਰਾਗਿ ਬਸੇ ਗਈਆਂ ਸਭੁ ਦੂਰੇ ਪਾਇਓ ਤਬ
ਸਦੇ ਸਿਓ ਨਾਉ ਕੀਤਾ ਤਾ ਓਥੈ ਆ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ
ਇਆ ਖਾਸੇ ਜੀਆ ਨਾਉ ਆਖਾ ਫੁਲ ਵਡੇ ਫੁਲ
ਪਹਿਆ ਪਤਾ ਵਡੇ ਪਤੁ ਪਹਿਆ ਫਲ ਵਡੇ
ਫਲੁ ਪਹਿਆ ਤਬ ਅਖੇ ਸਭਸ ਵਾਨੁ ਰਖੈ
ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸੁਖਸਾਰਾ ਸਭੁ ਪਹਿਆ ਖਾਸੇ ਜੀ
ਆਉਆ ਦੇ ਨਾਨਕੁ ਤੁਬਕੁ ਜੀ ਦਾਇ ਪਖਰਿ ਸਦੇ
ਸਿਦਾ ਨਾਵਿ ਪਾਸਿ ਵੀਤੀਆ ਸਾਰਾ ਆਪਿ ਉਸ
ਤੀਬਾ ਤਰਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਬੇਟਹਿ

ਨਾਲਿ ਬਕੁਠਮਿਆਂਤੇ ਆਹੇ ਤਬ ਮੈਸਿਦਾ ਕਿਰੇ
ਗੀਆ ਭੇਰੀਆ ਆਪਰਮ ਸੈਆ ਆਪਰਮ ਸੈਆ
ਆਖਿਨਿ ਗਤਿ ਤੇ ਗੀਆ ਆਕਰਗਲਿਆ ਨੇ ਕਰਗਰਗ
ਕੀਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਓ ਨਾ ਠੀਆ ਪਿਆ ਨ ਫਿਰਿ
ਜਾਗਤਿਆ ਤਬ ਪਿਛੁਠ ਗਰਾਲਿਓ ਨਾ ਭੁਆਇ
ਆਆ ਆਖਿ ਕੈ ਲੇ ਗਾਮ੍ਹੁ ਦ੍ਹਲਿਆ ਆਖਿਓ ਮਿਤੁ ਮੈ
ਟੀਤ ਗਾ ਮ੍ਹੁ ਹਿਆ ਹੋ ਕਦਾ ਰਾਤਿ ਹੋ ਤੁ ਮਰਿ
ਗੀਠ ਉ ਕਿਰ ਪਾਕ ਗੀਐ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਰਿਮਠ ਲੋ
ਰਾਣ ਤੁ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਮਬੜਾ ਸੁ
ਮ੍ਹੁਦ੍ਹਲਿਅ ॥੧॥ ਗੁਸਾਂਈ ਟੀਤੇ ਗਾਕਠ ਨਾਮ੍ਹੁ ਕੈਮੀ
ਰਾਤੀ ਆਵਣ ਠੁ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਰਿਮ ਗਲਿਬੁਣ ਧ

ਜਿਸੁ ਵਖਤਿ ਸਤੀ ਨਾਉ ਰਿਦੈ ਗਇਆ ਤਿ
ਸਾ ਇਲੇ ਤਾ ਕਉ ਸੈ ਲੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਤੀ ਪ੍ਰ
ਤਖੁ ਨਾ ਖੁਸਰਾ ਸਹੁ ਸੈ ਗੋਦ ਨ ਮ ਸਾਹ
ਗਤਿ ਬੀਤੀ॥੧॥ ਤਬ ਸਾਰੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਖੂ
ਹਸਾ ਨਾਉ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਉੜੀ ਤੁਰੀ ਕੈ ਲਿ
ਆ ਵਿਹਸਾ ਕੁਝ ਹਸਾਇਆ ਨਾਇਸਨਾ ਨਾ ਤ
ਗਿਰਾਸ ਪ੍ਰਸੈ ਪਤੀ॥ ਫੇਰੇ ਨਾ ਮੁ ਫੇਰੇ ਨ ਗਏ ਉ
ਵਿਵ ਟਟ ਫੇਰੇ ਸੋਤੀ॥੨॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗਸੈ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਖਹੀ ਨਾਉ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਪਉੜੀ ਕਿਤਿਆ ਜਿ ਤਖ ਤੇ ਡੀਏ ਤਸਾਹ
ਵਖਤੋ ਗਉ ਨਾ ਮੁਸਰਾ ਜਾਤੀ॥ ਫੇਰ ਤ ਸੁ

ਹੁਸਤਨਾਸਿਰਿਦਾਨਤਾਰੇਬਹੁਭਤੀ॥੪॥ਟੈਟੁ
ਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਿਖੇੜੁਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਇਰੇਖਿਦ
ਰਗਤੀ॥ਸਬਦੁਦਸਾਇਕਗਮੁਚੁਕਾਏਇਸ
ਟਾਸੇਦਿਤੁਰਿਜੁਗਤੀ॥੫॥ਤਥਾਰੈਸਿਧਾ
ਤਿਸੁਕਿਆਜੀਤੁਸਗੋਰਖਨਾਥਨਉਗਾਤ
ਟਹੁਥਾਥੇਇਆ॥ਪਉੜੀ॥ਪਰਦੀ॥ਹਸ
ਰਿਗਨਾਗਗਨਪਇਓਰਖਤਕਾਗਮਗੁ
ਪਨਿਦਾਸੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਾਹਰਿਪਾਵਹਿ
ਟਤਨਾਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥੫॥ਟਬਹੁ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਤਉਰਾਆਇਪੈਗਪਾਇਆ

ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਅਸੁ ਆਖਿਓਸੁਜੀ
ਸਠਿਬਰਸਿਕੈਪਰਿਚਾਏਨੁਨਾਤਬਬਧੇ
ਆਖਿਆਨਾਰੇਸੈਖਿਆਦਾਨਾਨੀਚਾਣ
ਦਾਤ੍ਰਾਨੁਗਰੋਸਿ੬ਨਾਕਿਆਖਿਆ
ਜੀਤਿਗਦਿਤਾਮਭਕਿਹੋਨਾਨੁਕਸ੍ਰ
ਹੈਦੇਤਾਖੇਦੈਨਖੀਚਜੀਐਆਤੇ
ਜੀਤਪਤਹੇਦੇਵਜੀਐਨਾਤਬਗੁਗੁਬੇ
ਬੇਆਖਿਆਨਾਦੇਹੋਗਦਾਅਸੀਸਨੁਸ
ਦੀਆਸਦੇਨੁਗੀਕਗਦੇਨਾਤਬਗਦੇਆ
ਖਿਆਜੀਸਨੁਸਭੀਥਾਉਤੁਹੋਨਿ।

ਨਹਿ ਕਰਣੀ ਐਨਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਿਆ॥
ਠਗਤਾ ਉਤੁ ਮਨੁ ਖੁਠੈ ਦੈ ਰੋਗ ਸਾ ਬੁਧਿ
ਤੇਰੇ ਦੇਐ ਤੈ ਨਗਰ ਕਾ ਗਸਾ ਹੈ ਦੇਨਾਉ
ਸਚੀ ਧਿਰਤੁ ਪਰਿ ਚਲਣਾ ਤਬ ਗਰੇ ਆਖ
ਆਖਿ ਸਾਜੀ ਤੇ ਗਰੀਤਾ ਗਸਾ ਸੈਨਾਕ
ਹਿਰਲੋਐਨਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਗਰੇਰੀ ਧਿਰਿਤੁ
ਪਰਿ ਚਹਿਆ ਨਾ ਤਬ ਬਾਣੀ ਰਾਗ ਗੈਆ ਖਰਿ
ਜੇਗਤਾਕ ਸਣੋਹੈਆ ਨਾ ਤਬ ਚਹਿ ਕਰਿ
ਗਇਆ ਸਾ ਤਾਹਿ ਬੈਠਾ ਤਬ ਗਦਾ ਚੰਦਰ
ਲਾਆ ਤੈ ਗਸਾ ਮਿਦਾ ਤੁਰਖ ਸੌਂਕ

ਇਹੁਹੈਆਲਸਬੇ।ਤੀਕਸਹਿ।ਦੇਸੋਪ
ਸਮਾਦਨਾਹੁਕਮੁਹੈਵੋ।ਤਦਨੁਬਾਬੇਅ
ਖਿਆਦੋਹਮਾਸੇਬਸਤੁਹੈ।ਤਬਸਾਂਦੋਆ
ਖਿਆਜੀਆਮਾਡਾਭਣਾਵਿਚਿਕਹਿਹੈਵੋ
ਤਬਸਤੁਅਖਿਆਦੋਆ।ਫਕਾਮਾਸਹੁਹੈ
ਤਾਂਅਹੁਕਸਾ।ਤਬਸਦੋਸਿਫ।ਭਿਆਖਿ
ਆਜੀਤੋਸਾਮਦਕਾਆਦਮੀਭੀਬਸਤੁ
ਹੈ।।ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਹੋਸਜਾਂਚਹੁਅ
ਦਮੀਹੈਵੋਸਾਸੋਦੇਪਰਿਯਦਹੁਹੈਵੋ
ਆਤੇਸਾਜੁਸ੍ਰਿਹੁਹੈਵਾਆਤੇਬਾਸਹੁਬਸਤੁ

ਦਾ ਹੋਵੈ ਪੰਤੈ ਸਰਾਮਾ ਸੁ ਆਹਣੁ ਕਰਗ ਣਾਤ
ਖਗਦਾ ਅਤੈ ਗਲੀ ਮਿਤਾ ਦੇ ਨਹੁ ਭੇਤ
ਖਗਸੈ ਆਖਿਆ ਨਾਹੁ ਪਾਸੈ ਸਗਖੀ ਦੇਹਿ
ਸੋਗਦੇਦੇ ਪਰਿ ਪ੍ਰਤੈ ਹੋਤਾ ਗਲੀ ਕਰਿਆ ॥
ਤੇਰਕ ਹੁਸਿ ਉਤਿ ਚਕਰਿ ਦੈ ਦੇ ਗਾਮਾ ਦਖ
ਤੁਸਮਸਾ ਖਿਤੁ ਪੁਕੀ ਚੋਗਾ ਦਖਣੁ ਉਸੀਤੀ
ਸੋਤਾ ਪ੍ਰਤੁ ਦੈ ਦੋਆ ਤੈ ਹਿ ਸੈ ਹੁਇ ਚਹੁ
ਆਤ ਖਗਲੀ ਆਖਿਆ ਨਾਹੁ ਗਦਾ ਆ ਸਭੂਪ
ਕਤਾ ਹਿਕਿ ਪ੍ਰਤੈ ਹੁ ਤੁਸਕ ਦਾ ਹੁ ਸੁਪਣੀ
ਦੇ ਸਾਤ ਖਦਾ ਹੁ ਸੁ ਪਈ ਦੇ ਸਾਮਾ ਦਖ ਕੇ

ਮਹਿਤਾਬਾਰਨਬਰਸਾਂਕਾਂਨੰਆਂਹੋਤਬਰ
ਸੈਕਰਿਆਂਵੇਦਤੇਗਸਗੀਕਗੁਕੇਕ
ਮਿਆਂਝੰਦਾਂਹੋਤੇਗੀਵਿਆਮਨਸਾਂਹੋਤਾ
ਦੁਸਕਾਂਬੋਲਿਆਂਪਿਤਾਜੀਇਸਤੇਵਿਆ
ਕਣਾਂਹੋਸੇਮੇਗਸਗੈਕਗੁਦੈਕਮਿਆ
ਫੋਤਬਗਸੋਅਖਿਆਸੋਇਸਨਸਤਦ
ਗਦੀਵਦੁਕੀਤੇਨੇਨੇਹੀਇਸਕੀਇਸ
ਹੀਕੀਪੁਦੀਆਂਨੀਆਂਤਬਗਣੋਅਤੇਗ
ਸਾਂਇਨਨਦੈਪਾਸਿਵੋਹੋਤਬਾਂਸਾਂਬੋਲਿ
ਆਆਖਿਓਮਬੇਟੀਤੇਗਫਗਤੇਕਾਂਸ

ਗੋਰੁਗੁਰੂਦੇਵਕੇਮਿਆਂਦੰਦਾਹੋਤੇਗੋਵਿਆ
ਗਦਾਇਹੋਆਤਬਬਾਬਾਜਾਣਦੂਰੀਬੈਠਾਇਤ
ਸੀਏਸਦਾਸਗੋਰੁਗੁਰੂਦੇਵਕੇਮਿਆਦੇ
ਅਤੇਸੋਗਾਦੇਪਾਗੁਰੂਨਾਪਾਇਹੋਦੈਆਇਸ
ਤੇਹੁਕਇਆਭਾਣਾਹੋਆਤਬਕਹਾਗੋਰਖ
ਸਿਆਇਸਦੇਹੈਆਤਬਗਦਾਸਿਖਾਤੂ
ਬੈਠਿਆਆਆਪਿਖਸਤੁਸੀਏਹਾਣਦਕਾਰ
ਸਰੁਹੋਆਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਹੋਗਦਾਇਖ
ਮੇਗਕੇਮਿਨਾਹਾਪਰਸਾਤਾਇਸਕੀਬੈ
ਹਾਪਕਦੈਆਅਤੇਇਸਕੀਇਸਦੇਪੈਗ

ਕਹੈਆਅਤੈਤ੍ਰਿਸ੍ਰੇਦੁਗੀਲੈਕਰਿਸਥਨਿਕਗਨਿ
ਨਾਮੋਗਰੇਮਿਲੈਨਾਤਬਾਗਾਸੋਮਿਲਿਓਨਾਕਿਰਗਤੁ
ਨਾਨੁਕਮਤੁਮੀਨਿਆਨਾਨਸਿਦੁਗੀਲੈਕਰਿਕੈ
ਨਾਸਥਨਿਕੀਤਾਨਾਰਿਨਿਕਰਿਆਇਆਗੈ
ਮਿਆਨਾਤਬਬਾਬੇਕੀਨਿਆਨਾਨਿਗਨਾਤੁਮੈ
ਤੈਨੋਆਖੀਮੀਇਕਰਿਵਨਤੁਰਿਆਮਿਕ
ਰਿਤੁਨਿਪਾਛੁਨਾਤਬਾਗਨਾਅਤੈਗਨੈਅਤੈ
ਗਸੇਵੀਨਾਉਤਿਨਾਆਖੀਮੀਟਿਆਨਾਛੁ
ਗੁਰਕਰਿਕੈਸਾਮੁਨਿਆਇਆਤਾਜਾਗੈਰਕੈਨੁ
ਨਿਆਪਗਸਾਆਖੀਬਿਲਨਿਤਾਗੁਰਬਾਬ

ਨਦੀਤਵਗਤਾਬਿਅਕਥੁਨਉਗਣਿਆ

ਉੜਿਆਨਪਵਹਿਅਸੁਾਪੈਰਤੈਉਬਾਰਕ

ਸਿਰਤੈਨੈਗਣਗੁਰੁਗੁਰੁਵਰਦਾਇਓਗਤਬ

ਬਾਰਹਮਜੀਸਿੰਘਪੈਢਿਆਇਨਰਸਨਦਿਤੈ

ਸੁਾਰਗਨੀਲਦਿਉਸੁਾਦਨਸਮਤੁਰਦੇ

ਸਿਉਨਾਭਿਕਾਵਣਿਆਸਿਘੁਨਿਆਸੈਦੇ

ਦਭਦਾਤਿਪੋਹਪਤੁਲਿਤੁਵਸਨਾਲਿਦਿ

ਸਾਗਸਿਪਲਦੀਪੁਸਿਘੁਨਿਆਗੁਗੁ

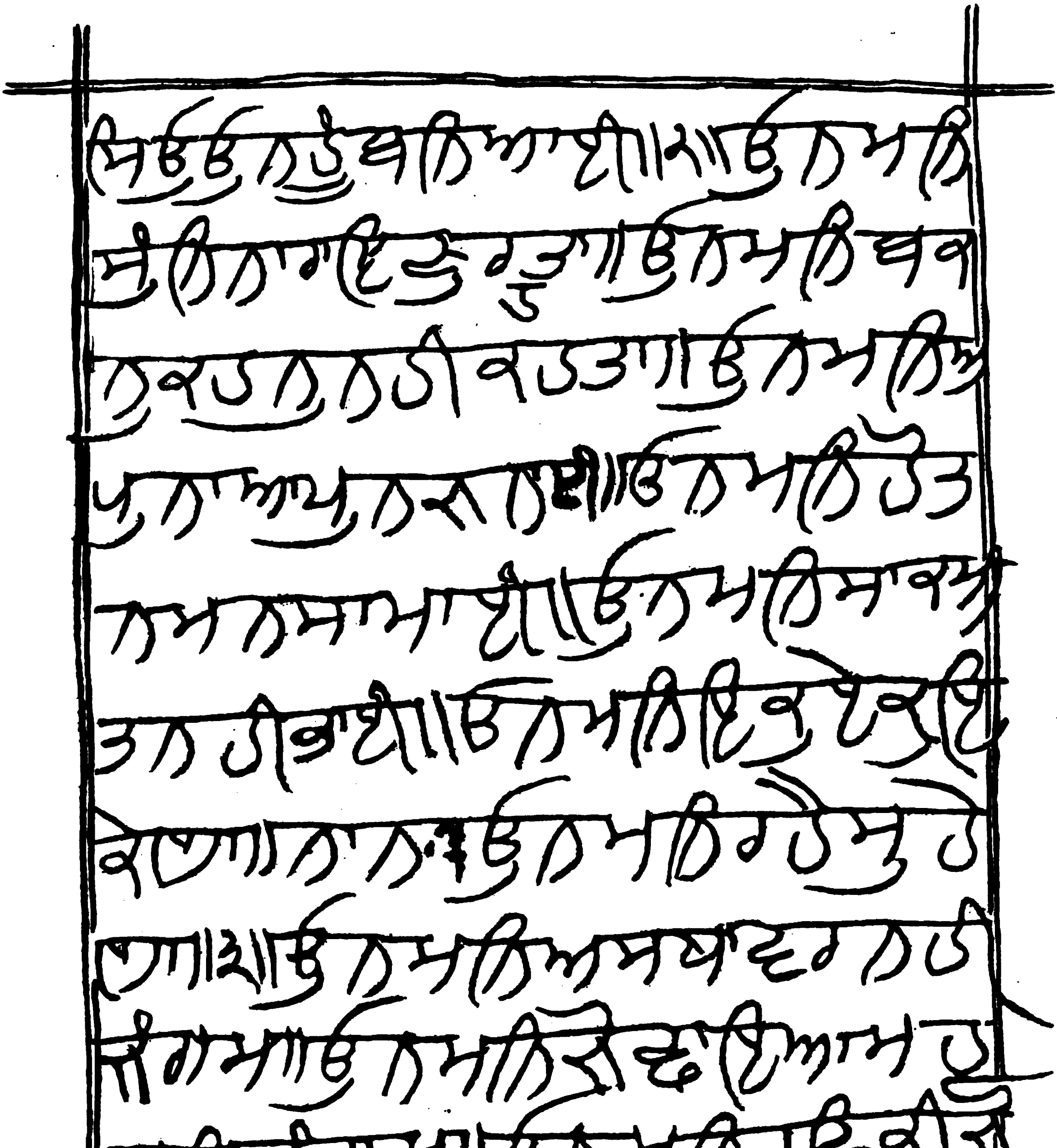
ਲਗਾਦਪਲਿਆਸਾਗਧੰਤੁਬਧਸਿਆਗਦੇ

ਸਿਦਨਾਭੈਰੈਪੈਢੈ।ਬੋਲਤੁਏਹਗੁ

ਸਿਖਲਾਹਾਦੋਇਪਰੀਸੈਗਤਿਕੀਰਹੁਰਾਸਿਆਰ
ਬਗਤਿਖਦੇਤਾਸੈਭੈਇਕਨਾਇਕਹਿਹਿ
ਖਰਸਸਾਲੋਗਤਕਹਿਕੁਸਿਖੁਖਰਸਾਰੁ
ਰੀਕਹਿਤਾਂਦੇਵਾਭਾਲੋਕੇਇਕਨਸਾਇਖਥੀ
ਸਿਸਸਿਖਰੈਖਰਸਾਤੁਨੈਦੇਤਿਸਕੇਇਕੀ
ਸਸਲਾਲੁਤੁਗਸੈਟੀਖੈਦੇਖੋਤੁਸਨਿਲੇ
ਉਤਰੀਕਹੈਖਰਗਾਸੁਨਿਟੀਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਖੁਸਾਲਿਲਿਖਤੈਖੁਸਨਸੈਗਲੀਸੈਨਸ
ਤਲਕੀਕਖਾਲਿਇਕਾਂਇਕਾਂਪਿਆਨਾਲ
ਤਰੀਕਹੀਬਖੈਕਾਬੋਲਸਾਖੁਸਾਲਿਖਿਤੁਥ
ਸਾਬੇਤੁਸਾਤਰਹੁਕਾਕਾਖਉਹੁਆਨਹੁਰ

ਕਰਣਾ ਆਸਮੁ ਦੂਰੇ ਪਾਇਓ ਹੀ ॥ ਜਿਸ ਪਾਰ
ਦੀਪਗ ਦੇਸਿ ਤੁ ਨਾਵ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਹੀ
ਤਰਣੁ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੇਖਤੇ ਮੀਤਿ ਖਸਿ
ਤਖਪੂ ਨਸੈ ਗਣੀ ਤਿ ਹੀ ॥੧॥ ਪਿਆ ਤੁਧ
ਨਿਤਾ ॥ ਰਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਤੁ ਨਾਮਿ
ਸੁਨੁ ਸੈ ਨੁ ਸਭ ਕਣ ਹੈ ਓ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਜਾਪ
ਸੋਗ ਨਹੀ ਰਹੀ ਆਓ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਆਸ ਆ
ਦੇਸਾ ਨਹੀ ਬਿਆਪਤ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਦੁਖ ਨ
ਬਿਤਨੁ ਨਹੀ ਦੇਪਤ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਕਖਾ ਕ
ਰਬਿ ਨ ਹੀਬਾ ਨੀ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਰਹਤੁ ਸੁਨੀ ਏ
ਆ ਨੀ ॥ ਤੁ ਨਾਮਿ ਆਪੁ ਨ ਆਪੁ ਨ ਲਗੇ

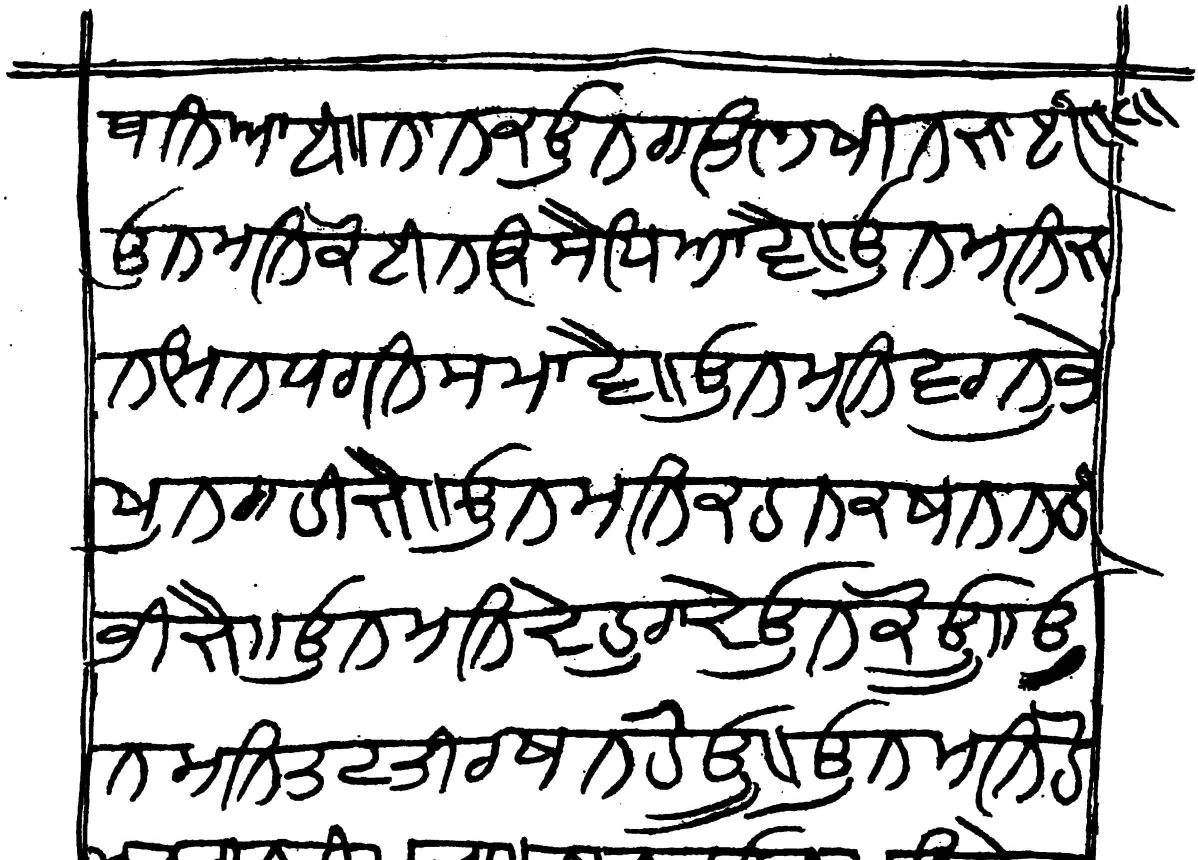
ਆਗਿਆ ਨਾਵ ਉਨਮਨਿ ਸਿਉ ਅਨਮਨਿ ਆ
ਉਨਮਨਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਗੋਵਿ ਧੀ
ਉਨਮਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਨ ਗੋਲੇ ਧੀ
ਉਨਮਨਿ ਆਇਆ ਮਤਾ ਨ ਓਅੰ
ਉਨਮਨਿ ਸੁੰਨ ਰੇ ਤੁਮ ਨ ਗੋਰ
ਤੀ ॥ ਉਨਮਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ
ਨ ਖੀਆਗੋ ॥ ਉਨਮਨਿ ਸਰਤਿ ਖੈਵੰ
ਦਾ ਤੋਗੋ ॥ ਉਨਮਨਿ ਭਾ ਉਹਗ
ਤਿ ਨ ਗੋਕ ਧੀ ॥ ਨਾ ਨਕ ਉਨਮਨਿ

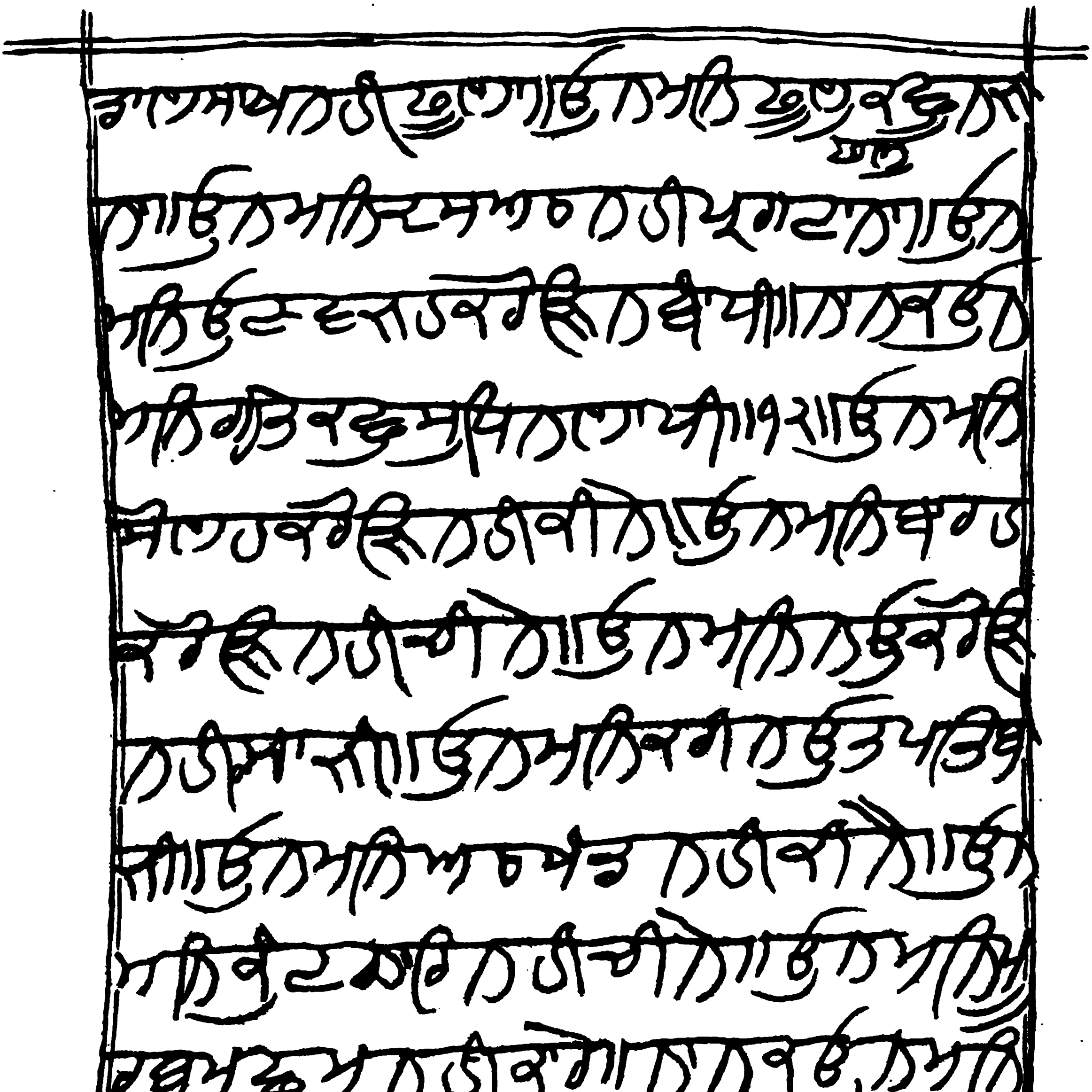
ਤਿਨ ਪਗੀਆ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ ਕਿਰਤਾਰਿ ਨਸਮਸਰਿ ਸਭਕੈ
ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ ਸਦਾ ਨ ਨਾਤੁ ਜੀਆ ਗਾਹਨ
ਪਰਿ ਇਕੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ਹਨਸ
ਰਿਆ ਲੀ ਥਲੀ ਨਹੀ ਜਾਲੀਆ ਨਾ ਨਵਤੁ
ਨਸਕਾਰਿ ਗਹਤਰਿ ਰਬਾ ਲੀਆ ਤੁ ਨਸਕਾਰਿ
ਪਦਰੂ ਪਾਲੀ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ
ਹਪਤਿਸ ਪਤਿ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ
ਪੈਰ ਪਾਤਾਲ ਨਹੀ ਸਾਗਰਾ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ
ਨੀਰ ਨਹੀ ਸਦ ਵੈਰਾਗਾ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਨਹੀ ਕੇਨਾ ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ

ਨਾਅਪੁਨਾਕੀਨੋ॥ਉਨਮਹਿਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠ
ਨਕੀਥਾ॥ਨਾਨਕਉਨਮਹਿਅਣਤਮਸ
ਏ॥੫॥ਉਨਮਹਿਬ੍ਰਹਮਾਨਿਬਿਸਨੁਮਹੇਸ॥
ਉਨਮਹਿਦੈਸੁਨਾਨਜੀਪਰਦੇਸ॥ਉਨ
ਮਹਿਸਾਇਰਸਨਮਨਗਿਰਿਏ॥ਉਨਮ
ਹਿਤ੍ਰਿਪਨਅਮਤਾਨੋਏ॥ਉਨਮਹਿਸ
ਤੀਸਤੀਨਬੀਨਾਗੀ॥ਉਨਮਹਿਸੁੰਨ
ਨਰਿਧਿਸਿਧਿਤਗੀ॥ਉਨਮਹਿਪਰਮੇ
ਸਰੀਜਗੀ॥ਨਾਨਕਉਨਮਹਿਮਨ
ਨਬੈਰਾਗੀ॥੬॥ਉਨਮਹਿਜਿਆਪਿ

ਕਰਣੀਹੀਣਿਆ ਨੀਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਸਤੀ ਸਤੀ ਨਾਉ
ਪ੍ਰੇਮਾ ਨੀਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਰੋਗਾ ਰੋਗ ਮਨਾਣ ਬੇਤ
ਓਨਮਸਕਾਰਿ ਏਕੁ ਏਕੋ ਰਾਣਾ ਹੁਤਾ ਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਨ
ਧਾਨੈ ਹੁਤਾ ਧੀਆ ਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਏਕੁ ਏਕੋ ਰਾਣਾ ਧੀ
ਆ ਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਕਥਾਨੁ ਨਾਨਾਣੀ ਮਰੋਗਾ
ਨਕੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਸਠਿ ਸਿਮਰੋ ਗਾਹੁ ਤਨਮਸ
ਮੁਚਮੰਤ੍ਰ ਮਨਾਣੀ ਹੁਤੀ ਆਪੁ ਨਤ੍ਰ ਮਾਨ
ਗਨਪੈ ਹੁਤੀ ਗਾਹੁ ਗੁਆਤਨਾਮ ਪੀਵਾਨਾ
ਤੁ ਨਮਸਕਾਰਿ ਬੰਮ੍ਰਨਾਨਾਕੁ ਕਰਾਨਾ ਗਾਹੁ ਤਨਮਸ
ਪਾਪ ਕਉ ਪੈਮਨਾਣੀ ਕੀ ਨਾਗਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਏਕ
ਕਾਕੁ ਆਪੇ ਗਾਵਾਹੁ ਤਨਮਸਕਾਰਿ ਸਿਕੁ ਕੁ ਨਾਤੁ

ਰੀ ਦੇਖਾਉ ॥ ਨਮਨਿ ਖੀ ਮਤੀਆ ॥ ਨਮਖੀ ਦੇਖਾਉ ॥
ਨਮਨਿ ਕਉਤੁਕ ਠਾਕੁਰਿ ॥ ਨਮਸੋ ॥ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ਕਉ ॥
ਨਮਨਿ ਸ ਠਾਕਿਕਿ ਗ ਸੋ ॥੧॥ ਗਾਉ ॥ ਨਮਨਿ ਮੰ ਸਮਦਿ
ਤਾ ॥ ਠਾਤੀਆ ਗੁਰਾਉ ॥ ਨਮਨਿ ਸਖਦੁਕ ਸਖ
ਨਵੈ ਦੀਆਉ ॥ ਨਮਨਿ ਉ ॥ ॥ ਨਮੀਤਾ ॥ ਠ ਦੇਉ
ਨਮਨਿ ਗ ਤੁ ॥ ਤੁਮੁ ਫ ਕੀ ਗੁਰਾਉ ॥ ਨਮਨਿ ਅਠ
ਤਾ ॥ ਗ ਤੁ ਕਰੀ ਗੁਰਾਉ ॥ ਨਮਨਿ ਉਠ ॥ ਚਾ ॥
ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਉ ॥ ਨਮਨਿ ਅਠਣੇ ਠੀਅ ਕੈ
ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੧੧॥ ਉ ॥ ਨਮਨਿਆ ॥ ਨਧੁ ਦੇਸੁ ਉ ਸਾ
ਣਾ ॥ ਉ ॥ ਨਮਨਿ ਸੁ ਪਮੂੰਹ ॥ ॥ ॥ ਨ ਗਾਉ
ਨਮਨਿ ਸੁਖਮ ॥ ਠੀਅ ਬੁਲਾਉ ॥ ਨਮਨਿ

ਨਿਧਿਆ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਨਿ ਓਰ ਸਾਤਬਾਅਡਰਸੇ
ਸਨਾਨੁ ਰਿਦੈ ਧਸਾ ਗਾਉ ਨਾਮਨਿਧਿਆ ਨਾਮੇ
ਭਰਿ ਰਹਿਆ ਗਾਉ ਨਾਮਨਿਧਿਆਨਿ ਨ ਓਤਰੂ ਸਰੈ
ਗਾਉ ਨਾਮਨਿਸ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨ ਬਿਚਾਗਾ ਗਾਉ
ਮਨਿ ਮੰਦਸ ਨਾਮੁ ਗੋਤ ਗੋ ਸੁਧਾਉ ਬਿਨੁ ਉ
ਮਨਿ ਨਹਮ ਖੀਆ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਬਿਨੁ ਓਨ
ਮਨਿ ਨਹੀਕ ਖੀ॥੧॥ ਗਾਉ ਨਾਮਨਿਆ ਗਮਨਿ ਗ
ਮ ਨਹਿ ਧਾਗੋ ਗਾਉ ਨਾਮਨਿਸ ਖਾਨਿ ਖਨਮ ਏਕੋ
ਉ ਨਮਨਿ ਮੰਦਸ ਮੀਤੁ ਨਹੋਤਾ ਗਾਉ ਨਮ
ਨਿਧਿਆ ਨਮਾ ਨਹਰਸੈਤਾ ਗਾਉ ਨਮਨਿਆ
ਨਹਰ ਬਾਣੀ ਸਤਾ ਗਾਉ ਨਮਨਿਆ ਨਰਸ

ਕਨੁ ਪਕੜਤਾ ਗੁਰਾ ਮਨਿ ਸਿਖਿਆ ਨਾ ਸਤਾ ਨਿਹਕਾ
ਗਾਨਾ ਨਕਸੁ ਨਾ ਮਨਿ ਸਠਤਾ ਨਿਸਕਾ ॥ ਪਾਗੁਰਾ
ਮਨਿ ਕਥੈ ਤੇਜੁ ਨਾ ਜੀਤੁ ਆਗੁਰਾ ਨਾ ਮਨਿ ਏਕਆਕ
ਗਾਤੁ ਆਗਾ ਏਵੈ ਏਕ ਸਠਤਾ ਨਿ ਸਕੁਤਾ ਸੁਨਾ
ਮਠਿਕ ਏਠੇ ਪਿਆ ਨਾ ਤਬਿ ਏਸੁਹਿਏ ਏਕਏ
ਆਨਾ ਨਕਠਤਾ ਗੁਰਾ ਮਨਿ ਪਿਆ ਨਿਨਿ ਸਏਸੁ
ਸਠਤਾ ਆਸੁ ਨੇ ਤੀਅ ਕੀਆ ਪੇਜ ਨਾ ਨਾ
ਕਸਠਤਾ ਸੁ ਨਾ ਪਿਆ ਨੇ ॥੧੪॥ ਸੁ ਨਾ ਨਿ ਸਤਏ
ਦੀਨੈ ਥੈ ਪਾ ਗੁਰੈ ਨ ਠੇਸੁ ਤਾ ਪੈ ਏ ਨ ਕ ਪੁ
ਸੁਨਿ ਗ ਫਾ ਪਰਿ ਵਦੁ ਤੁ ਵਟਿ ਆ ਪੈ
ਨ ਏ ਠ ਏਨਿ ਨ ਜੀਆ ਏ ਆ ਆ ਸਾਵ ਸ ਆਸ
ਗਪੁਰਿ ਦਾਸਾ ਸੇ ਨ ਗੁ ਫਾ ਅਤਿ ਭਰਿ ਆਸ

ਦਸ॥ਉਨਮਨਿਮਿਟਿਨਸ੍ਰੁਤੈਮਨਕੀ॥ਨਸ
ਉਨਮਨਿਤੂੰਛੋਡਿਨਤਨਕੀ॥੧੧॥ਉਨਮਨਿ
ਪ੍ਰਾਣਾਦੂਟਕੀਤਾਮੀ॥ਉਨਮਨਿਸ੍ਰੁਣੈਸੋਭਿ
ਧਸਾਗੀ॥ਉਨਮਨਿਖੋਜੇਪਗੀਰਥਪਗਨ
ਉਨਮਨਿਖੋਜਿਅਕਾਸ੍ਰੁਣਿਕਨਾ॥ਉਨਮ
ਨਿਖੋਜਿਮਹਿਸਮਪ੍ਰਗਟਾਨੋ॥ਉਨਮਨਿਖੋ
ਜਿਣੈਕੀਧਨਆਨੋ॥ਉਨਮਨਿਖੋਜਿਕਾਮ
ਮਸਾਗਾ॥ਨਨਕਪਿਸਮਤੇਥਸਖਗਾ॥੧੯॥
ਉਨਮਨਿਸ੍ਰੁਣਾਨੇਣੁਉਧਾਗੇ॥ਉਨਮਨਿ
ਸ੍ਰੁਣਾਮੀਰਸਪੂਰਪਾਗਾ॥ਉਨਮਨਿਕੀਰ
ਵਕੁਨਕੀਰਤੀ॥ਕੇ॥ਜੀਤੇਤਸਖੀਸਰ

ਮੇਰੀ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨੋ ਤਿਸੁ ਬਣਤ ਏਸਾ ਨਸਾਪਣੁ ਸੇ

ਪਤ ਸਨੁ ਕਿਰਤਿਆ ਸਰ ਸਾਸਾਣਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭ

ਸਨ ਸਾਸ ਏਸੀ॥ ਕੁਦਰਤੀ ਰੈ ਸਾਏ ਸੁ ਸਨੁ ਕਿਰ

ਸਾਈ॥੪॥੯॥ ਆਪਣੁ ਕਾਨੀ ਸਨ ਸਾਸ ਏਸੀ॥ ਆਪ

ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਸਸਾਈ॥ ਆਪਣੁ ਪੈਰ ਤਤ

ਏਕੋ ਆਸਾ ਆਪਣੁ ਤੇ ਹਕਾਏਸ ਸਖਿਏ ਆ॥

ਆਪਣੁ ਪਰ ਕ੍ਰਿਤਾ ਸਾਰਿ ਤਿਪਾ ਏਸ ਆਪਣੁ ਕੀ

ਸਹਿਕੀ ਸਕਰਾ ਏ ਆਪਣੁ ਸਕਰੇ ਕਰੀ ਆ

ਕਨਾ ਏਸ ਨਕਰਉ ਨਗਤਿ ਏਸੀ ਨਕਾ ਏਸ॥

ਓਅੰਕਾਰ ਉਤਪਤਿ ਪ੍ਰਭਕਾਨੀ॥ ਓਅੰਕਾਰ

ਰਚਨਾ ਸਖਿਏਨੀ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਪਸਾਰੁ ਪਸ

ਰਿਆ ਰਹੁ ਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਰਹੁ ਸਾਹਿਬੁ॥

ਕ੍ਰਤਮ ਕਿਸ ਨਾ ਮੇਟਸ ਸਹੁ ਪਾਏ ॥ ਤਿਨਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਾ

ਗਨੀ ਨਦਾਏ ॥ ਆਏ ਨਿਰਭਉ ਤਿਸ ਦਤਿ ਬਖਸਿ ਸਭਿ

ਦੀਆ ॥ ਨਾ ਨਰਹਰਿ ਆਪਰ ਗਤੇ ਸਤੁ ਜਿਹ ਸਾਨ੍ਰ ॥

੨੧॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਸਰਨਿ ਜਿਸ ਨਾਮੰ ਗਲੋ ਹ ਟੀ ਦਹੁ

ਵੀਥੀ ਨਾ ਸਬੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੈ ਕਿ ਜੈ ਨਾ ਸਕੀ ਆ

ਤ ਬੈਰਣ ਦੁਰਗੀ ॥ ਜੈ ਦੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਿਸ ਪਾਏ ॥ ਕਰ

ਦਸ ਸੁਗਰ ਕੀ ਗੋ ਗਸ ਹਰ ਦੇ ਪਾਸਿ ਨਾ ਗੋਰ

ਪਹਰ ਦੀ ॥ ਕੈ ਪਾਸਿ ਇਕ ਸਹੁਕੈ ਹੋਏ ਕਰ

ਰਹੁ ਸਸ ਸੈ ਤੇ ਸੋ ਕਿਸ ਹੋ ॥ ਤਿ ਸਾਹਿਬ ਆ

ਸਿ ਸਤੁ ਗਰ ਹਿ ਸਗਾ ਪ੍ਰਗਹਿ ਕੀ ਤੀ ਨਾ ਹੀ ਪ

ਸਾਨਾ ਹਰ ਬਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸ ਪਹਿ ਵਿਨਾ ਪ

ਧੰਨੋ ਮਾਗ ਸੇਵਿ ਤੁਨਾਭਿ ਸੇ ਗੁਰਮਿਲਣੀ॥ ਕਸਾਤੁੰ
ਮਾਰੇ ਸੇਹਿ ਤ੍ਰਿਅਸਾਦ ਮੀਆ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸੇ ਭੁਦੀਪ
ਤਾ ਨਿਮਰ ਸੇ ਗੁਣਿ ਖਿਰੇ ਦਦਸਾ॥ ਮਲੇਵੁ॥੧੫॥
ਮੇਰੇ ਸੈਮੈਪ੍ਰਭੁ ਤੁਸੀ ਦੇ ਪੈਰੁ ਦਸਮੀਠ ਲੋ
ਕਾਂਪੈ ਆਪੈ ਦੇ ਨਾਮਿ ਗਪਾਗ ਸੇਵਿ ਤੁਨਾਭਿਰ
ਯਾ ਇਤੁ ਮਨੀ ਮਿਲਣੀ॥ ਗ ਸੇਵਿ ਤੁਨਾਭਿ ਸ
ਤੁਗੁਰੁ ਦੀਪ੍ਰਮੀਠ ਧੀ॥ ਤੁਪਤ ਦਦੇ
ਮੈ ਠਾ ਕਿਸਤੁ ਦਠਗੁ ਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕਾ ਕੀਏ
ਆਇਗਤਿਗੈ ਠਾ ਤੁਰਿ ਮੇ ਦਕਾ ਤੁਕਠ ਤ
ਕੀਤਾ ਆਮੈ ਸੀਡਾ ਹਿਰਿ ਤੀਆ ਤ੍ਰਾ ਕਕਾ ਗ
ਤਿਸੁ ਨਾਵਾਣੇ ਕਰ ਪਾਨਾ ਜਿਤੁ ਕੀ ਦੀਪ

ਵਡਾਪਰਵਡਾਅ ਸੁਅੰਤੇਪਸਟਾਰੇ ਨਾਲਿਮੰ
ਜੀਭੰਨੀਅ ਤਾਰਾਬਬਾਹੋਗੀਆ ਆਖਿਆ ਨਾਤਪ
ਮੈਦੇਮਿਖਿਬਾਨਤੀ ਕੀਤੀਆ ਮਿਹਰਸੁਦੀ
ਸਾਂਗਸਠਮਵਿਚਿਕੈ ਏਸਾਂਗਾਨਾਠੀਸਾਨਦੇ
ਇਸਬਾਨੀਠਉਣਹਣਿਤੀਆਨਿਸਕੀਆਵਸ
ਤੁਕੀਗਵਈਆਂ ਇਕਹੁਗੀਅਤੈਮਸੋ
ਸੀਮੈਭੀਨਾਠਿਭੀਨਿਚਲਿਓਗੁਸਕੈ
ਬਬੀਕਿਆਵਗਤੀ ਤਬਬਾਕੈਆਖਿਆ
ਮੈਦੇਓਸਕਾਭਾਓ ਖਿਆਇਪਾਇਆਹੋਤਬ
ਓਤੁਪਾਇਸਾਵੈ ਤਾਂਓਤਨਾਪੋਵਪ

ਸਤਖਰਿਤੁਬਾਗ ਏਨੈ ਨਿਮੈ ਠਿਨੈ ਵੇਤਰੇਣ

ਗੋਤਾਵ ਫੁਸਾਣਵੈ ਠੀਆ ਅਤੁਠਿ ਸਜੋਗ ਵੇ

ਗਠਿਲਿਠਿਸਾਗੈਠੀਆ ਅਤੈ ਠਿਸਸਰਾਵਪ

ਰੇਪਠਇਠੈਨੀਤਬਮੈਰਆਤੈਸੀਠਪੈ

ਜੀਪਚਾਤਬਪਿਆਏਵੈਟਰਿਨਪਲਿ

ਗੋਠਾਤਬਫੈਰਿਗੇਦਿਠੀਆਂਠਿਰਸੀ

ਵਗਇਿਣਗੋਠਿਤੁਠਿਰਸੀਆਕਰੀਆ

ਪਪੜੀਆਂ ਅਤੈ ਖੁਣਿਆ ਨੂੰ ਵਗਰ

ਬਾਪਠਸੁਵੀਆ ਅਤੈ ਪੈਗੀਠ ਸੜੀਆ ਤੈ

ਸਿਰਿਜ ਸੜੀਆ ਸਗੀਰ ਤਣਿ ਪੈਹਿਣਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਆਖੈ ਇਕ ਰਾਕੇ ਸਰਕਾ ਤਰਣੁ ॥
ਲਿਹਸਾਰੁ ਹਸਾ ॥ ਅਤੇ ਸੀਹ ਕੈ ਬਾਬੇ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਕ ਸਭੀ ਰਗਇਆ ਕੇ ਟੋਈ
ਹੁਥੇ ਭੀ ਮਹਿਆ ॥ ਇਕ ਬਹੁਤੁ ॥
ਉਪਰੀ ਕਰੋ ਹੋਤ ਬਕ ਸਭੀ ਰਕ
ਪੰਡਿਤੁ ਇਹਸ ਰਾਮੁ ਪਾਉਸ ਸੁਣੇ
ਆਏ ਉਨਿ ਫਕੀਰੁ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ
ਉਸਕੇ ਮਾਥਿ ਤਉ ਉਹ ਚਪੁਰ ਦੇਕ
ਆ ਲਿ ॥ ਅਤੇ ਗਾਣ ਦਿਤੀ ਚ ਕੁਰ ਹੋ
ਆਇਰ ਸਰ ਸਕੀਤੀ ਉਸਕਾ ਕੇ

ਬੈਠਿਗਇਆ॥ਤਬਬਭ੍ਰੁਪੁਦੇਖਿਕੈਆਖਿਓਸੁ

ਤ੍ਰੁਏਨਸਾਧੂਨੈਤੈਜਅਣੇਵਿਚਿਉਪਨਰ

ਨੀਆ॥ਅਤੇਰਸੇਵਿਚਿਉਪਜੇਦੇਨੀਆ॥

ਤੇਤ੍ਰਸੀਕਿਰਿਆਕਰਸੁਵਿਚਿਉਦੈਕਿਆਹੋ

ਆਤੇਸਾਸੁਸਛੂਣੀਵਿਚਿਉਣਗਨਉ

ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ ਪਉੜੀ॥ਰਗ

ਸੁਨੂੰਦਿਸਿਤ੍ਰਸਨਲਿਵਿਗਨੈ੨॥ਅ॥

ਗਰਮਿਲਿਆਸੁਨਿਰਨੇਸੀਐਵਿਚਿਉਦ

ਏਪਰਣੇਸੀਗਾਗ॥ਸਭਦਿਸੋਨਮੀ

ਆਵਣੀਸਰਭੋਗਸੁਭਰਤਾਣ॥

ਅਵਰੁਗੁਰਤਾਮਤਿਥਿਗਿਨਿਉਹੀਗਮਨੀਕੈ
ਲਾਗੁਾਵਦਾਣਵਿਗਮੈਮਤਿਨਾਥਿਗੁ
ਰਕੈਮਥਰਿਨਿਣਾਾਮਾਮੁਖਿਭੂਤਾ
ਤਰਫਹੈਵਸਤਨਾਸਗਿਨਿਣਾਾਪ
ਹੀਫਾਬੈਭਿਰਗਾਲਿਉਸਿਗਿਏਮੈਲਮ
ਰਾਣਾਾਪ੍ਰਸਿਆਇਮਨਾਇਏਆਥੁਰ
ਕਮੁਕੋਰਪੁਖਿਕਰਗਾਣਾਾਏਨੀਆਖੰ
ਨਾਸਗਿਨਿਆਵਟੀਲਿਾਸਰਗਰਮ
ਥਰਿਨਕਰੋਗੇਵੀਸਮਾਤੁਪਭਾਵੈਸੰ
ਤੇਪੀਆਾਵਹੁਵੇਆਾਨਰੀਸਾਣਾਾਮ੍ਰ

ਓਗਣੈ ਗੁਰ ਸੋਇ ਇਸੈ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਦਸ
ਭੁਾ ਨਾ ਨਕਦਾਂ ਗੀ ਤ ਤੁ ਓਤੈ ਤ੍ਰੁ ਸਚਾਮ
ਇਆਗ ॥੧॥ ਇਦੈ ਪਾ ਪਗੁ ਇਕੁ ਦਗੁਗੁਰ
ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਦਖਾਂਣੀ ਗੁੜ ਚਕੁ ਗੁ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਭੁ ਸੁ ਪਠਇਕੈ ਨਾਂ ਉ ॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੀਣੈਆਂ ਪੁਸਾਂ ਇਆਂ ਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
ਆਖਰੁ ਪਗਤਿ ਇਟੈ ਇਚੈਦਆਤਾਇਆ ॥
ਇਕੁ ਥੀਆ ਗਗਨੁ ਗਠਾਇਸ ਬਣੁ
ਨੀਸਣਿਆ ਸੁ ਗਸੁਰੈ ਦੁਉ ਪਾਇ
ਣੈਤਿ ਸਸਣਿਆਂ ਕੀ ਏਗਤਿ ਰਿ ਨੀਤ

ਰੋਸਦਿਵਿੜਾਇਆਤੀਰਿਖਪਰਸਵੇਰਹਿਨ
ਵਡਪੁਰਖਕਹਾਇਆਤੂਪੁਸਿਰਿਆਵਡਾਨ
ਕੋਇਨਿਸਿਆਆਖਿਵਖਾਣਿਆਤੂਪੁਰਸਾ
ਹੋਤਪਖਿਓਨਿਵਡਸੂਹਰਿਆਵਡਿਆਇ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਸਵਣੁਜੇਵਸੈਚ
ਹੁਉਮਾਹਾਹੋਇ॥ ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਰਸੀਆ
ਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚ
ਹੁਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾ
ਕਰੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿ
ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵ
ਲੁਛਪਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨ

ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਨਾਰੇ ਪਵਾਣਾ ਨੁ ਸਬਦਿ
ਆਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬਖਸਾਨ ਆਇ ਵਿਰਿ ਗੁਰ ਆਇਆ
ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਗੁਪਏ ਆਸ ਰਤਿ ਅ ਪਾਇਆ ਨਾਉ
ਮਹਿਆ ਪੁਰਸ ਮੈਸੁ ਬਰ ਵਤਾਇਆ ਨਾਸ ਰਖੋ
ਪਤੀਆਇ ਮਹਿ ਸ ਆਇਆ ਨਾ ਬਾਵਾਰ ਮੈ ਪੁਰਨ
ਹੈ ਹੀਆ ਮਨ ਮੀਗੁਨ ਤ ਬਠਅ ਰਸੁ ਪੈ ਰਤੁ
ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀਤੀ ਏਹ ਰਸ
ਤੁ ਨਾਉ ਸੀਤ ਬਪਰ ਮੈਸੁ ਰਰਣ ਸਾਤਰਹੁ
ਬਬ ਬੀਆ ਆਸ ਬੜਾ ਗਰ ਮਤੁ ਵਿਰਿ ਮੈ ਨਹ
ਮਆ ਅ ਰਬਰ ਨ ਰਬਰ ਪੁੰਪੁਰ ਰ ਨ ਪਰ
ਤਿਗਤਿ ਨਉ ਪੁਰਸੁ ਅ ਪਾਗਾ ਨਾਇ ਕਿ

੫੯੦

ਸੈਨਾਰੰਤੇਨਾਮੁਰਸੁਮੁੰਨਮਪ੍ਰਭਿਪਿਰਨਾਹਿ ॥੧॥
ਅਣੀਨਕਟੀਪਤਿਜਾਨਪਾਸੈਪੁਰਖਪਤਿਅਪ
ਕਿਨਆਫਰਜਾਣੀਖੰਡਪਾਤਾਲਸਪਤਾ
ਹੀਸਾਗਗਾਸੀਨਨੀਰੁਫਣੀਹਿਰਹੈ ॥੧॥ ਪਾਤ
ਹਿਸਤਗੁਰਨਾਮਕੁਪਾਹਿਗਾਗਾਵੈਰਾਮੁਕਿਸਤ
ਨਹੀਬੈਰਾਗਾਨਾਕਰੁਸੁਗਗਾਨਹੀਰਸੁਤ
ਗਰਣਾਨਾਵੈਆਇਨਜਾਇਰਹੈ ॥੨॥ ਕੁਝਸ
ਕਿਸਤਸਤਸੁਨਕਰੈਧੀਨਾਮਿਪ੍ਰਭਸਨਹੀਰਾ
ਕਿਨਰਾਨਆਨਾਵੈਤਖਸੁਖਪਾਇਰਹੈ ॥੩॥
ਨਾਤਹਿਰਾਤੀਸਤੀਖਾਨਹੁਮੀਨਾਨਾਤਹਿਪ
ਸਾਪਿਕਸੁਖਫਮੀਰਿਗੀਰੀਗਸਤਖੁਨਾਰਿ

ਏਨਾਕੇਨਾਪ੍ਰਕਰਣਇਹਦਸਵੇਂ॥ਪਾਤਿਸਾਹਪਰਮੇਸਰ

ਮਕਰਤੁਨਾਪ੍ਰਸੰਗਾਨਾਕੇਆਖਿਓਹੈਯਾਕੈਤੁਸਾਂ

ਗਾਪੇਅਪਣੁਪਾਇਹਿਕਮੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪ

ਇਹਦਸਵੇ॥੫॥ਨਾਮਮੂਰੇਕਮਤ੍ਰਾਣਮੀਆਨ

ਗੇਪੀਕਾਨਾਨਾਗਾਪੁਜਾਆਨਾਤੈਤੁਮੇਤੁਪ

ਖੇਤੁਨਾਕੇਏਨਾਕੇਏਹੈਮ੍ਰੁਦਸਾਇਹਦਸਵੇ॥੬॥

ਕਮਮਪਕਮਨਾਨੀਗਾਇਆਆਖੀਸੋਤਿਕ

ਨਤ੍ਰਨਾਨੀਯਾਮੈਆਖੀਮਮਤਾਸਾਤ੍ਰਕਾਪੁ

ਨਾਨੀਆਖੇਨਾਕੇਕੇਮੈਪਿਆਇਹਦਸਵੇ॥੭॥

ਦਾਖਿਡਨਾਨੀਸਾਪੁਰੀਦਾਨਤਕਿਗੇਗ

ਮ੍ਰਨਾਅਹਿਦਿਹੈ॥ਨਾਤਕਗਿਆਨਾਖਿਆ

ਨਕੁਲਾਲੁਪਤਿ॥ਨਾਨਕਗਹਿਤਗਸਾਇਰਹੈ॥੫॥
ਏਗਨਕਪ੍ਰ॥ਨਾਠੀਏਕਮਾਤਾਪਈ॥ਏਕਿਤਾ
ਏਤਗਗਾਹੁਗਾਇਰੀ॥ਹੈਮਾਰਗਨ॥ਠੀਤਿ॥ਗਅ
ਨਾਏਕਾਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਨਾਇਰਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕ
ਠੇ॥ਨਾਨਕਵਸੀ॥ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਮਸਾਇਕਿਹਸੀ
ਰਦੀਆਤਿਗਾਉ॥ਨਹਮੈਤਾ॥ਨੀਆਨਾਨਕਵਹਨ
ਰਹਾਉਰਹੈ॥੧੧॥ਭਾਉ॥ਕਗਤੀ॥ਨਾਸਿਏਸਕ
ਤੀ॥ਸਤਾਨੁਸੀਤੁਬਿੰਡ॥ਠੀਮਕਤੀ॥ਆਪੇ
ਸਾਹੁਆਪੇਏਏਸਗਾ॥ਸਾਕੇਏਏਕਾਇ
ਹੈ॥੧॥ਸਾਧੁਰਕਤੇਕ॥ਸੈਮਏਸਮਤਾ॥ਪਾਕੁਪ
ਗਹੁਹਰੇ॥ਨੀਆਸਤਾਕਥਤਾਕਕਤਾ

ਗੀਰਤੁ ਆਪੇ ਆਣਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧੩॥ ਸਭਿ
ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਸਾਗਰੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਾਰਜ
ਕਰਤ ਨਗਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਤਿ ਤੁਧੁ
ਇਆ ਆਇਆ ਸੋਚ ਧਿਆਇਦਾ ਹੈ ॥੧੪॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਤਾ ਮਨੁ ਸਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਦੇਖੈ ਤੁ ਕਰਮੁ ਸਵਾਇਆ ॥ ਖੜ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਤ੍ਰ
ਜਾਣੈ ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਾਇਆ ਇਦਾ ਹੈ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰਿ
ਜਾਣੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਧਾ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੁ ਕਤੇ ਸੋ ਧੋਇ
ਧਾਨਾ ਨਾਰਸਾਇਣ ਕਰਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਸਮੁ
ਤੇ ਉਗੁੜੇ ਗਾਇਦਾ ਹੈ ॥੧੬॥ ਤ ਕਹਣ ਸਚੁ
ਪੜਤੁ ਆਇਓ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਗਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ

ਟਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਸੋਢਾ ਜੋਗਾ
ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਤੇਬਾਸ ਨਾਸਾ ਢਤੁ ਨਾ ਹੀਰਿ
ਸੋਢਾ ਕਰੇਗ ਸੈ ਸਾਤ੍ਰ ਭ ਰਿ ਸਨੇ ਦਿ ਸੁ ਭਾਇ ਕੈ
ਆਨ ਹੁਤੇ ਆਏ ਹੈ ਸੈ ਆਗੇ ਭੀ ਏ ਸੋਢੀ ਕਰ
ਗਾਤ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਸਰ ਕਾ ਪਾਇ ਪੈਕੇ ਨਾ ਹੈ
ਤ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਏ ਕਹਿ ਨਿਆ ਖਿਆਦੇਸ ਨਹਿ
ਗੁਰੂ ਕ ਗਾਤ ਬ ਪੰਡਿਤ ਆਖਿਆ ਜਾ ਕਹੁ ਗੁਰੂ
ਕਗਾਤ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੋਢੀਆ ਨਹਿ ਓਹੁ
ਆ ਨ ਹਿ ਸਿ ਹਿ ਦਿ ਬੁਕੇ ਨ ਹੋਤ ਬੈਸਾਖ ਰ ਕ
ਗਖੇ ਨਹੀ ਨਾ ਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਰ ਪਾ ਨਿ ਗਾਤ ਬਹੁਸ
ਹੁਕਮ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਪੈਗੰਪਰ

ਣਕਹਿਆ॥ਤਬਬਾਬੇਕਿਹਾ ਪਸੂ ਮਸਤਾਇਓ ਕਿਰੈ ਓਹ
ਮਿਆਕਹਿਆ॥ਓਸਮੰਦਰ ਗੜ੍ਹਿਤੋ ਗਰੂਨੇ ਓਹ
ਬਧੰਰਤੁ ਆਇਆ॥ਆਇਤਸਾਣੀ ਮਕੀਤੀਆ
ਸਾ॥ਤਬਆਗੈਸੂਤੇ ਬਸਤ ਪੈਪੇਇਸਰੀਖ
ਦੀਖੀ॥ਤਬਬਾਬੈਕਰਿਪੈਰਸਬੂਰੈਹਤਿਆਰਿਆ
ਤਬਰੈਦਰੈਦਾਆਇਆ॥ਤਬਓਨਿਸਿਖਪਕੋ
ਆ॥ਰੈਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰਓ॥ਤਬਓਸਆਪਏਰ੍ਹਰ
ਕਹਿਆਖਸੁਦ ਓ॥ਤਬਓਨਿਸਿਖੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਤਾ॥ਓਹਆਇਆਸੀ॥ਰਿਸਦਤ੍ਰੈਬਸਨ
ਕਰਦਾਖਾ॥ਓਹੀਤਿਗਰੂਖੀ॥ਤਬਆਇਕੇ
ਬਾਬੇਨੋਪੈਰਪਇਆਨਿਵੇਂ ਓਹਦੈਪਰਦ

ਦੇਸੁ ਦੇ ਪਾਸੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਪਹਿਲੀ ਸੰਗਤੀ
ਦੀਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲਿ ਉਆਆ ਬਾਣ ਤੇ ਦੇਉਣ ਗੁਰੂ ਗਾਤ
ਤੁਧ ਦੀ ਨਗੁਰ ਨਗੁਰ ਨਾਰ ਅਤੇ ਸੀਹੈ ਕੀ ਬੋਲਿਆ
ਤਧ ਬਾਬੇ ਨਾਲੇ ਗੁ ਆਖਿਆ ਆਸ ਉਸੁਭ ਗਦੇ
ਉ ਦੁਰਦਾ ਹਿਆ ਗੁਨਾ ਪਾਸ ਗੁਪ ਪਾਹਿਆ ਹਿਆ
ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇ ਭੀ ਖਿਆ ਧਾਹਿ ਆਐ ਸੀ ਦਗਾਹ
ਅਤੇ ਸਦਾ ਹਿਰਿਦੇ ਗਾ ਅਖਿ ਬਾਨਾ ਭਹਿਆ ਸ
ਤਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮ ਙ ਦੇ ਙੁਈ ਗਾਹਿਆ ਰ ਦੇ ਨਾਸ
ਗਏਂ ਦਾਣੁ ਦਾਹਿ ਸਿਸਿ ਸੀ ਤ ਆਦ ਤੁਉ ਦੁਦੇ
ਹਿਰਦੇ ਕਿ ਪੋੜ ਤੋ ਐਸ ਤੁੰਗਾ ਸਿ ਕੇ ਸੁ ਆਖੀ
ਗਣਤ ਨ ਜੁ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਐ ਦਾ ਨਾ ਤਾ ਉਸਥ

ਉਆਰੇਦੇਖਕਰਹਿਆਪਾਪੀਤਰਿਆਆਰਵਰਿਸੇਥਾਨ
ਸਹਿਤਪੀਗਾਂਤਿਕੀਆਂਸਤੁਰਾਗੇਭੀਤਾਰ
ਵਹਿਸਰਕਾਪਕਾਰੇਪਾਪਹਿਪਰਿਭੀਖਿਆਗ
ਕੀਤਾਤਾਰੇਦੇਕਿਰਪਾਨਸੰਗਿਪਾਨਾਰਾਹਿਪੰਡਿਤੁ
ਰਦੇਖਿਆਨੁਗਵਾਹਿਵਾਂਤਾਰੇਦੇਖਿਤੁਨਾਰਿ
ਭਤੁਗਾਨਾਨਰਤੁਪੀਆਂਸਭੁਸੇਸੁਗਾਮ
ਨੈਨਾਨੁਸੇਨਾਤਿਰਿਰਾਹਿਆਵਿਵਰਸੁਨਾਪੈ
ਪਾਹਿਆਂਤਬਬਾਵੇਰਾਇਪੁਸੀਠਿਗਾਉਥਨੁਵ
ਰਾਗੋਸਵਾਹਾਂ ਖਿਪਰਬਤੁਾਪੈਪਿਆਗੋਤੁ
ਪਰਿਰਾਹਿਚਲਿਆਜਾਨਸਤਰੇਦਵਾਸਪ
ਤੁਥਾਤਬਆਗੇਸਾਨਦੇਉਆਤੋਕੋਰਪਾਨਥਾਨ

ਤੇਕਰਮਸਗੀਆਤੇਸੋਪੀਦਰਸਨੁਆਤੇਤਰਸਾਪਤੇਬੈਠਬੈ
ਤਬਬਾਬੇਦਾਇਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ॥ਬਾਬਾਬੈਠਿ
ਗਇਆ॥ਤਦਹੁਸਿਪਾਹੀਬਾਹਰਿਗਏ॥ਤਾਆਖਿਓਨੁ
ਜਾਹਿਜੀਤਰਹਿਏਆਖਿਆਕਣਦਸੁਕੇਬਾਣੇਕੇ
ਤਦਸੁਬਾਬਾਹਿਬੀਤਗਏਇਗਇਆ॥ਜਾਪਾਸੀਉਹ
ਇਪਾਣਤਾਜੋਸਮੈਤਾਹਿਇਏਣਗੋਪਦਸਿ॥ਤਬ
ਸੁਬਾਬੇਹਿਬੀਪਗਤੀਨਾਲਿਮਗੀ॥ਤਬਠੀਕਗ
ਓਹਿਗਏਗਏ॥ਤਦਹੁਬਾਬੇਠੀਕਗੋਦੇਦਇਆ
ਨੇਹਿਕੇਲੈਦੁਸਾਰਿਤਾ॥ਸਹਣੇਤਾਕੋਨਾਪੁਕੇਸਬ
ਕੇਸੈਬਿਠਾ॥ਨਾਨਕਸਰੇਬਿਨਿਆਦੇਗਨਕੇਇ॥੧॥
ਤਬਸੈਤੁਗਕੀਕਾਣਦੁਗਿਣਿਏ॥ਤਬਕਹਿਬਾਪ

ਦਿਰ

ਤੇਪਾਇਆਤਬਪਾਣੇਪਾਇਆਤਬਸਿਧਾਪਸਿਰ
ਗਿਲੈਆਇਆਤਬਸਭਨਾਸਿਧਾਪਾਣੀਪੀਤੈ
ਪਰੁਪਾਣੀਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਤਬਸਭਨੋਕਹਿਓਪਰੁਏਹੁ
ਆਤ੍ਰੁਗਿਆਨੀਹੈਦਰਿਉਦਾਸੀਹੋਆਤਦਹੁਬਾਬਾ
ਖਿਆਲਦਿਉਦਾਸੀਕਿਆਹੁਤੁਕਹਿਓਣੇਹੋਹੀ
ਅਤੁਗਿਨਹੀਕਿਆਹੁਣੇਕਹਿਓਣੇਹੋਹੀ॥ਤਬਸਭਨੁ
ਦੇਖੁਬੈਠਿਆਆਸੋਇਕੁਆਸਿਗਿਨਹੋਰਹਿਗਏ
ਪਰਕੈਗੋਦਪਤਿਪਸਤਾਪਕੀਤਿਖਿਆਕਰਗੋਪੁ
ਨਦਾਨਕਰਕੈਸਗਿਤ੍ਰਾਸੋਗਿਨਹੋਗਏਕਾਨੀਤਿ
ਬਾਲੇਉਸਤੁਸਤਿਸਤੁਪਾ॥ਪਸਤਤਸਠਿਖ
ਨਤ੍ਰਪਾ॥੧॥ਤਬਗੁਰੂਦਬਾਬਦਿਤਾਸੋਇਤ੍ਰਾਹਿ

ਰਮੈਸਰ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਮਾਤ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ॥

ਤਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗੋਬਿਦ ਆਪਿ॥ ਪ੍ਰਭ

ਛਡਿ ਸਭ ਭਵਜਲ ਸੈ ਨਾਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ

ਕਉ ਕਰਨ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਾ ਰੈ ਦਰਤੇ ਪ੍ਰਭ॥

ਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਦ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੇ ਰਹੈ ਸਭ ਸੋ

ਤਉ ਕਾ ਨੇ ਤਿਸ ਨਾਮ ਗੁਣ ਦਸਾ ਬਲਿਹਾਰੀ॥

ਪਤਿ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਤਤ ਮਨਿ ਰਖ॥ ਨਾਨਕ॥

ਤਬ ਕਿਰਿਆ ਪੀਰ ਕਰ ਬੇਨਤੀਆ॥ ਗਏ ਪੀਰ ਕਰ

ਓਰ ਸੀਸ॥ ਉਰ ਸਕਰ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਨਤੀਆ॥

ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਉਸ ਸੀਸ ਗੁਰ ਕਰਸਾ॥ ਗਪਿਓ

ਗਪਾਨਿਮੈਤਰਿਵਡੁਤ੍ਰਾ॥ਸੈਰਸਤੁਤਾਕੀਪਾਏਮੈਦਿ
ਤਿਸਤੁਰਸਾਕਾਪੜੈ॥ਨਾਰਪ੍ਰਾਵੈਲੈਗੈਪੀ
ਕੀਤੁਸਤਿਸਤੁਆਪਾਸਤਤਸਹਿਰੇਘਾਨਤੁਸ
ਤਖਬਾਧੈਰਾਬਾਧੁਰਿਤਾ॥ਸਰੇਬਾਇਉਕਅਖਿ
ਲਾਵੈਆਨਾ॥ਪਾਂਕਾਅਹਿਰੈਪਰਪਾ॥ਨਾ॥ਪੰਕ
ਕਾਲੇਨਾਲੈਭੁਣਾਸਿਟਾਕਾਤਾਂਸੇਥੈਰੇਖੂ॥ਆਗ
ਪਾਨਿਗਮਸੈਵਾਰਿਸੁਲੈਦਾ॥ਬਪੈਨਉਮਾਨਪ
ਰਿਆਹਿਆਲੈ॥ਸਤਸਤਾਂਈਉਚਤੁਰਹਾਰਿ
ਤਾਰਆਗੈਪਰੇਤੁਆਗ॥ਆਹਆਹਟੀਹਬ
ਗਹਬੀਸਾ॥ਤਾਂਕੈਆਗੈਕਹਰਿਪਰੇਹ ਦੀ
ਸਾਹੁਜਾ॥ਨੂੰਰਿਸਾਗਲੈਤਲਿ॥ਨਾਹੁਕਾਲਉ

ਨਾਮੀਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਨਾਮੀਰੰਗੈਹੋਉਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਕਿਰਪਾਗਗਨਤਰਿਦੇਹੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰ
ਹੈਰੰਗਅਭਿਆਸਾ॥ਪਰਸੰਗਿਆਗਿਨਾਨਾਵੈ
ਧਾਨਾ॥ਦਿਸਪਹਿਦੁਤੀਆਨੁਕਿਪਾਅਤਿਸੈ
ਭੁਨਹੋਈ॥੧॥ਨਾਨੁਕਹੋਉਰਨਾਮੀਸੋਇ॥੧॥
ਸੀਆਨੁਮਰਤੁਗੁਹੈਅਨਿਤਿਹੁਤੁਝੈਅਮੁ
ਦਿਸਾਪੰਚਾਕਾਭੁਸੈਆਅਨੁਗਤਿਕੀਪਾਵੈ
ਗੀਨਿ॥ਤੀਗਸਪਰਮੈਰੇਸੈਸੰਨਿ॥ਦਨਿਹਿਹੁ
ਸੈਤੁਮਨੇਕੀਪਿਹੀ॥੨॥ਨਾਨੁਕਹੋਉਰਨਾ
ਮੈਹੀ॥ਦਹਿਅੀਤਰਿਆਇਮਨਿਤਹੀ॥ਅ

ਉਪਾਇਆਪਿਵੇਖਿਸਮਤੋਵਡਾ॥ਐਸਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਕਰਤਾਇਆਾ॥ਨਾਰਿਸਿਰਿਖਸਮਤਰਿ
ਪਰਿਆਇਆਾ॥ਅਣਮਾਰਿਗਏਖੇਸੋਵੇਖੀਏ
ਨਾਨਕਸੋਹੈਕੁਰਾਸੀਸੀਏ॥ਕਰਤਾਸੁਰਤਿ
ਆਣੁਗਾਗਾਕਰਤਾਵਡਾ॥ਅਣਿਗਿਗਿਸਣਾਮ
ਨਾਇਸਹੁਕੁ॥ਐਸਾਸਾਗਪੁਰਕਰਤਾ॥ਕੇਪੈ
ਕਸੋਤੁਪਾਣੀਮਰਤਾ॥ਸਿਰਿਇਣਗਾਗ
ਮੇਰਲਖੀਗਾਹੁਆਮਕੇਈ॥ਨਾਨਕਕੈਹੁਰਾਮੇ
ਸੋਈ॥ਖਿਸਮੈਪੁਰਕਕਰਤਾ॥ਸਾਇਪਰੈ
ਰਤੀਆਰਪਕਰਤਾਗਤਾਕਰਕੇਰਪ

ਣੇਤੇਸਥਪਛਮਸਾਹਿਬਤਾਠਇਪਟਣਰਾਸੈ
ਥੈਪਹਿ॥ ਪਛਮਤੈਸੋਰਤੇਸਹੁ ਸੋਗਿਆਦੈਪ
ਗਰਪਣਰੈ ਫੇਮਿਮਪਤਪੁਗੀਤੁਪਰਿਕਦਾਣਮ
ਡੋਤਠਪਗਸੁਠਮਕਆਮਡ॥ਸਿਨਿਠਗ
ਗਤਨੀ ਆਇਪੇਗਏ॥ਨਾਨਕੁਰਹੈਉਰਾਸੀ
ਸੋਏ॥ਤਬਫੇਰਿਪਨਾਥੁਬੈਠਿਆਨਾਗੋਰਪਨਾਥੁ
ਅਉਪ੍ਰਥਾ॥ਅਉਪ੍ਰਤਾਰਾਣਛਡੁਤੈਬੈਠਿਆ
ਸਾਏਤੁ॥ਅਉਪ੍ਰਸੋਤੇਪ੍ਰਪੈਆਪ੍ਰਬਿਧਿਆ
ਕੇਤਾਕਰੇਸੇਤਾਪੁ॥ਠਇਪਟਣਰਾਬਿਖ
ਆਪਹਿਤਾਸੇਅਉਪ੍ਰਸਿਦਉਪਸਿਤਾਏਕੇ
ਓਗਰਪਾਨਿਖਸਤਿਸਹੁਪੂੰਪ੍ਰਗਿਮਤਣੇਮ

[illegible]

॥੧॥ਗਗਰੀਤਰੇਕਉਤਉਵਉਗਉੜਦੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਡੁਗ
ਮੁਤੇਲਦੇ॥ਪਸਾਨੁਰਿਤਾਧਿਰੇਪਰਿਆਦੇ
ਇਨਿਬਿਪਿਤੇਗੀਕਮੇਦੇਜੋਗੁ॥ਆਏਹਰਪ੍ਰ
ਨਾਗਏਸੋਗੁ॥ਸੇਰਮੁਗਹੈਨਕਿਨਸੇਸੁਤ
ਨਾਨਰਤੇਸੋਟੀਆਉਪ੍ਰਤਾ॥੧॥ਅਤੁਸਨਾਏ
ਉਪੁਨਤੇਗ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਰਮਕਰਉਪ੍ਰੇਗ
ਉਸਟੇਕਸੁਤਪਸਟਪਉਤੁ॥ਏਉਨਿਦੇਗ
ਆਦਾਗਹੁ॥ਆਪਉਤੁਕਉਗਏਬੀਪਿਣ
ਹੇਇਬਸੋਹਿਰੀਮੇਪਿ॥ਅਪੁਨੇਬਿਸਕਰਿਗ
ਏਜੁਤਾ॥ਨਾਨਰਕਹੈਸੋਟੀਆਉਪ੍ਰਤਾ॥੧॥੫

ਤਬ ਸਿਖਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਮਦਾਸੁ ਦੇ ਸੀਖ

ਦੇਗ ਰਾਮ੍ਰਤੁ ਤੈ ਬੋਲਿਆ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰਾ ਸਭ ਪਰਥਾਇ

ਜੋ ਕਿਹਿਆ ਸੁ ਪਾਲੇ॥ ਕਹਿਆ ਕੀ ਆਗਿਆ ਕਰ

ਸਮਝਾਲੇ॥ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਤਉ ਦੇਖ ਸਭਨਾ

ਹਿ ਸਭ ਪਰਮੇਸੁਰ ਰਾਮਨਾਮ ਗਾਵਾ॥ ਬੋਲੈ ਰਾਮ

ਤੁਮ ਹੀ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੫॥

ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰਾ ਸਭ ਮਾਇਆ ਕਰਿ

ਸਭ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਰਮਤਤ ਕਰਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰਾ ਜੋ

ਕਿਛੁ ਆਖਿ ਸਭ ਆਤਮ ਕੀਆ ਸਾਧ ਕਰਿ ਮਿਤੁ ਮਿਲਾਇ

ਸਗਲੀ॥ ਦੇਸ ਪਰਤ ਪਰਸੰਨੁ ਸਤਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ

ਨਕੁ ਕਹੈ ਸੰਗੀ ਰੇਣ ਫੁਸਾਰਾ ਥੈਤਾ ਝਠਸ
ਕਿਆਨੀ ॥ ਅਹਿ ॥ ਸਿਤਾਗੇ ਸੰਤੌ ॥ ਪਿਆਨੀ ॥ ਸੁ
ਨਮਤਣ ਮਹਿ ਤੇਗੀ ਪਗੋ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਥਹੁ
ਨਸੈਗਾ ॥ ਇ ॥ ਬਿਪਿਰੀ ਸੈਗੁਰਕੀ ਮੇਦ ॥ ਸੈ
ਕੇਪਸਗਲੇ ਰਦ ॥ ਇਤਕਸਤੁ ਨਾ ਰਇਆ
ਪਸਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੈਗਕੇਣ ਫੁਸਾਤੀਸਹਿ
ਤਿਸ ਨਾਲ ਭੁੀ ॥ ਵੈਗੋ ॥ ਪੇਰਆਗ ॥ ਇਆਵਭੀ
ਤਰਿਸੋਗਾ ॥ ਅਜਾ ॥ ਸਰਠੈਗਤੀ ਕੁਰਕ ਝਾ ॥ ਇਸ
ਹਰਿ ਉਪਸੋਤ ਮਤਿ ਸਾ ॥ ਇ ॥ ਸਾਪਾ ॥ ਵੈਰੇ
ਕੇਪੈਠੇਗਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿ ॥ ਨ ਮੇਤਾ ॥ ਰੁਪਾਲੈ ਹੈ ਗ ॥
ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਤਿ ॥ ਨਾ ਰੇਸਾਪਸ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ

ਸੋਗਰੋਗਦੁਖਦਰ॥ਪਹਿਰਿਹਿਦ੍ਰਸਰਿਦ੍ਰਕਰਿਗਪੋਸੈ
ਠਕਾਰੁਖਤ੍ਰਮਸਤ੍ਰ॥ਭਾਖੈ॥ਰੇਟਰੇਟੇਤਰਿ
ਤਤਕਾਥਤਾ॥ਸੁ॥ਸੈਡਾਣਮਹਿਗਖੈਰਖਤਾਖੈ
ਰਿਪਿਆਤੁਗਗ॥ਸਤ੍ਰਭਗਾਸਾਇਹਿਰਿਥਰੈਸਮ
ਨੁਕਰੈਗਾਪੇਤਿਸਤ॥ਉਲਗਾਰਮਦ॥॥੧
ਕਹੈਸੋਗਕੈਰੋਗਦੁਖਦ॥ਪ੍ਰਗਥਰਪਹਿਪਦ੍ਰਮਕ
ਉਆਦੈ॥ਗਦ੍ਰਮਸਿਰੈਤੁਹਿਕਤ੍ਰਮਿਆਦੈ
ਮਦਪਟਟਕੀਗੋ॥ਦ੍ਰਟਾ॥ਤਾਪਿਰਿਭ੍ਰਦੈ
ਆਦਪਟਧਾਇ॥॥ਉਪੜਰਖੈਪ੍ਰਗਥਪ
ਦ੍ਰਮਉਤਗਰਪਦ॥॥॥੨॥ਕਹੈਸੋਗਕੈਰ
ਦੁਸਾ॥ਮੰ॥ਇਹਤ॥ਕੈਤਾਮ੍ਰਗਤਿਕਰਿਦ੍ਰਪ

ਤਿਸੁਪਾਈਐਸਚੁਸਮਾਇਤਸੁਪ੍ਰਾਤੁਗਡਿਰਤ
ਨੁਕਰਿਸਹਜਿਰਾਮੈਦੋਆਰਾਮਹਿਦਿਤੁਸਪਰੈਦਿ
ਜਾਂਦੋਆਰਿਆਨੁਅਪਾਰਹੋਣੁਨਉਧਿਆਵਹਿ ਤੀ
ਪਿਰਪਾਇਐਕੇਵਣਨਉਗਲਿਵਿਗਲਿਕਹਿ
ਜੀਜੈਅਪੜਾਨਾਨੁਕਕਹੈਜੋਗੀਕੇਣਵਸ
ਤਬਫਿਰਿਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆਭਰਥਰੀਬੈਰਾਗੀ
ਬੈਰਾਗਕਰਾਗੁਤੇਬੋਲਿਆਸਾਲੋਕਾਸੇਬੋਲ
ਸੇਉਪਰਏਬਹੁਮੁਆਨਿਕਰਵਣਮਹਿਰਾਖੀ
ਮੁਆਅਹਿਨਿਸਿਅਤਰਿਰਹੈਪਿਆਸਾਸੇਬੈਰ
ਗੀਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬਲੇਭਰਥਰੀਸਤਿਸਤੁ
ਪਾਪਗਿਆਨਸਹਿਜਿਪਾਏਪਾਰਸਾਤਬਾਕੁ

ਥਥਰਬਾਥੁਹਿਤਾ॥ਮੋਹਿਤ੍ਰ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਰਿਥਮਹਿਆ
ਦੋ॥ਜਿਦਵੈਆਗੈਸਰਹਿ॥ਦਵੈਦੋ॥ਜਿਓਸਰਤੀ॥
ਕੇਰਗਸਰਕੈਗੈ॥ਆਰਾਤੁਦਸਤ੍ਰਆਗੈਖਭ੍ਰਰਾਗੈ
ਐਸਾ ਆਓਖਿਤਪਾਹਿਗਵਾਗਾ॥ਜਿਤ੍ਰਪਾਪੇਤੇ
ਗਿਮਟਹਿਬਿਕਾਗਾ॥ਜਿਸੁਤਮਸਭਿਸਨਾਹਉਮੈ
ਤਿਆਗੀ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਬੈਰਾਗੀ॥ਪਮ
ਤੈਕੈਪਹਿਗਹੈਓਦਾਸ੍ਰਾ॥ਆਰਹੈਕੈਪਹਿਕੈਗੈ
ਜਿਦਾਸ੍ਰਾ॥ਓਤ੍ਰਰਗੈਕੈਸਬਦਿਬਿਲਾ॥ਏਭਾਗੀ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੋਬੈਰਾਗੀ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਰਸੈ
ਤੇਪਸਾਹਿਆਦੋ॥ਭੁਣਏਪਓਤਸਹਿਜਿਸਿ
ਸਾਦੋ॥ਪਹਿਰੈਗਰਓਦਸਗਹਿਕੈਗੈ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀ

ਸਿਉਜੁਗਤਿਰਹੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਉਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਧਣ
ਗੀ॥ਨਾਨਕੁਰਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਸੋਬੈਰਾਗੀ
ਜੋਬੈਰਾਗੁ ਮਹਿਆਏ॥ਸਾਜਿਸਾਜਿਹਰਿਨਾਪ੍ਰਿਆ
ਏ॥ਸਹਜਿਰਹੈਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੈਤਾ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਤਤਕਾਬੇ
ਤਾ॥ਨੀਦਿਨਿਏਗੀਸੁਨਅਹਿਨਿਸਗੀ॥ਨਾਨਕੁਰਹੈ
ਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੪॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਆਪੈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਦਿਪਾਏਬੂਝਸੰਗਾ॥ਸੁਨਿਰਆਨਰਹੈਅਖੰਡ
ਨਉਰਗਏਜੋਗਖੇਬੇਪਿ॥ਦਸਏਬੋਲੇਆਨ
ਤਕਰਿ॥ਦਸਏਦੁਖਪਸੋਨਤਖਿਬਾਨਸਾ॥ਦਸ
੫ ਏਪੰਗਿਆਪੁਰਕਾਏ॥ਸਾ॥ਦਸਏਪੰਗਿਆਪੁਰਕਉ ਪਿ
ਤੇਏ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਕਾਲਕਰਏਦਿਏ॥ਐਸਾਬਿਧਿਪਰਿ
ਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਆਏ॥ਨਿਸਾਚਜ

ਤਾ ੫॥੧॥ ਸਿਖੁ ਬੈਰਾਗੀ ਰੋਵੈ ਨਹਿ ਖਾਣਾ ਪਾਣੀ ਆਵਦਾ ਸਿਖੁ

ਦੇਖਿ ਨਿਸਮਤਾਰੁ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਰਹਿਆ ਨਦਰਿ ਤਾਰੁ

ਏਸ ਕੈ ਰਸਿ ਨਿਸਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮੈ ਆਖਿਆ

ਕਹਿਆ ਨਿ ਸਿਮਰਨਾ ਨਾਰ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਰੋਗੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ

ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਨਾਨਕੁ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰਹੈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਰੋਗੁ

ਰਹੈ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ

ਗੁਰੂ ਸੂਖ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਵਣਾ ॥ ਸਿਖਾਂ ਨਾਨਕੈ

ਬਾਣੀ ਹੋਵਣਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਸੂਖ ਪਾਇ

ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਦੀ ਰਹਤ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਾਚਿ

ਠਦੇਸੋਗਾਨਿਧਿਪਾਇਆ॥੧॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁ
ਗੁਜੋਗੀ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਪਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ॥ਰਹਾਉ
ਪਤੁਬੀਚਾਰੁਗਿਆਨੁਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ॥ਹ
ਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥
ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀ
ਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅਹਿਨਿਸਿ
ਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾ
ਵਰਨਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕੁਸੁਣਿਭਰਥਰਜੋਗੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੩॥ਤੁਝਸਿਉਸਿਪੋਕੋਲੋ॥ਕ
ਤੂੰਅਰਦਾਸਕਰਉਮੇਤਾਹੋ॥ਰਾਮਦਾਸਿਪਾਕ

ਸੋਹਣੈ ਹੋ॥ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ॥ਖਿਆਨਾ॥ਅਰਜਨੁ ਦਿਤ ਹਿਆਵਦਿਆ

ਵੀਚਾਰ ਹੈ ਹੋ॥ਤਖਤਿ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਹੋ॥ਕੇ ਅਰਜਨੁ ਤਿਸੁ

ਦਿਆਰ ਪੈਰ ਹੈ ਹੋ॥ਅਸਾਰ ਹੋ ਦੇਪਰਉਪਕਾਰ

ਨਿਰਮਲ ਦੇਰ ਹੋ॥ਤਖਤ ਬੈਠੇ ਆਖਿਆ॥ਤੁ ਸੀਰਮਲੁ

ਆਸੀਪੀ ਗੁਰ ਸਹਿ ਆਵ ਹੋਗੇ॥ਤਖਤਿ ਪਰਉਖਲੁਰ

ਲੋ॥ਤਖਤਿ ਪਿਵਹੁ ਬਾਬਾ ਭੀ ਰਲਿਆ॥ਧ॥ਸਾਰੀ

ਵਾਲਾ॥ਇਕੁ ਪਲ ਮਨਿ ਗਇਆ॥ਆਇਕ ਰੁਣੈ

ਬੈਠਾ॥ਪਿਵਹੁ ਸਿਖ ਅੰਤਰ ਦੇਖਤਿ ਤ ਆਗੈ ਬੈ

ਠ ਹੈ॥ਤਖਤਿ ਸਿਖ ਪਾਪੁ ਛਿਆ ਹਉ ਕਰਿ ਕਆਇਆ ਹੈ

ਤਖਤ ਗਰੁ ਸਿਖ ਪਕੜਿਆ ਸਹਿਸ ਹੋਇ ਆਇਆ ਤਉ

ਨ ਰਿਹਾ ਹੋਆ ਹੋ॥ਤਖਤਿ ਸਿਖ ਹੋ ਗਇਆ ਹੋਇ ਸਹਿਤ

ਣਹੁਪਿਆਲੇਕਾਢਅਤੈਉਆਸੁਗਗਹੀਛੇਰੀ
ਤਬਬਾਬੇਪਾਸਿਗੀਤੇਆਏ॥ਤਬਬਾਬੇਪੁਛਿਆ
ਏਹੁਕਿਆਹੈ॥ਤਬਸਿਪਾਆਖਿਆ॥ਏਹੁਸਿਪਾਕ
ਪਿਆਲਾਹੈ॥ਤੂੰਪੀਉਜੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਏਹੁਸੁ
ਕਿਕਿਆਪਾਇਆਹੈ॥ਤਬਸਿਪਾਆਖਿਆ॥ਏਹੁਸੁ
ਕਿਗੁੜੁਅਤੈਪਾਣੀਕੇਰਣਪਾਈਹੈ॥ਤਬ
ਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁਆਸਾਸਬਦੁਮ:੧॥ਗੁ
ੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀ
ਕਸੁਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇ
ਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨੁ
ਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿ

ਗੜਿਆ ਆਤਮਿ ਸਿਖਣੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਵਿਚਿ ਲਾਗੀ ਰਸ
ਕਰੁ ਆਨਦੁ ਗੜਿਆ ਆਨਦੁ ਲਾਸਚਾ ਆਖਿਓਸੁ
ਆ ਆਨਾਮੁ ਰਾਤ੍ਰਿਸ ਪੋਵੈ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਪਰਵਿ ਕਗਾਅੈ
ਤੁਰਾ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਠੰਢੇ ਕੇ ਆਪ ਮਰਿ ਠੰਢੇ ਕੀ ਤੁਧੁ ਪੇਰ
ਧਰਤੀ ਸਾ ਖੀਆ ਮੂਤੁ ਬਚਨੈ ਖੀ ਵਤਨੈ ਪਰ
ਵਿਚ ਤਰਿਆ ਆ ਦਰਦ ਗਸਾ ਨ ਕਸੇ ਵਿਚ ਤੁਠੈ
ਮੁਕਤਿ ਵੈਣੁ ਨ ਕਰੈ ਗੇਰਿਆ ਆਖਾਸਿ ਫਤੀ ਰਤਮ
ਦਖੈ ਗਗੀ ਰਸੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨ ਠੰਗਾ ਕਰੈ ਨਾ
ਤੁਮੈ ਇਕੁ ਰਾ ਸਗਰੋਗੀ ਖੀ ਵਿਆਰਿ ਤੁਧੁ ਪੋਖੀ
ਤੁ ਬਾਸਿ ਪਾਆ ਆਰ ਸਮੁਆਰਿ ਸੁ ਕੀਤਾ ਤੁ ਬੁ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਰਿ ਪੁਰਖ ਰਬੁ ਆਰ ਸ

ਉਸਤੁਰਵਡਾਰਹਿਆ॥ਬੋਲਣਹਾਰਨਹਿਗੁਰੁਗੁਰਾਯ
ਤੁਸੀਉਦਸੀਪਛਮਕੀਤੇਹੈਏ॥ਸੋਈਸਿਖੁ
ਸਾਂਹਮਕੀਆ॥ਅਤੇਹੋਮਕੀਸੁਖਲਿ॥ਗ
ਸਵਿਚਿਤਰਡੀਆਂਕੀਮਾਣਾ॥ਅਖੈਟਵਿਚਿ
ਜਾ॥ਬਾਣਕਾਵਿਚਿਪੈਂਡੇ॥ਤਬ॥ਨੀਏਬਸਤਾਖੋ
ਖੋਡਦਾਖੋਡਦਾਤਰਾਵਿਚਿਰਾਖਿ॥ਨਿਕਲਿਆ॥
ਤਦਤੁਹਿਤੁਤਸੀਮਿਲਿਆ॥ਗੁਰਿਉਹਿਕਨਗਰੇ
ਤਬਤਦਸੀਪੁਛਿਆ॥ਪਿਖਿਓਸਾ॥ਏਹਰਦਸ
ਤੇਰਾਂਸਾਣਕਈਏਮਦਭੋਗਦਾਕਦ੍ਹਾ
ਜੀਤ੍ਰਉਂਦੇਜੋ॥ਕਿਸੁਮਾਣਸ॥ਨੇਜੋਤਬ
ਬਾਬਾਕਹਿਆ॥ਸਭੁਡਾ॥ਗੁਰੂਤੇਗਹਿਲਿ

ਮ:੧॥ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗ॥ਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ
ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਿਕਾਸਾ
ਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀ
ਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ
ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥
ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰਬਸ
ਰੀਰੀਚੜਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇ
ਹੀਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿਅਪਟ
ਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮ
ਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾਇ
ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥

ਫਿਰਿ ਤਰੀ ਵਰਤਿਆ ਆਦੀ ਆਸਾ ਉਸਤ ਨੀਆ ਇਵਿਚਿ
ਨਰਦੇਲਾ ਆਸਾਤ ਦਿਆ ਨਵੇਤ੍ਰ ਰੌ ਹੈ ਗਾ ਤਕ
ਜਾ ਬਾਬੀਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਸਗਤਿ ਨੰਗ ਵਿਚਿ ਲੀਆ ਮ:੧ ॥
ਬੀਰੇ ਕਸਮਾਨ ਦੇ ਸੰਮ ਫਨਾਹਿ ਤੁ ਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ
ਮੁਰਦਾਰ ਨੀਗ ਫਰਨ ਪੁਹਿਆ ਪਕ ਨੂਰ ਕਰ ਦੇਸ
ਆਨਸ ਤੁ ਨੀਆ ਹਿਆ ਨਸਾਨ ਇਸ ਦੇਖ ਸਤਆ
ਕੂਪੈ ਦਹਿ ਸਿਮੁਦਹਿ ਗੈ ਬਾਨ ਹੈ ਵਾ ਹ ਸਕੁ
ਸਤੀ ਸੁਗਦਾ ਗਬੇ ਸ੍ਰੀ ਗਹਿ ਦਿਨ ਕਕ ਦਕਕਾ
ਦਾਰੋ ਹੈ ਦਕ ਸਦਾ ਹਿ ॥ ਵਾਹਗੀ ਰਿਆ ਸਤਿ ਕਿ
ਗਰ ਗਾਰ ਗਮਾਗ ਮਿਲਨ ਖਾਨ ਹਿ ਦਕ ਆਦਾ ਟੀਰ
ਕਸਤ ਨੀ ਤਕਰਿ ਕੋਗ ਕਿਦਹਿ ਆਨ ਵਾਗ ਆਤੁ
ਸਕਗ ਰੰਸ ਪਾਕ ਆਨ ਜਾਬੂ ਗੇ ਸਾਕ ਆ ਦਸੈ

ਪਸਰਿ ਗਏ ਮਸ ਬੇਰਾ ਹੋ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਪਹੁਚਾ ਤਲੇ ਮ
ਵਾਨੂ ਰਵਾਏ ਰਗੋਹਾ ਗਧ ਉਡਿਆ ਟੋ ਤਾ ਕਰ ਤੇ
ਊਪਰਿ ਹੋਇ ਰਹੀ॥੧॥ ਤਬ ਹਜਰਤਿ ਨਾਲ ਏ
ਮੁਾਰਿ ਏਥੈ ਬੂਰਾਣੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਹੋ ਤਾ ਆ ਮਹਿਲ
ਗਾ ਰੈਹੇ ਨੂ ਤਾ ਮੇਰੇ ਨੂਰੈਹੀ ਨਾ ਜੀ ਗਇਆ॥ ਤੂ
ਮੇ ਨਾਲਿ ਚਲ ਨਾਹੀ॥ ਆਗੈ ਹੋਰੁ ਕਿਪਹਿ ਏਹਰੁ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਣੇ ਹੈ ਦੇਖੀ॥ ਤਮਾ ਆਗੈ ਰ
ਏਹਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਹੋਇ ਆਰਾ ਊਹਿ ਕਿਸੇ
ਮੇਤਾ ਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ਆਤੈ ਨਾ ਉਹੁ ਬਚਾਣੇ ਹੈ
ਤਬ ਹਜਰਤਿ ਗਾਹੁ ਪਾ ਫਟੇ ਹਿ॥ ਤਾਂ ਖਿਨ ਉਨੁ
ਏਥੁ ਰਾਹਿ ਕਿ ਵੀਰਾ ਗੁ ਹੋ ਆਆ ਤਾ ਪਹੁਚਿ
ਨਮਕਿਓ॥ ਢਹਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮਰਦ

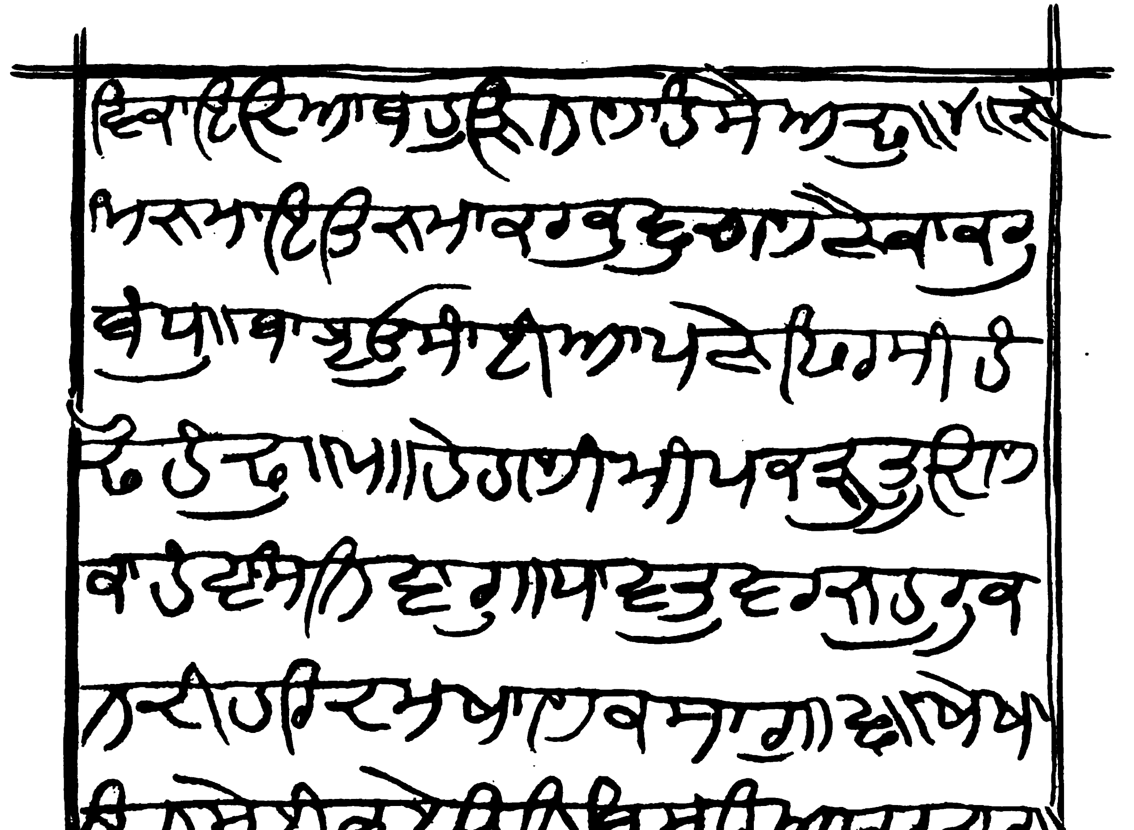
ਉਸਦਿ ਵਹੁਣਿਆਂ ।। ਤਬ ਆਗੈ ਸਿ ਤਾਂ ਬਾਹਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਆਣਾ ਸੁਧਿ ਕਿ ।। ਗੁਰ ਦੇ ਦੈ ਗੁਆ ਦੈ ਗਾ ।। ਤਾਂ ਅ
ਕੇਰ ਭੁਲ ਵਹਿਓ ਪਾਣੈ ਪੈਰ ਦਉ ਦੈਗਾ ।। ਤਬ ਬਾ
ਬਾਬੇ ਕਹਿਓ ਸਦਿ ਵਹੁਣਿਆ ।। ਦਇਵ ਗਿ ਮੋ ਦਿਗਉ
ਆ ।। ਪੈਰ ਗਿ ਅਕੇ ਰੀਤ ਰਪ ਕਰਿ ਕੈ ਮਲਿਆ ।। ਤਬ ਪੈਸੀ
ਸੀ ।। ਮਾਰ ਕਾ ਵਪਤ ਉਠਿਆ ।। ਤਬ ਕਰ ਸਾ ਲੁਰਾ
ਸੀ ।।।। ਮਸਤ ਗਣਿਆ ਇਆ ।। ਨੈਸ਼ਾ ਨ ਰ ਇਕ
ਇਆ ਸਿ ਹਮ ਨੇ ਕੇਰ ਪਸਾਇ ਕੇ ਪੈਰ ਮਸਾਇ
ਕੇ ਪਰ ਰਖਿਆ ਕਰ ਤੇ ਠੋ ।।। ਤੇ ਕੋਈ ਕਰੀ ਤ ਰਿ
ਮੋਕਿ ਉਕਾ ਤੇ ਠੋ ।। ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ।। ਸਿਤ
ਵਰਿ ਪਰ ਦਇਆ ਤੈ ਰਖਾ ।। ਨੇ ਉਤੁ ਰਖਿਓ ਸ
ਪੈਰ ਪਸਾਰਿ ਵਹਿ ਦਹੁ ।। ਤਬ ਕਰਸਾ ।। ਮਕਾਣ

ਬਾਬੇਕੇਪੈਰਿ ਪੰਮੋ॥ਤਿਤੁ ਵਲਿਮਿਠਾਗਾਬਕਾਮੁਹੁ
ਟੈਮੈਰਾਰਾਹੈ॥ਤਕਕਾਜੀਉਕ॥ਰਾਲੈਠੇਗਾਨੁ
ਇਨਇਆ॥ਪੈਰਪੀਆਜਾ॥ਆਨਾਆਖਿਣਨੁ
ਦੁਰਨਵੈਮਤੇਗਾ॥ਪੁਰਿਆਹੋ॥ਤਬਬਾਬੇ
ਆਮਕਰਾ॥ਗਣਉਲੋਗਵੇਖਿਆ:॥੧॥ਮਿਰਾਵੈ
ਰਗੀਵਸੁਧਾ॥ਰਮਤੁਆਰਮਾਂਪਿਮੰਕਨ
ਠਇਗਹੁਨੈਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮ
ਮਹਿਬਾਪਟਰਉਰਤਣਬਕਾਦੀਇਆ॥ਤੋਮ
ਦ॥ਮਿਉਗੈਗਰਾਪਤੁਮਾਕਮਰਾਆਸੀ
ਏ॥੧॥ਮਨਗਤਿਕਾਤੁੰਨਾਬਰੋਜਾ॥ਗਤਿਕਜਾਨ
ਤਾਉ॥ਆਤਮੇਕਾਉ॥ਸਾਨਪਨਮਤੀਤੈ

ਓਹ ਸਾਹੁ॥ ਤਰਿਸੁ ਆਦਮ ਨਹਤਿ ਵੇਰਾ
ਗਮਨਾ ਐਦਸਮਾਰਿਦਤਗੀਗਾਇਹ
ਗੋਸਨਸਹਿਗਾ ਖਹੁਕ ਫਰਤਸਿ
ਕਖੀਗਾ॥ ਕੈਆਣਹਗੀਬੁਝਇਮਨੇ
ਹਇਗਹਹੁਕੁਗੁ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਗਖੁਗੰਜ
ਸਿਦਕੁਗਹੀਮਹੁਕੁ॥ ਮਾਜਾ ਬਾ ਬੈਭੋਗਪ
ਇਆ॥ ਤਥਕਾਜੀਭੁਕਨਦੀਮਾਣਾਮੁਕੀ
ਤਾ॥ ਅਖਿਓਸੁਦਿਹਦਿਹਆਤਾਮੁਦਇਕੇ
ਫਕੀਗਦਾਦੀਦਾਗੁਪਾਇਅਸੈ॥ ਤਾਖਦਾਈ
ਪਾਗ ਪਤਾਣੀਓਪਸਿਕਹਿਓਸੁ॥ ਦੇਨਾਨ

ਦਾ ਦੇਸੁ ਆਇਆ ਨੇੜੈ ਤਬ ਪਤਸਾਹੀ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕੁ
ਦੀ ਦਸਤੂਰੇ ਪਸੁ ।। ਆਇਆ ਆਇਸਾਹ
ਤਾ ਆਇ ਸੁਆਰ ਸਤ ਪੰਜ ਆਣ ਕਰਿ ਬੈਠਿ
ਗਇਆ ।। ਪਾਤਸਾਹੁ ਦੀਸਿ ਛਡਿਓ ਨੇ ਗੋਰ
ਨਾਨਕ ਵਰਤ ਗੁਰ ।। ਦੀ ਪੁਛਿਆ ।। ਆ
ਖਿਓਸੁ ਜੀ ਇਹੁ ਜੋਤੀ ਸਹੁ ਗੋਰ ਛ ਪੜਦੇ
ਨੀਆ ਤੁ ਤੁਇਸ ਵਿਚਿ ਭੀ ਹੁਸਨ ਸੀਪ
ਹੈ ੧ ।। ਜੀ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ।। ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਸਹੀ ਮਹਲਾ ।।
ਕਤੀ ਬਰ ।। ਦੀਸੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨੀਰੁ
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ।। ਬਾਬਰ ਬਾਣੀ ਨੇ ਆ

ਸੋ ਸਭੁ ਕਾਰੀ ਸਮੋਦਰ ਕਾਜੀ ਪਾਸਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ
ਉਠਿਆ ਆਖਣ ਫ ਅਜਾਣ ਕਉ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਗਇਆ
ਉਤਿਸ ਨਾਉ ਉਦਿ ਸਾਗਿ ਸਾਸੁ ਪਾਣਿ ਦੇਨਾ
ਮਖਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗਸੀ ਦਿਨਾ ਸੈ ਸਾਗਿ ਬੋਬਿਰ
ਟਿਤਿ ਤੁਰਿ ਕਤੁਕਰ ਸਸਗੀ ਆਤਿਗ ਸੁਣ
ਭਸਿਰਿ ਸੋਨਾ ਨਿ ਦਿਖਾਣ ਸੰਦਰਿ ਸੈ ਨਆ
ਪਾਸਿ ਤੇਤੇ ਬਣ ਕਗਿ ਸਿਰ ਕਰਿਆਣ ਸਤ੍ਰ
ਪਦ੍ਰਿਤਾਂ ਠਿ ਤਨਾ ਖਿਨ ਸੈ ਸੁਪਗ ਗਤੀ ਸੋਤ
ਬਤ੍ਰਿ ਕਠ ਕਗਤਿ ੧ ਸੋਸਾ ਨਾ ਇਤਿ ਬਣ੍ਰਤ
ਕਗਿਆਣੀ ਸਾਸੁ ਨਕਰ ਨਾਣ ਦਠਜ

ਨਾਕਤਮਾਨਾਡੇਤਾਣੋਹੀਤਾਤਪਤਿਨਾਨਾਣੋਗੋਗਵਾਵੈ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਭਰੀਜਾਹਿ॥ਆਜੋਗਮਨਹਿਤਏਆਨਾ
ਗੈਤਈਰਖਹੁਜਾਹਿ॥ਪੰਚਦਮਜਹੁਕਨਹੁਣ
ਸੀਸੁਕਟਿਤ੍ਰਿਤੁਣਾਹਿ॥੧॥ਸੋਜਾਗੈਕਤੁਆਂਜਤੀ
ਮੈਮੀਟੀਬਪਰਦਾਹੁਾ॥ਜਉਸਭਭੇਮੈਵਗੈ
ਤਸਕਕਿਆਦਸਨਾ॥੧੧॥ਸੀਨਸੋਪ੍ਰਸਨ
ਆਪਰਾਸੋਮੋਟੀਤੁਣੈਸਨਹਿ॥ਭੌਨਾਕ
ਗੀਗਗੀਹਿਕਸਤਿਬੀਪਿਸਸਹਿ॥ਨਦਾਸੀਨ
ਸਨਦਤਿਪਾਈਐ॥ਅਗੀਐਪੀਆਰਿਵ
ਣਾਹਿ॥ਭੁਕਨਚੀਹਿਹੁਤਨੁਜਾਹਿਗਾਰਿ
ਦੁਖੀਚੈਤਾਨਬਪੁਰਾਹਿ॥੧੪॥ਸਾਰ

ਸਾਚਰਤਿਮਨੇਮਨਦੀਸੁਮਨਜੀਆਮਨਜਾਇਤ੍ਰ

ਆਸਾਬੀਰਦਮਨਤਿਆਸਿਗਿਮਰਾਜੁਸਿਤ੍ਰ॥੧੪॥

ਤਾਹਿਜਾਣਣਤਿਗੁਮਨਜੀਆਦਤਿਜੀਸਿ

ਤੁਮੇਣਾਆਵਹੁਤੁਏਨੀਨਜਾਇਕਨਣਚੀ॥

ਨਾਨੀਪੇਣਾ॥੧੫॥ਤੇਤਾਣਬਣਕਗਮਤੀਰ

ਇਮਰਿਤਾਹਿਮਾਣਾ॥ਸਿਨਿਦਖਿਆਤੁਮ

ਸੁਖਭੇਤ੍ਰੈਦੇਮਾਇਆਜਾਣੁ॥੧੬॥ਕਾਦੇ

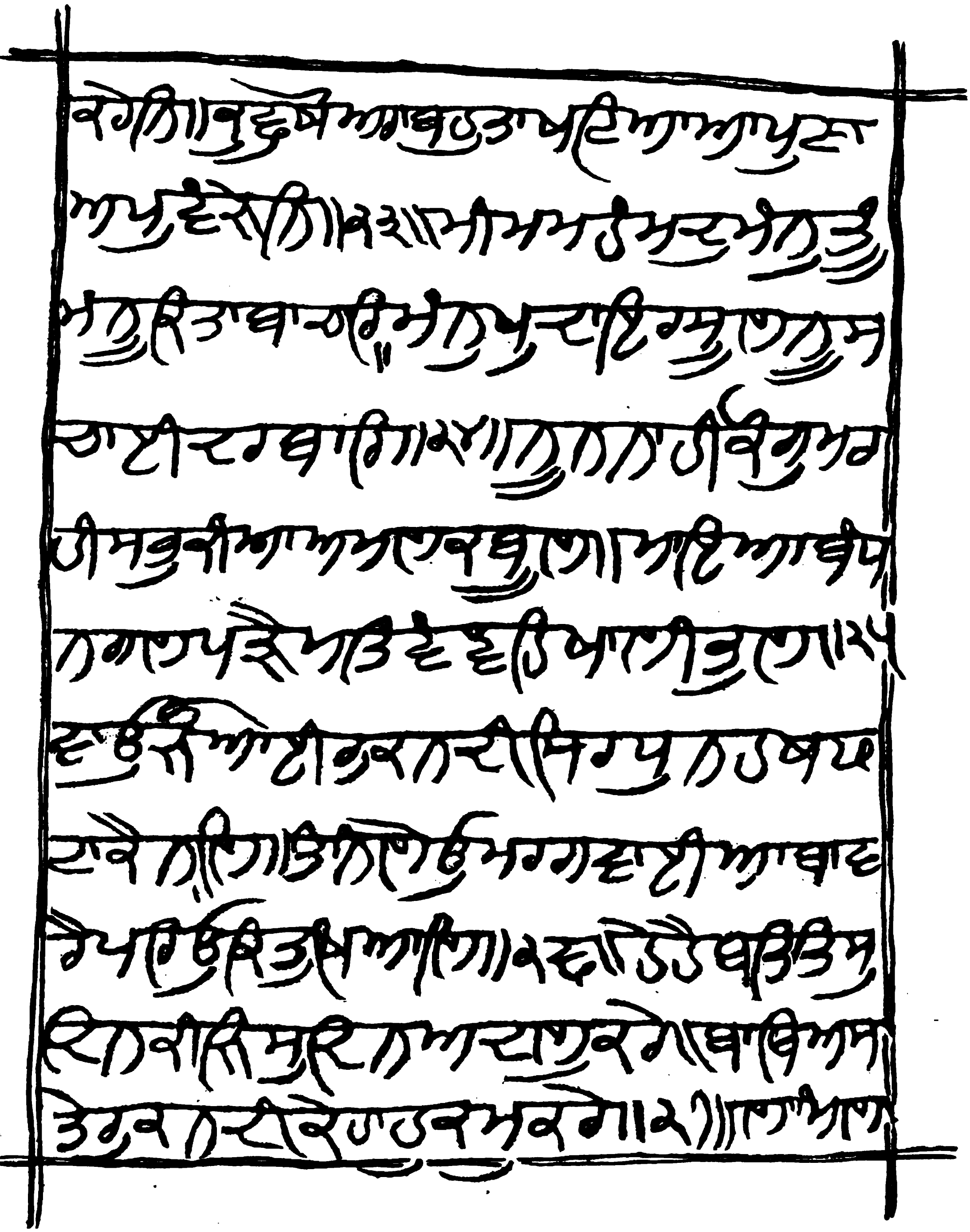
ਜਣਮੇਟੀਭਏਸਿਨਿਗੀਨਿਆਨਾਠ

ਨਮ੍ਰਾਬਾਝਹੁਮਾਟੀਆਪਾਣੈਰਿਕੁਆਦੈ

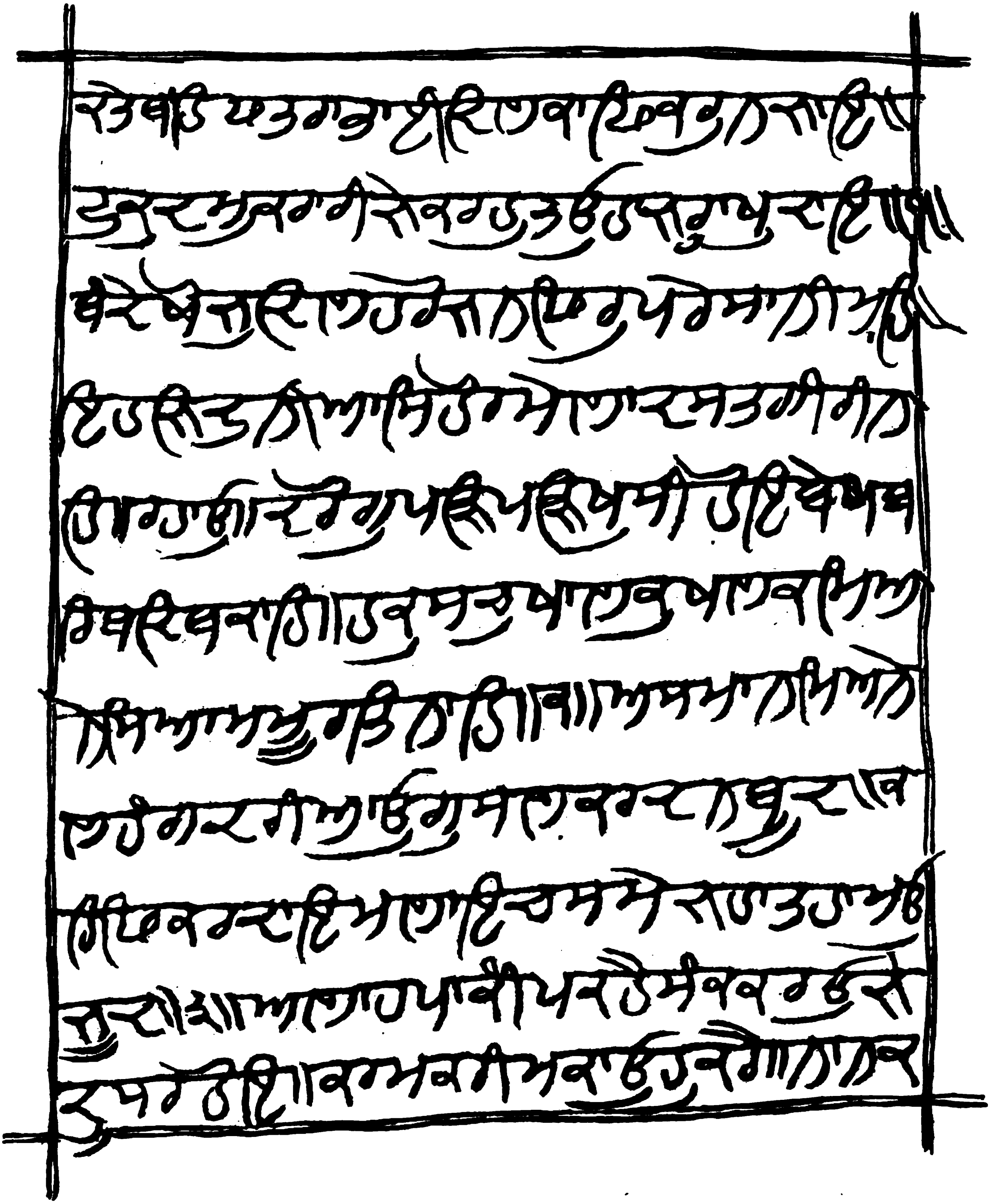
ਆਰਮ੍ਰਾ॥੧੭॥ਐਨਆਮਾਣਕਮਾਣੀਆਹਿ

ਤਾਵਾਪਾਰਿਕਮਾਹਿਬਿਨਆਮਾਣਮੁ

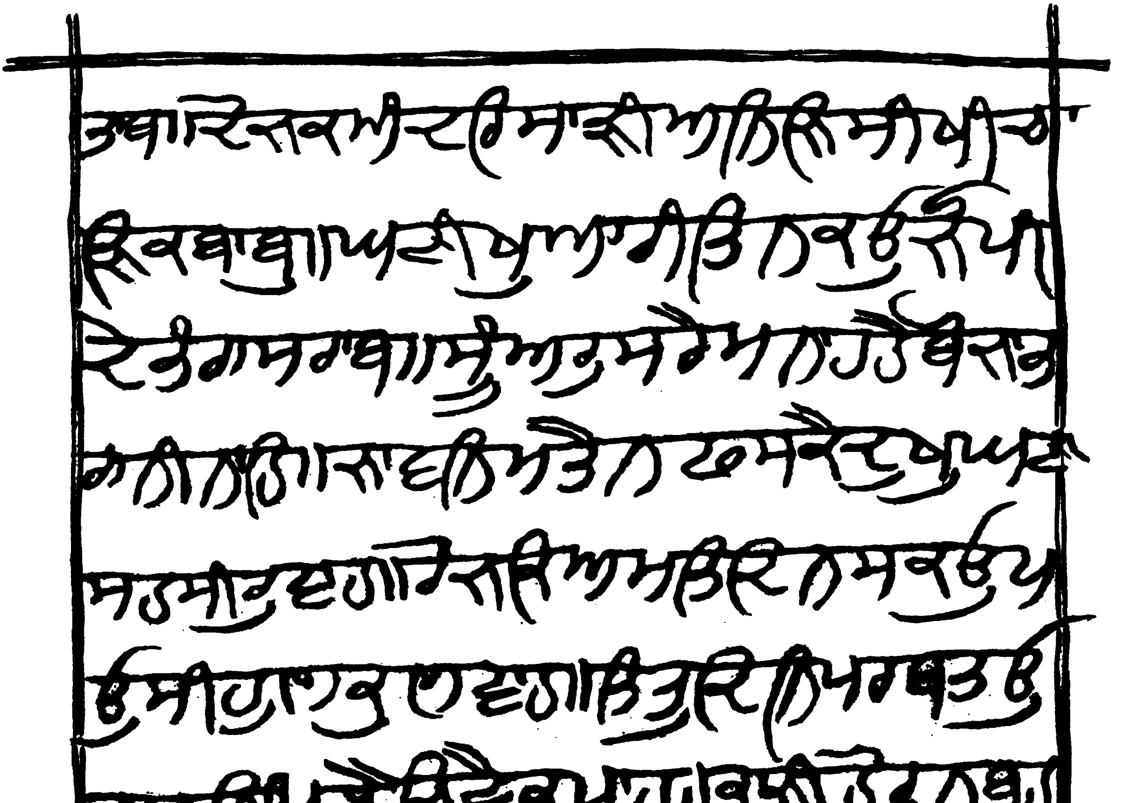
ਣਪ੍ਰਭੁ ਮਗੀ ਐਪ ਵਿਤਾਈ॥੧੮॥ਗੈ ਨਮਨੇ
ਤੇਤੁਕ ਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਪਞਤਾ ਆਪੁ॥ਇਸੁ ਮਨਿ
ਰਮਣਿ ਖੋਜੁ ਠੈ ਨਾਇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ਨ ਬਾਪੁ॥੧੯॥
ਨ ਨਾ ਗਿਗਿ ਸੇ ਟੀਕ ਠੈ ਸੇ ਰਸਨਾ ਰਿਗਰ ਕੈਕਾ
ਇਆ ਆਪੁ ਰੀਆ ਤਨਿ ਕੀ ਕਤਨੁ ਗੋ ਗਰਮੁ ਖਿਲ
ਇਆ॥੫॥ਕਾ ਫੁਕਰ ਰਤੁ ਨੈ ਠੈ ਵਾ ਏ ਦਿ ਨ ਮਾਰਿ
ਉਠਿਆ ਚਾਉ॥ਤਨੁ ਕਚ ਨੁ ਪਰ ਸਤਕ ਭੇ
ਦਿਨ ਕਇਆ ਪਰਿਰਾਖੁ॥੫॥ਕਾ ਫੁਕਰਣਮਾ
ਜਾਇ ਕਿਗਿ ਨ ਫਾ ਅਞਰ ਦਿਤਕਤਾ॥ਨ ਨ
ਸਠ ਞਾ ਈ ਪ੍ਰਕ ਨਾਦੇ ਉ ਨੈ ਸੈ ਠੁ ਨ ਮਤਾ॥ਸ
ਜਿਮਣਾ ਨ ਤ੍ਰਿ ਖਰ ਸੈਤਿ ਨ ਦੇਤ ਰਕਾ ਇਸ

ਇਕਸੇਟੀਕੇ ਪਰਲਿ ਗਿਓ ਅਤਿ ਨਰਮਿਰਗ ਜੀ ਦਿ
ਆਖਿ ਕੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਆਖਾ ਕਿਆ ਪ੍ਰ ਨਾਮ ਮਗ
ਆਖ ਫਿਆਣ ਤੁ ਸੁ ਆਖਿਹੈ ਏਤੁ ਨਿਰਕਿ ਹਨ
ਅਰਾਹਿ ਗੁਰਸੇ ਵਕਲਿ ਪਟੀਐ ਦੂਟੀਐ
ਐਠਿ ਨਿਕਲਿਆ ਮਖੀ ਜੋ ਜਗੀ ਕਰਿ ਗੁਰਮਿਛ
ਰਿਮ ਕਾਆ ਦੁਕਾਣ ਤੁ ਮਜਾ ਇਕ ਦਿ ਕਿਤੇ ਨਾਸ
ਨਹਿ ਕਿ ਸੈ ਸੁ ਹਤ ਜਾ ॥੨॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਰ ਨਾਰ
ਬੋਲਿਆ ਸੈ ਨਾਨਕ ਰਦ ਗਦ ਸਿਉ ਜਾ ਹਿ ਤੂ
ਸਟਆ ਨਾ ਬੇ ਰਬ ਤੇ ਬਪਰ ਰੈ ਉਕੀ ਮਿਸ
ਸੂਰਜਿ ਪਾਇ ਕਿ ਗੋ ਕਿਨ ਪਾਇ ਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬ
ਲਿਆ ਸਬਦੁ ਸਮਾਤਿ ਗਇ ਰਹਿਓ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਬਿਰ

ਦਾ ਹੈ ਮੈ ਉਹੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭਰਾਣੀ ਦੀ ਆਖਿਆ ਨ
ਦੇਰੀ ਉਪਰਭੀ ਨਾਠੀ ਪਰਦੇ ਅਤੈ ਬਰਦਾ ਅਮਨ
ਰਮਾਹਦੇ ਹੈ ਨੀ ॥ ਰਦੇ ਕੈ ਦਾ ਨਿਮਾ ਦਭੀ ਨਾਠ
ਦਸਦਾ ਅਤੈ ਮਗਬ੍ਰਪੀ ਦਹਨੀ ॥ ਭਗਬਦਾਪੀ
ਦੇ ਹੈ ਨੀ ॥ ਇਨਾ ਦੇ ਗਦਰਿਆ ਅਤਿ ਕਰੁਣਿਆ ਹ
ਹਸੁ ਹੋ ਹੈ ਗਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਦਗੜਿ ਦੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ਫਤਦਾ ਪੰਥੀ ਇਰਿਤਾ ਬ
ਬੀਨਿਆ ਦਾ ਤੇ ਮਗਣਤੋ ਦੇ ਗਤੀ ਗ ਨਿਸੁ ਦਾ ਗ
ਇਤੀ ਬੀਗਾਨ ਦਾ ਗਨੀ ਸੁਤੇ ਗਏ ਨੀ ਤਾ ਗਾ ਹ ਤ
ਪਤੀ ਤੀਤਿਨ ਦੇ ਅਨ੍ਰ ਨਾਇ ਦਾ ਨ ਤੁਗਾਸੁਤਾ ਨ
ਤੈ ਫਰਦਾ ਨ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਆ ਮਹਰਿ

ਸਿਆਣਿਆ ਅਣਾਏ ਹੋਵਤੁ ਤੁਧਿਨਿਹੰ ਸਾਹਿਬੁ
ਪਰਵਾਣਿਆ ਸੇ ਬੰਦੇ ਨਾਨਕ ਰਾਹ ਪਾਧਰਾ ਤਿਨਾਹ
ਨਾਹ ॥੧॥ ਤਬ ਪੀਰ ਪਤਣੀਐ ਆਖਿਆ ਜੋ
ਅਸੀ ਤ ਨੀਆ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਵਲਿ ਮੁਦਾ ਹਾਂ ਪੁ
ਰਾਇ ਪਿਰਿ ਉਕਰਿਹਾਂ ਸਾਰੁਪੀ ਦੇਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਮ: ੧ ॥
ਜਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ
ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂੰ ਬੇਐਬ
ਪਰਵਦਿਗਾਰ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ
ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ

ਜਾਗਾਈਤਿਗਿਫਤੈਸਹਿਤਿਤੇਹਪਹਿਰਿਆ॥

ਗਉੜੀਜਾਪਿਸਗਪਰਗਬਿਗਰਗਾਕਸੋ

ਪਤਰਸਤਗੀਗਾਆਸਿਗਬਿਆਫੂਸਕਸ

ਗਰਡੂਸਦਰਤਕਥੀਗਾਕਾਸਕੈਜਾਗਸਤ

ਸਰਗਓਦਕਗਰੇਸਕਪ੍ਰਿਆਤਾਗਾਓਗ

ਨਕੀਕਾਗਕਗੰਸਾਨਈਭਾਨਿਆਓਵਾਣ॥

ਬਰਬਪਤਡੁਸਭੂਬਪੀਤਿਗਾਫਤਬੇਨ

ਜਰਿਬਪਾਕਾਨਾਨਬਬੁਗੋਓਜਰਜਾਨਤ

ਗਾਤੇਰਕਰਗਾਪਹਿਪਾਕਾਪਾਜਬਬਾਬੈ

ਪ੍ਰਸਬਰੇਬੈਤ੍ਰਿਆਨਾਤਬਕਾਜਾਟਕਾਨਰੈ

ਮਤੈਧੀਰਜਪਤਲੋਇਐਆਇਟਿਮਤਪੈਮਾਕਾਤੋ
ਪਰਿਭੈਆਦਸੁਘੁਕੁਰਣਹਿਨਾਲਿਪਸੰਘੁ
ਠੈਵਲਿਪੈਰਹੈਆਕਾਬਰੋਪੁਮਹਿਠਿਕੈ
ਤੁਖਹੁਦਵਦੇਰਹੈਆਖਰਿਆਖਿਆਬੇਗਹੁ
ਦਸੁਘੁਕੁਤੁਰਮੀਪਰਹੁੀਬਾਬਾਗੋਰਥ
ਹਹਰੀਗਹਿਆਚਲੈਸਿਧਾਡਿਨਾਸਿਧਾ
ਪ੍ਰਢਰਾਕੀਤਾਸਰੁਤੁਰਚਣਹੁਪਰੀਠੋਤਬ
ਬਾਬੇਕੀਆਖਿਆਨਾਨਾਕੁਆਧਰੇਨਾਹਿ
ਤਬਚਕੁਮੀਹਸਿਧਆਮਹਿਲੀਬੈਠੇ
ਤਰਹਸਿਧਾਆਖਿਆਕਗਤਰਦੂਜਾ

ਸੁਰਸੁਤਬਖਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੀਸਹਿਸਹਲਾ੧॥ਸਤੁਗੁਰਸਬਦੀਇਸਟਿਧ
ਜੀਸਹਿਤੇਟੀ॥ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠ
ਸੀਤਸਭਾਸੈਰਗੋ॥ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਮਲ
ਜੀਸਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ਮਸਤਕੁਕਟਿਧ
ਜੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨਮਨੁਆਗੈਰਖਉ॥
ਸੀਤੁਲਿਖੈਸਤੁਪਾਈਐਸਹਜਿਭਾਇਜ
ਸੁਪੈਓ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੁਚਾਹੋਇ
ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਤੁਸੀ
ਕਵਣਤੁਸੈਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਵਣ

ਮਾਰਗੁਕਧਾਸੁਆਉ॥ਸਮੁਥਕਰਹੁਉਆਰਖਿ
ਹਮਾਗੀਰਹੁਉਮੈਤਰਸਨਾਥਾਤਿਰਾਉ॥ਕਰਹੁਬੈ
ਮਨੁਕਰਤਗਨੀਐਥਾਤੈਕਨਾਆਦਹੁਕਣਸਾ
ਨੀਨਾਨਬੁਥੈਤੈਮੁਸਿਬੈਗਗਾਕਿਆਤੁਮ
ਗਮੈਨੀ॥੧॥ਪਹਿਪਹਿਬੈਸਿ॥ਗਿਤਰਿਗਨੀ
ਐਚਾਨਿਨਿਮਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਮਨਕੇਆਏ
ਨਕਸਿਸਿਪਏਨਾਨਕਮਰਾਗਜਾਏ॥ੳ
ਸਹਿਬੈਮਹਿਸਿਖੁਨਾਗੁਤੁਐਮੀਗੁਰਮ
ਤਿਪਇਿ॥ਗੁਰਮਖਿਥੁਝੈਆਪਪਛੂਸਾ
ਇਿਮਇਿਮਮਾਇਿ॥੩॥ਨਨੀਆਮਾਗੁਰੁ

ਤਤੁਕਹਣੀਐਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐਐਪੋਗੀਆਨਗਪਤੁ
ਕੈਲੈਆਉਪਤੁਨਾਨਕਏਤੁਸਚਾਈਥਰਾਤੇਅ
ਸੇਆਪੇ ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਕੀਆ
ਗੁਤਕੂਦੀਜੈਨਾਸਚੁਕਹਹਤੁਸਪਰਗਾਸੁ
ਗੁਰਕੀਆਥੈਸਚੁਦੀਜੈਨਾਸੈਸੇਸਾਣ
ਮਹਿਕਮਾਣੁ॥ਨਾਮੁਕੁਰਮੁ॥ਨੀਸਏ
ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਇਕੋਇਕਿਆਨਿਧ
ਸਿਆਣਾਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋਨਾਨਕਆਖੈਗੁਰ
ਗੁਰਸਿਖਿਸਿਖਿਏਨਾਨਕਤਾਰਣਹਾਰੇ॥੫॥੧॥

ਆ॥ਤਬ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿਆ॥ਨਾਨਕ ਦਿਤਾ॥ਪੰਜ ਸੇਰ ਕਾ॥
ਤਾਂਬਾ ਬੈਪਾਰ ਤੀ ਦਿਤਾ ਪੁਛਿਆ॥ਤਬ ਸਿਧਾ॥
ਫਿਰਿ ਗਇਆ॥ਤਬ ਸਿਧੀ ਪੀਆ॥ਆਖਿਆ ਤੂ ਕਉਣੁ ਦੇਸ ਪ੍ਰ
ਦੇਸਿ ਪਾਣੁ॥ਤਬ ਰਾਮਕਬੈ ਆਖਿਆ॥ਭਲੋ ਜੂ
ਦੇਖੀ॥ਏਤੁ ਦੇਸ ਗਏ ਗੇ ਤਾਂ ਦੇਸ ਪਾਇ ਗਏ॥ਤਬ
ਸਿਧਾਂ ਪਾਸਾ ਬਣਤੇ ਗਏ ਦਿਪਾਇ ਦਿਸੋ॥ਕਿ
ਸੋ ਸਿਗਾਗ ਦੁਆਰੋ ਉਤਾਰੀ॥ਦਿਸਿ ਸਿਰੋ ਠ
ਰੋਟੀ॥ਰਿ ਸੇਆ ਗਿਣਿ ਠਾਲੀ॥ਕਿਸਿ ਕੈ ਪਾਰ ਦੇ
ਲਾਈ॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਧਿਸ ਮਾਣਸਾ ਮਾਗ ਦਿਓ ਆ
ਦਿ ਗਈਆ॥ਕਿ ਤੁਸਾ ਤਿਸੇ ਏਕ ਕੀਤਾ॥

ਮਨੇਹੁ॥ਪੜਿਆਗਲਿਤਿਦੇਖਹੁਵੀਪਭੈਣਾ

ਸਾਰੁਕਮਈ॥ਸਗਲੇਦੁਖਪਲੀਕਰਿਪੀਵ

ਪਰਤੀਤਕਿਰਤਨਈ॥ਪਇਨਗੁਜੁਅਥਰੇਤੇ

ਪੀਪਿਛੈਟੇਕੁਰਜਸਈ॥੪॥ਦੂਜੁਦਪਾਮਾ

ਵਾ॥ਠੀਸਭਮੈ॥॥ਖਿਮਲਾਈ॥ਸੋਤਾਤਾਣਾ

ਤੁਦੇਆ॥ਿਆਰਹਿਕਗੀਤਿਆਖਿਰਗਾਈ॥

ਜਦਨੁਸਾਹਿਬੁਤੇਦਰਦਪਨੀਦੇਦੇਬਰਸਾਈ

॥॥ਰ॥॥ਰਹਿਰਗੈਰਿਸਤੁਰੁਪਗਿਸਚ॥॥ਸਚ

ਰਿਆਈ॥੧॥॥॥ਨਾਨਕਰਗਆਤੀਸੁਰਕਾਏਸ

ਚ॥ਿਸਦਨਆਈ॥ਤਬਸਿਪਆਰੇਸੁਆ

ਦੁਸਕੀਤਾ॥ਤਬਬਾਬਾਬਲਿਆ॥॥ਰਿਪਗ

ਪ੍ਰਭੁਨਿਆਵਣੁਜਾ॥ਤਿਤੁਮਹਲਿਸਬਦੁਨੇਰਾ

ਜਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹਿਬੁਮਿਲਿਆਸਚਾਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹ

ਉ॥ਮਨਮੁਖਾਸੋਵਖਤ॥ਰਸੋਗਾਵਣੁ॥ਸ

ਬਦਿਤਿਤੁਰਮਤਿਨਿਗਾਗਣੁਗੁਆਪੁਬਸੈ

ਗਰਭੁਦਸੇਤੋਟਨਿਆਪੁਰਖਾਣੁਤਰਦੈ

ਬਲਿਉਸਨਿਆਕੈਸਾ॥ਆ॥ਕਪਰਕਾ

ਰਖਣਕਪਗੋਮਾਮਹਿਮਿਗਦ੍ਹ॥ਕਗਣਗਥ

ਪ੍ਰਗੋ॥੧॥ਟਿੰਤੁਪ੍ਰਗੀਮਣਿਮਰਿਮਰਿਮਰਦੈ

ਥਣਮਪ੍ਰਗੀ॥ਨਿਚਲ॥ਗੁਰੁਗਣਦੇ

ਸਿਉਪ੍ਰਗੀਮਣਿਉਦੇਗਾਕਾ॥ਇਗਟੈ

ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਸੋ ਚੇਤਾਣਾ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਗ ।

ਗਗਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤਾਂ ਗੋਰਿ ਪੈਸਿ ਪਵਣਿ ਪਵਣੁ ਜੀ

ਰ ਗਾਇ ਨ ਸੁ ਗੋਇ ਬਰਤ ਅੰਤਰਿ ਚੇਤਾ॥ ਸਾ

ਤ ਸਿਸਿ ਉਚਿਥਿ ਨ ਸਉ ਗੋ ਚੇਤਾ॥੩॥ ਤੀਰਥ

ਚੇ ਦੇਵ ਸੁਜਾਪ ਥੀ॥ ਆਤਮ ਉਤਮ ਮੋਹ ਪਾ

ਰਹੈ ਤੀ॥ ਪੈਤੀ ਡੇ ਤਉ ਪਰਸ ਦਆਤ ਤੇਆ॥

ਗਦਾ ਕ ਗਉ ਗ ਸਗਤੇ ਤੇ ਗਾ॥ ਗੀ ਸਾਉ

ਬਗ ਤੁਰਕ ਅੰਤਰਿ ਦੁ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤਆ

ਨਰ ਸੋ ਤਿਦੁ॥ ਸਗਤ ਪਸਗਦੀ ਸੋ

ਪਸਾਰਾ॥ ਚਿ ਜਿਦਉ ਗੋ ਸਗਤ ਪਰਕਾ॥੪॥

ਦਾਨਸਹਜਿਸਿਧਿਰਿਧਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾਓ
ਹਸਰਾਆਨਦੁਨਿਹਚਲੁਅਸਥਾਨਾ॥੪
ਤਉਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਰੂਰਸੋਆਆਨਭਉ
ਨਗੁਸਦਾਤਹਾਂਬਸੈ॥੫॥ਤਉਨਭਉਕਸੁ
ਸੋਗਨਹੀਓਤਾਆਦਾਨਤਾਨਿਸਤਾ
ਹੀਓਤਾਤਹਸਦਾਅਨਿਤਅਨਾਹਦ
ਅਖਾਗਾਭਗਤਿਧਸਾਹਿਰੀਸਤੀ॥ਨਿਆਪ
ਗੋ॥੬॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਗੋਸਾਦ੍ਹਾ
ਕਹੈਤਾਕਾਬੋਧਗੋਸਾਕਹੁਕਿਸੁਕਿਸਪਾਰ
ਗੋ॥ਨਿਹਚਉਨਾਨਕਸੋਈਤੇਗੋ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਧੀਆਏਸੁਆਏਸੁਰੀਤਾ।ਤਬਬਾਬ
ਬੀਲਿਆਆ।ਆਇਪੁਰਖਉਆਏਸੁ।ਤਬ
ਗੁਰੁਬਾਬਾਪਛਿਆਉਇਆ।ਆਖਿਆਪਰਮੇ
ਸਰਕੀਹੈਟੋਲੈਇਕੁਸਿਧੁਸਾਕਿਭਾਣਾਖ
ਤੁਮਹਿਓਗਮੁਗਾਮੁਤਪੋ।ਆਤੈਹੁਮਸਾਗ
ਖਤੁਮਦੇਗਮਾਨਾਮੈਲੋ।ਆਤੈਉਸਾਇਖ
ਦੇਨਾਲਿਸਤਖੇਦਗੀਰਗਾ।ਕਿਹਦੈ
ਦੇਸਹਟੈਰਗੋ।ਕਿਸਦਾਪੁਸਾਗੀਣੁਦ
ਗੋ।ਤਬਾਇਦਇ।ਉਹਸਿਖੁਬੋਲਣਾ
ਪੁਖਹਦਾਮਾ।ਤਬਗਗੁਅੰਬਰਿਲੀਮਹਿ

ਆਤੁਇ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਕਿਸ
ਦੈ ਹੈ ਤਾ ਬਚਨੁ ਸਿਖ ਕੀਤਿਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਜੀ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਦ
ਓਗਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਮਨਿ ਖਧੈ ਨਾਨਿਕ
ਸਿਨਾਇਆ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਦੇ ਨਾਲੇ ਤੇ ਉਬਰੁ ਪੈਰ ਹੁ ਪ੍ਰਖੁ
ਤੇ ਰਿਸਹਿਆ ਜਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਗਦ ਪਹਿਲੇ
ਦਰਸਨੁ ਕਰਿਆ ਹੋਆ ਭੈੜੇ ਭੇਸੇ ਖਪਾਇ
ਗੋਤ ਬਾਹਿਰ ਦਿਪੀ ਗੁਰੂ ਅਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਓ
ਕਿ ਗਏ ਜੋ ਸਾਰੇ ਖੇਤਾ ਸੁ ਹੋ ਬਸਤਖੈ ਖਬੋ

ੲਸਰਾਫਿਰਦੀਨੈ॥ਤਬਲਕਨੂੰਅਗਮਦੀਬਾਤੀ

ਕੀਤੀ॥ਦੇਨੀਓਹਕਉਤਖੀਪਾਤਸਾਹੀ॥ਤ

ਬਬਾਬੇਨਾਂਖਿਆਆਅਗਮਦੇਓਹਦੁਰਗਾਹੀ

ਸੈਨਾਂਚਉਦੀਰਹਦੇਂਗਹੂਕੀਸੇਵਕਰਗਿਆ

ਵਦੀਨੈ॥ਤਬਲਕਨੂੰਅਗਨੁਮੈਗੀਪਾਇਆ

ਤਬਆਖਿਆਪਗਸੇਸਗਕੀ॥ਖਿਆਇਰਦੀ॥

ਬਾਬੇਕਾਪੈਰਹਕਨਦਾਖਾ॥ਦਬਲਕਨੂੰਅਗਮ

ਦਖੈਤਾਕਹੀਕੀਆਪੈਸਾ॥ਇਵਿਦਹੁਦੈ

॥ਤਦਹਾਨੂੰਅਗਮਦੁਇਫਿਰਦੀ॥ਸਹਿ

ਓਕਪਏਆਂਸਾ॥ਤਬਲਕਨੂੰਅਗਮਦੀਦਾਹਣ

ਇਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਕੀ ਬੀਆ ਖਿਆ ਹੈ ਦੀਤਾ

ਹੁ ਪਾਰੂ ਤੈ ਆਗਿਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੁ ਜੀਆ

ਨਉ ਤੈ ਆਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਵਿਚ ਰਹਿ ॥ ਤਬ ਬਚਨ

ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਕਰਣੁ ॥ ਨਿ ਭੇਗਤਾ ਅਤ ਦੀਹਿ

ਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨੁ ਕਹਣ ਪਲਿਆ ਗੀਆ ਆਖਿ

ਉਣੁ ॥ ਨ ਕਰੈ ਇਹੁ ਭਾਗ ਵਣ ਇਆ ॥ ਸੰਸ

ਰਹਿ ਹਰਿ ਕੰਮ ਹੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਇਆ ॥ ਕੇਰ ਪਹਿ

ਆ ਤੂ ਪਹਿਰਿ ਕਰਣੁ ॥ ਇਤੈ ਆਇਆ ॥ ਤਬ

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਿਆ ॥ ਆਖਿ ਉਸੁ ਮਤਾ ਏਹੁ ਕਿ

ਰੁ ॥ ਨੀ ॥ ਇਹੁ ਕੈਰ ਨਹੋ ॥ ਰੀ ॥ ਹੁ ॥ ਆ ॥

ਤਬਮਾਤਾਰੀਤੁਪਰਿਗਈ ॥ ਤਬਬਾਬਾਰੀਰਹਿ
ਸੁਤਾ ॥ ਰਾਬਰਮੈ ਉਠਿਕਾਵਖਤੁਹੋਆ ॥ ਤਬਬਾਰੇ
ਲਗੀਰਾਗਵਉਸੋ ॥ ਤਬਬਾਬੇਰੇਰਾਗਏਰੀਭ
ਗਾਇਆਹਇਆਸੁਣਿਪਰਵਦੇਨੇਤਿਰਾਬਰੇ
ਪੈਤਾਬਾਬਾਰੀਮਸੁਰਹਇਓਪਰਗੋ ॥ ਮਿ
ਪਰਾਬੋਲਿਆਨੇਤਿਪਾਵਟੇਰੈ ॥ ਰਹਰ
ਹੋ ॥ ਤਬਮਾਤਾਭੀਆਇਗਈ ॥ ਤਾਆਖਿਓ
ਸੁਤਾਨਾਰੁਰਾਖਿਆਹੈ ॥ ਤਬਬੋਲਿਆਆਖਿ
ਓਸੁਨਾਨਾਸੁਣੇਪੈਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾਰੀਆਸਾ
ਸੁਹਇਓਪਰਗੋ ॥ ਤਾਮਾਤਾਬੋਰੀਰੋਗੁਲਗੀ

ਪਰਲਿ॥ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੀ ਮਸਕਰੀਆ॥
ਕਰਲਿ॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਜਾਗਿਆ॥ਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥
ਬੇਟਾ ਇਹ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਲੀ ਤੇਰੀ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਲਿ॥
ਆਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਰਸਮੁ ਦੁਇ ਦਿਖਰੂ ਜੋ॥ਤ
ਬਬਾ ਬੈ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਮਲੀ ਗਲੀ
ਦੈ ਆਖਿਐ ਤੇਰਾ ਦੁਆਣੀ॥ਤਬ ਬੰਦੀ ਕਮ
ਲੀ ਉਠਿ ਗਈ॥ਪਰਦਰਸਨੁ ਕੀ ਸਦਕਾ ਸੋ ਗਤਿ
ਲੀ॥ਤਬ ਬੇਲਿ ਕ ਬਹੁਤ ਨਾ ਉਪਰੀ ਕਰਨੈ॥ਤ
ਦੁਆਲਿਆ ਨਾਇ ਗੇਰ ਪਾਨਾ ਧੁ ਆਇ ਗਇਆ॥
ਬਾਬੈ ਪਾਇਆ॥ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰ
ਕੀਤੋ ਜੀ॥ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਗੋਰਪਾਨਖ

ਅਸਾਨੋ ਕੈ ਦੇਹਿ ਇ ਗਾਤਾ ਆਪੇ ਦੇ ਖਤੁ ਗੋਤ ਬਬਾ
ਜੀ ਬਹਿਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਲੋਕ ਨਾ ਲੂ ਪਗੀ ਕੇ ਮਿ[illegible]
ਕਹਤੁ ਲਾਗੇ ਸਾਤ ਆਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਰਤੀ ਪੇ
ਜਿਆ ਕੀ ਹੋਰ ਜੀਭ ਬਬ ਕਹਤੁ ਲੋਕ ਪੈ ਸੇ ਲੈ ਕਰਿ ਉ
ਠਿਆ ਹੋਰਿ ਆਗੇ ਤਾ ਦਿਤਾ ਕੁ ਪਈ ਸੈ ਪਏ ਹੋ
ਇਆ ਤਾ ਬਹੁਤੁ ਸਿਰ ਕੁ ਪ[illegible] ਲੋਕ ਰਿ ਉਠਿਆ ਏ
ਜਬ ਆਗੈ ਤਾ ਦਿਤਾ ਮੁਹਰਾਂ ਪਈ ਅਂਹੋ ਜਿਨਾ ਰਿ
ਕੈ ਦੀਤੀ ਜਿਆ ਬਾਲੇ ਮੁਹਰਾਂ ਲੇ ਕਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ
ਆਤ ਬਚ ਪੁਛਿਆ ਸਿ ਪਾਲਿ ਰੋ ਜਾਤ ਬਆ ਗੋ ਤਾ ਦੀ
ਤਾ ਇਹੁ ਮਿ [illegible] ਸਾਕੇ ਪਾਈ ਜਾਹਿ ਰਗਿਰ
ਜਾਰ ਹੋਜਿ ਜਿਤੇ ਕਾ ਰਕਤਾ ਲੈ ਮਸਾਮੁਤਾ

ਪਇਆ ਹੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰਪ ਬਾਸੁ ਆਵਦੀ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਕਹੀ
ਹੈ ਸਿਖਾ ਨੁ ਭੇਖੋ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਸਗਲਿਖੁ ਹੋ ਖਾ
ਸੋਢੀ ਸਿਮਤੁ ਫਰਿਕ ਰਿਖੁ ਕਸੁ ਹੀ ਖੁਕਾ
ਸੁਏਕ ਰਿਹਲਨ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਕਹਿ ਕੁ ਗਲੁ ਅ
ਗਲੁ ਆਖਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨੂ ਹੈ ਕਹਿਸਾਈ
ਖਲ੍ਹਾ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕਿਸ ਵਲਿ ਤੇ
ਸਉ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੈ ਇਆ ਪੈਰਾ ਵਲਿ ਸੁ
ਉਪਾਵਸਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਹਥ ਜੋੜਿ ਕੈ
ਤੰਬੂ ਨਾਨਕੁ ਸਤ ਪਇਆ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕੇ
ਬਾਬਾ ਹੋਇਆ ਰੋ ਨਾ ਕਰ ਤਬ ਸਮਝੁ ਸੀ

ਜੋਤੇਰੇਆਗੈਤੇਪੈਰਸੋਹੋਵੈਗਿਆਨਬਾਣਹੈਸੋਤੇਗੁਰੂਕੀ
ਗਲਨਾਉਗਸਿਆਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥੁਕਹਿਆਜੋਜੀ
ਆਬਾਬਾਤੇਰਿਆਇਆਤਾਂਲੈਕਰਬਾਲਤੁਪਹਿਰੇ
ਤਦਇਸਿਲਗੋਰਸਿਪੈਸਿਆਦਾਲੈਆਖਰੇ
ਜੋਗੀਸਿਆਗੈਸਾਟੈਤਰੁਪਈਐਤੈਆਦ
ਲਾਐਤੇਰੁਪਈਆਦਲੈਆਖਰੇਜੋਗੀਂਪ
ਲੋਆਸੀਆਗੈਸਾਟੈਤਾਮੁਠਗਲੈਆਦਲਾਤ
ਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਦੁਗਾਗਰੁਸੀਗਿਆਵਹਿ
ਮਃ੧॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ
ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਿਆ
ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਆਹਿਪੜਿਪੁਛਿ

ਦਰਿ ਜਾਣੁ ॥੪॥੨॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ ਅੰਧੈ
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥
ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿ
ਓ ਨਾਲਿ ॥ ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨ
ਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ
ਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ
ਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀ
ਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥ ਜਿਥੈ ਨੀ

ਨਸ ਮਾਣੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਖੋਨਹਿ ਤੇ ਗੀਬ ਖਸੀਮਾ ॥੧॥
ਤਬ ਫਿਰ ਕਹਿਆ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲਿ ਹੋਇ ਜੋ
ਅਪਣੁ ਸਬਾਹ ਦਾ ਪੁਤਣ ਤਾਨਕ ਪੀਣੁ ਧਮੀ
ਤਰਉ ਆਇਆ ਖਾ ॥ ਉਦਮਾਨ ਕੇ ਦਿਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨੇ
ਦਨਿ ਕਬਾਹੁ ਤੁ ਨਾਲਿ ਆਏ ਖੋ ॥ ਸਾਦਾ ਪੁ
ਜਾ ਰਹਿਆ ॥ ਤਦ ਰੁਹੁ ਅਪਣੁ ਸਬਾਹ ਦਾ ਦੀ ਕੇ
ਆਖੀ ਕਹਿਆ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੇਸ
ਗੁਰ ਕਹਿਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਗੀਤਾ ਪੜਿਆ ਆਦੇਸੀ
ਜੋਗ ਸਾਣ ਪਰਿਆ ਤੁਸੀ ਜੋ ਕਰ ਹੋਸੇ ਕਿਛੁ ਨੇ
ਹੋਇ ਤਬ ਅਪਣੁ ਸਬਾਹ ਦਾ ਦੀਆ ਖਿਆਲ ਕੇ
ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਕਹਿਆ ॥ ਨਬਾਤਿ ਕਰ ਨਾਨਕ ਗਿਆ ॥੧॥

ਤਾ ਸੁਣਿ ਦਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਦੈਸੀ ਰ ਮਾਣ ਸਤਿਗਿ
ਹਰਿ ਕਹਿ ਦੈਆ ਖੀਐ ਤਬ ਸਪੂਤ ਬਾਣ ਦ
ਦੀਆ ਖਿਆ ਏ ਜੋਗੀਆ ਜਤੇ ਥੇਂ ਮਾਨੁ ਕਿਸ
ਦਾ ਨਉ ਦਉ ਗਏ ਗਾ ਨਾ ਜੀ ਸਤ ਕੇ ਥੀਆ ਜਾਇ
ਦਾ ਖੀ ਗਾ ਤਬ ਸੁਣਿ ਦਾ ਕਰਿ ਆ ਸੀ ਦੈ ਪਾਹਿ
ਮਾਣ ਸਤਿਗਿ ਹਰਿ ਕਹਿ ਦੈ ਦਸੀਐ ਤਬ ਸਪ
ਤੂ ਸ ਬਾਣ ਦੇ ਦੀਆ ਖਿਆ ਜੋ ਗੀਆ ਉ ਦ
ਦ ਬਾਤ ਸਤ ਕਉਆ ਦੇ ਗਾ ਤਬ ਬਾਤ ਸ ਤ ਦੇਇ
ਉਦਾਣ ਹੋ ਦੇ ਸਾ ਤਬ ਰਿਤ ਸਿਆ ਏ ਥੇ
ਕਿਤਾ ਆਵਾ ਪਿਆਨੁ ਨਉ ਦਸ ਗਇਆ

ਤਾਣੁਕੈਆਖਹਿਜੀਦੇਖਿਸਾਣਾਮੈਤੋਰਾਦੇਪਣੁ
ਤਿਰਆਪਟੇਰਾਹਿਸੋਹਿਦੁਰਖੇਤਿਮਤ੍ਰਾਣਿਖ
ਆਂਜਤੀਆਂਤੈ ਇਕੁਆਖਿਆਤੋਮੇਰ
ਉ ਸੋਅੰਤਾਤਬਾਪਤ੍ਰਮਬਤਾਦਦੇ
ਆਖਿਆਰਾਦੇਤਸਾਂਦਿਰਿਕਰਾਵਭਾਣਾਪਹਿਆ
ਸਿਆਣ ਹੈਮੇਰੇਆਂਦੁਸਾਤਬੁਰੁਣਾ
ਇਕੁਇਣਮਦੁਸੁਹਦੁਕੀਤਾਤਬਾਪ
ਤ੍ਰਮਬਾਦਦੇਇਰਮੋਣੋਕੁਣਿਖਿਆ॥
ਦੇਆਸਾਣਦੁਤਾਣਇਆ ਆਮਤਰਾ
ਰਹਿਆਤੇਸੁਹਤੇਆਖਿਉਮੇਰਾਣਾਰੁ
ਤਉਹੈਸੁਦਦੁਸਮਰਾਤਾਣਦੇਗੀਸੇ॥

ਤਖਮਾਂਗੈਤਾਰੋਵਹੁਸਾਂਤਰਉਹੁਉਹੁਆਂਵੈ

ਤਾਣਵਿਡੀਆਈਆਂਕਿਰਪਾਦੁਉਹੁਪਰਿਆ

ਇਥੈਨਾਂਅਤੇਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸਚੁਹੋਤ

ਮੇਰਖੁਸਾਦਾਇਤੈਵਿਗਾਤਖਖਾਬੇ ਮੁ

ਸਿਖੁਭਤੀਜਿਆਂਆਖਿਓਸੁਬਾਗਵਿਚਿਜੋਆ

ਦਸੀਹੋਸੈਮੁਏਤਾਂਨੇਤੇਆਹਿਆਹੋਆ

ਮਨੁਸੁਖਾਣਵਾਲੀਕਸੈਸਾਹਿਬੋਆਖੁ

ਤਖਤੁਹੁਗੁਰੂਪਾਸਿਣਹਿਆਈਆਂਆਇਸੈ

ਰਿਥੀਆ ਸਾਂਵਾ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਮੇਲਿਣਹਿਆ

ਮਮਨੁਸੁਖਾਣਵਾਲੀਕਾਲਿਖਿਆਪਹਿਲਾ

ਕਿਸਮਨੁਸੁਖਾਣਵਾਲੀਲਿਖਿਆਗੋਤਾਕਿਆ

ਸਾਚਾਤੁਸਨੇਇਆਨਿਆਸਾਂਗੀਵਡਿਆਈਐਤ

ਬਖਸੇਬੋਲਿਸਿਆਣਾਸਚੋਕਰਹੁਮਿਕਰਸਚੋਕ

ਹੁਕਮਿਕੀਤਾਸਲੋਭਇਆਸੇਲੇਰਸੀਸਭ

ਗ ਸੁਸਾਂਢਾਗਾਸਤੇਸੁਖਉਸਾਲ

ਚਲੇਹੁਕਮਿਸਾਂਇ॥੧॥ਤਬਖਸੇਸੁਕਤੁਸੁਖ

ਤੁਮਪਸੁਸਬਗਦ੍ਰਹੇਰੀਕਉਲਿਸਿਆਣਾਸਤੁ

ਸੀਹਰਾਹੁਅਸੀਕੀਆਦ੍ਰਹਗੀਚਾਲੇਹ

ਦਿਰਿਪੈਚਾਤੁਸੁਲਿਸਢੁਜਇਆਣਾਗੁ

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲੁ੧॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਰੁਫੁਲੜਾਨਾ

ਠੀਅੜੇਦਿਨਚਾਰਿ॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਤ

ਜਿਉਢਲਿਢੁਲਿਤੁੰਮਣਹਾਰੁ॥ਰੰਗੁਮ

ਮਿਲੈਪਿਆਰਿਆਸਾਰੈਖਾਨੁਸਉਜਲਤੇਨ੍ਹਾ॥
ਦਿਨਖਿਸਹੈਖਦੇਭਇਆਪਗਸੁਦਿਲਤ॥
ਦੇਤਆਸਾਤੁਹੋਗੁਣੇਆਇਲਬੇਸੀਗਿਸੈ
ਗੀਏ ਛੂ ਤੁਮਸੀਕਗਿਲਦੀਸ਼ੀ ਸੈ
ਕਿਉਨਸੁਦੇਜੀਗੇਗੇਇਆਪਸੀਕੰਨ
ਸੋਇਆਲਗੀਆ ਖਿ ਸਾਹੁ ਗੀਤਨਪੇਇ
ਆਜਇਆਸਾਤੇਸਾਸੁਤਿਲਤੁਣੇਸੰਸੀਅਤਿ
ਗੇਦਭਗੀਸੇਸਾਸਉਨਿਚਲਦੇਸਾਬੇਸੁ
ਸਾਤੁਕਗੀਆਨਨਕਗਤੀਪੇਇਸੈਸਾਤੁ
ਦਿਗਤੀ ਸਾਗੀਗੁਦੇਗਛਾਈਗੀ ਨਈ॥

ਅਉਗਣ ਦਾ ਕਾਗੀ ਬਾਜਿ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਉਜਾੜ ਦਾਸੀਨੁ

ਏਤਾ ਨਗਰਿਆ॥ ਤਦਹੁ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦ

ਦੀ ਆਖਿਆ ਮੁਰੀਦਾ ਨੋ ਹੋਇ ਬਾਹਰਿਆ

ਦਿਆ ॥ ਆਗਹੁ ਓਹੁ ਦਿਸੈ ਨ ਓਹੁ ਹੋਇ ਆਵਦਿਆ

ਤਬ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੇ ਪੀਰ ਹਰੀ ਲੋਗਾ ਬੈਠਾ

ਕਹਿਆ॥ ਤਬ ਮੁਰੀਦਾ ਪੁਛਿਆ ਸਾਹਿਬ ਮੀਰਿ

ਉਰੀ॥ ਤਬ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਉਦੀਨ ਆਖਿਆ॥

ਜੋ ਏਆ ਸਾਕਿ ਖਿਆ ਆਹਾ ਰਿਦੇਤ ਮੀਰ ਆਹੁ

ਜਾ ਨ ਕਿਰ ਸਾਣ ਜਹਿ ਕ ਹੋ ਪਾਸਿ ਕੁ ਦਹਿ ਕੀਰ

ਜਾਹ ਰਾ ਫਕਿਰ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਜਹਿ ਕਿ ਖਿਆ ਏਹੀ॥

ਸੋਤੁਸੀਕਹਣੁਤੁਸਾਸੀਕੀਆਖਦੇਹੋਗੁਰੂਕਹੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਤਾਜੀ ਅਸਾਂਉਨਾਕਹੀ
ਹਰਿਨਾਵਾਂਇਕਤੁਜੋਸੇਕਹਣੀਹਰਿਨਾਓ
ਜੋਗਹਸੁਣਦੇਸਾਹੇਜੋਲੋਕੁਨਾਇਨ ਤੁ
ਮੇਲੋਵਿਹਾਰੇਸੋਇਤੁਰੀਤਿਕਹਨਾਤੁਹਦੇਖਿਨਾ
ਸੋਪ੍ਰਤਿਕਹਾਰੇਤਾਸੁਪਾਸੇਕਹਾਸੇਨਾਲਿਸੋ
ਹੋਤਬਅਪਤੁਮਖਹਦੋਦੀਵਾਂਕਹਣਸੁਣੇ
ਇਆਨਤਕਹੁਤੁਮਲੋਕਸੋਇਕਦੇਹਿਤਿਕਗੁ
ਆਇਆਨਤਬਬਾਬਾਜੀਗਏਦੇਖਿਨਗੁਆਇ
ਆਨਤਕਹੁਪੈਸੈਪਰਿਬਾਬੇ ਗੁਰੂਗੁਹੀਨਹ

ਸੀਰੈ ਅਗੈ ਰਖਿ ਕੈ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਪ

ਰਵਾਰਿ ਵਿਚਿ ਪਥਰਿ ਹੋ ਟੀਆ ਤਾ ਸਰਬਤਿ ਸੋਗ

ਤਿਹ ਵਿਚਿ ਪਥਰਿ ਹੋਏ ਟੀਆ ਤ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ

ਦ, , ਦਏ ਪਇ ਹੋਤਾ ਗੁਰੂ ਸੈ ਕਤੀ ਦਰ

ਸਹਿਆ ਟੀਆ ਹਿੰਦੂ ਸਤ ਅਗਾਸਭ

ਆ ਟੀਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕੁ ਅਗ ਦੁਖਿ ਸੋ ਹਿਸਾ

ਹੋਆਂ ਤਾ ਬਬਾ ਬੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਾ ਟਬ

ਕੁ ਅੰਗਾਰੁ ਸੀ ਆਖਿਆ ਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹਰੁ

ਪ ਕਾ ਵਿਚ ਇ ਜੈ ਸੈ ਗਤਿ ਆ ਏਗੁ ਦਏ ਹੈ

ਸੈ ਏ ਵਿਲੇ ਏ ਟੀਏ ਸੀ ਤਬ ਬਚਾ ਹੋਇਆ

ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਸੋਤੋ ਸਦਕੇ ਮਤਾਬ ਮਸੀ

ਤਖਤੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਉਤਮ ਹੋ

ਤਖਤੁ ਬੈਠਿਆ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਦੇਖਿ ਮਃ ੧ ॥ ੪

ਤੈ ਪੈਰਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਗਤਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ

ਸੇਵਕ ਸੁ ਪਰਤਾ ਪਰਪੇ ਪਖਾ ਪੀਸਹੁ

ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੀਕਾ ਨਦਰੀ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿ

ਸਿਖ ਪਕੜਿ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਹੁਕਮੁ ਚਲ

ਗਲਾਂ ਸੇਵਕ ਮਹਿ ਭਾਇਆ ਸਿਖ ਟੀਕ ਸਭੇ

ਸੋਮਾਹਿ ਬਤਕੈ ਸੇਵਕ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਰ

ਧ ਜੀਉ ਸਾਧ ਸਾਧੁ ਸਾਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਗਿਰਿ ਪਿਆ

ਏਹੁ॥ਨਾਨਕੁਰਕੀਸੈਦੇਵਹਰਿਸੀਮਸਤਕਿਜ

ਤੁਛੁਨਾਕ ਰੇਦੇਵਕਾਸੇਦੇਵਣਾਕ

ਹੁ ਉਸਾਆਪਹੈਨਕੁਰਿ

ਦੁ ਏਆਗਹਰਿਨਹਿਆਪੁਛਿਕ

ਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸੇਦੇਵਕੈਨਾਨਕੁਸਬ

ਲੀਸੈਸੇਦੇਵਗਹਰਗੋਬੀਦੁਅਤਿਗਹਿਰ

ਵਲੀਓ॥ਪਾਤਰਾਹੁਗੁਰੁਬਕਸਗੋਪਰਹੈ

ਲਹਿਕੈਨਾਮਗੋਹਸੁਰਾਖਾਸੈਹਰਿਅਉ
ਮੂੜ

ਆਪਤੁਰੁਲਾਪਏਤੁਕਕੁਅੰਗਦੁਪੈ

ਗੋਪਇਆਤਕਪਤਾਜੀਕੈਗਰੁਣਗੀਕਵਿ

ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਉਧਿਆ ਭਾਈ ਬੈ
ਧਪਾਦਾ ਗੁਸਭਾਣ ਗੋ ਦਸਿਆ ਤਰਾਗੁ
ਏ ਸ਼ੁਦਰ ਹੈ ਸਦਿਇ ਸਬਰੂ ਉਇਆਸ ਮ:੧॥੫
ਰੁਸੀਂ ਦਾਸਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ ॥੧॥ ।ਧੈਧੈ
ਰਾਇਆ ਕ੍ਰਣ ਤਿ ਪਾਨੀ ਮਾਈ ਭਗਤਿ ਰਾਹਿ
ਅਰੂ ਪਤਿ ਚਣਇਆ ਤਾਨੀ ਪਤਿ ਰਣ
ਇਆ ਜਿਸਿਆ ਆਇਆ ਗੁਠੇ ਬੀਸਬ
ਧਾਵਇਆ ਹੇਸੁਸੰਆ ਇਤੈਦੁ ਦਾਤਾਰਿ
ਪ੍ਰਾ ਮੇਗਆ ਥਾਰੇ ਜਜਿਸਿਆ ਤੇਜਧਾ
ਇਆ ਰੋਜ ਪੁਗਬ੍ਰਿਬ ਸਾਇਆ ਧੀ ਨਸਭਿ

ਨਾਮਰਾ ਪਤਿ ਸਾਹਨਿ ਨਿਤਗੁ ਪੈ ਪੈਰਿ ਇਆ ॥੧॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮਿ ਮਰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੋ ਸਭਾਨੀ ਇਨ

ਮਇਆ ਨਾਸੋ ੧ ਸੁਤਣੈ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਪੈ

ਜੈਤੇ ॥ ਨੁ ਏਹੁ ਸੈ ਸੋਗੋ ਸਾਤਿ ਪਟਿ

ਮ ਜੀਆਇ ਰਵਿਰ ਹਿਆ ਸਚੁ ਸਾਂਇਰ ਜ

ਨ ਜੌਗੀ ਸਚੁ ਸਿਰ ਸਾਣਿ ਹੋਰ ਆਇਮ

ਆਪੇਰ ਤਰਾ ਮੀ ਤ੍ਰਨ ਪਾਇਆ ਆਇ

ਆਤਿ ਆਖਾ ਸਫਾਨੁ ਭਇਆਨੇ ਇਕਸੀ

ਸੀਤੀ ਪਿਆਇ ਆ ਨਸੋਰ ਫਹਿ ਬੁਸਾ ਰੇਖੁ

ਪਹੁਰ ਮੁਸਚਾਗਨ ਜੌਗੀ ਤੇ ਫਰਿ ਮੁਤਾਂ ਦੇ

ਸਸਰਥਸੈਥੀਐਹੀਣਦੁਇ੍ਰਸੰਸ
ਰੀ॥੩॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਨਾਬਾਬਾਸਈਐਸਰ
ਦੇਣੋਇਪਿਆਰੀਆ ਰਾਗੁਬਡ
ਹੰਸੀਐਰਦੇਸੁਮਗਲਾ੪॥ ੴ
ਸੁਮਗਲਾਬਿਰਾਗੀਆਰਪਣਸੰਸਾਰੈਐ
ਆਰਾਗਸਿਰਦੇਰਸਗਾਐਰਾਰਿਦ੍ਰਸੁ
ਦੇਹਹੀ ਇ੍ਰਤਾਤ੍ਰਹਿਦੇਖੈਦੇਇਖੈ
ਆਇਆਸਭੇਰਸਾਥੀਤੁਹਿਰਦੇਅਹ
ਰੀਆਨਾਨਕਭ੍ਰਨਾਬਾਬਾਸਈਐਸਰ
ਦੇਣਾਇਪਿਆਰੀਆ॥ਤਬਸੰਗਤਿਣਸੀਸ

ਚਰਨੁ ਮਾਨਿ ਲਿਆ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ਬਾਬਾ ਬਿਸ
ਮਰਦੈ ਪਹਿਆ ਇਆ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਨਿਹਚਲੁ
ਹੋਇਆ ਰਾਗੁ ਗੋੜੀ ਕੀਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿ
ਆ ਧਾਰ ਨਸਣਾ ਗਤਿ ਅਪਿਰਤੇ ਦੇਖਣਾ ਨਿਆ
ਸਲੋ ਦੈਵੈ ਦ ਪਤਿਆ ਰਾਗੁ ਤੁ ਪਰੀ ਬਾਰ ਨ
ਮਹਲਾ ਨਾਨਾ ॥ ਤੂ ਸੁਲਿਤਾਨੁ ਕਤਵਡਮੀ ਆਪੁ
ਗਵਿਰ ਮਾਇਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖੁ ਪਸਰੇ ਆ
ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰੈ ਭਲਾ ਨਹਿ ਰਚਨ ਤੇ ਗਲਿਆ
ਗਤਿ ਐ ਗ ਨਹਿ ਬਿਨੁ ਪਤੋ ॥ ਸੀ ਛਾਪ
ਰਬਾਝੁ ਦੂਜਾ ਨੋ ਦਿਉ ॥ ਬਣੇਗਾ ॥੧

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਰਸੁ ਨਾ ਰਤਿ ਰਹਿ ਜਿਨਿ ਰਕ ਸੀਮੁ

ਤੁਮ ਜਿਨਿ ਕਰ ਮਸੁਕ ਸਾਜਿ ਕਪੰਥ ਜਿ

ਹਲੇ ਸਾ ਪਾਇ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਹਲਾ ੧॥

ਬਾਬੀ ਜਪੁ ਸਿਉ ਗੁਰੁ ਦੇ ਬੇ ਨੇ ਕਰਣੇ ਜਾ

ਸਾ ਪਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਨੇ ਅਰਿ ਸਮਾਝਣਾ

ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਸ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸ

ਮੈ ਹਮਾਇਆ ਗਾਜਾ ਵਪਾਰ ਬਾਪਿ ਸਹਜੁ

ਰਹੈ ਜਾਇ ਸਪਾਰ ਵਾਸ ਸੁਰਗ ਗਾ ਸਤ ਤੋ

ਤ੍ਰਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਜਿਨਿ ਸਿ ਬਾਸੁ ਤਿਰ ਗਿਰ ਗਏ

ਜਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਪੁ ਹਰਿ ਦੇ ਬਾਬੀ ਜਪ ਕਰਣੇ

ਸਬਦਿਸੁਣੈਦੇ॥੨॥ਤ੍ਰਸੁਦਿਣਰਿਸਤਿਕੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣਾ॥ਮੀਤਾ॥ਰਵਤਰੰਦੇ॥
ਪੜੀਨਵੀਸੈ ਉਪੜੀਵਿਸਾਰਿਣਬ
ਇਸ ਮੁਤੀਵਾਰੁਕਰਾਏ॥੧॥ਵੇਸੋਣੁ
ਕਿਸੁਵੇਰਾਣਰਿਖਾ॥ਰਣਡ॥ਨਾਏ॥੨॥ਬਦਨੂ
ਪਰਿਚਰਨਾਵਿਸੇਭਬਪੂਵਿਦਸਰਾ॥
ਨਾਵਦਿਸੁਸਦਿਦਰਪੁਰਸੁਪਾਦੈਵ੍ਹ
ਰਸਬਦੀਆ॥ਪੀਗਾ॥੩॥ਵਰਸੈਅੀਸੁ
ਪਾਰਿਬੁਦਸੁਣਵਦੀ॥॥ਸਜਨ॥ਮਿਏਸਪਰਿ
ਸੁਭਾਇਣਰਿਸਿਬਪੂਭਬਦੀ॥ਣਰਿਮ

ਦਰਿਆਏ ਦੇਸਾ ਪੂਰਬ ਕੈ ਦੇ ਪਾਰੁ ਉਤਰਿ ਗੁਰੁ
ਸਗੀ ਪਹਿਰਿ ਪਹਰਿ ਕੈ ਮੈ ਮੈ ਤਾਗਲਿ ਉਤਰਿ
ਉਰਿ ਤਦਿ ਆਸਾ ਗੀਤੁ ਫੁਏ ਦਾਸ
ਸਭ ਏਸੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਪਾਵੈ ਦ
ਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿ ਰਪਾ ਪ੍ਰਗਿਆ ਦੇਉ
ਸੇਤੁ ਬਨੰਤੁ ਭਾਣੇ ਭੈ ਦੇਰ ਸੁਣ ਦੇ ਸੈ ॥ ਕੀ
ਫੇਰੇ ਅੰਦਿ ਬਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਿ ਥਾਨੁ ਦੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿ ਨਾਹੀ ਆਏ ਪਾਰਿ ਰਿ ਉਸ ਸੁ ਪਾਵੈ
ਬਿਰਗੋ ਬੇਰ ਪਤਾ ਹੁ ਦੇ ਸੋ ਪਾਰ ਕਰਿਆ ਕਿ
ਸੁਣਦੇ ਬੇ ਪੇਰਿ ਉਦਸ ਅੰਰਿ ਸਨਾਹਿ ਰੋ

ਭਦਾਰਭੋਦਾਰ ਸੁਣੀਗਾਏ ਦਿਉਜੀਦਾਸੁਨੁ
ਮਾਣਿਆ ਨਾਨਕ ਸੋਤਿ ਸਚੁ ਰਾਸੁ ਪ੍ਰਪਾਏ ਦੇਸੋ
ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਾਹਿ ਧਾਨ ਪਾਇਆਪਾ ਸਚੁ ਦੇਸੁ
ਪ੍ਰਭ ਮਾਧਾ ਦੇਸ ਕਰੋ ਗੋਪਾਨਾਦੇ ਪੈਹਰਿ
ਤੁਮਾਰਿਆ ਦਾਸੁ ਦਿਆ ਕਰ ਗੋਪਾਲ ਰਿਆਉ
ਧਿਆਰੇ ਸੁਤ ਭੁਤ ਰੇਸੁ ਥਿਕਿ ਨਿਆਸੁਨ
ਪ੍ਰਗੀਆਕੀ ਮਤਿ ਦਉਤੁ ਕਰੋ ਸੁਧ ਭਾਦਾਦੇ
ਪਿਰਿ ਪੈਦੇਰੁ ਗੀਤਾਸੁ ਗਿਨਿ ਨਾਨਾ ਅੰਤਰਿ
ਮਾਨਹਰਿ ਕਰ ਮਹਣੁ ਮਦਾਗਾਨਾਨਕ ਦੈ
ਮਾਧੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਦੇਸੁ ਗਤਿਸ ਬਹਿਸਮਾਨਾ

ਗਾਢਾ ਮਾਨੁਖੋ ਨਿਭਤਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ
ਇਸੁ ਕੈ ਗੋਬਲਤਪਹਿਸਿ ਰਭਾ ਰਸਾਪਨ
ਕੈਨਉ ਕੈਗੋਪਨਿਬਿ

ਸਰੇ ਹੀਰਗੁਸਾਈ ਪ੍ਰਭਤੂ ਦੂ।
ਹਲਿਰ ਹੈ ਬੈਰਗੀਆ ਦੂਣਦੇ ਹਿਤਆਦੂ।
ਹਿ ਮਾਣੀ ਕਿਤਾਣੀ ਹਰਿਬਿ ਨਿਸਿਉਧ
ਇਸੁ ਪਸਨਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਿਸਾ ਸੈਭੁ
ਸੁਤੈ ਸੀਕਰ ਮਿਮਿ ਸੋਗੁਣ ਗਹਿਲੋ॥
ਪਹਆ ਸਾਝੁਭ ਲਾ ਸੁਰਤੁ ਗਗਹਿਤਪੈ॥
ਪਰਤੀ ਰਪਸਨੇ ਸੇਪਆ ਗਹਿਤਪੈ॥

ਆਗਲਿਗਤੁਸੇਖੈਅਗੀਐਪੈਪੈਭੀਸੋਰ

ਰਤੁਲਿਖਗਾਰਥੁਫਿਰਢੁਇਆਪਾ

ਤਾਕੈਟੀਕਾ ਦੈਮੰਤ੍ਰਬਾਗੋਆਦਗੁ

ਣ ਰਣੀਤੁਖਆਗੋ ਸੁਖਤਿਸੁ

ਸਤੁਸਆਖਿਆਨਾਨਕਤਿਸੋਨੈਇਤੁਸ

ਪੁਰੀਆਅਤੁਣੀਦੁਖਭਨਾਏ॥੨॥

ਸਦਣਿਸਗਸਅਨਾਯਣਦਗਸਹਿਤੁ

ਆਵਾਸੈਅਲਿਤਾਸਣਕਾਦੈਬਿਤੁਧ

ਗਏਸਿਸਿਪਾਂਯਾਪਿਤੁਯਾਇਨਣੀਆਏ

ਅਗੀਐਣਦੈਣਆਇਜਅਰਿਤਾਗ॥੨॥

ਮੇਰਾਪ੍ਰਿਰੇਸਾਲੋਪਰੀਤੇਉਤਨੀਸਹਜ

ਇਆਣੜੇਮੁਸਾਇ॥ਤਕਿਖਿਨਨੀਰਖੁਸਕ

ਉਰੈਸੀਰਾਮਤੁਤ॥੧॥ਮਾਘਏ

ਨਾਨਕਮਾਂਗੈਨਗਹਿਰੰਗੀਲੇ

ਰਿਸਮਾਝਏ॥੧॥ਭਾਰੰਉਤਗਮਿਤ੍ਰਾਣੇ

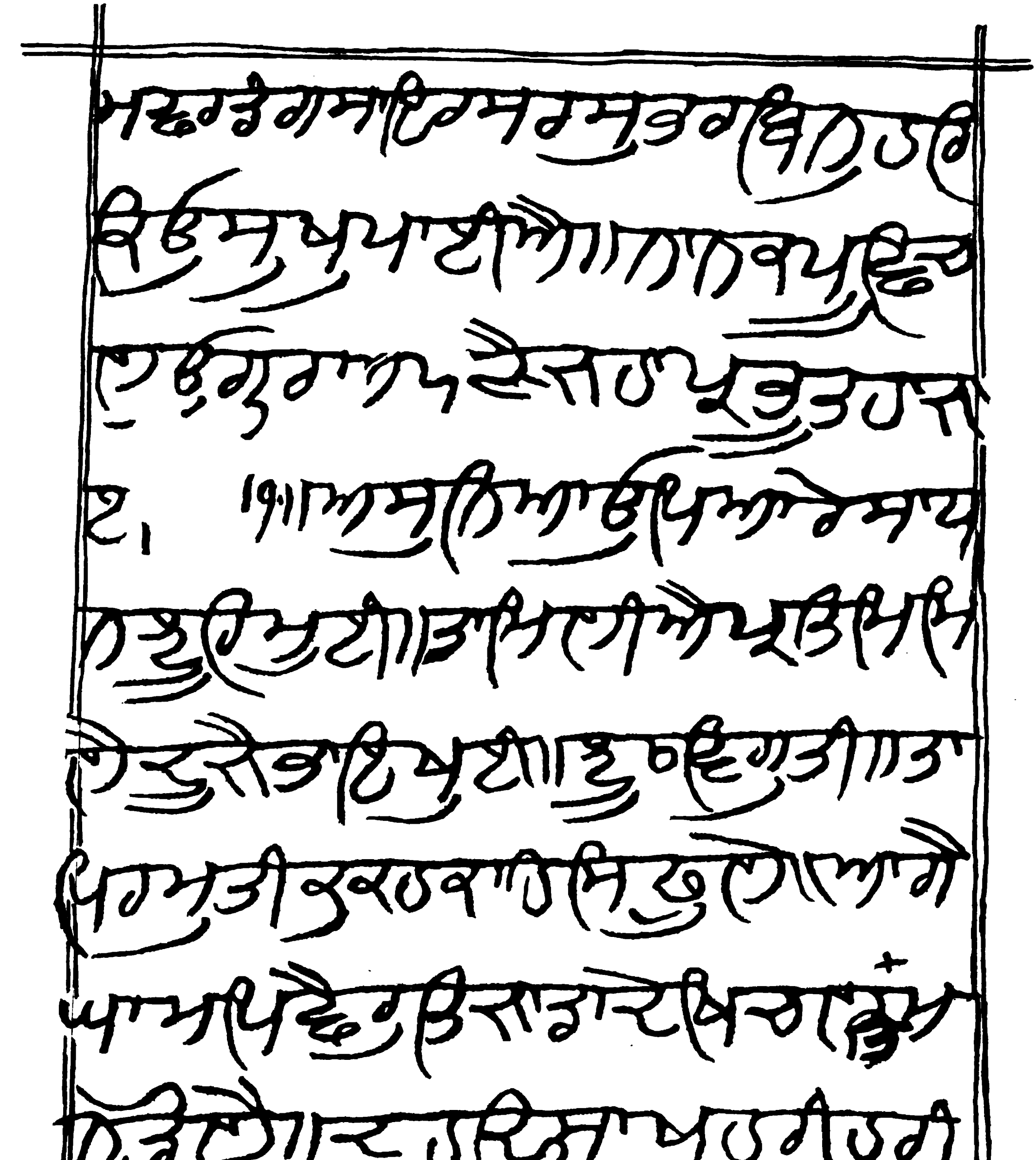
ਭਿਰੇਥਗੀਮਹੁਤਸੀ॥ਸਾਣਖਣੇ

ਗਭੋਰੇਦਗਸੈਗੁਤਿਓਗੁਮਾਸੀ॥ਦਗਸੈਗੀ

ਸਿਰਾਣੀਰਿਤੁਸੁਖਬਾਣੀ॥ਦਾਰਗ

ਸੇਗਣਦੇਤ॥ਪਿਉਪਿਉਨਿਜੋਦਥਗੀ

ਭੈਤੁਭਿਇਗਮਹਿਗਹਿਤਸੇਤੇ

ਨਾਨਕਆਸ੍ਰਿਜਿਸਦਰਿਧਿਆਏਸਚਿਤੁ
ਰਤੇਹੁਕਮੀਨਾ॥ ਤਰਿਰਿਰਤੁਪ
ਇਆ ਰੋਪੂਰਬਾਇਆ ਾਨਸਾਕਿ
ਖਾਏਤਤੁਸਾਣਾਇਆ॥ ਸੁ
ਤੋਲੈਪਨਖਿਲਮੈਲੈਪਾਨਰਬਿਆਏਸ
ਰਸੀ॥ਜੁਗੁਰਆਗਿਮਏਨਸੀਜੈਗੁਣ
ਾਗੀਤਾਅਰਸੀ॥ਨਾਝੁਬਗਤਿਦੇਕਿਸ
ਪਹਿਬੈਠਆਜਨਤਿਨਾਜੀਆਆਨਕਿ
ਨਕਜਿਨਤਰਪਾੜੁਦਾਗੁਏਕਿਏਨੁਰੈਕ
ਪਰੁਏਪਾਦਸਾਸਾ॥੧੨॥ਐਪਾਰਸਾਨਕ

ਤਾ ਹਿਗੁਸਾਅੰਦਰਿਸਮਾਧਿਵਿਚਿਗੁਰਦੇਵਤੇ

ਗੁਰਦੇਵੈਮੈਪ੍ਰਿਭਿਪੂਰਣਭਏਹੋਇ

ਹਰਿਰਤਨੁਸਤਗੁਰੁਕਿਪਾਤਸਾਹੀਰਹਰੁ

ਤਾਗ ਬਾਇਆਗਿਆਹਪੀਆਗੁ

ਸਾਅੰਦਰਿਸਮਾਧਸਪਭਤੈਸੇਤਾਭਾਇਆ॥

ਗੀਤਗਾਵਕਹਿਤਿਕਵਿਸੁਏਲਿਆਗਾਸਾਹੁ

ਪ੍ਰਭਗੋਗਾਗਕਸਾਪਗਾਗ ਗਪਾਣੀਆ

ਭਗਤੀਪਹਿਆਗੋ॥੧੨॥ਪੌਖਿਤ੍ਰਪਾਰਮ

ਦੈਵਦਹੂਕਿਤੁਗਮਸੈਪੋਆਵਤਵਾਗਠਿ

ਆਗਿਤਾਗਿਵਸਗਣਿਸੁਖਾਆਗਿਤਾਗਿਗਵਦਿਗੁ

੩੨

ਆਸਾਗਸੀਦਾਨਗੁ੦ ਟੀਕੁਗੁਮਾਲ॥

ੴਸਤਸੇਗਸਮੇਤ॰ ਨਿਪੁਰਿਪੁਰੁ

ਸੈਭਿਮਅਸੀਆਰ॰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਤਰਾਤੇਗੁਰਿਪਾਵਾਪਰਿਦੈ

ਗੁਰਿਨਦੈਗਮਿਗਮੀਆਹਰਿਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮ

ਨੇਤੇ॥੧॥ਆਪਿਪ੍ਰਭਿਤੁਭਟੀਤੀਗ

ਤਰਿਸਾਨਿਆਮਸਾਨਮਹਰਿਮਿਲੈਗ

ਦਗਾਇਓਰਿਸਮਾਲੀਆਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣ

ਓਰੇਸਾਹਿਪਭਥੈਰੇਤੁਪ੍ਰਭਾਵਾਮਗਿਨਾ॥

ਗਗਨਾਪਾਰਿਬਸੈਮੈਗਾਮਸੰਤਮਾ

ਦਸਆਵਾਪੈ॥੨॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਪਸੋਸਤ

ਗੁਰਸੁਗੁਰੈਰੈਨਾ ॥੨॥੨॥ਨਕਸਾਧਿਸ

ਹਰਸੁਹਾਰੀ ੧੯ ਆਆਰਿ ਸਤਿਤੈਗਬ

ਧੁ ॥੨॥ਫਲਸੁਣਿਆਹਿਰਹਸ

ਕੂਸਤੁਭਾਇਆਆਹਿ ਹਰਹਸੁਭਉ

ਆਆਪੁਗ ਵਾਇ ਆਆਸਾਸੋਹੁਕ

ਇਆ ਸਭਸੁਭਾਇਆਆਕਗਿਰਿਧ

ਧਰਿਆਉ॥ਬਹੁਤੈਵਸਕਗੀਧਿਰਬਣੁਪ

ਸਹਜੀਣ ਹ॥ਬਾਉਜਰਤੈਗਸਧਾਵਧ

ਏਬਗਧਿਰਹਣਸੌਗਸੀ॥੨॥ਨਕਸੋਇ

ਨਈਐਸੁਰਆਸੁਨੈਪਹਿ ਵਰਪਾਈਆ ਨਾਗਾਇਵ
ਖੇਟਸਮਾਨੁਕੀਖਿਤੀ ਵਰਗ ਹੋਆਪਈ
ਸੁਰਤਿਪਾਲਸਾਰੋਆ ॥ਹਜਿਸਿਲੋਆ
ਖਭਪਿਨੋਪਿਆਰੇਰਾਰਸ ॥ ਤ
ਸਭਵਿਧਿਰਾਮੈ॥ਰਿਨਿਸਿਗਗਤਿਸਹਿ
ਪਿਆਰੀਸੋਨੁਭਹਿਆਰੇਗਸਾਮੈ॥੧
ਰਿਸੋਰਸੁਖਾਵੀਰਾਪਿਰਰਾਵੈਗੁਰਸੁਖਿ
ਸਮਤਰਿਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਆਹਿਨਿਸਿਰ
ਦੇਖਤਸੁਨਹਿਵਰਖਿਰਸਹਨਾਗੀ॥੧੭॥
ਤਿਤੁਸਨਹਿਸੋਸਖਵਣਹੋਆਅਸੋਸੀ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਤਕ ਰ

ਪੁਛਿਆ ਸਿਖਾ ਅਸਾ ਤਾਰਿਆ

ਨਾਹੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ

੫ ਆਖਤੇ ਬੇਟਾ ਗੁਰੂ ਕਿਆ

ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਭੀ ਕਸੀ ਨਾਹੀ ਹੋਵਦੀਆ

ਕ ਪਿਛੂ ਬਾਹਰੁ ਤੁ ਹੋਵਦਿ ਗੋਆ ਅਤੈ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ ਜ ਮਾਹਿ ਗੋਤਾ ਲਾਹਿ ਮਹਾ ਦੇਹ ਗਾ

ਤਬ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕ

ਤਗੇਆ ਅਕਿਸਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੋਆ

ਪਹਿਆਸੀ ਰਬ ਹ ਗੋਆ ਆਤੈ ਹਿੰਦੂ ਜ

ਗੋਆ ਪਹਿਰੈ ਦੇ ਆਸਮੀ ਦੇ ਲਾਹਿ ਗੈਆ ਤਬ ਬਾ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਦੇਖੁ ਮੀਹੁ ਹਠ ਵਣੀ ਖੁ
ਲਾ ਰਖਤਾ ਦਾਹਰਣੀ ਵਿਖਿ ਹਿੰਦੂ ਆਕੇ
ਰਖਤਾ ਆ ਤੈ ਬਾਈ ਚਲੇ ਮੁਸਲਮਾ
ਨਾ ਕੇ ਰਖਤਾ ਤਿਸ ਨੇ ਭਲ ਕੇਹ ਰੋ
ਹਿ ਕਿ ਗੈਆ ਸੋ ਹਿੰਦੂ ਆਖੇ ਹਰ ਗਹਿ
ਤਾ ਜਾਲਹਿ ਗੈਆ ਅਤੈ ਦੇਸੁ ਮਲਮਾਨ
ਕੁ ਗਰਹਿ ਗੈ ਤਾ ਦੇਖਹਿ ਗੈਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਮ
ਗਹਿ ਨੂ ਹਕਮੁ ਕੀਤਾ ਆਖੋ ਗੜਿ ਪੂਰਬ ਦਾਨ
ਤਖਮੀ ਗਤਿ ਲਗੀ ਆਖੋ ਗਤੁ ਪੂਰਬ ਦਾਸ ॥੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ੧॥ ਜੈ

ਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖ ਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀ

ਤੁਸੋਹਲਾਸਿਵ

ਰੀ੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇ

ਰੀਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿ

ਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਰਹਾਉ॥

ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇ

ਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿ

ਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥

ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪ

੧

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ

ਪਾ॥੮. ਹ

ਵੀਹਾਸਤ [illegible] ਰਾਗ

ਕਸੇਰਿਹਆਵੀਰਿ॥ ॥ਰਾਗੁਆਸਾ

ਮ:੧॥ਇਕਿਆਪਰਚਿਆਰਚਿਆਹੁਰ

ਮਾਹਰਰਹਰਿਰ ਵੇਸ ਅੋਰਬਾਬ

ਤੇਪਹਿਰਰਤੇਕੀਰਤੁ ਹੈਇਸੈਪਤੁ

ਰਪੁਵਾਡਾ ਟੀਤੋਇ॥ਰਹੁ॥ਇਸਵੈ

ਚਸਿਆਪਕੀਆਪਹਰਾਖਿਤੀਵਰੈ

ੴਸਤ੍ਰਿਆਹੇਕਮਾਨਾਕ

ਰਾਪਨਾਮਸੀਰਗੀ

ਸਤੀਗਾਵੈ॥ਤਿਨ

ਮਹਲਾ ੴ ਸਚਰਾਤੁਬਾ

ਸਲੋਕਪਹਿਲਿਆਂ॥ਪਉੜੀਗੁਰੂਪਾਸ

ਪਤਿਸ਼ਾਹੀ ਮਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰ

ਤਿਨੁਇਸਈਸਓਆ॥ਪੋਤੇਮਰ

ਦੁਸਗਤ੍ਰਾਵੀਆਈਆਖੁਈਆਏ

ਆਵਾਏਪਰਮਹੁਗਿਆਰਗਈਆ

ਪਆਪਸੇਵੇ॥ਛੂਵਹੁਗਿਤਿਤਿਆ

੨੪

ਸ੍ਰੀਆਹਿਗੁਰੂਜੀਸਹਾਇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਕਤੇਸੁਖਪੁਰਸਾ ... ਸਾਹਿਬ

ਸਰਬਸੰਗਤਿਪਰਿ

ਗੁਰੂਪਰਿਗੈਕਰਹਿ।

ਦੇਣਿਆਸਰਬਤਸਾਰ ਗੁਰੂਕਾਦੀਵਾਨ

ਕੁਨਾਣੀਤਰਰੁ ਸਾਣਤੁਣਕੇਹਗ

ਹੋਹਿੰਤੁਆਪਣੇਲੈਣੇਗਰੋਆਂਤੇਸੁਸ

ਨਿਆਣਆਪਣੇਲੈਣੇਗਰੋਆਸਰਬਤਿਸ

ਗਤਿਪੈਰੀਪਏਹੋ॥ਵੱਣਾਤੁਦਸੁਗੁਰੂਕਾ॥੧॥

ਸਮਤ੧੫੮ਪੋ॥ਮਿਤੀਆਸੂਦੀ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਸਮੈ ਦੇ ਵਿਚਿ ਗ੍ਰਹੁ ਪੁਰਿ ਗੋਵਿ
ਲਦਾ ਹੋਆ ਗਾਵ ਨਾਨਕੁ ਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦਾਹੁ
ਗਨੁ ਦਾਹਿਗ ਤਾਨਕੁ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਹੋਈ॥ ਬੋਲਹੁ ਵੇਖ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਲਾਗਤੁ
ਦਾਨਕੁ ਬਾਬਾ ਜੀ॥ ਬਿਨਾ ਹਦਾਹੁ ਗਨੁ ਜੀ
ਜੀ ਪਤੈ ਹੋਈ॥ ਤਿਸ ਪਰਸਾਹੋ॥੧॥
੧ਓ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੀਤੈ ਨਿਕਿ
ਸੀ ਲਿਖਿ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਚਾਏ ਗੋਜਿ ਦੇਸੈ ਸਿਮੀਪ
ਵਿਸੈ ਹੋਮੀ ਪ ਨਹਿ ਦਇਆ ਨ ਦੁਪਿ
ਤਰ ਸੇਖ ਸਮ ਸਹਿ॥ ਨਸੈ ਗਸੰਵੈਹੀ